

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚ΄

Τετάρτη 13 Απριλίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8973, 9013
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Βριλησίων, το Δημοτικό Σχολείο της Σχολής Αυγουλέα-Λιναρδάτου, το Δημοτικό Σχολείο Γενναδίου Ρόδου, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Χίου, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Ξυλοκάστρου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου Αχαΐας, το Δημοτικό Σχολείο Λουτρών Αιδηψού Ευβοίας και το 4ο Γυμνάσιο Αγρινίου, σελ. 8976, 8979, 8982, 8987, 8993, 8999, 9001, 9008
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 8987
4. Αναφορά στα επεισόδια κατά την πορεία των ανέργων μεταλλεργατών στην είσοδο του Ο.Λ.Π., σελ. 8989

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Απριλίου 2011, σελ. 8973

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών" και άλλες διατάξεις, σελ. 8973, 9012
2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:
 - α) Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας, μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Σερβίας για την επιτάχυνση της διαδικασίας ένταξης της Σερβίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση", σελ. 9002
 - β) Οι Υπουργοί Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Οικονομικών, Εξωτερικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση Μνημονίου Κατανόησης, μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υφυπουργείου της Τουρκικής Δημοκρατίας που είναι αρμόδιο για την επιστήμη και την τεχνολογία, όσον αφορά στη συνεργασία μεταξύ της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Επιστημονικής και Τεχνολογικής Έρευνας της Τουρκίας (TUBITAK)", σελ. 9002
 - γ) Οι Υπουργοί Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Οικονομικών, Εξωτερικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Προστασίας του Πολίτη, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση της τροποποίησης της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού", σελ. 9002

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 8987
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 8987

Β. Επί της αναφοράς στα επεισόδια κατά την πορεία των ανέργων μεταλλεργατών στην είσοδο του Ο.Λ.Π.:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 8989

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΓΑΤΣΑ Α. , σελ. 8979
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 9003
ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8977, 8978
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 8978
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 8976
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 9008
ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β. , σελ. 9000
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 8989
ΖΟΥΝΗ Π. , σελ. 9001
ΖΩΪΔΗΣ Ν. , σελ. 9004
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η. , σελ. 9002
ΚΑΪΛΗ Ε. , σελ. 8999
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 8997
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 9002, 9003
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 8980, 8982, 8984, 8986
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 8982, 8985, 8995, 9005, 9010, 9011
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. , σελ. 8975
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α. , σελ. 8973
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8998
ΜΙΧΟΣ Λ. , σελ. 8991
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 8996, 9010
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 8990
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 8980
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 8993, 9010
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. , σελ. 8974
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 8985, 8986, 9007, 9011
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 8995, 9010
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. , σελ. 8994
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 8987

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚ'

Τετάρτη 13 Απριλίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 13 Απριλίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 12 Απριλίου 2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΙΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 12 Απριλίου 2011, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου: 1. του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας για συνεργασία στους τομείς του Πολιτισμού, της Εκπαίδευσης και της Επιστήμης»

2. του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Προστασία του Ελεύθερου Ανταγωνισμού»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Απριλίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 799/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παντελή Ασπράδακη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα διόδια της Περιφέρειας Αττικής κ.λπ..

2. Η με αριθμό 800/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Νάκου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την κατ' εξαίρεση πραγματοποίηση ταξιδιού σε κατόχους βεβαιώσεων εξάμηνης αναβολής απομάκρυνσης στις χώρες καταγωγής τους κ.λπ..

3. Η με αριθμό 809/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα δίδακτρα στα ΙΕΚ Ηρακλείου Κρήτης κ.λπ..

4. Η με αριθμό 807/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την απέλαση των λαθρομεταναστών από όλη τη χώρα, την καταστολή της μεταναστευτικής εισροής κ.λπ..

5. Η με αριθμό 805/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου- Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Πολιτισμού και Του-

ρισμού, σχετικά με το τελικό πόρισμα των επιθεωρητών περιβάλλοντος για την εταιρεία «Πόρτο Καρράς Α.Ε.» κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 801/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εύας - Ευδοξίας Καϊλή προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τον κίνδυνο διακοπής της λειτουργίας του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κ.λπ..

2. Η με αριθμό 796/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγας Κεφαλογιάννη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με το κλείσιμο γραφείων του ΕΟΤ στο εξωτερικό κ.λπ..

3. Η με αριθμό 810/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Πρωτούλη προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την αναγνώριση ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των σχολικών φυλάκων κ.λπ..

4. Η με αριθμό 808/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αγγελου Κολοκοτρώνη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την ίση μεταχείριση των κυνηγετικών συλλόγων από τις υπηρεσίες του Υπουργείου κ.λπ..

5. Η με αριθμό 806/11-4-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάγκη πρόσληψης του απαραίτητου ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού στο Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν. 3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας! Για να αποκατασταθεί η σχέση εμπιστοσύνης πολιτικής και πολιτικών θα πρέπει να καταδείξουμε ότι το πολιτικό σύστημα αντέχει στην αναζήτηση των ευθυνών εκείνων

των ολίγων που δεν έχουν τηρήσει τον όρκο τους. Διότι δυστυχώς αυτό που συμβαίνει –και το πιστεύω απόλυτα– είναι ότι ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών στελεχών στην Ελλάδα είναι άνθρωποι έντιμοι και ακεραίοι και ευόρκως υπηρετούν και λίγοι είναι αυτοί οι πολιτικοί που καταπατούν τον όρκο τους, επειδή ποτέ δεν καταφέραμε να καταδείξουμε με ενάργεια τις ευθύνες και να καταλογίσουμε ποινικές ευθύνες όπου χρειάζονταν, σ' αυτούς τους λίγους, επήλθε η ισοπεδωτική κρίση των πολιτών ότι «όλοι είναι ίδιοι». Επέλεξα, κύριε Υπουργέ, να ξεκινήσω την ομιλία μου με δικά σας λόγια. Ό,τι ακούσατε είναι όσα είπατε στην επιτροπή προ ολίγων ημερών.

Αντιλαμβάνομαι, κύριε Υπουργέ, τη λεπτότητα των χειρισμών και την επιλογή των λέξεων που χρησιμοποιείτε για να περιγράψετε ένα σάπιο πολιτικό σύστημα. Δεν μας λέτε όμως, στο θέμα που συζητάμε, σε ποιο ποσοστό είναι εμπλεκόμενο το κάθε μέρος από το πολιτικό σύστημα. Δεν λέτε ξεκάθαρα ότι τα δύο κόμματα εξουσίας, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, είναι τα ενεχόμενα στα σκάνδαλα και κατά συνέπεια, το βασίλειο της Διμιτριάδης έχει ονοματεπώνυμο εν προκειμένω.

Πολλοί έσπευσαν να πουν ότι η παρούσα νομοθετική ρύθμιση γίνεται για το θεαθήναι και με στόχο να κατευνάσσει τα οξυμένα πνεύματα. Εμείς δεν θα σας το πούμε αυτό. Τις καλές προθέσεις σας μπορούμε να τις αναγνωρίσουμε. Εκείνο, όμως, που γνωρίζετε καλά είναι ότι μπροστά σας ορθώνεται ένα τείχος αδιαπέραστο, που δεν είναι άλλο από το άρθρο 86 του Συντάγματος που αναφέρεται στην παραγραφή των αδικημάτων Υπουργών. Εκεί δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα, με αποτέλεσμα όσα αδικήματα έχουν παραγραφεί να πληγώνουν τη συνείδηση του πολιτικού κόσμου και να εξοργίζουν τους πολίτες. Φοβάμαι ότι δεν θα μπορέσετε να κατευνάσετε αυτήν την οργή, όταν μάλιστα και για τα αδικήματα εκείνα που δεν έχουν παραγραφεί –εννοώ για τα μη πολιτικά αλλά εμπλεκόμενα πρόσωπα– η απόδοση της δικαιοσύνης είναι τόσο αργή, ώστε φθάνει στα όρια της αρνησιδικίας.

Ποιες ελπίδες, λοιπόν, μπορεί να έχει το σημερινό πολιτικό σύστημα και πώς μπορεί να διασωθεί ανάμεσα από δαιδαλώδεις διατάξεις που συχνά η μία αναιρεί την άλλη, μέσα σε μια αδιότακτη γραφειοκρατική πολιτεία που διδάσκει ως μη όφειλε τη διάκριση, σε ό,τι αφορά την ειδική δωσιδικία που προσφέρεται με γενναιοδωρία στα πολιτικά πρόσωπα.

Έχω τη βεβαιότητα ότι δεν χρειάζεται να μεταφέρω εδώ όσα λένε οι πολίτες για το κατάντημα του πολιτικού συστήματος. Κάποιοι, κύριε Υπουργέ, είχαν φροντίσει εγκαίρως να διαφυλάξουν εαυτούς και αλλήλους καλυπτόμενοι από το άρθρο 86 του Συντάγματος και αυτοί οι ολίγοι ενήργησαν εν γνώσει της κατάχρησης εξουσίας τους, από κοινού συμφέροντος ορμώμενοι, κατά συναυτουργία, κατά σύσταση και συμμορία.

Την ίδια ώρα περίπου εσείς, αρνούμενος να ενδώσετε σε συμφέροντα, εγκαταλείπατε το Υπουργείο Μεταφορών και στη θέση σας την άλλη μέρα τοποθετήθηκε ο κ. Μαντέλης ως πρόεδρος από καιρό. Αυτήν την πικρή ιστορία, ίσως, θα έπρεπε να τη θυμίσετε σήμερα σε όλους μας.

Ήλπιζα, αφού στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα, ότι θα βρισκόταν ένας τρόπος οι υπεύθυνοι των σκανδάλων, τα οποία όζουν πλέον, να παραπεμφθούν στη δικαιοσύνη. Αυτό δεν φαίνεται να είναι δυνατόν. Το κοινό περί δικαίου αίσθημα πάει περίπατο! Ο Έλληνας πολίτης αισθάνεται ότι έχει καταστεί έρμαιο μιας ομάδας πολιτικών που καταλήστεψαν τον ελληνικό λαό και τώρα κυκλοφορούν ελεύθεροι ανάμεσά μας.

Φυσικά και δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Όμως, να πάει η Κυβέρνηση να το πει αυτό πρόσωπο με πρόσωπο στον πολίτη, ο οποίος δεν πιστεύει κανέναν μας. Για τους πολίτες όλοι ίδιοι είμαστε, όσο δεν κραυγάζουμε να βρεθεί τρόπος άρσης των αδικιών, όσο απολαμβάνουμε τα προνόμια του θεσμικού μας ρόλου και όσο δείχνουμε με τη συμπεριφορά μας ότι ο λαός βρίσκεται εκεί κάτω, με την μπότα της εξουσίας στο λαιμό και εμείς εκεί πάνω, επιδεικνύοντας την ισχύ και τα προνόμια μας.

Θα προτιμούσαν οι πολίτες να μην έχουν οι ίδιοι κανένα πρόνομο από αυτά που έχουν οι πολιτικοί, αλλά να έχουν την αξιοπρέπεια τους. Αποτέλεσμα όλων των σκανδάλων και όσων έχουν γίνει κατά πράξη ή παράλειψη από πολιτικούς είναι να πτωχεύ-

ουν τα νοικοκυριά, ενώ θα μπορούσε να βρεθεί μια λύση.

Κάτι θα πρέπει να συμβεί. Θα μπορούσατε επιτέλους να αποτιμήσετε τη ζημία, όπως σας αναφέρθηκε χθες και να την καταλογίσετε στους υπευθύνους. Θα μπορούσατε να εφαρμόσετε το νόμο Καστανίδη που μιλά για δήμευση περιουσιών, χωρίς να υπάρχει τελεσίδικη δικαστική απόφαση, αλλά μόνο εάν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ότι κάποιος πολιτικός έχει ζημιώσει την πατρίδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σας ζητήσαμε να πάμε σε εκλογές, για να μπορέσει να αναδειχθεί μια άλλη κυβέρνηση που να έχει τη δυνατότητα να δώσει λύσεις στα μεγάλα προβλήματα του λαού. Το σύστημα πρέπει να αποκαθαρθεί και να αυτοκαθαρθεί, αλλιώς λυπάμαι να πω ότι πρέπει να τελειώσω με αυτό που άρχισα, θυμίζοντάς σας ότι ένα από τα σημαντικότερα έργα του Σαίξπηρ ήταν το «Όνειρο θερινής νυκτός».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καί εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ανησυχητικό φαινόμενο του δημόσιου βίου της χώρας νομίζω ότι πρωτίστως είναι η ανομία που επικρατεί στη χώρα μας. Σχεδόν κανένας δεν σέβεται τους νόμους. Είναι η ατιμωρησία. Είναι το κλίμα απαξίας που υπάρχει όχι μόνο για την πολιτική, για τους πολιτικούς, αλλά για όλους όσους φέρουν δημόσια αξιώματα. Η χώρα μας θεσμικά καταρρέει.

Επιτρέψτε μου, επειδή έχω πολλά χρόνια σ' αυτή την Αίθουσα, να καταθέσω τη δική μου εκτίμηση. Αφετηρία αυτής της κατάστασης αποτελεί το 1989, αυτό το «βρώμικο 1989», όταν στηθήκε η σκευωρία κατά του Ανδρέα Παπανδρέου και ανέδειξε όχι μόνο αδυναμίες του Συντάγματος, αλλά έφερε στην πολιτική ζωή του τόπου τη σκανδαλολογία ως κυρίαρχο στοιχείο του πολιτικού μας βίου. Όχι ότι δεν υπήρξαν σκάνδαλα. Υπήρξαν και υπάρχουν σε όλες τις οργανωμένες κοινωνίες, αλλά μπερδέψαμε τα υπαρκτά σκάνδαλα, που εκεί θα έπρεπε να υπάρχει η τιμωρία, με τη σκανδαλολογία. Και οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα αποτέλεσαν και αποτελούν, δυστυχώς, ακόμα τη βάση πάνω στην οποία διεξάγεται η πολιτική αντιπαράθεση. Έτσι οι ίδιοι πολιτικοί υποσκάψαμε την πολιτική λειτουργία. Κόβουμε το κλαδί πάνω στο οποίο καθόμαστε.

Σε σχέση με το νόμο θα πω δύο μόνο φράσεις. Υπήρξαν διορθωτικές παρεμβάσεις. Αναφέρθηκαν χθες και από τον κ. Παυλόπουλο αναλυτικά. Έχουμε έναν καλό νόμο. Τον ψήφισαν όλες οι πτέρυγες της Βουλής. Θα μπορούσε να είναι καλύτερος. Υπάρχει μπροστά το θέμα της συνταγματικής αναθεώρησης, αλλά εκείνο το οποίο σηματοδοτεί η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία προς την ελληνική κοινωνία είναι η απόφαση όλων των πολιτικών δυνάμεων να πάμε σε διορθωτικές παρεμβάσεις στο θεσμικό επίπεδο της χώρας –και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό– μέσα από συνεννόηση και διάλογο που γίνεται στα πλαίσια της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας. Και είναι και προς τιμήν του κυρίου Υπουργού ότι είχε και άλλες αρχικές σκέψεις, πέρα από αυτές που είναι σήμερα εδώ και τελικά συμφώνησε με ό,τι ομόφωνα αποφασίσαμε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Και είναι ένα καλό παράδειγμα ότι ο οργανωμένος διάλογος που βάζει και προτάσσει τα θεσμικά ζητήματα λειτουργίας της δημοκρατίας, μπορεί να αποτελέσει πεδίο συνεννόησης και σύνθεσης, γιατί αυτό το έχει ανάγκη ο τόπος όσο τίποτα άλλο αυτήν την περίοδο.

Εξακολουθεί σήμερα, με αφορμή ακριβώς υπαρκτά σκάνδαλα, η ακατάσχετη σκανδαλολογία και γίνεται μια επίθεση όχι κατά συγκεκριμένων προσώπων, αλλά συνολικά κατά του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας και αυτό είναι το επικίνδυνο. Υπάρχουν επιφανειακές προσεγγίσεις, υπάρχει άκρατος λαϊκισμός, ιδιαίτερα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, υπάρχουν αυτόκλητοι εισαγγελείς και υπάρχουν, δυστυχώς και δημόσιοι

λειτουργοί, όπως είναι οι δημοσιογράφοι, που κάποιοι κάνουν καλά τη δουλειά τους, κάποιοι άλλοι είναι αργυρώνητοι, κάποιοι άλλοι λαϊκίζουν στο βωμό της τηλεθέασης, ίσως γιατί βαθιά πιστεύουν ότι δεν τους ταιριάζει το δημοκρατικό πολίτευμα.

Θεώρησα σκόπιμο να ανέβω στο Βήμα της Βουλής για να αναγνώσω από εδώ, από τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, της 22 Μαρτίου του 2011, την κατάθεση ενός εκ των Αντισταγγελέων του Αρείου Πάγου, του κ. Νικολούδη, που είναι πλέον επικεφαλής της Επιτροπής για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Τι είπε ο κ. Νικολούδης; Είπε το εξής: «Εγώ ήρθα στην επιτροπή να πω τη δική μου αλήθεια ενάντια στις απόψεις πολλών που κάποτε και ανερυθρίαστα πετούν λίθους για την πολιτική και τους πολιτικούς. Σας διαβεβαιώ τεκμηριωμένα ότι το τελικό συμπέρασμα που έβγαλα, ελέγχοντας έναν μεγάλο αριθμό πολιτικών, είναι ότι οι πολιτικοί δεν είναι η περισσότερο διεφθαρμένη κοινωνική ομάδα σ' αυτήν τη χώρα. Για τους πολιτικούς γίνεται και αναστροφή του βάρους απόδειξης των πηγών των χρημάτων τους και στερούνται της βουλευτικής ιδιότητας και των πολιτικών δικαιωμάτων τους. Η συγκριτική αξιολόγηση των ευρημάτων μου, ελέγχοντας τους πολιτικούς και άλλες κοινωνικές ομάδες, μου δίνουν τη δυνατότητα να το λέω και υπάρχουν άλλες κοινωνικές ομάδες που δεν δίνουν λόγο πουθενά και κανέναν έλεγχο δεν επιδέχονται, παρ' ότι και σε εξωχώριες εταιρείες συμμετέχουν και το βάρος της απόδειξης δεν το οφείλουν».

Διάβασα αυτήν τη δήλωση ενός αντισταγγελέα του Αρείου Πάγου όχι για να βγάλω από πάνω αμαρτίες ή αδικήματα συγκεκριμένων, προφανώς, πολιτικών προσώπων, αλλά γιατί νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι πολλές ηγεσίες της χώρας έχουν βρει την εύκολη λύση: Βγάζουν απ' έξω τις δικές τους ευθύνες και τα φορτώνουν όλα στο πολιτικό σύστημα. Αυτό για μένα είναι μεγάλος κίνδυνος για τη δημοκρατία και σε κάθε περίπτωση, επειδή πάνω σ' αυτό το νόμο κάθε μέρα σχεδόν τα μέσα ενημέρωσης ασκούν αυτήν την κριτική, θέλω και εγώ να σημειώσω με έμφαση αυτό που πολλοί συνάδελφοι είπαν και χθες, ότι το πρόβλημα δεν είναι ο νόμος, είναι το Σύνταγμα. Το θέμα είναι η εφαρμογή του νόμου και του Συντάγματος.

Θέλω κι εγώ να καταθέσω εδώ αυτά που έχετε πει κι εσείς κύριοι συνάδελφοι ότι το θέμα είναι καθαρά θέμα πολιτικής βούλησης. Όταν οι πλειοψηφίες της Βουλής θέλησαν να στήσουν ειδικά δικαστήρια, τα έστησαν. Περί αυτού πρόκειται. Όταν δεν θέλησαν κάποιοι άλλοι, δυστυχώς δεν εφάρμοσαν το νόμο. Και –όπως είπα προηγούμενα– είναι μπροστά μας και η συνταγματική αναθεώρηση.

Θέλησα να μιλήσω και για έναν άλλο επιπλέον λόγο. Πριν από λίγες μέρες διάβασα ότι η χώρα μας στο πεδίο της ανταγωνιστικότητας από την τριακοστή έκτη θέση έχει κατρακυλήσει τα πέντε-έξι τελευταία χρόνια στην ογδοηκοστή τρίτη-ογδοηκοστή πέμπτη θέση. Αυτοί που μας μέτρησαν είναι οι διεθνείς οργανισμοί, οι οποίοι κατέληξαν στο εξής συμπέρασμα: Η χώρα, η Ελλάδα, έχει φθάσει εδώ που έχει φθάσει γιατί δεν λειτουργούν σωστά οι θεσμοί της. Δηλαδή, το οικονομικό πρόβλημα είναι και κατ' εξοχήν θεσμικό ζήτημα.

Θέλω να σημειώσω επίσης ότι αυτήν την ώρα που, ενδεχόμενα, στα ζητήματα που αφορούν την οικονομία, την οικονομική κρίση, τα βάρη, προφανώς δεν θα τα βρούμε –προφανώς υπάρχουν και άλλοι λόγοι– πιστεύω βαθιά ότι είναι η ώρα και η ευκαιρία –αν θέλετε– να δούμε πώς θα προχωρήσουμε στην αναζωογόνηση των δημοκρατικών μας θεσμών, πώς θα βάλουμε τους θεσμούς μπροστά να λειτουργήσουν. Και εδώ οι ευθύνες πρέπει να είναι σε όλες τις ηγεσίες της χώρας και όχι μόνο τις πολιτικές. Αναφέρομαι στις δικαστικές, στις πνευματικές, στις συνδικαλιστικές, σε όλες. Κυρίως, όμως, το βάρος πέφτει στις συντεταγμένες εξουσίες και σήμερα συνεχίζεται στην επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας –γι' αυτό παρακάλεσα να προηγηθώ στο λόγο γιατί έχω στη συνέχεια την Επιτροπή– με τη δικαστική εξουσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είμαι και είμαστε πιστεύω όλοι εδώ σε μία λογική που λέει ότι

είναι η ώρα να κοιτάξουμε μπροστά με γνήσια αυτοκριτική και πρέπει να υπερασπιστούμε την πολιτική και τη δημοκρατία οι πάντες, με τις αποφάσεις μας και με τις πράξεις μας. Νομίζω ότι το μπορούμε, αρκεί να υπάρχει θέληση και αρκεί οι ηγεσίες της χώρας –και αναφέρομαι στο σύνολο των ηγεσιών και όχι μόνο στις πολιτικές– να παύσουν τα μεγάλα λόγια και να σκύψουν σε πράξεις και κινήσεις που θα έχουν μετρήσιμα αποτελέσματα, γιατί αυτό είναι εκείνο το οποίο ενδιαφέρει.

Οι καιροί είναι δύσκολοι. Ο κόσμος και ο λαός μας περιμένει αισιόδοξα μηνύματα και αν αυτά είναι πολύ δύσκολο αυτήν την περίοδο να έλθουν μέσα από την οικονομία, ας έλθουν μέσα από μία ειλικρινή προσπάθεια όλων μας για την αναβάθμιση των δημοκρατικών θεσμών της χώρας. Αυτό είναι –αν θέλετε– το μήνυμα, αυτή είναι η αγωνία μου, αυτό ήθελα να καταθέσω αναβαίνοντας σήμερα στο Βήμα της Βουλής. Είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι οι καιροί δεν μπορεί να περιμένουν. Είναι η ώρα όλοι, αλλά και ο καθένας μας χωριστά, να αναλάβει τις ευθύνες του απέναντι στον τόπο και στο λαό μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Κιλκίς κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Αναβαίνοντας στο Βήμα της Βουλής, μετά από έναν έμπειρο, αλλά και σώφρονα πολιτικό, ειλικρινά μου δίνεται η δυνατότητα να σημειώσω και λίγο πιο ποιητικά, κύριε Παπαϊωάννου, ότι πράγματι, όπως λέει ο Ελύτης, «καιρός λυτήριος επέστη». Πρέπει να λυθούν αυτά που ως γόρδιοι δεσμοί πλέον έχουν σφίξει την πολιτική ζωή της πατρίδας. Ειλικρινά, ήρθε η ώρα που δεν επιτρέπεται από κανέναν μας καμμία ολιγωρία για την επίλυσή τους.

Εγώ χαίρομαι που ο κύριος Υπουργός, ο συμπατριώτης μου, κάνει αυτήν τη φιλότιμη προσπάθεια γιατί πρέπει να γνωρίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι –και το γνωρίζουμε προφανώς όλοι μας– ότι σ' αυτήν τη ζωή και σ' αυτόν τον πλανήτη ο νόμος της σχετικότητας και η συγκριτική διάσταση υπάρχουν από υπάρξεως του ανθρώπου και δεν πρέπει να ακυρώνουμε προσπάθειες, διότι πρέπει να τις κρίνουμε κατά τη σχετικότητα και κατά τη σύγκριση. Αυτό το συνταγματικό πλαίσιο υπάρχει, αυτήν τη δυνατότητα δίνει, αυτό επιχειρεί να κάνει σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Κύριε Υπουργέ, ως συνέχεια των όσων είπε ο κ. Παπαϊωάννου, πιστεύω ακράδαντα –γιατί είναι γνωστή η ιδεολογική μου αφετηρία και αναφορά– ότι αυτό που κάποτε στο παρελθόν λέχθηκε «νόμος και τάξη» ή σήμερα λέγεται «δικαιοσύνη και ασφάλεια» είναι η κορωνίδα ενός πολιτεύματος. Είναι η αρχή για να έρθουν οι λύσεις. Εκ της δικαιοσύνης πρέπει να ξεκινήσει αυτό το κόψιμο του γόρδιου δεσμού. Το φορτίο είναι βαρύ. Όσο και αν φαίνεται ότι είναι ένα Υπουργείο μη παραγωγικό, που δεν απασχολεί τους πολλούς και την κοινωνία κατά τις λεπτομερείς διαδικασίες της ζωής στην καθημερινότητα, από εσάς πρέπει να ξεκινήσει αυτή η προσπάθεια με τη συνδρομή όλων.

Διότι τι έγινε, αγαπητοί συνάδελφοι; Δημιουργήθηκε ένας φαύλος κύκλος. Πολιτικοί που δεν θέλησαν να υπηρετήσουν την έννοια της πολιτικής, τον καθοδηγητικό ρόλο και οδήγησαν θεσμούς και πολίτες σε ένα φαύλο κύκλο. Δεν μπορεί να βγει κανένας εύκολα από αυτόν τον φαύλο κύκλο.

Προφανώς, οι πολιτικοί πρέπει να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να αναλάβουμε τον καθοδηγητικό μας ρόλο. Ίχνος λαϊκισμού δεν επιτρέπεται πλέον. Ίχνος υποκρισίας δεν επιτρέπεται πλέον.

Από την άλλη, όμως, αν θέλουμε να φέρουμε αποτέλεσμα, πρέπει να έρθει αυτή η ιεράρχηση των πραγμάτων, δικαιοσύνη, λειτουργία θεσμών, αλλαγή νοοτροπίας πολιτών. Πιστεύω ακράδαντα ότι είναι η ώρα των ανατροπών και της προσπάθειας για αναγέννηση αυτής της πατρίδας. Δεν συνιστά άλλοθι για τον πολιτικό κόσμο της χώρας η ομαλή λειτουργία του πολιτεύματός μας αυτά τα τριάντα, τριάντα πέντε χρόνια. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όσοι χρόνια υπηρετούμε τον Έλληνα πολίτη και την πατρίδα. Θα πρέπει να δούμε κατάματα τι έπρεπε να γίνει,

όσο μπορούμε να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, τι έγινε σε άλλες ευνομούμενες πολιτείες με τις οποίες συμπορευόμαστε και έχουμε και συγκεκριμένο συγκριτικό πεδίο, την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, πάνω από όλα πιστεύω ακράδαντα ότι ήρθε η ώρα να δούμε το κυρίαρχο ζήτημα του πολιτεύματός μας εάν λειτουργεί, όπως είναι προσδιορισμένο κατά την έννοια και το περιεχόμενό του. Τα κόμματα, η κοινοβουλευτική δημοκρατία, που άνευ κομμάτων δεν υφίσταται κοινοβουλευτισμός. Άρα, ποιο είναι το θεμέλιο, ποιο είναι το κύτταρο; Το κόμμα. Δεν πρέπει να το ακυρώνουμε κατά την ακραία έκφραση του κομματισμού που εμφανίστηκε. Προφανώς και πρέπει να είμαστε κομματικοί στα κόμματα που εντασσόμαστε, αλλά τα κόμματα οφείλουν να λειτουργήσουν με μία συνταγματική –θα τολμούσα να πω– κατοχύρωση της εσωκομματικής τους δημοκρατίας.

Είναι αδιανόητο –δεν θα κουραστώ να το τονίζω– γιατί δεν στον Ιατρικό Σύλλογο που πάω να ψηφίσω να είναι ο δικαστικός επιμελητής της κρατικής υποστάσεως, της πολιτείας και σε εσωκομματικές εκλογές για ανάδειξη προέδρου κόμματός μου, εν δυνάμει Πρωθυπουργού, να συμβαίνει, ό,τι συμβαίνει. Το γνωρίζετε όλοι καλύτερα από εμένα.

Η Βουλή πρέπει να καταστεί ζώσα, να αποφασίζει. Προφανώς θα ήταν και ζητούμενο –γιατί όχι– να είναι και κυβερνώσα.

Η κοινοβουλευτική δεοντολογία είναι ένα άλλο ζητούμενο.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ –το έχω πει πολλές φορές, δεν θα κουραστώ– θα πληρώσετε την αμετροέπια και την άναρχη παρουσία του κόμματός σας στην Κυβέρνηση. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε την πλέον κοινοβουλευτική έκφραση σε δημοκρατικό πολίτευμα στην πατρίδα μας –διότι έχουμε μόνο μία Βουλή, δεν υπάρχει Γερουσία, δεν υπάρχει αλλού Βουλή, μόνο μία με κοινοβουλευτισμό– και αυτήν τη στιγμή να υπάρχουν Υπουργοί άνω των επτά, οκτώ, που δεν λογοδοτούν στο λαό.

Προφανώς θα είμαι ο τελευταίος που θα κρίνω, εάν αλλάξει το Σύνταγμα –και ο τελευταίος που μου πέφτει λόγος και μας πέφτει λόγος να κρίνουμε τις λειτουργίες των Αρχηγών των κομμάτων για την εκτελεστική εξουσία– γιατί άλλη είναι η λογοδοσία του πολιτικού που κάθε μέρα σφυρηλατεί τη σχέση του με τους πολίτες και άλλη αυτή η άνωθεν επιφοίτηση, η οποία δόθηκε θα δώσει λύσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχει καταστεί δικτατορία των πρωθυπουργών η λειτουργία του πολιτεύματός μας σε απόλυτο βαθμό.

Και έχουμε τρία ζητήματα: την ασυλία των Βουλευτών, το «πόθεν έσχες» και την ευθύνη των Υπουργών. Πιστεύω ότι τα πράγματα είναι πολύ απλά. Δεν μπορεί η Βουλή να καλείται για πράξεις πολιτικών που ως πολίτες ή έχοντες άλλη ιδιότητα παρανόμησαν ή κατά την κρίση άλλων συμπολιτών τους παρανόμησαν και να καλείται η Βουλή να αποφασίσει. Πλην του πεδίου της άσκησης της βουλευτικής ιδιότητας, καμμία υπόθεση δεν πρέπει να έρχεται εδώ. Και επιτέλους πρέπει να το αποφασίσει η Βουλή και βεβαίως σύσσωμα να υπερασπιστούμε τη λεγόμενη «βουλευτική ασυλία».

Όσον αφορά τώρα το «πόθεν έσχες», ό,τι συμβαίνει για όσους έχουν αυτήν την υποχρέωση, το ίδιο θα πρέπει να συμβαίνει και για τους πολιτικούς. Δεν μπορώ να καταλάβω αυτό το οποίο τόσο πολύ συζητείται. Ό,τι ισχύει για τον πολίτη που υποχρεούται να κάνει δήλωση «πόθεν έσχες», το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για τον πολιτικό. Ξεκάθαρα πράγματα.

Και όσον αφορά την ευθύνη Υπουργών, εγώ χαίρομαι που μπαίνει πλέον το γνωμοδοτικό συμβούλιο. Βέβαια, δεν είμαι έτοιμος να σας πω αν έτσι –δηλαδή το τριμελές με μόνο δικαστικούς– θα είναι ξεκάθαρα καλύτερα. Όμως, επιτέλους ο πολιτικός, ο Υπουργός θα μπορεί να δικαιούται αυτό που δικαιούται ο οποιοσδήποτε πολίτης, δηλαδή ότι γίνεται μια προανάκριση και όταν δεν υπάρχει τίποτα το μεμπρό, η υπόθεση πάει στην άκρη. Είναι δυνατόν ο πολιτικός να διασύρεται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, ενώ αν ήταν ένας απλός πολίτης θα είχε τελειώσει αυτή η υπόθεση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και η Δημοκρατική Συμμαχία, κύριε Υπουργέ, κατέθεσε τη συγκεκριμένη πρόταση, την οποία αποδεχθήκατε. Πιστεύω πως ορθώς πράξατε, κύριε Υπουργέ. Και αυτό το λέω όχι για να ανα-

γορευθώ εγώ και η Δημοκρατική Συμμαχία ως οι καλύτερα δρώντες μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρα ότι αυτή η διάταξη φέρνει τον πολιτικό κόσμο της χώρας ενώπιον των ευθυνών του. Δεν θα πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Διότι όποιος θέλει να ξεκαθαρίσει την υπόθεση του, θα την ξεκαθαρίσει και όποιος δεν θέλει, θα κρυφτεί. Αυτό μπορούσε να γίνει κατά το Σύνταγμα και συγχάιρω τον Υπουργό, γιατί αυτό έκανε και νομίζω ότι η εφαρμογή αυτής της διατάξεως θα κριθεί από το αποτέλεσμα που θα επέλθει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1ο τμήμα του 1ου Γυμνασίου Βριλησίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Οδυσσέας Βουδούρης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Μεσσηνία.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι το σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε προφανώς κινείται προς μια σωστή κατεύθυνση. Το θέμα της παραγραφής που εξισώνεται με όσα ορίζει ο Ποινικός Κώδικας –πλην βέβαια της διατάξεως του άρθρου 86– είναι ένα θετικό βήμα. Ένα επίσης θετικό στοιχείο είναι η υποχρεωτική κατάσταση του οικονομικού οφέλους που προέρχεται από αδικήμα, από αξιόποινη πράξη. Η δημιουργία του γνωμοδοτικού συμβουλίου είναι, όπως είπα και ο κ. Κηλτίδης, ένα πολύ θετικό βήμα. Όμως, κύριε Υπουργέ, θα πρόσθετα υπό τον όρο ότι αυτό δεν θα αποτελέσει ένα επιπλέον σκαλοπάτι, το οποίο θα επιβραδύνει την όλη διαδικασία.

Και τέλος, πιστεύω ότι προφανώς κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση η δέσμευση κάθε είδους λογαριασμών μετά από άσκηση ποινικής δίωξης. Όμως, υπάρχει ένα «αλλά» το οποίο έγκειται στο ότι δεν πρέπει να κάνουμε το λάθος να πιστέψουμε ότι μ' αυτό το σχέδιο νόμου έχουμε –επιτρέψτε μου την έκφραση– «καθαρίσει» σε σχέση με τις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις που έχουμε απέναντι στους πολίτες. Παραμένει αυτό το οποίο εγώ θα ονόμαζα ως «αμαρτωλό άρθρο 86». Και εδώ μάλλον διαφοροποιούμαι από αυτά τα οποία ειπώθηκαν από προηγούμενους συναδέλφους.

Πιστεύω ότι ορισμένες διατάξεις αυτού του άρθρου είναι πραγματικά ένα θεσμοθετημένο σκάνδαλο, το οποίο καθιστά την προνομιακή μεταχείριση των Υπουργών, σαν να βρισκόμαστε σε ένα καθεστώς όχι δημοκρατίας, αλλά αριστοκρατίας. Και αναρωτιέμαι το εξής: Μπορεί η παραγραφή να μην ορίζεται με ένα συγκεκριμένο χρόνο, αλλά με διαδικασίες οι οποίες μεταβάλλονται σύμφωνα με τη βούληση της ίδιας της Βουλής, από λίγους μήνες μέχρι και αρκετά χρόνια; Μπορεί ο νόμος να είναι πιο ελαστικός για τον κρατικό λειτουργό, ο οποίος κλέβει δημόσιο χρήμα απ' ό,τι για τον απλό πολίτη; Μπορεί να είναι θεσμοθετημένη η ανισότητα απέναντι σ' αυτό το θέμα, το οποίο είναι η παραγραφή, σε μια δημοκρατία η οποία βασιίζεται στην ισονομία και όταν αυτή η ισονομία είναι κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα;

Και θα ήθελα να θέσω το εξής ερώτημα: Τι σημαίνει παραγραφή; Πώς παραγράφεται ένα αδικήμα για κατασπατάληση ή κλοπή δημόσιου χρήματος από έναν Υπουργό; Προσωπικά θεωρώ πως οποιαδήποτε έννοια παραγραφής, υπό αυτό τον ορισμό, αυτή τη διατύπωση, είναι ανεπίτρεπτη. Και η άποψή μου είναι ότι στην επικείμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος δεν πρέπει απλώς να ορίσουμε ξανά διαφορετικές διαδικασίες παραγραφής, αλλά θα έπρεπε για αυτά τα συγκεκριμένα αδικήματα να οριστεί ότι δεν παραγράφονται ποτέ.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα άλλο θέμα, το οποίο ανά-

γεται στο Σύνταγμα και το οποίο αφορά τον τρόπο, με τον οποίον παραπέμπεται ένας Υπουργός, περνώντας δηλαδή από μία διαδικασία, την οποία κρίνουν οι ίδιοι οι συνάδελφοί του. Αυτό έχει προφανώς –θα το πω παραστατικά– ένα συντεχνιακό άρωμα.

Πάνω σ' αυτό το θέμα, θα ήθελα να αναφερθώ στη θέση που είχε πάρει, κύριε Υπουργέ, ένας προκατόχος σας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, ο κ. Μιχάλης Σταθόπουλος. Το 2001, όταν είχε συζητηθεί η Αναθεώρηση, είχε κάνει μια συγκεκριμένη πρόταση, πάρα πολύ καλά αιτιολογημένη. Την έχω εδώ και θα ήθελα να την καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής ως και δική μου πρόταση σήμερα. Αυτή η πρόταση έλεγε ότι το σωστό είναι προφανώς να προφυλάσσονται οι Υπουργοί από επιθέσεις, λόγω της ιδιαίτερης θέσης στην οποία βρίσκονται, αλλά αυτό πρέπει να γίνεται με έναν τρόπο που να μην υποκρίνεται συντεχνιακές συμπεριφορές, οι οποίες δεν είναι θεωρητικές. Ξέρουμε ότι έχουν συμβεί. Άρα, υπάρχει το θέμα. Και γι' αυτό το λόγο έχει προτείνει η παραπομπή στη δικαιοσύνη ενός Υπουργού να γίνεται από ένα ανεξάρτητο Σώμα υπό την εποπτεία των Βουλευτών, ενδεχομένως και με τη συμμετοχή των Βουλευτών, αλλά ένα Σώμα που να είναι ανεξάρτητο, με ανθρώπους κύρους και ανθρώπους επίσης, οι οποίοι έχουν γνώση των δικαστικών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσεάς Βουδούρης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχομαι τώρα στα πιο συγκεκριμένα.

Θα ήθελα να πω το εξής: Η εξίσωση της παραγραφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα –σωστή κατεύθυνση– δεν λύνει το πρόβλημα όσο υπάρχει η παράγραφος 3 του άρθρου 86. Η αποσβεστική προθεσμία μέχρι το τέλος της Β' Τακτικής Συνόδου είναι το μεγάλο πρόβλημα. Και πάνω σε αυτή τη διάταξη του Συντάγματος έχουν παραγραφεί ορισμένα σκάνδαλα.

Θα κάνω δύο προτάσεις. Η πρώτη είναι η εξής: Πιστεύω ότι αυτό το πρόβλημα μπορεί εν μέρει να λυθεί, εάν ορίσει ο νόμος συγκεκριμένους και αυστηρούς χρονικούς προσδιορισμούς για την ολοκλήρωση αυτών των διαδικασιών. Και βέβαια, στην περίπτωση που οι χρόνοι αυτοί δεν τηρηθούν, θα πρέπει να υπάρχουν κυρώσεις για τους υπαίτιους.

Η δεύτερη πρόταση αφορά αυτό που ονομάζουμε «βίαιη προσαγωγή, σύλληψη και προσωρινή κράτηση». Δεν υπάρχει εκ μέρους του Συντάγματος περιορισμός για να εφαρμοστούν αυτά τα μέτρα σε Υπουργούς. Επώθηκε ότι τέτοιου είδους μέτρα θα βάλλουν το κύρος της εξουσίας. Εγώ ισχυρίζομαι κάτι άλλο: Ότι ο διαφορετικός χειρισμός του απλού πολίτη και του Υπουργού βάλλουν το κύρος της δημοκρατίας. Καταλαβαίνω ότι τέτοια μέτρα είναι δυσάρεστα, αλλά εάν υπάρχουν αυτά τα μέτρα για τους Έλληνες πολίτες, πρέπει να υπάρχουν για όλους τους πολίτες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω, λέγοντας πως όσα θεσμοθετούμε σήμερα είναι αναγκαία, αλλά δεν απαντούν στην αγανάκτηση που εκφράζεται και μέσω της διαβούλευσης, αλλά και γενικότερα στην κοινωνία. Μου κάνει εντύπωση πως, όταν κάνω περιοδεία στο Νομό μου, τη Μεσσηνία, το πρώτο θέμα που θίγουν οι πολίτες δεν είναι η σκληρότητα των μέτρων. Το πρώτο θέμα που θέτουν και ρωτούν είναι γιατί δεν έχει τιμωρηθεί κανένας μέχρι τώρα. Και σε αυτό το ερώτημα δεν έχουμε ακόμη απαντήσει με πειστικό τρόπο.

Θέλω, λοιπόν, να ψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο, αλλά θέλω να το κάνω με την ανανεωμένη δέσμευση της Κυβέρνησης, της Βουλής και του κινήματός μας ότι θα προχωρήσουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος και θα καταργήσουμε τις καταχρηστικές διατάξεις του άρθρου 86.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωσήφ Βαληράκης, Βουλευτής Χανίων του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα είναι η Λερναία Ύδρα της διαφθοράς και

ταυτόχρονα η γενική αίσθηση της ατιμωρησίας. Η τροποποίηση του νόμου «περί ευθύνης Υπουργών» είναι μια ισχυρότατη σηματοδότηση. Θεωρώ ότι από εκεί ξεκινάει κανείς, από το κεφάλι και ιδιαίτερα από την εκτελεστική εξουσία, από το κατεξοχόν όργανο της λαϊκής κυριαρχίας τη Βουλή, για να πάει παρακάτω.

Υπάρχει ένα θέμα δικαιοσύνης και είναι κι αυτό κοινή πεποίθηση. Υπάρχει μια, θα έλεγα, αρνησιδικία ή τουλάχιστον μια αίσθηση λευκής απεργίας από την κίνηση της δικαιοσύνης ευρύτερα στις μεγάλες υποθέσεις και ειδικότερα στις υποθέσεις που μας αφορούν. Ιδιαίτερα δηλαδή εγκλήματα μελών της Κυβέρνησης.

Θεωρώ επιτυχή την παρέμβασή σας ως δήλωση προθέσεων και δέσμευση για τη συνταγματική αναθεώρηση. Το ζήτημα δεν είναι μόνο οι παραγραφές. Το ζήτημα είναι η αποσβεστική προθεσμία, η άρση του αξιοποιήσιμου.

Χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε ότι η σημερινή διατύπωση –μπορεί πρακτικά να μη γίνεται, αλλά θα ήθελα και τη δική της διατύπωση– δεν αφορά τις υποθέσεις που αφορούν πιθανές ευθύνες μελών της Κυβέρνησης που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Το θέμα είναι η διατύπωση του νόμου και οι προβλέψεις του για τα αδικήματα κατά την άσκηση των καθηκόντων των Υπουργών. Και έχουμε αδικήματα που έχουν να κάνουν με την καθ' ύλην αρμοδιότητά τους, δηλαδή υπηρεσιακά αδικήματα, αλλά έχουμε και αδικήματα μη υπηρεσιακά. Δεν μπορεί να δεχθεί η Βουλή ότι υπάρχει ακαταδίωκτο στη διαφθορά. Δεν μπορούμε να δειχθούμε ότι το αδικήμα του ξεπλύματος μαύρου χρήματος –το αδικήμα της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος– εμπίπτει στα καθήκοντα του Υπουργού και η ευθύνη αυτή παραγράφεται και αποσβένεται με την άρση του αξιοποιήσιμου, με την αποσβεστική προθεσμία, μετά το πέρας της Β' Συνόδου της επόμενης Κοινοβουλευτικής περιόδου.

Άρα, το ζήτημα είναι ο προσδιορισμός των θεμάτων της διαφθοράς και ειδικότερα το θέμα της δωροδοκίας, το θέμα του ξεπλύματος μαύρου χρήματος καθώς και άλλα θέματα που υπάρχουν, ώστε να μην εμπίπτουν –και η Βουλή βεβαίως ερμηνεύει αυθεντικά και είναι δικό της κατά κύριο λόγο καθήκον– στην αποσβεστική προθεσμία, μετά το πέρας της Β' Συνόδου της επόμενης κοινοβουλευτικής περιόδου.

Το θέμα είναι η αξιοπιστία της δημοκρατίας, είναι η ποιότητα λειτουργίας της δημοκρατίας, είναι αν υπάρχει δημοκρατία. Το θέμα, δηλαδή, είναι η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος στο σύνολό του καθώς και η αξιοπιστία της ίδιας της λειτουργίας της δημοκρατίας. Είναι δική μας ευθύνη, είναι ευθύνη της Εθνικής Αντιπροσωπείας να δώσει λύσεις σ' αυτό το πρόβλημα.

Είμαι μέλος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας και την περίοδο που συζητήθηκε το σημερινό νομοσχέδιο ως κατ' αρχήν πρόταση δεν ήταν εύκολη για μένα. Η πρόταση για το νομοσχέδιο έφυγε από την επιτροπή χωρίς να το δω και χωρίς να συμμετάσχω στη σχετική συζήτηση.

Δεν συμφωνώ με τους εισαγγελείς. Οι εισαγγελείς έχουν ιεραρχία και εποπτεύουν σ' αυτή την διοικητική ιεραρχία είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Περισσότερα εχέγγυα θα περίμενα να βρίσκαμε στους τακτικούς δικαστές, των οποίων ο κατάλογος είναι πολύ μεγαλύτερος αριθμητικά από τον κατάλογο των εισαγγελέων.

Άρα, δεν θα ήθελα να πάμε στους εισαγγελείς.

Δεν βλέπω και τον κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, αλλά έχουμε θέμα αναγνώρισης του θεσμού της λαϊκής κυριαρχίας, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας από το χώρο των εισαγγελέων και μάλιστα κατά ένα τρόπο συντεχνιακό. Δεν θέλω εδώ να επεκταθώ, θα ασχοληθεί η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Αυτό και στη χρονική συγκυρία δεν με βρίσκει προσωπικά σύμφωνο. Θα συμφωνήσω με τον κ. Παυλόπουλο.

Όσον αφορά το θέμα των ψηφοφοριών: Γιατί δεν βάζουμε ένα τέτοιο όργανο από την αρχή της τετραετίας; Να μην χρειάζεται δηλαδή ad hoc και κατά περίπτωση να γίνεται εμπρός ψηφοφορία, πίσω ψηφοφορία, μια ψηφοφορία, δυο ψηφοφορίες και δεν ξέρω πόσες ψηφοφορίες, που τελικά αρχίζει και αποδυναμώνει και την θεσμική ουσία της εντολής. Η Βουλή κατά παραχώρηση δίνει αυτήν τη δυνατότητα και σε γνωμοδοτικό επίθεδο. Άρα, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και σ' αυτό.

Εγώ θα προτιμούσα –και σας προτείνω, κύριε Υπουργέ, να το δείτε- να γίνεται άπαξ, μια επιλογή με ψηφοφορία στην αρχή της τετραετίας και μάλιστα παρακαλώ να μεριμνήσετε και για τους αναπληρωτές. Δεν προβλέπεται αναπλήρωση σε αυτό το γνωμοδοτικό όργανο. Δηλαδή, αν κάποιος από τα μέλη του κωλύεται δεν προβλέπεται τι μπορεί να γίνει, να μη δημιουργείται κι εκεί πρόβλημα.

Θα ήθελα επίσης να σας πω στην ίδια λογική, ότι το άρθρο 147 του Κανονισμού της Βουλής προβλέπει εφέτη. Και μάλιστα είχαμε μια πολύ καλή εμπειρία με τη Γερμανία, με τον εφέτη που συνόδευε την εκεί κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία κατά άριστο τρόπο. Προβλέπεται στο νόμο περί ευνοϊκής ποινικής μεταχείρισης για τα υπηρεσιακά αδικήματα -θυμάστε το νόμο, τον ψηφίσαμε πρόσφατα- κι εκεί εφέτης.

Νομίζω ότι πρέπει να το δούμε αυτό το θέμα του τριμελούς και της σύνθεσής του γνωμοδοτικού οργάνου παρακαλώ με μια ευρύτητα. Νομίζω ότι τα επιχειρήματα που σας έδωσα είναι εύλογα.

Υπάρχει ένα θέμα για το τι κάνει η εκτελεστική εξουσία. Με συγχωρείτε, αλλά έχουμε και την επικαιρότητα. Μπήκε χτες το θέμα της ζημίας του δημοσίου σε σχέση με το σκάνδαλο της «Siemens». Είναι θέμα της εκτελεστικής εξουσίας ο προσδιορισμός της ζημίας και των αγωγών αποζημίωσης. Υπάρχει το θέμα των προστίμων. Ελπίζω ότι αντιλαμβάνεστε τι λέω. Υπάρχει ομόφωνη πρόταση από τον περασμένο Νοέμβριο της εξεταστικής επιτροπής για τη «Siemens». Θα πρέπει άμεσα να κληθεί τουλάχιστον η εταιρεία και να δώσει εξηγήσεις για την παραβίαση των κανόνων διαφάνειας και την αθέτηση των υποχρεώσεών της γι' αυτό. Κι έχουν υποβληθεί πολύ μεγάλα πρόστιμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πρόσφατα στις 3 Μαρτίου επιβεβαιώθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για μια και μόνο σύμβαση 400 εκατομμύρια πρόστιμο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε βάρος της εταιρείας. Άρα κι εκεί, παρακαλώ, την αντίστοιχη σηματοδότηση της εκτελεστικής εξουσίας για τα καθ' ημάς και για την παραβίαση των κανόνων διαφάνειας και για την παραβίαση του ελεύθερου ανταγωνισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εφόσον εμείς έχουμε πάρει απόφαση και σε επίπεδο Κοινοβουλίου ομοφώνως και σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών, θα προχωρήσουμε. Είναι θέμα της χώρας, της αξιοπιστίας μας και της προσωπικής και της θεσμικής. Παρακαλώ, δεν πρέπει να πάμε πίσω εκεί, αλλά πρέπει να πάμε αποφασιστικά μπροστά. Δεν αφήνει περιθώρια η συγκυρία. Και νομίζω ότι όλοι έχουμε αίσθηση του καθήκοντός μας και θα προχωρήσουμε σ' αυτό χωρίς καμμία ταλάντευση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την Κοζάνη έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών του 2003 έχει γίνει αντικείμενο χλευασμού από τα μέσα ενημέρωσης και τους πολίτες πολλές φορές τα τελευταία χρόνια.

Και νομίζω άδικα, γιατί κατά τη γνώμη μου δεν φταίει και τόσο ο νόμος. Δεν φτάνει οι νόμοι, γενικώς, αν δεν τους εφαρμόζουμε σωστά. Οι περισσότεροι κάνουν λόγο για ρυθμίσεις που λειτουργούν προστατευτικά για πρώην και νυν Υπουργούς, καθιστώντας τους ουσιαστικά ανεύθυνους για όποια πράξη ή απόφασή τους.

Με την τροποποίηση του ν.3126/2003, που εισηγείται σήμερα ο Υπουργός Δικαιοσύνης, τι κάνει; Αναλαμβάνει διαχρονικά και για λογαριασμό του πολιτικού μας συστήματος τις ευθύνες για όσα θα έπρεπε να γίνουν νομικά σ' ό,τι αφορά τις ποινικές ευθύνες Υπουργών.

Δυστυχώς, μέχρι τη συνταγματική αναθεώρηση, έως ένα βαθμό, τα χέρια μας είναι δεμένα. Ωστόσο, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, αν μη τι άλλο, δηλώνει ξεκάθαρα την πρόθεση της Κυ-

βέρνησης να θέσει Υπουργούς και Υφυπουργούς προ των ευθυνών τους.

Δεν διαφωνώ με όσους ισχυρίζονται ότι είναι περιορισμένες οι αλλαγές που προτείνονται. Διαφωνώ, όμως, με όσους βιάστηκαν να πουν ότι οι τροποποιήσεις του Υπουργού είναι απλώς συμβολικές. Είναι και συμβολικές. Έχουν έντονο συμβολισμό, αν λάβουμε υπ' όψιν ότι το άρθρο 86 του Συντάγματος δεν μπορεί να αλλάξει με νόμο, συνεπώς απαιτείται συνταγματική αναθεώρηση.

Είναι συμβολικές, διότι ο κ. Καστανίδης, όπως είπα, ως αρμόδιος Υπουργός, αναλαμβάνει ευθύνες για λογαριασμό του πολιτικού μας συστήματος, εισηγούμενος αλλαγές που ανταποκρίνονται στο καθολικό αίτημα των πολιτών για τιμωρία όσων από θέση ισχύος καταχρώνται δημόσιο χρήμα και λειτουργούν σε βάρος των συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Είναι, όμως και ουσιαστικές. Πρώτον, γιατί για πρώτη φορά εξομοιώνονται οι Υπουργοί με τους απλούς, όπως λέμε, πολίτες, σε ό,τι αφορά το χρόνο παραγραφής των αδικημάτων. Δεύτερον, γιατί οι νέες διατάξεις προβλέπουν την επιβολή περιοριστικών όρων, ένταλμα βίαιης προσαγωγής, καταβολή εγγυήσεως, απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και στους Υπουργούς και Υφυπουργούς κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, όπως ακριβώς ισχύει και για όλους τους πολίτες.

Σε εμένα, τουλάχιστον, αυτές οι αλλαγές δεν φαίνονται καθόλου συμβολικές. Η ισονομία δεν είναι ποτέ συμβολική. Είναι ουσιαστική, είναι πραγματική δικαιοσύνη. Τι θα πει «απλός πολίτης»; Ο Υπουργός, δηλαδή, δεν είναι πολίτης;

Τρίτον, γιατί με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου προβλέπεται υποχρεωτική κατάσχεση των οικονομικών ωφελημάτων που τυχόν προέκυψαν από την αξιόποινη πράξη του Υπουργού, καθώς και η δέσμευση λογαριασμών και λοιπών χρηματοπιστωτικών προϊόντων μετά την άσκηση ποινικής δίωξης για κακουργηματική πράξη σε βάρος είτε Υπουργών είτε Υφυπουργών με απόφαση του ανακριτή.

Τέλος, διότι η σύσταση τριμελούς γνωμοδοτικού οργάνου, αποτελούμενο από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, το οποίο θα γνωμοδοτεί για πιθανή ποινική ευθύνη βάσει των στοιχείων που υπάρχουν, θα θέτει τη Βουλή προ των ευθυνών της κάθε φορά που προκύπτει τέτοιο θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση της τροποποίησης του ισχύοντος νόμου στη Βουλή, προσωπικά κατέληξα στο εξής συμπέρασμα. Τελικά, είναι λανθασμένη η εντύπωση που έχει δημιουργηθεί ότι για την κρίση αξιοπιστίας που διέρχονται οι σχέσεις κοινωνίας - πολιτικού συστήματος, αλλά και για την πάγια, πλέον, στάση της Βουλής να μην ανιχνεύει πολιτικές ευθύνες ποτέ και για κανέναν, ευθύνονται οι νόμοι.

Ας μην γελιόμαστε. Δεν ευθύνεται το Σύνταγμα και ο ν. 3126 για το πρωτοφανές φαινόμενο να κρίνει η Βουλή όλους τους Υπουργούς άμοιρους ευθυνών. Δεν ευθύνονται οι θεσμοί για την καταστρατήγησή τους λόγω κομματικών σκοπιμοτήτων. Ποιος ευθύνεται;

Δυστυχώς, όλοι εμείς. Και αναφέρομαι σ' όλους τους Βουλευτές ανεξαιρέτως. Μπορεί να μη σπαταλήσαμε όλοι δημόσιο χρήμα, προφανώς. Μπορεί να μη μοιραστήκαμε τις μίζες και στην πλειονότητα μας να είμαστε έντιμοι και να μην υπηρετούμε κανένα άλλο συμφέρον πέραν αυτού της χώρας. Ποιον, όμως, τιμωρήσαμε ποτέ παραδειγματικά επειδή δεν σεβάστηκε τη θέση ισχύος του; Σε ποιον επίορκο δείξαμε ποτέ την πόρτα της φυλακής;

Κάθε φορά που ένας Υπουργός του κόμματος με τη βουλευτική πλειοψηφία εγκλείεται για παράνομες πράξεις, η απόφαση της Βουλής είτε για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης είτε για δίωξη είναι αρνητική. Οι Εξεταστικές Επιτροπές για το Βατοπέδι, τα ομόλογα και τη «SIEMENS» είχαν ένα μόνο αποτέλεσμα, το γνωστό. Όσα κόμματα, τόσα πορίσματα. Πλειάδα εμπλεκομένων, καμμία ευθύνη.

Δημόσια χρήματα και εκτάσεις αντάλλαξαν χέρια και τελικά τα μεν χρήματα έκαναν φτερά, τα δε δεύτερα εξαφανίστηκαν κάτω από βουνά εγγράφων και δεν αποδεκνύσαν απολύτως τίποτα. Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα. Ύστερα αναρωτιόμαστε όλοι με έκπληξη ή και παράπονο πολλές φορές, γιατί έχει επικρατήσει η ισοπεδωτική κρίση «όλοι ίδιοι είναι».

Ωστόσο, μιας και η συζήτηση αναπόφευκτα περιστρέφεται γύρω από το ζήτημα της αναθεώρησης του σχετικού άρθρου του Συντάγματος, θα ήθελα να κάνω ένα σύντομο σχόλιο.

Είναι αλήθεια ότι σήμερα ούτε ο Υπουργός ούτε η Βουλή μπορεί ουσιαστικά να αλλάξει αυτό που προβλέπει το Σύνταγμα. Και γι' αυτό έχουν ευθύνη οι πτέρυγες που αποφάσισαν το 2008 να νομιμοποιήσουν την Αναθεώρηση του Συντάγματος, με ουσιαστικά μία μόνο αλλαγή, την κατάργηση του επαγγελματικού ασυμβίβαστου των Βουλευτών. Αυτό όμως, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αλλάξει.

Είμαι απόλυτα σύμφωνος με όσους λένε ότι όλοι οι Έλληνες, ανεξαρτήτως αξιωμαίων, θα πρέπει να είναι απέναντι στη δικαιοσύνη ίσοι. Αυτό σημαίνει ότι όταν οποιοσδήποτε Έλληνας απλός πολίτης ή Υπουργός διαπράττει ένα αδίκημα, θα πρέπει να πηγαίνει στη δικαιοσύνη και εκεί πλέον, βάσει των προσκομιζόμενων στοιχείων δικαστές να κρίνουν την αθωότητα ή την ενοχή του. Αφορά, λοιπόν, την ουσία του ζητήματος και δεν είναι απλώς συμβολική η θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης ότι η συζήτηση για την αναθεώρηση του άρθρου 86 του Συντάγματος πρέπει να ανοίξει τώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ακόμη πιο ουσιαστικό θα είναι αν δεν μείνουμε απλώς στη συζήτηση, αλλά να συμφωνήσουμε σήμερα για τη μορφή που πρέπει να έχει το νέο άρθρο, να μην περιμένουμε την Αναθεωρητική Βουλή, να δεσμευτούμε όλοι τώρα, όχι μόνο ότι η επόμενη Βουλή θα βάλει τέλος στην ανισότητα, αλλά και με ποιο τρόπο θα πετύχει κάτι τέτοιο. Μόνο αν οι δικές μας πράξεις έχουν ουσία σήμερα θα οδηγήσουν στην επανάκτηση της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή η αποτελεσματική απόδοση ευθυνών σε πολιτικά πρόσωπα είναι χρέος μας, εύχομαι όλοι να συμφωνήσουμε κατ' αρχάς στην αναγκαιότητα των τροποποιήσεων αυτών. Εμείς κάναμε και υπερψηφίσαμε τους ισχύοντες μέχρι σήμερα νόμους για την ευθύνη των Υπουργών και επομένως, είναι δική μας υποχρέωση να διορθώσουμε σήμερα τα κακώς κείμενα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, σε λίγα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Ιδιαίτερα το τελευταίο χρονικό διάστημα με όλα τα σκάνδαλα που έχουν δει το φως της δημοσιότητας υποφέραμε όλοι λίγο πολύ από τα ίδια ενοχικά και αμυντικά σύνδρομα. Είναι στο χέρι μας, λοιπόν, να δημιουργήσουμε ένα νομικό πλαίσιο που θα τιμωρεί όσους επιβουλεύονται τη χώρα και το λαό. Υπερψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο κάνουμε την αρχή. Και αυτήν την αρχή νομίζω ότι οφείλουμε και μπορούμε να την κάνουμε όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το δεύτερο τμήμα του 10 Γυμνασίου Βριλησίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Βοιωτίας η κ. Άρια Αγάτσα.

ΑΡΙΑΔΗΝΗ ΑΓΑΤΣΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου προτείνονται αλλαγές, οι οποίες στοχεύουν στην εξάλειψη των διακρίσεων υπέρ των Υπουργών και γενικά των μελών της Κυβέρνησης.

Είναι πανθομολογούμενο και όποιος έχει επαφή με την κοινωνία το αντιλαμβάνεται ότι οι πολίτες θεωρούν ότι ο νόμος περί

ευθύνης Υπουργών εξυπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες και δη, την ασυλία των τελευταίων κατά την τέλεση των αδικημάτων, ενώ θα έπρεπε να έχουμε ως πολιτικός κόσμος κερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών ότι ο σχετικός νόμος προστατεύει το μέλος της Κυβέρνησης από την όποια πολιτική δίωξη κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Βέβαια, τα επανειλημμένα οικονομικά σκάνδαλα και η βραχυχρόνια παραγραφή, όπως αυτή ισχύει σήμερα, η οποία οδηγεί στην απαλλαγή των εμπλεκόμενων προσώπων για τυπικούς και όχι για ουσιαστικούς λόγους, ίσως να δικαιολογεί την άποψη, όπως παραπάνω αναφέρθηκε, για τη γνώμη και τη στάση που ο πολίτης έχει σήμερα στον ισχύοντα νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Εν προκειμένω το ερώτημα που τίθεται και που πρέπει ο καθένας μας σ' αυτή την Αίθουσα να θέσει ίσως και στον ίδιο του τον εαυτό, είναι εάν τελικά οι ποινικά κολάσιμες πράξεις και παραλείψεις των Υπουργών και των μελών της Κυβέρνησης διερευνώνται εις βάθος, εάν ο ισχύων σήμερα νόμος παρέχει ή όχι ασυλία στον Υπουργό, εάν αποδίδονται στους Υπουργούς που παρνομούν οι ευθύνες που τους αναλογούν, αν ζημιώνουν το δημόσιο και τη δημόσια περιουσία και τελικά εάν απονέμεται ορθά η δικαιοσύνη.

Με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε τροποποιείται κατ' αρχάς η διάταξη περί βραχυχρόνιας παραγραφής. Ορίζεται ότι η παραγραφή για τα αδικήματα-εγκλήματα των Υπουργών διέπεται από τις διατάξεις του γενικού μέρους του Ποινικού Κώδικα και με τη νέα αυτή διάταξη αίρεται η εντύπωση ότι ο Υπουργός απολαμβάνει ειδικό προνόμιο και έτσι εξασφαλίζεται η ασφαλή διάγνωση της εξεταζόμενης υπόθεσης και επί τω τέλει η ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Με την ισχύ της παραγραφής για τους Υπουργούς, όπως αυτή ισχύει για όλους τους πολίτες γίνεται αντιληπτό ότι πολίτης και Υπουργός στέκονται πλέον ίσοι απέναντι στο νόμο.

Επιπλέον, η πρόβλεψη στο παρόν νομοσχέδιο για τη συγκρότηση τριμελούς γνωμοδοτικού συμβουλίου αποτελούμενο από ανώτατους δικαστικούς εξασφαλίζει ακόμα περισσότερο την ασφαλή διάγνωση της εξεταζόμενης κάθε φορά υπόθεσης τόσο από τη νομική όσο και από την ουσιαστική πλευρά, αφού στην ανάγκη διερεύνησης της ποινικής ευθύνης του Υπουργού θα αποφαίνονται εμπειρότατοι δικαστές.

Περαιτέρω με τη δυνατότητα της δήμευσης και κατάσχεσης των οικονομικών ωφελημάτων, όπως αυτά ορίζονται στο νόμο κατά τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης, αλλά και με τη δυνατότητα σε περίπτωση διενέργειας ανάκλησης σε βαθμό κακουργήματος της απαγόρευσης της κίνησης κάθε λογαριασμού ή τίτλων κ.λπ. του κατηγορουμένου, εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον. Σε περίπτωση δε καταδικαστικής απόφασης ωφελείται το δημόσιο ή θα μπορούσε κανείς να πει ότι αμβλύνονται και μειώνονται οι ζημιές κατά του δημοσίου τις οποίες αυτό έχει υποστεί από τις παράνομες πράξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που πρέπει να αντιληφθούμε είναι ότι είμαστε εκπρόσωποι του ελληνικού λαού. Ο Υπουργός που σκοπεύει να καταχραστεί τη δημόσια περιουσία δεν θα πρέπει να είναι Υπουργός και ούτε θα εκτελέσει τα καθήκοντά του σωστά, αν οι κρυφοί του στόχοι είναι «σκοτεινοί». Πρέπει να κερδίσουμε τη χαμένη εμπιστοσύνη των πολιτών. Πρέπει να εργαστούμε σκληρά, ώστε ο πολίτης να εμπιστεύεται τον πολιτικό, τον Υπουργό, το Βουλευτή. Περισσότερο θα μας εμπιστευτεί η κοινωνία, εάν λειτουργούμε όλοι εμείς που ο λαός μας εμπιστεύτηκε στο «τιμόνι» της χώρας χωρίς να παρανομούμε, καίτοι υπάρχουν ευνοϊκές διατάξεις για Υπουργούς και Βουλευτές, παρά εάν λειτουργούμε σύννομα υπό την απειλή αυστηρών νόμων, δημιουργώντας έτσι την πεποίθηση στον πολίτη ότι ο φόβος και μόνο της τιμωρίας μας αποτρέπει από την τέλεση αξιόποινων πράξεων και όχι η ακεραιότητά μας, η υπευθυνότητά μας, η εντιμότητά μας και ο πατριωτισμός μας.

Εν κατακλείδι, η χώρα δεν χρειάζεται μόνο νόμους αλλά και την εφαρμογή τους και κυρίως την πολιτική βούληση για την περφόρμη καθαρή στον πολιτικό χώρο. Μ' έναν ελαστικότερο νόμο και με δεδομένη την πολιτική βούληση μπορεί να επιτευχθεί η καθαρή και η Κυβέρνηση σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο

τολμά. Με τις προτεινόμενες προς ψήφιση ρυθμίσεις αποδεικνύει ότι δεν θέλει πολίτες δύο κατηγοριών απέναντι στο νόμο, Υπουργούς, Βουλευτές από τη μια μεριά και πολίτες από την άλλη, αλλά αποδεικνύει επίσης ότι έχει την πολιτική βούληση για να πετύχει την κάθαρση και θα το πράξει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τελευταίος ομιλητής από τον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής είναι ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Αθηνών.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, από το 1910, όταν διά του Ελευθερίου Βενιζέλου καθιερώθηκε στη Βουλή η οποία προέκυψε από τις εκλογές του 1910 η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, δεν ξέρω αν υπήρξε κοινοβουλευτική περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας ο πολιτικός κόσμος, δηλαδή οι Βουλευτές, δέχτηκε τέτοιου είδους επίθεση και λοιδορήθηκε κατά τέτοιο τρόπο με τον οποίο λοιδορούνται και δέχονται την επίθεση οι Βουλευτές κατά την τρέχουσα κοινοβουλευτική περίοδο.

Φέρνετε, κύριε Υπουργέ, ένα νομοσχέδιο κομβικό, το οποίο αυστηροποιεί τις όποιες διατάξεις σχετικά με την ευθύνη των Υπουργών και το οποίο και η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Σας ρωτώ: Είδετε πουθενά σήμερα στον Τύπο, αγαπητοί συνάδελφοι, να αναφέρεται το νομοσχέδιο αυτό; Είδετε πουθενά, ακούσατε, να αναφέρεται ότι τουλάχιστον τα δύο μεγάλα κόμματα συμφωνούν, εν πάση περιπτώσει επί της αρχής, για ένα νομοσχέδιο το οποίο κάνει ακόμα πιο αυστηρές τις διατάξεις διά των οποίων θα απονέμονται οι όποιες ποινικές ευθύνες σε πολιτικά πρόσωπα;

Και, μάλιστα, οποία συγκυρία! Είδα σήμερα σε μεγάλης κυκλοφορίας και έγκριτη εφημερίδα, στην πρώτη σελίδα, «χτύπημα», που λέμε στη δημοσιογραφική γλώσσα, αγαπητοί συνάδελφοι, το οποίο αναφέρει όχι για το νομοσχέδιο περί ευθύνης Υπουργών, αλλά αναφέρει και εκθειάζει το πάρα πολύ σωστό νομοσχέδιο για τα κατοικίδια.

Βεβαίως, εγώ δεν θα σας πω ότι φταίνε οι δημοσιογράφοι, γιατί και οι εφημερίδες, ο Τύπος, τα ραδιοτηλεοπτικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αντανakλούν την κοινωνία, αυτό το οποίο είναι ως κυρίαρχη άποψη στην κοινωνία. Κι εδώ που φτάσαμε, φαίνεται ότι μπορεί –και το λέω λίγο καθ' υπερβολή– η κοινωνία να ενδιαφέρεται περισσότερο για το κατοικίδιο, παρά για το Βουλευτή της περιοχής.

Το ερώτημα είναι το εξής: Ποιος ωφελείται από αυτήν την ιστοπεδωτική απαξίωση του πολιτικού κόσμου; Διότι, βεβαίως, έχουμε κι εμείς τις ευθύνες μας και πρέπει να κάνουμε και την αυτοκριτική μας. Και πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί. Εγώ να το δεχθώ. Ποιος, όμως, ωφελείται;

Και να ρωτήσω και κάτι άλλο: Ποια είναι η μεγαλύτερη παθογένεια του μεταπολιτευτικού πολιτικού συστήματος; Είναι η διαφθορά των πολιτικών ή η υπέρμετρη γιγάντωση ποικιλώνυμων οικονομικών συμφερόντων; Και ποια είναι η απώδης συνάφεια μεταξύ αυτών των δύο;

Αυτά τα ποικιλώνυμα οικονομικά συμφέροντα είναι που θέλουν ένα πολιτικό κόσμο μουδιασμένο, αμήχανο, φοβισμένο και ενοχικό. Για ποιο λόγο; Για να μπορούν οι ίδιοι να ασκούν μεγαλύτερη επιρροή. Για να μπορούν να είναι όχι απλώς συνδιαχειριστές, αλλά και καμιά φορά επικυρίαρχοι της λαϊκής ετυμγορίας, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από το Κοινοβούλιο και μέσα από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Υπάρχουν συμφέροντα και άτομα ακόμα και αγοραφοβικά, τα οποία, όμως, παρουσιάζονται ως μεγαλοπαράγοντες –για να χρησιμοποιήσω και μία ποδοσφαιρική ορολογία– και τιμητές του δημόσιου βίου.

Ειδικά αυτήν την εποχή, αυτά τα ποικιλώνυμα οικονομικά συμφέροντα βλέπουν την οικονομική κρίση την οποία περνάει η ελληνική κοινωνία όχι ως ευκαιρία για ανάπτυξη, όχι ως ευκαιρία για να δημιουργήσουν έστω κάποιες θέσεις εργασίας, αλλά ως

μία ευκαιρία για εύκολο πλουτισμό, για συσσώρευση πλουτισμού και για κυριαρχία πάνω στο πολιτικό σύστημα.

Κι όταν μιλάμε για ποικιλώνυμα οικονομικά συμφέροντα, μιλάμε για συμφέροντα τα οποία σε όλη τη διάρκεια της μεταπολιτευτικής μας δημοκρατίας έχουν κυριαρχήσει κι έχουν ανδρωθεί με δημόσιο χρήμα. Διότι, εν πάση περιπτώσει, αν είναι κάποιος ιδιώτης και κινείται στο χώρο της ιδιωτικής οικονομίας και δεν έχει σχέσεις με το δημόσιο, βεβαίως καλώς πράττει. Τα ισχυρότερα, όμως, οικονομικά συμφέροντα σε αυτόν εδώ τον τόπο έγιναν ισχυρά ακριβώς διότι εκμεταλλεύτηκαν, χρησιμοποίησαν κι άντλησαν δημόσιο χρήμα. Κι όχι για την ανάπτυξη, αλλά –όπως είπα και προηγουμένως– για τη συσσώρευση πλουτισμού, γιατί είναι και άπληστα.

Βεβαίως, θα δώσω ένα παράδειγμα. Αποσύρατε, απ' ό,τι φαίνεται, το νομοσχέδιο για τα «φρουτάκια» και ακούω ότι τα «φρουτάκια» θα τα πάρει ο ΟΠΑΠ. Προς τη σωστή κατεύθυνση είναι και αυτό, αλλά δεν πρέπει επιτέλους να μπει μία διαφάνεια και στον ΟΠΑΠ, ο οποίος διαχειρίζεται και αυτός δημόσιο χρήμα και μάλιστα κατά μία έννοια –και κατά την άποψή μου, καλώς– χρηματοδοτεί και τα μέσα ενημέρωσης; Δεν πρέπει να μπουν εκεί κάποιοι κανόνες διαφάνειας, αντί να έρχονται τα μέλη και ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΠΑΠ, όχι σε αυτή την Αίθουσα, αλλά λίγο παραπάνω, στην αίθουσα της Γερουσίας και να αρνούνται, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να φέρουν στον κοινοβουλευτικό έλεγχο τις συμβάσεις του ΟΠΑΠ ακόμη και με κάποιες διαφημιστικές εταιρείες;

Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και βεβαίως οι επίορκοι πολιτικοί, ύστερα από δίκαιη δίκη, να πάνε και στη φυλακή. Όμως, ακόμα κι οι μισοί από εδώ πέρα, εάν μπουμέν στον Κορυδαλλό, να είστε σίγουρος ότι αυτά τα οικονομικά συμφέροντα θα συνεχίσουν να απαξιώνουν τον πολιτικό κόσμο. Πρέπει, λοιπόν, να κόσουμε ως πολιτικό σύστημα και ως πολιτικός κόσμος τον ομφάλιο λώρο με τη διαπλοκή. Γιατί, σε τελευταία ανάλυση, είναι και ζήτημα λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριοι συνάδελφοι, προσπάθησα ως δημοσιογράφος να δώσω έναν τίτλο σε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο έφερε ο αξιότιμος κύριος Υπουργός. Ο τίτλος είναι: «Εμπρακτη μετάνοια με καθυστέρηση δέκα ετών». Εμπρακτη μετάνοια γι' αυτό το τεράστιο ολίσθημα εις το Σύνταγμα, όπου εάν εξαιρέσει κανείς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το οποίο δεν ψήφισε για λόγους αρχής, από διακόσιους ογδόντα Βουλευτές, μόλις δώδεκα Βουλευτές δεν ψήφισαν, από τους οποίους οκτώ είπαν «ΟΧΙ», τέσσερις το «έπαιξαν» Πόντιοι Πιλάτοι και όλοι οι υπόλοιποι ψήφισαν «ΝΑΙ». Όλοι «ΝΑΙ»!

Επομένως, υπάρχει μία συνολική ευθύνη. Φανταστείτε ότι το σύνολο της Βουλής, με την εξαίρεση των απόντων και δώδεκα άλλων, είπε «ΝΑΙ». «ΝΑΙ» έχετε πει και εσείς, κύριε Υπουργέ, «ΝΑΙ» και ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Έχετε συνεδητοποιήσει τι λάθος κάνατε τότε; Ομολογήστε το, πείτε μία συγγνώμη στον ελληνικό λαό. Ομολογήστε ότι εξαιτίας σας δεν έχει μπει κανένας φυλακή αυτά τα δέκα χρόνια, ότι η αναζήτηση επιτέλους από όλο το λαό, από όλη την κοινωνία, «κάποιος να πάει φυλακή» αδυνατεί να γίνει, γιατί εσείς τότε υπήρξατε μπόσικοι!

Όμως, αυτό είναι το ζήτημα το οποίο συζητάμε σήμερα. Ένα νομοθέτημα που έρχεται κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης, την οποία αισθανόμαστε όλοι εις την Αθήνα και εις την περιφέρεια, για το εάν θα μπει κάποιος φυλακή. Η απάντηση είναι ότι δεν πάει φυλακή, γιατί κάποιος πριν από δέκα χρόνια, κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, έδωσαν αυτήν τη δυνατότητα, δηλαδή περίπου μέσα σε δεκαοκτώ ή είκοσι μήνες να τελειώνει το αξιόποινο. Περί αυτού πρόκειται. Δεν μπορώ να καταλάβω τώρα τι προσπαθείτε να κάνετε. Μα ό,τι και να κάνετε, όσο και καλή διάθεση να έχετε, όσο και να υπαγορεύεται αυτή η διάθεση

από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, δεν βγάζει αποτέλεσμα. Βοά ο κόσμος!

Και εσείς οι ίδιοι του ΠΑΣΟΚ, πριν από δεκαπέντε-δεκαέξι χρόνια, το σύνολο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας συνωθεύτο, για να δει ποιόν; Τον κ. Άκη Τσοχατζόπουλο! Όλοι ήθελαν να δουν τον κ. Άκη Τσοχατζόπουλο, τον εν δυνάμει αρχηγό, τον εν δυνάμει πρωθυπουργό. Δεν υπήρχε περίπτωση ο άνθρωπος να κάνει μισό τηλεφώνημα και να μην τρέξουν δέκα να χτυπήσουν τότε προσοχή. Σήμερα, ποιος από εσάς βγαίνει να πει καφέ με τον Τσοχατζόπουλο; Πείτε μου, ποιος έχει σήμερα το θάρρος να βγει να πει έναν καφέ με τον κ. Άκη Τσοχατζόπουλο;

Δεν έχει αποδειχθεί τίποτα εναντίον του ανθρώπου. Γιατί χθες εξανέστη ο κύριος Υπουργός, εις την πρόκληση του κ. Πλεύρη, για κλέφτες. Και δικαίως εξανέστη, γιατί πρέπει να υπερασπιστεί κάποια πράγματα. Όμως, ποιος από εσάς βγαίνει με τον Τσοχατζόπουλο για καφέ; Ποιος; Να μου πει ένας, ναι, εγώ βγαίνω. Δέχομαι να πάω στην πλατεία Κολωνακίου, να πάω στο τοπ στη «Βιβλιοθήκη», ή στο JK, να πιω έναν καφέ με τον Τσοχατζόπουλο. Κανείς. Μα κανείς. Οι ίδιοι άνθρωποι, πριν από δεκαέξι χρόνια, παρακαλούσαν για μια ματιά του κ. Άκη Τσοχατζόπουλο. Τι έγινε από τότε μέχρι σήμερα; Όλο αυτό το οποίο όλοι ξέρουμε. Τον έχουμε απαξιώσει όλοι –αυτή είναι η αλήθεια– τον έχουν εξοβελίσει όλοι –αυτή είναι η αλήθεια– αλλά βεβαίως φυλακή δεν μπορεί να πάει, γιατί κάποιοι φρόντισαν μερικά πράγματα να μην είναι δυνατόν για τη λειτουργία της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης.

Και αν δεν το έχετε αντιληφθεί, κύριε Υπουργέ, επειδή η δικαιοσύνη με αυτά και με άλλα αισθάνεται λίγο απομονωμένη, έχει αρχίσει και δείχνει δόντια, όχι μόνο με αποφάσεις της, τις οποίες εξάλλου δυσκόλως τις κρίνεις, αν και ο Γεώργιος Παπανδρέου είχε πει «και οι κριτές κρίνονται», αλλά και μ' αυτό το οποίο έγινε εχθές εδώ στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Δεν έρχονται. Εντάξει, δεν έρχονται. Η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, το ανώτατο όργανο της δημοκρατίας, όργανο της Βουλής προσκαλεί τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και εκείνος λέει, δεν έρχομαι. Κόφτε το λαϊμό σας, δεν σας αναγνωρίζω. Πράγμα που νομίζω ότι δεν βοηθάει στη λειτουργία της δημοκρατίας. Δεν προσφέρει. Γιατί βεβαίως δεν νομίζω ότι η Βουλή, η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας –μέρος της Βουλής– θα ήθελε να δαμάσει ή να δαγκώσει ή να χτυπήσει ή να βιαιοπραγήσει, εις βάρος του προσκεκλημένου! Αυτή η άρνηση, όπως και η άρνηση πριν από λίγο καιρό ενός άλλου ανωτάτου ταγού της δικαιοσύνης καταδεικνύει ότι υπάρχει μία αντιπαλότητα για την οποία πρέπει να βρεθεί μια λύση και νομίζω ότι ο άνθρωπος που θα το χειριστεί πρέπει να είστε εσείς και κανείς άλλος, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης. Σαφέστατα, όμως, υπάρχει μία αντιπαλότητα, την οποία διαπιστώνουμε και θα υπάρξουν θύματα αυτής της αντιπαλότητας. Δεν θέλω να κατονομάσω καταστάσεις για λόγους που ευθέως αντιλαμβάνεστε, αλλά διαβλέπω ότι θα υπάρξουν θύματα. Θα υπάρξει μία επιθετικότητα. Υπάρχει μία άρνηση, μία απαξία, αν θέλετε, του τύπου τι κάνετε εσείς εκεί.

Να θυμίσω ότι εδώ σ' αυτό το Κοινοβούλιο διακόσιοι εβδομήντα Βουλευτές όλων των κομμάτων ψήφισαν για την επένδυση Βωβού και αρνήθηκε ένας άνθρωπος στο Σ.τ.Ε. και ήταν αρκετό να μη γίνει ένα έργο που είχε την σύμφωνη γνώμη σχεδόν όλου του Κοινοβουλίου. Είναι, λοιπόν, αυτή η αντιπαλότητα η οποία δείχνει τα δόντια όλο και περισσότερο. Μπορεί να μην είναι το ευτυχέστερο παράδειγμα αυτό που σας έφερα, αλλά καταδεικνύει μία τάση, η οποία υπάρχει και την οποία πρέπει να την ελέγξουμε.

Δεν μπορούμε να καταλάβουμε εμείς τι προσθέτει αυτό το νομοσχέδιο. Δηλαδή, πώς θα διευκολύνει να πάει κάποιος φυλακή και γι' αυτό δεν το ψηφίζουμε. Πιστεύουμε ότι γίνεται για τα μάτια του κόσμου, γίνεται για ικανοποίηση της κοινής γνώμης, αλλά εμείς δεν μπορούμε να μιλούμε σε αυτήν τη διαδικασία. Ο κόσμος ρωτάει, θα μπει κάποιος φυλακή; Μπορείτε, έχετε τη δύναμη; Και σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ. Ποια είναι τα μεγέθη; Το ένα μέγεθος είναι ότι ο Μαντέλης κατηγορείται για ένα ποσό 200.000 ευρώ, ένα διαμέρισμα. Και εδώ έχουμε μία κατηγορία για κάποια υψηλά ποσά των 83 εκατομμυρίων ευρώ και από μία μόνο υπόθεση και δεν υπάρχει καμμία διαδικασία. Υπήρξε μία

σπουδή που μας ευχαρίστησε εν πάση περιπτώσει, που μας ικανοποίησε σχετικά με την υπόθεση Μαντέλη, από το πολιτικό νεκροταφείο, βέβαια, του ΠΑΣΟΚ. Και βλέπουμε μία καθυστέρηση, μία αργοπορία εις την υπόθεση των άλλων προσώπων, των μεγάλων προσώπων, τα οποία ισχυρίζονται εις τον κύκλο τους –πράγμα που φθάνει και στα δικά σας αυτιά, αλλά και στα δικά μας αυτιά– «ότι κρατάμε εμείς εδώ άλλες καταστάσεις, οι οποίες μας καλύπτουν», τουλάχιστον, ως προς τα χειρότερα και αυτό είναι εξαιρετικά ανησυχητικό. Νομίζω ότι και εσείς το έχετε ακούσει και βεβαίως πρέπει να το ελέγξετε.

Έρχομαι στο θέμα των υποβρυχίων. Δεν καταλαβαίνω γιατί αυτή η διάκριση. Για το ίδιο αδίκημα, για ίδια πρόσωπα, άλλη μεταχείριση ο κ. Άκης Τσοχατζόπουλος, άλλη μεταχείριση όλοι οι άλλοι Υπουργοί οι οποίοι ενήργησαν εκείνη την περίοδο. Δεν καταλαβαίνω, γιατί εις τη μία περίπτωση προανακριτική επιτροπή και στην άλλη, εις την λεπτή διαδικασία της Επιτροπής Εξοπλισμών, η οποία θα μετουσιωθεί σε εξεταστική τρόπον τινά. Γιατί; Το δίκαιο είναι να είναι όλοι. Για το ίδιο αδίκημα όλοι οι εμπλεκόμενοι. Γιατί, διαφορετικά, η σύμπτωση, η οποία ακούστηκε από τον κ. Άκη Τσοχατζόπουλο, τον οποίο βεβαίως δεν έχω καμμία όρεξη να υπερασπιστώ, έχει βάση. Δεν είναι έωλη και μετέωρη. «Τα βρήκαν η Νέα Δημοκρατία με το ΠΑΣΟΚ», σου λέει ο Άκης, «έστειλαν εμένα τελείως αδιάβαστο», κατά κάποιο τρόπο, «και να καλυφθούν οι άλλοι με την επιτροπή». Όλοι να είναι, διαχρονικά.

Κύριε Υπουργέ, η εταιρεία «FERROSTAAL» είπε ότι κατά την περίοδο μετά το 2004 δόθηκαν μίζες 11 εκατομμυρίων ευρώ. Δεν μπορεί, λοιπόν, το 2007 η απόφαση της εκεί δικαιοσύνης να βγάζει 11 εκατομμύρια τα οποία δόθηκαν και αυτά πάλι να τα χρεώνουμε σε εκείνους που ήταν Υπουργοί το 2002. Αναδρομική μίζα δεν ξέρω εάν δίνεται!

Άρα, λοιπόν, να είναι όλοι. Διαφορετικά, πηγαίνουμε σε μία συγκάλυψη, η οποία είναι εξαιρετικά ενοχλητική. Δεν θα περάσει στον ελληνικό λαό. Και από εκεί που τα υποβρύχια έγερναν, για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, και γι' αυτό δεν γινόταν τίποτα και γι' αυτό η χώρα εν πάση περιπτώσει ήταν ευάλωτη αμυντικώς στο Αιγαίο για μία πενταετία περίπου, τώρα διαπιστώνω τα τελευταία εικοσιτετράωρα ότι μια χαρά είναι ο «ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ». Επίκεινται και άλλες επιβεβαιώσεις προς αυτό. Δεν θα ήθελα να τοποθετηθώ σήμερα, αλλά μου δημιουργεί τεράστια ερωτήματα η σύμφωνη γνώμη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εις την πρόθεση της Κυβέρνησης «πας μη άλλος εμπλεκόμενος στα υποβρύχια να πάει στην Επιτροπή Εξοπλισμού». Αυτό είναι δικαιοσύνη; Δεν το καταλαβαίνω. Προανακριτική για όλους όσους ενεπλάκησαν και όποιος δεν έχει εμπλακεί θα βγει και αθώος. Δεν καταλαβαίνω τη διαδικασία της Επιτροπής Εξεταστικής. Είναι συγκάλυψη.

Έρχομαι στο θέμα της «SIEMENS». Χρειάστηκαν δύο αλληπάλληλες επιστολές εις τον αξιότιμο Πρωθυπουργό και εις τον αξιότιμο Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, για να κινηθεί η διαδικασία. Το έφερα μέσα στη Βουλή κατ' επανάληψη και τελικά, μετά από πάροδο πολλών μηνών, φέρνεται το θέμα. Ωραία! Τι κάνετε, όμως, προς την πλευρά της αποζημιώσεως της χώρας; Τι κάνετε προς την πλευρά του επαχθούς χρέους, για το οποίο μιλάμε εδώ και ενάμιση χρόνο;

Το χρέος της Ελλάδας δεν είναι 300 και δισεκατομμύρια, είναι πολύ λιγότερο από 250 δισεκατομμύρια και δεν κάνετε τίποτα. Κανείς δεν κάνει τίποτα. Και ερωτώ: Γιατί δεν πάτε σε μία δημόσια ή ιδιωτική, αν θέλετε, αρχή παγκόσμιας φήμης και να πείτε ότι «αυτά αγοράσαμε τα τελευταία τριάντα χρόνια, σε αυτές τις τιμές τα αγοράσαμε». Πολύ απλά, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε πόση είναι η πραγματική αξία; Θα δείτε ότι τα F16 τα πληρώσαμε πολύ ακριβότερα. Τα «MIRAGE» τα πληρώσαμε δύο φορές απάνω. Τα «Leopard» το ίδιο. Πριν λίγους μήνες, πληρώσαμε τα βλήματα των «Leopard» 1.500 ευρώ παραπάνω απ' ό,τι πήρε η Τουρκία τα ίδια βλήματα και κανείς δεν συγκινείται.

Εμείς εις τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό έχουμε κάνει μία εργασία και βγάζουμε ότι είναι πάνω από 50 δισεκατομμύρια αυτό που λέμε επαχθές χρέος. Χαιρόμαστε που έχει υιοθετήσει την άποψή μας και ο ΣΥΡΙΖΑ. Τι κάνετε εσείς; Πόση ζημιά έχει προκύψει από τη «SIEMENS»; Ξέρουμε; Έγινε μία εργασία; Δούλε-

ψαν τόσοι Βουλευτές για ένα χρόνο. Το κυρίαρχο θέμα είναι ποιες συμβάσεις υπεγράφησαν, με τι «καπέλα» υπεγράφησαν. Άρα, «SIEMENS» μας έχει πάρει παραπάνω 2 ή 2,5 ή 3 δισεκατομμύρια. Έχει γίνει αυτή η καταγραφή; Τα ζητάμε από τη «SIEMENS»;

Γνωρίζω για ένα άτυπο ταξίδι του Υπουργού κ. Παμπούκη εις τη Γερμανία, χωρίς όμως να ξέρουμε τα αποτελέσματα, τι ψάχνουμε. Κάποιον δεν μπορούμε να βάλουμε φυλακή. Και όχι μόνο δεν μπορούμε να βάλουμε κάποιον φυλακή, αλλά δεν μπορούμε να πάρουμε πίσω ούτε τα «καπέλα» τα οποία μας έβαλαν όλοι αυτοί.

Επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά στην Αίθουσα, για όλους εκείνους οι οποίοι προσκυνούν τους Γερμανούς, ότι όταν συναντάτε επίσημο Γερμανό, να μετράτε τα δάκτυλά σας! «SIEMENS», «MAN», τα λεωφορεία, ΟΤΕ, ναυπηγεία, «Leopard». Δεν υπάρχει θέμα με το οποίο να έχουμε συνεργαστεί με τη Γερμανία και να μην έχει υπάρξει τέτοια διαδικασία και να μας ξεφωνίζουν κίβλας στους εκεί ανακριτές πως «ό,τι είναι για τη Γερμανία το φιλοδώρημα στο εστιατόριο, είναι η μίζα στην Ελλάδα», «Η Πορτογαλία είναι νηπιαγωγείο μπροστά στην Ελλάδα με τα διδακτορικά της μίζας». Αυτή είναι η εικόνα. Οι διαφθορές καταγγέλλουν το διαφθειρόμενο. Γιατί αν δεν υπήρχε ο διαφθορέας, πώς να υπάρχει ο διαφθειρόμενος;

Κάνετε τίποτα; Μιλήσατε; Καταγγείλατε; Εσείς, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, έχετε αυτές τις μαρτυρίες στα χέρια σας, όπως τις έχουμε κι εμείς, τι κάνετε για να βγει αυτή η ρετσινιά πάνω από την Ελλάδα; Κάναμε πενήντα χρόνια για να βγάλουμε από το λεξικό «LAROUSSE» το τι σημαίνει «Έλληνας απατεώνας». Και επανήλθε μετά από τη διακυβέρνηση της χώρας από τη Μεταπολίτευση από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Επανήλθε αυτή η έννοια του όρου και κανείς δεν αντιδρά. Κανείς δεν δέχεται να μιλήσει και να φωνάξει προς αυτή την κατεύθυνση. Γιατί δυστυχώς, πολύ φοβούμαι ότι αυτό που λέει ο λαός είναι πραγματικότητα, κόρακας κοράκο μάτι δεν βγάζει.

Έγιναν τα μύρια όσα με το Χρηματιστήριο. Έλεγε ο τότε Πρωθυπουργός ο κ. Σημίτης και ο κ. Γιάννος Παπαντωνίου ότι το Χρηματιστήριο θα πάει στις επτά χιλιάδες μονάδες. Έτρεχε ο κόσμος κι έπαιρνε δάνεια για να μπει στο Χρηματιστήριο. Έπεσε, όμως, στις χιλίες μονάδες, ο κόσμος αυτοκτόνησε και κανείς από τον πολιτικό κόσμο δεν συγκινήθηκε. Κι ήρθε η Νέα Δημοκρατία το 2004 και δεν έκανε τίποτα. Γιατί; Γιατί, λέει, είχε παραγραφεί. Για τα μάτια του κόσμου έπρεπε να γίνει, όμως, μία έρευνα, ποιοι έπαιξαν το μεγάλο κόλπο. Γιατί και της Νέας Δημοκρατίας ήταν μέσα στο μεγάλο κόλπο και απεδείχθησαν και ξέρουμε ποιοι ήταν.

Στο θέμα των ομολόγων τώρα. Δεν ήταν κόλπο που έκανε ο Αλογοσκούφης και η Νέα Δημοκρατία. Είχε ξεκινήσει από το 1997 με αυτά τα τοξικά επί Σημίτη. Για τα στατιστικά τη χαρίζετε στη Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ, Έχει έρθει από την εισαγγελία και της την χαρίζετε, κύριε Υπουργέ! Δεν ξέρω αν είναι προϊόν συμψηφισμού, αλλά της την χαρίζετε. Γιατί δεν κάνετε εξεταστική επιτροπή;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι εννοείτε; Είναι ο φάκελος στον εισαγγελέα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Έχει έρθει ο φάκελος από τον εισαγγελέα. Το είπε ο Πρωθυπουργός μέσα στην Αίθουσα, κύριε Υπουργέ, ότι θα προχωρήσουμε σε εξεταστική επιτροπή και περιμένουμε ένα χρόνο να γίνει εξεταστική. Γιατί την χαρίζετε; Σε δύο μήνες παραγράφεται σύμφωνα με το Σύνταγμα. Εν γνώσει σας ότι παραγράφεται σε δύο μήνες, δεν το προχωράτε. Γιατί; Γιατί θέλετε συμψηφισμό, συμφωνία, σύμπραξη και συλλειτουργία με όλες τις άλλες υποθέσεις που εκκρεμούν.

Εμείς, λοιπόν, δεν μπορούμε να εμπλακούμε. Στη «SIEMENS» είστε μαζί, το Βατοπέδι ξεκίνησε από το Δρυ και το Φωτιάδη για να προχωρήσει. Ό,τι σκάνδαλο έγινε στη χώρα είχε τη διαχρονικότητα μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Είστε σιαμαίοι στη διαφθορά.

Και τώρα, λοιπόν, ύστερα από τόσο καιρό και επειδή ο ελληνικός λαός αντιστέκεται, αυτήν τη στιγμή ερχόσαστε με μία δήθεν

έμπρακτη μετάνοια να διορθώσετε τα ολισθήματα του παρελθόντος. Δυστυχώς, η καταγραφή έχει γίνει και γι' αυτό σύρεστε σήμερα σε ποσοστά του 20%. Για να μπορέσει η χώρα να ξεφύγει από τη μέγγενη της διαφθοράς, από τη μέγγενη της λογικής των δύο φθαρμένων κομμάτων, επιβάλλεται να γίνουν εκλογές, να πάρει την ευθύνη ο ελληνικός λαός και να αδειάσει τον τόπο από ό,τι στο παρελθόν τον έχει βρωμίσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεννέα μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το Δημοτικό Σχολείο Σχολής Αυγουλέα-Λιναρδάτου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την τροποποίηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, που εισηγείται η Κυβέρνηση, είναι αποτέλεσμα πάνδημου αιτήματος και ώριμη συνέπεια της εμπειρίας που αποκτήσαμε από την εφαρμογή του μέχρι τώρα ισχύοντος ν.3126.

Περιλαμβάνει ουσιαστικές αλλαγές που ταυτόχρονα έχουν συμβολική και ηθική σημασία.

Οι αλλαγές αυτές κινούνται στο πλαίσιο που επιτρέπει η αναλυτική διατύπωση του άρθρου 86 του Συντάγματος. Συνεπώς, η υποχρέωση της Βουλής των Ελλήνων να προχωρήσει σε θεμελιώδεις αλλαγές του νόμου περί ευθύνης Υπουργών πρέπει να περιμένει μέχρι την έναρξη του επόμενου αναθεωρητικού εγχειρήματος. Ωστόσο, προφανείς πολιτικοί, ηθικοί και νομικοί λόγοι, επιβάλλουν στην Κυβέρνηση, στο ελληνικό Κοινοβούλιο να ανταποκριθούν στο αίτημα του ελληνικού λαού να γίνει το καλύτερο δυνατό υπό τις παρούσες συνθήκες προκειμένου να καταπολεμηθεί το φαινόμενο της διαφθοράς και να εγκαθιδρυθεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό κανόνας διαφάνειας στη δημόσια ζωή.

Είναι χρήσιμες, έχουσες, όπως είπα και πρακτική και συμβολική αξία οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Ασφαλώς, έχει σημασία το γεγονός ότι καταργείται η προβλεπόμενη ειδική παραγραφή για τα αδικήματα που πιθανόν τελούνται από μέλη των κυβερνήσεων και εξομοιώνεται η παραγραφή με την παραγραφή που ισχύει για όλους τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες. Έχει ιδιαίτερη πρακτική και κοινοβουλευτική σημασία το γεγονός ότι προβλέπεται η σύσταση τριμελούς γνωμοδοτικού συμβουλίου, πριν η Βουλή αποφασίσει τη σύσταση ειδικής επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης, προκειμένου αυτό να αποφασίζεται για την ουσιαστική και νομική βασιμότητα της ερευνώμενης υπόθεσης, ώστε και γνωμοδοτεί για την ανάγκη περαιτέρω διερεύνησης ποινικών ευθυνών.

Ξέρετε, η δημιουργία τριμελούς γνωμοδοτικού συμβουλίου με τη συμμετοχή ανώτατων εισαγγελικών λειτουργιών δεν καθιστά μόνο πιο αντικειμενική τη θέση των Βουλευτών προκειμένου να κρίνουν αν πρέπει να διερευνηθεί ποινική ευθύνη. Καθιστά μεγαλύτερο και τον έλεγχο της εκάστοτε κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Διότι η κοινοβουλευτική πλειοψηφία δεσμεύεται κατά έναν τρόπο ηθικό κυρίως, όχι νομικό, πραγματικό, από αυτό που θα αποτελέσει αντικείμενο της γνωμοδότησής του γνωμοδοτικού συμβουλίου. Δεν μπορεί να αγνοήσει η πλειοψηφία τη γνωμοδότηση. Πολλές φορές συμβαίνει η κομματική εμπάθεια ή το κομματικό κριτήριο να κανοναρχούν στη δίωξη.

Επίσης, ιδιαίτερη σημασία έχει ότι αποφασίζει η Βουλή των Ελλήνων δύο μέτρα ιδιαίτερης νομικής και πρακτικής αξίας, όπως είναι η δυνατότητα της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης να δεσμεύει, να προχωρεί σε κατάσχεση πιθανών οικονομικών ωφελημάτων που προέρχονται από αδίκημα Υπουργού, όπως και η δυνατότητα που δίνεται να παύει κάθε κίνηση λογαριασμού, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή άλλων άυλων τίτλων με απόφαση του έχοντος την ευθύνη εισαγγελέα στο πλαίσιο του δικαστικού συμβουλίου. Με ιδιαίτερη ηθική και συμβολική σημασία, αλλά και

πρακτικές συνέπειες είναι η ρύθμιση της επιβολής περιοριστικών όρων σε Υπουργούς, και Υφυπουργούς, εάν αυτοί τέλεσαν αδίκημα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης επικροτήθηκε από τη μεγάλη πλειοψηφία της Βουλής των Ελλήνων. Ωστόσο, η υποχρέωσή μας δεν σταματάει εδώ. Ο αγώνας τον οποίο πρέπει να δώσει στο σύνολό του το πολιτικό σώμα, πρώτα απ' όλα το ελληνικό Κοινοβούλιο, είναι διαρκής για την κατοχύρωση της διαφάνειας και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Δεν είναι ένας εύκολος αγώνας, δεν είναι μια εύκολη προσπάθεια. Χρειάζονται δεσμευμένες συνειδήσεις και ειλικρινείς προθέσεις, προκειμένου να επιτύχουμε το στόχο μας. Άρα, η προσπάθεια της Κυβέρνησης, η προσπάθεια του ελληνικού Κοινοβουλίου, η προσπάθεια της ελληνικής δικαιοσύνης έχει και πολλές άλλες πλευρές, τις οποίες πρέπει να ψηλαφίσουμε, προκειμένου να ανταποκριθούμε στο αίτημα των Ελλήνων πολιτών ότι σε αυτόν τον τόπο πρέπει να υπάρχουν κανόνες, όπως και τιμωρία, ότι η ενοχή αναγινώσκεται και τελικά αποδίδεται.

Θα μου επιτρέψετε όμως, προκειμένου να επιτελέσουμε, στο πλαίσιο της ελληνικής δημοκρατίας -κόμματα και θεσμοί με τον πρόπονα τρόπο- την αποστολή μας, να προσεγγίσουμε την πραγματικότητα, την αλήθεια, την ιστορική διαδρομή της Μεταπολίτευσης με ακρίβεια. Διέγνωσα και στη συζήτησή μας στην Αίθουσα της Ολομελείας αλλά και στο δημόσιο διάλογο τριών ειδών τοποθετήσεις που αφορούν την αλλαγή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, τη μελλοντική αλλαγή του Συντάγματος και την υποχρέωσή μας να τιμωρήσουμε επίορκους πολιτικούς.

Η πρώτη κατηγορία των δημοσίων αναγγελιών και τοποθετήσεων διακρίνεται για ειλικρίνεια. Ξεκινά από την πραγματική γνώμη ανθρώπων, που σέβονται το λειτούργημά τους και πιστά υπηρετούν τη δημοκρατία και το πολιτικό σύστημα, να αλλάξουν τα πράγματα και γι' αυτό υποδεικνύουν ιδέες, όπως και ασκούν αυτοκριτική.

Υπάρχει μια δεύτερη κατηγορία δημοσίων τοποθετήσεων που αγγίζει τα όρια της φρενήρους αυτοελεεινολόγησης. Παρατηρείται μια έξαρση διαγκωνισμού ποιος θα πρωτοπρολάβει να πει τη βαρεία φράση δυσμενούς κριτικής σε βάρος του πολιτικού συστήματος, παρότι τα ίδια αυτά πρόσωπα το υπηρετούν, σε μία προσπάθεια να καταδείξουν ότι οι ώμοι τους δεν μπορούν να σηκώσουν καμμία ευθύνη, διότι η ευθύνη κατανέμεται σε όλους τους άλλους πλην αυτών. Με αυτόν τον τρόπο υποθέτουν ότι παρίστανται ως αθώοι μάρτυρες της ιστορίας. Αυτούς τους πολιτικούς ακούω στη δημόσια συζήτηση, οι οποίοι δεν προέρχονται από παρθενογένεση και δεν τους γνωρίζουμε για πρώτη φορά, να είναι οι αυστηρότεροι επικριτές του πολιτικού συστήματος και να ζητούν άμεσα μέτρα. Αναρωτιέμαι αν την εποχή που είχαν την ευθύνη να λάβουν μέτρα τα έλαβαν.

Και υπάρχει μια τρίτη κατηγορία δημοσίων τοποθετήσεων. Είναι αυτές που προέρχονται και καθοδηγούνται από εξωθεσμικά κέντρα, συνήθως κέντρα οικονομικής ισχύος, που βάλλουν συστηματικώς κατά του πολιτικού συστήματος, προκειμένου να το ελέγξουν. Όσοι καθοδηγούν τέτοιου είδους ισοπεδωτικές κριτικές προς το πολιτικό σύστημα, τα κέντρα δηλαδή οικονομικής ισχύος είναι αυτά, κυρίως, που αποτελούν το πιο γλαφυρό παράδειγμα της διαπλοκής.

Να μου επιτρέψετε να υποδείξω σε όσα εκ των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου -λίγα- και σε άλλους πολιτικούς που επιδίδονται σε διαγκωνισμό αυτοκριτικής, ισοπεδώνοντας το πολιτικό σύστημα που υπηρετούν, να κρατήσουν αυτήν τη διάθεση αυτοκριτικής, να γίνουν περισσότερο αποφασιστικοί κι όταν έρθει ο Μεμφιστοφελής για να προκαλέσει τη συνειδήσή τους, να ανταποκριθούν πηγαίνοντας ενάντια στο κόμμα τους, για να προστατεύσουν το δημόσιο ήθος και το δημόσιο συμφέρον. Τότε κρίνονται οι πραγματικές συνειδήσεις, οι πραγματικές προθέσεις. Διότι η προστασία της τιμής του πολιτικού κόσμου, η διαφάνεια, η εφαρμογή κανόνων ηθικής στη δημόσια πράξη δεν είναι θέμα διακηρύξεων, δεν είναι θέμα αυτοκριτικής, είναι στάση ζωής, έχει σχέση με το χαρακτήρα καθενός προσωπικά, με τις

έμπρακτες αποδείξεις ότι σέβεται κανόνες και ότι πολιτεύεται με σταθερό τρόπο. Πολλές φορές η πολιτική μου θυμίζει τη γνωστή ρήση του Ουίνστον Τσόρτσιλ.

Έλεγε ο Τσόρτσιλ ότι η πολιτική είναι η τέχνη να εξηγείς με επάρκεια τι θα συμβεί τον επόμενο χρόνο και μετά την παρέλευση του χρόνου να εξηγείς με την ίδια επάρκεια γιατί αυτά δεν συνέβησαν.

Ας μην καταστούν αποδείξεις της διατύπωσης του Τσόρτσιλ ορισμένοι εκ των πολιτικών που, ενώ στις κρίσιμες ευκαιρίες οφείλουν να αποδείξουν ότι διαθέτουν χαρακτήρα και συνέπηση, ουδέν πράττουν και αφού παρέλθει ο χρόνος, γίνονται τιμητές του πολιτικού συστήματος και αφηγητές των ευκαιριών που απωλέσθηκαν.

Ας μην αναγορεύσουμε, επίσης, τα κέντρα οικονομικής ισχύος, που είναι βουτηγμένα στη διαπλοκή, σε τιμητές του πολιτικού συστήματος και του χαρακτήρα των πολιτικών. Αυτό όμως επιβάλει σ' όλους τους άλλους, τους ειλικρινείς, να γίνουμε ακόμα πιο αποφασιστικοί στην καταπολέμηση της διαφθοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καταπολέμηση της διαφθοράς, η τιμωρία επίορκων πολιτικών ή κρατικών αξιωματούχων δεν σχετίζεται τόσο με το ερώτημα εάν ένας νόμος είναι ελλιπής ή πλήρης. Είχα την ευκαιρία και στην κοινοβουλευτική μας επιτροπή να επισημάνω ότι η τιμωρία των ενόχων, πρωτίστως είναι θέμα αποφασιστικής πολιτικής στάσης των κομμάτων και των κυβερνήσεων.

Ο καλύτερος νόμος περί ευθύνης Υπουργών στα χέρια μιας κυβέρνησης που δεν είναι αποφασισμένη να επιβάλει την κάθαρση, δεν πρόκειται να αποδώσει. Ένας ελλιπής και μέτριος νόμος στα χέρια μιας κυβέρνησης που είναι αποφασισμένη να επιβάλει την κάθαρση και την τιμωρία, μπορεί να αποδώσει.

Ισχυρίζομαι πως όσα είπε προηγουμένως ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ότι δηλαδή το 2001 με την Αναθεώρηση του Συντάγματος ετελέσθη οινεί έγκλημα σε βάρος της δυνατότητας των αρμοδίων δικτικών αρχών να τιμωρούν τον ένοχο, είναι λάθος επιχείρημα, διότι η Αναθεώρηση του 2001 βελτίωσε το καθεστώς στη δίωξη των Υπουργών.

Το προηγούμενο καθεστώς ήταν χειρότερο. Θα σας θυμίσω κάτι που είπε και ο κ. Παυλόπουλος: Τα προϊσχύσαντα Συντάγματα, όπως και οι προϊσχύσαντες νόμοι περί ευθύνης Υπουργών προέβλεπαν ότι η αποσβεστική προθεσμία τελειώνει μαζί με την Πρώτη Σύνοδο της κοινοβουλευτικής περιόδου μετά από την κοινοβουλευτική περίοδο κατά την οποία τελέσθηκε το έγκλημα. Τώρα τελειώνει στη Δεύτερη Σύνοδο μετά την επίμαχη κοινοβουλευτική περίοδο.

Υπό τα προϊσχύσαντα Συντάγματα και σύμφωνα με τις προβλέψεις των νόμων περί ευθύνης Υπουργών προ του v.3126 υπήρχε η αποθέωση του κομματικού κριτηρίου στη δίωξη. Αυτό εξορθολογίστηκε με την πρόβλεψη να συνιστάται δικαστικό συμβούλιο αποτελούμενο από δικαστικούς λειτουργούς.

Επίσης, προβλέφθηκε με το v.3126 μετά την Αναθεώρηση του άρθρου 86 του Συντάγματος ότι οι κατηγοροί δεν είναι Βουλευτές. Σας θυμίζω την αλησμόνητη εκείνη εποχή, όταν βλέπαμε, στην εξαιρετικά δύσκολη θέση, Βουλευτές να είναι οι ασκούντες εισαγγελικά καθήκοντα στο ειδικό δικαστήριο. Υπήρξαν βελτιώσεις και αυτό πρέπει να ομολογείται ως αλήθεια, που είναι αναγκαία για την κατανόηση του προβλήματος από τον ελληνικό λαό.

Ασφαλώς χρειάζονται περαιτέρω βήματα. Κατανοήσαμε από την εμπειρία των σκανδάλων, αλλά και από την εμπειρία της κακής εφαρμογής του ισχύοντος νόμου περί ευθύνης Υπουργών, ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε γενναίες μεταβολές και τώρα και κυρίως μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Επιτρέψτε μου τώρα να κάνω μια ακόμα παρατήρηση σε συνέχεια των προηγουμένων παρατηρήσεων μου. Ασφαλώς δώσαμε ευκαιρίες, ασφαλώς δώσαμε τις αφορμές στους Έλληνες πολίτες να κοιτάζουν καχύποπτα την πολιτική, γιατί θα έπρεπε να αναλάβουμε και να τηρήσουμε τις δεσμεύσεις μας.

Ναι, το γεγονός ότι δεν διερευνήθηκε η υπόθεση του Χρηματιστηρίου υπήρξε αρνητικό υπόβαθρο για την κρίση του ελληνικού λαού. Το γεγονός ότι δεν ερευνήθηκαν όπως έπρεπε μέχρι τώρα άλλες υποθέσεις που αναδίδουν δυσάρεστη οσμή σκανδά-

λων, όπως είναι η «SIEMENS», το Βατοπέδι ή τα Ομόλογα, ασφαλώς αποτελεί βάση για τη διατύπωση κριτικής εκ μέρους των Ελλήνων πολιτών.

Όμως ιδιαίτερα στις τελευταίες περιπτώσεις δεν ευθύνεται ούτε ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών ούτε το Σύνταγμα. Ευθύνεται ο τρόπος με τον οποίο ορισμένη πολιτική πλευρά, ένα τμήμα του πολιτικού συστήματος διαχειρίστηκε την εφαρμογή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερωτήθηκαν προηγουμένως εάν έχει αναλάβει οποιαδήποτε πρωτοβουλία η Κυβέρνηση σχετικά, παραδείγματος χάριν, με τη «SIEMENS». Θέλω να γνωρίζω διά της Βουλής ο ελληνικός λαός ότι την επόμενη Δευτέρα θα επιδοθεί επιστολή του Υπουργού Δικαιοσύνης στη «SIEMENS», με την οποία θα κληθούν να παράσχουν εξηγήσεις οι νόμιμοι εκπρόσωποί της. Διότι η Κυβέρνηση έχει ήδη ετοιμάσει τη νομική βάση, σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά, για την επιβολή υψηλών προστίμων. Θέλω, επίσης, να γνωρίζετε ότι διεξάγεται εντατική συζήτηση προκειμένου η «ηθική» πλευρά των Γερμανών να σκεφθεί ότι οφείλει τουλάχιστον την καταβολή αποζημιώσεων στη χώρα, ανεξάρτητα από τον έκθαση του ποινικού μέρους της υπόθεσης. Όμως, δεν είμαι αυτήν τη στιγμή σε θέση κι ούτε πρέπει να ανακοινώσω κάτι περισσότερο.

Θα συμμεριστώ βεβαίως τη διαπίστωση ότι οι συνήθως κανονάρχοντες Γερμανοί στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αυτοί που, κυρίως, πρέπει να απολογηθούν, γιατί οι μεγαλύτερες δικές τους εταιρείες και «ναυαρχίδες» του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος είναι πρωταθλήτριες στη διαφθορά σ' όλο τον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσθέτω κάτι ακόμη. Δεν είναι υποχρέωση μόνο της Βουλής των Ελλήνων να επιτελέσει το καθήκον της, στο πλαίσιο του άρθρου 86 του Συντάγματος, αποδίδοντας ευθύνες. Είναι και της δικαιοσύνης. Διότι υπάρχουν πολιτικά πρόσωπα που μπορεί να ευθύνονται για πιθανά αδικήματα που δεν τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και συνεπώς δεν εφαρμόζεται ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Ή υπάρχουν άλλα πρόσωπα που δεν έχουν την πολιτική, υπουργική ιδιότητα, και τα οποία είναι συμμετέχοντα.

Είναι αυτονομία η υποχρέωση της δικαιοσύνης και των δικαστικών λειτουργιών να ωθήσουν τα πράγματα μέχρι το τέλος. Είχα μάλιστα την ευκαιρία πριν από λίγες μέρες να διατυπώσω με επιστολή μου προς τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου το ερώτημα, προκειμένου να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός για όλες αυτές τις υποθέσεις, σε ποιο στάδιο της ποινικής διαδικασίας ή ενώπιον ακροατηρίου βρίσκονται αυτές, και υποθέτω ότι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα απαντήσει.

Η δικαιοσύνη δεν αισθάνεται απομονωμένη. Οι δικαστικοί λειτουργοί αισθάνονται -κι οφείλουν να αισθάνονται- ότι πιεθαρχούν μόνο στη συνείδησή τους και στο Σύνταγμα και υπολογίζω ότι αυτός είναι ικανός λόγος για να τους δεσμεύει στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Επίσης, ένιοι εκ των ανωτάτων δικαστικών λειτουργιών, συμπεριφερόμενοι με το συγκεκριμένο τρόπο που είπατε, κύριε Πρόεδρε του Αιθέριου Ορθόδοξου Συναγερμού, απέναντι στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, αποδεικνύουν ότι δεν έχουν κατανοήσει ότι και κατά το Σύνταγμα η πρώτη εξουσία στο καθεστώς της διακρίσεως των εξουσιών είναι η νομοθετική εξουσία. Δεν είναι ούτε η εκτελεστική ούτε η δικαστική εξουσία. Ως καλοί νομικοί και έχοντες εδραία συνείδηση του ρόλου και της αποστολής τους, θα ερμηνεύσουν το Σύνταγμα σωστά, στο μέλλον τουλάχιστον, όπως το έκανε ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, αναγνωρίζοντας την υποχρέωσή τους να προσέρχονται στη Βουλή, όταν τούτο ζητείται από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό που θεωρώ ότι είναι αναγκαίο μελλοντικώς να συμβεί με την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Το πρόβλημα στην αναζήτηση ποινικών ευθυνών Υπουργών και Υφυπουργών είναι ότι επιχειρήθηκε στο παρελθόν και επιχειρείται και τώρα να μετατραπεί μια κατ' εξοχήν κοινοβουλευτική, πολιτική διαδικασία σε δικαστική.

Αποτελεί εσωτερική αντίφαση της επιλογής που έχουμε κάνει διαχρονικά. Όσο λαμπρή συνείδηση και να διαθέτουν οι Βουλευ-

τές, δεν παύουν να είναι μέλη κομμάτων. Άρα, ακόμα και με έναν αθέλητο τρόπο μπορεί να δεσμεύονται από την κομματική εντολή ή την κομματική υποχρέωση.

Η κοινοβουλευτική διαδικασία, όταν επιχειρείται να μετατραπεί σε δικαστική, ενέχει τον κίνδυνο να πρυτανεύσει όχι το κριτήριο του κρίνοντος δικαστικού λειτουργού, αλλά του κρίνοντος Βουλευτή που δεσμεύεται από την κομματική πειθαρχία. Αυτήν την αντινομία στο Σύνταγμα πρέπει να άρουμε.

Κατά την άποψή μου, αυτό που πρέπει να παραμείνει μελλοντικά είναι απλώς η έγκριση της Βουλής για την άσκηση δίωξης. Τίποτα άλλο. Όπως συμβαίνει με την άρση της ασυλίας των Βουλευτών. Από τη στιγμή που θα αποφασίσει η Βουλή των Ελλήνων άρση της ασυλίας και θα επιτρέψει την άσκηση δίωξης, από εκεί και πέρα το δικαιοδοτικό καθήκον επανέρχεται στα αρμόδια δικαστικά όργανα.

Αυτή, θα ήταν μια ορθή λύση. Δεν σημαίνει ότι είναι η μοναδική ιδέα ούτε δεσμεύει κανέναν. Ενδεχομένως άλλοι να διατυπώσουν πολύ πληρέστερες ιδέες απ' ό,τι εγώ τώρα. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, αυτή πρέπει να είναι η κατεύθυνση κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Πρόεδρος του Αιθέριου Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Αιθέριου Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, θα μπορούσα να σας πω ότι χειροκροτώ την πλειοψηφία των λεχθέντων. Όμως έχω κάποιες ενστάσεις, αιτιάσεις και ερωτήματα. Εδώ υπήρξε σαφώς μια διαφωνία σας με την εκτίμηση της ηγεσίας της δικαιοσύνης ως προς το ρόλο της Βουλής.

Εγώ αν ήμουν στη θέση αυτών των κυρίων, θα είχα παραιτηθεί ήδη. Δεν μπορεί να διατυπώνεται ευθέως η διαφωνία του προϊσταμένου Υπουργού εις το ρόλο και με τον τρόπο με τον οποίο το Υπουργείο Δικαιοσύνης προΐσταται των δικαστών και να παραμείνει στη θέση μου! Ή τώρα έπρεπε να έρθουν επάνω εις την επιτροπή ή να παραιτηθούν. Από τη στιγμή που τους καλείτε εσείς να πράξουν το καθήκον τους και δεν έρχονται, είναι θέμα υψίστης διαφωνίας και πιστεύω να το αντιλαμβάνονται εντός και εκτός Αιθούσης. Το ένα θέμα είναι αυτό.

Δεύτερον, μιλήσατε για κάποια κέντρα οικονομικά, ατιμωτικά, τα οποία ελέγχουν κάποιους πολιτικούς. Δεν θα διαφωνήσω. Πρέπει, όμως, εσείς ως Υπουργός Δικαιοσύνης -επειδή δεν είστε ένας απλός Βουλευτής που έχει την άποψη, που έχει δημιουργήσει από τις προσλαμβάνουσες εικόνες μια γνώμη, εσείς είστε Υπουργός Δικαιοσύνης!- να μας πείτε ποια κέντρα, ποιοι πολιτικοί -είπατε ολίγοι μεν, αλλά υπάρχουν- ποιοι ολίγοι πολιτικοί ελέγχονται από οικονομικά κέντρα.

Δεν μπορούμε να κάνουμε δουλειά μέσα εδώ! Δεν θα ψαχνόμαστε ποιος είναι αυτός που ξέρει ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, όχι ο Υπουργός Ναυτιλίας! Ο Υπουργός Δικαιοσύνης ξέρει. Πρέπει, λοιπόν, να μας πει ποιοι είναι, για να ξέρουμε ποιος είναι ο διπλανός μας και τι ρόλο παίζει.

Άρα, λοιπόν, περιμένω να μου πείτε ονόματα, ποια είναι τα διεφθαρμένα οικονομικά κέντρα -άλφα, βήτα- και ποιος εξουσιάζουν. Μου άρεσε που το άκουσα. Θέλω να ακούσω και την υπόλοιπη πρόταση.

Τρίτον, αυτά τα οποία είπατε για γερμανικές εταιρείες εγώ τα καλοάκουσα. Όμως, να τα πείτε και στον Πρωθυπουργό να τα πει και στην κ. Μέρκελ. Τα ίδια πράγματα που είπε ο Υπουργός Δικαιοσύνης μέσα στην Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου πρέπει να τα ακούσει το αυτί της κ. Μέρκελ από τον κύριο Πρωθυπουργό στις πολλές τους συναντήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Γιατί πολύ φοβόμαι ότι όταν πηγαίνει ο Πρωθυπουργός, μόνο ακούει.

Τέλος, είπατε για κάποιους κατηγορούμενους από το «βρώμικο '89». Συμφωνώ. Να σας θυμίσω όμως ότι κάποιοι από τους κατηγορούμενους του «βρώμικου '89» προήχθησαν κοινοβουλευτικά και αλλού από το ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χαράλαμπος Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ζητώ το λόγο για να διαβεβαιώσω τους συναδέλφους Βουλευτές ότι ο Πρωθυπουργός κατά την άσκηση των καθηκόντων του και στο πλαίσιο των διεθνών υποχρεώσεων, υπερασπίζεται αυτά που πρέπει και κατά τον τρόπο που πρέπει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα επανέλθω σε ορισμένα θέματα που ελέχθησαν χθες και τονίστηκαν και από τον κύριο Υπουργό. Όπως επίσης θα υπάρξουν και ορισμένες απαντήσεις ως προς συγκεκριμένα ζητήματα τα οποία τέθηκαν από τον Αρχηγό του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για την ανάγκη τούτες τις ώρες, όσοι είμαστε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, όσοι αγωνιζόμαστε με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο -που δεν είναι μεγάλη τομή, αλλά έχει τη συμβολική του αξία- τουλάχιστον να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Δεν μπορεί, επειδή κάποιοι πριν από λίγο καιρό, προ των εκλογών του 2009, δημιούργησαν -για τους δικούς τους λόγους και τώρα το πληρώνουν- την εικόνα ότι η Ελλάδα είναι η χώρα της διαφθοράς, ότι όλοι είναι διεφθαρμένοι, εκτός από άλλους, δεν μπορεί, επειδή εκείνοι που δημιούργησαν αυτήν την εικόνα, που καλλιέργησαν στον ελληνικό λαό αυτήν την εντύπωση, τώρα να έρχονται και να λένε: «Ξέρετε, τα πράγματα δεν είναι έτσι». Διότι δεν είναι έτσι.

Πρώτα-πρώτα, ξέρουμε τι συμβαίνει και το λέω προς τον κ. Καρτζαφέρη αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι στην Αναθεώρηση του 2001 -το τόνισε ο Υπουργός, το είπα και εγώ χθες- να, δεν έγινε το μείζον, αλλά έγιναν πολύ σημαντικότερα πράγματα απ' όσα φαντάζεται κανείς και μία βελτίωση του συστήματος, το οποίο ήταν, πράγματι, ένα σύστημα περιχαράκωσης των προνομίων, των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών.

Τόνισα και χθες τις μεγάλες μεταβολές, το διπλασιασμό της αποσβεστικής προθεσμίας, την παρεμβολή της δικαστικής διαδικασίας, τη δικαιοδοσία ολόκληρου του συστήματος μέσα από την αμιγή σύνθεση των δικαστικών αυτών οργάνων. Ναι, δεν έγινε το άπαν, αλλά έγινε κάτι πολύ σημαντικό και αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε.

Αυτή η γενιά, όμως, που είναι μέσα σε αυτήν τη Βουλή, όπως και εσείς που υπηρετούσατε την εποχή εκείνη, θέλω να τονίσω ότι έκανε το χρέος της, όχι στο ακέραιο ενδεχομένως, αλλά πάντως πολύ περισσότερο από άλλους. Αυτό ας της το αναγνωρίσουμε. Μην τα μηδενίσουμε όλα.

Δεύτερον, πρέπει να δεχθούμε κάτι. Σε ό,τι αφορά την παράταξη που εκπροσωπώ, είναι γνωστό ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Α. Σαμαράς είπε «ναι» σε όλες τις εξεταστικές επιτροπές, αλλά υπό μία αυτονόητη προϋπόθεση, να βρούμε την αλήθεια. Και η προηγούμενη κυβέρνηση ξεκίνησε όλες τις δικαστικές έρευνες για τα θέματα που είναι ακόμη και σήμερα σε εκκρεμότητα.

Όμως, τι θέλετε, κύριοι συνάδελφοι; Δηλαδή, θα έπρεπε να δεχθούμε όλη τη σπερμολογία που καλλιεργήθηκε; Διότι, βεβαίως καλλιεργήθηκε σπερμολογία περί σκανδάλων, που πράγματι ορισμένα είναι υπαρκτά. Δημιουργήθηκε όμως η εικόνα ότι αφορούσαν, τόσα πολλά πολιτικά πρόσωπα, ώστε ήταν διεφθαρμένη όλη η παράταξη και η Κυβέρνηση! Και τώρα αποδεικνύεται ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Τι να γίνει; Πρέπει να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Τίποτε να μη μένει στο απυρόβλητο. Όμως, δεν μπορεί να ζούμε ακόμη και σήμερα υπό τη σπερμολογία εκείνων τα οποία δεν έγιναν.

Βατοπέδι: Αποδείχθηκε ότι τα πήρε κανείς Υπουργός; Αποδείχθηκε «μαύρο» χρήμα; Ακόμη και σήμερα η εξεταστική επιτροπή και η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης που δημιουργήθηκε δεν μας έχει δώσει λογαριασμό για το ποια είναι η ζημία του δημοσίου. Έθεσε ανθρώπους υπό κατηγορία χωρίς να ξέρει ποια

είναι η ζημία.

Το ίδιο έγινε και με τα ομόλογα. Η δικαιοσύνη προσδιόρισε δικασίμο χωρίς να κληθεί ένα πολιτικό πρόσωπο. Παρ' όλα αυτά, κάποιοι έλεγαν ότι τα πήραν οι Υπουργοί, έπεσε «μαύρο» χρήμα. Πού είναι; Αυτά καλλιεργήσατε και αυτά λέγονταν.

Ως προς τη «SIEMENS», επί Νέας Δημοκρατίας ξεκίνησε όλη η έρευνα, ναι ή όχι; Ήρθε η εξεταστική επιτροπή και τι είπε; Θα το δούμε, όταν έρθει η συζήτηση. Μην καλλιεργούμε εντάσεις σε αυτήν την ώρα που φτάσαμε.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, μην είμαστε δέσμιοι των εντυπώσεων που καλλιεργήθηκαν με συγκεκριμένες σκοπιμότητες προ των εκλογών και που τώρα δεν βγαίνουν. Βγαίνουν συγκεκριμένα πράγματα, βγαίνουν σκάνδαλα, αλλά τι να κάνουμε; Δεν αφορούν εκείνους οι οποίοι εβλήθησαν την εποχή εκείνη για συγκεκριμένους λόγους.

Γι' αυτό λέω, ναι, να βρούμε την αλήθεια. Μη ζούμε, όμως, με τις εντυπώσεις που κάποιοι καλλιέργησαν, προκειμένου να πούμε τώρα ότι απολογούμαστε γι' αυτά. Να απολογηθούν εκείνοι για τις εντυπώσεις και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα την οποία δημιούργησαν, αν θέλουμε να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία και εάν δεν θέλουμε να εξισώνουμε τους πάντες και τα πάντα. Αλλιώς, αν ακολουθήσουμε την τακτική της «χώρας της διαφθοράς», των «διεφθαρμένων πολιτικών», να τα αποτελέσματα, ακόμη και σε επίπεδο δημόσιου χρέους, ακόμη και σε επίπεδο όρων δανεισμού.

Μη νομίζετε ότι αυτά δεν έχουν τεράστια σημασία. Είναι ψυχολογία η οικονομία. Όταν εμείς οι ίδιοι έχουμε κατηγορήσει τη χώρα μας αδικώς και όλο τον πολιτικό κόσμο προς αυτήν την κατεύθυνση, τι νομίζετε ότι μπορεί να γίνει;

Σε ό,τι αφορά τη Γερμανία, για να συμπληρώσω αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός και αυτό που ελέχθη από εσάς, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι μόνο ότι πρέπει να ζητήσουμε εκείνο που μας ανήκει κι εκείνο το οποίο αφαιρέθηκε από την πλευρά της συγκεκριμένης εταιρείας και του συγκεκριμένου κράτους από τον ελληνικό λαό, αλλά είναι και κάτι άλλο. Πρέπει να πούμε κάτι. Δεν μπορούν να μας «ζητάνε τα ρέστα» για θέματα διαφάνειας στην Ελλάδα εκείνοι, οι οποίοι όταν ήλθε η ώρα -προσέξτε και αυτό να το θυμηθούμε και το ξέρει η Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS»- να αποκαλυφθεί η αλήθεια και να αποκαλυφθεί ποιος ήταν ο ρόλος της γερμανικής εταιρείας, ήταν αυτοί οι οποίοι ξεκίνησαν την όλη ιστορία της διαφθοράς. Τότε, από εκεί και πέρα, τη γερμανική δικαιοσύνη κάποιοι έρχονται αυτήν τη στιγμή να τιμήσουν γιατί -λέει- «ενήργησε γρήγορα».

Κύριοι συνάδελφοι, ενήργησε γρήγορα η γερμανική δικαιοσύνη για να τα συγκαλύψει. Δεν το ξέρετε; Δεν το γνωρίζετε; Έτσι έπρεπε να ενεργήσουμε κι εμείς;

Κύριε Υπουργέ, λοιπόν, ορθώς θα «ζητήσουμε τα ρέστα» στην κυριολεξία και από τη «SIEMENS» και από τη Γερμανία, αλλά πρέπει να «ζητήσουμε και τα ρέστα» από ένα δικαστικό σύστημα, το οποίο διαφημίζεται ως «σύστημα-πρότυπο», το οποίο στην πραγματικότητα λειτούργησε για τη συγκάλυψη των σκανδάλων, που το ίδιο δημιούργησε. Κάποτε πρέπει να το πούμε αυτό στον ελληνικό λαό και όχι να ρίχνουμε όλα τα βάρη στον τόπο μας, στον πολιτικό κόσμο, στην ελληνική δικαιοσύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με το θέμα της δικαιοσύνης. Το ίδιο που είπα για τους πολιτικούς, το ίδιο θα πω και για τη δικαιοσύνη. Μην την «πετροβολάμε». Να δεχθώ ότι ο πρώτος πυλώνας της δημοκρατίας είναι η νομοθετική εξουσία, αλλά αν δεν υπάρχει δικαιοσύνη ανεξάρτητη και με κύρος -και παραπέμπω σε αυτά που διαχρονικά ισχύουν από την εποχή του Αλέξις Ντε Τοκβίλ- καμμία άλλη από τις δύο εξουσίες δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια της.

Όσον αφορά την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, το Συμβούλιο της Επικρατείας ήλθε και επάνω είναι πέντε αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου αυτήν τη στιγμή και θα πρέπει να πάω γιατί είμαι μέλος της επιτροπής και να μετάρω κι εγώ στις εργασίες. Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου με ένα συγκεκριμένο σκεπτικό, το οποίο δεν μας αφορά -δεν λοιδορεί, ούτε λέει ο,τιδήποτε για τον πολιτικό κόσμο- έχει μία άποψη σχετικά με την ερμηνεία του Κανονισμού της Βουλής. Δεν είπε ότι «δεν έρχομαι διότι εγώ

τούτη την ώρα έχω να κάνω με τον πολιτικό κόσμο, τον οποίο δεν τον τιμώ». Έκανε μία συγκεκριμένη ερμηνεία.

Εάν διαφωνώ ή όχι δεν έχει σημασία. Εγώ τιμώ ο,τιδήποτε η δικαιοσύνη κάνει και ο,τιδήποτε η δικαιοσύνη πράττει υπό τον όρο ότι αυτό το κάνει κατά συνείδηση. Μη γινόμαστε κήνοσορες του καθενός όταν έρχεται και λέει ότι «εγώ...», παραδείγματος χάριν, «...θεωρώ ότι ο Κανονισμός της Βουλής σ' αυτό το σημείο έχει αυτό το πρόβλημα». Μπορεί να διαφωνώ όσο θέλετε, αλλά δεν πρόκειται ποτέ να γίνω κήνοσoras και να γενικεύσω.

Το λέω, κύριε Πρόεδρε, ότι και το Συμβούλιο της Επικρατείας ήλθε και επάνω είναι πέντε αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου. Μπορεί να έχει την άποψή του ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. Για μένα είναι σεβαστή. Όπως θα έλθει και ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρα, η δικαιοσύνη τιμά το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας και εκείνοι που δεν ήλθαν δεν το είπαν με όρους απαξιωτικούς. Το είπαν σε ένα επίπεδο συνταγματικό, όπως, άλλωστε, είχε τεθεί και την άλλη φορά με το νόμο για την ακρόαση από τη Διάσκεψη των Προέδρων σε επίπεδο κρίσεως των δικαστικών λειτουργιών.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, κύριε Υπουργέ –το θυμάστε;– είχε πει ότι είναι αντισυνταγματικό το νομοσχέδιό σας και, όμως, εδώ ήλθε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Τότε ο Άρειος Πάγος είπε ότι είναι συνταγματικό, αλλά έκρινε τώρα ο Πρόεδρος ότι η συγκεκριμένη διάταξη του Κανονισμού της Βουλής, κατά την άποψή του τουλάχιστον, είναι μία διάταξη, η οποία έχει πρόβλημα σχετικά με τη διάκριση των εξουσιών.

Μην τα ισοπεδώνουμε όλα. Δεν υπήρξε σύγκρουση και δεν υπάρχει καμμία σύγκρουση με τη δικαιοσύνη. Κι εμείς εδώ ας καθίσουμε κι ας προσπαθήσουμε να μειώσουμε τις όποιες εντάσεις, όχι να τις πυροδοτήσουμε. Δεν είμαστε σε καμμία περίπτωση τηλεοπτικός σταθμός που μετράει την επιρροή του στην κοινή γνώμη με όρους AGB. Είμαστε Κοινοβούλιο και πρέπει να μάθουμε να έχουμε την υπομονή και το σθένος να υπερασπιζόμαστε το ρόλο που μας ανέθεσε ο ελληνικός λαός και ιδίως την ποιότητα μιας δημοκρατίας, που αν εμείς οι ίδιοι δεν τη στηρίξουμε, τότε οι συνέπειες θα είναι δραματικές, όχι μόνο για τις σημερινές γενιές, αλλά κυρίως για τις επόμενες. Αυτό το χρέος το έχουμε. Και το δικαίωμα δεν το έχουμε να απεμπολήσουμε έναν τέτοιο ρόλο.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Βεβαίως, κύριε αξιότιμε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, είμαστε Κοινοβούλιο, αρκεί να θυμόμαστε όλοι ότι γράφεται με «οι». Αυτό είναι το πρώτο θέμα.

Είπατε στην αρχή της αγορεύσεώς σας και ομολογήσατε ότι δεν ήταν το μείζον αυτό το οποίο κάνατε κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, αλλά ήταν το ελάχιστο. Είσατε, λοιπόν, πράγματι, για ελάχισονα πράγματα. Το ομολογήσατε. Είπατε, επίσης, ότι δεν κάνατε στο ακέραιο το καθήκον σας. Συμφωνούμε. Δεν το κάνατε στο ακέραιο το καθήκον σας. Αυτά λέμε και εμείς εδώ μέσα στην Αίθουσα.

Είπατε ότι είναι πάνω οι αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου και καλά κάνατε. Το είπατε και καλά κάνατε που τους υποδεχθήκατε. Δεν κάνατε καλά, όμως, όταν είπατε ότι ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου είχε λόγους, και σωστά ανεπτυγμένους μάλιστα, που δεν ήρθε. Δεν μπορούμε να είμαστε και με το χωροφύλακα «και με τον αστυφύλακα». Ή καλώς δεν ήρθε ο Πρόεδρος ή δεν κάνει σωστά τη δουλειά του. Για μένα, ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου έπρεπε να έρθει. Δεν καταλαβαίνω πως έρχονται οι αντιπρόεδροι στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας και δεν έρχεται ο Πρόεδρος. Αυτά όλα είναι σχήματα οξύμωρα και αντιφατικά και δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο πρέπει να τα υπερασπιζόμαστε.

Σαφέστατα η δικαιοσύνη αισθάνεται μειωμένη. Σαφέστατα η δικαιοσύνη δεν πρέπει να πάει στο ΙΚΑ, κύριε Υπουργέ. Προστατεύστε τη, επιτέλους, από το μένος του κ. Παπακωνσταντίνου.

Άλλος ο ρόλος των δικαστών, άλλος ο ρόλος των υπολοίπων. Όπως και να το κάνουμε, δεν μπορούν να ενταχθούν στο ΙΚΑ. Εν πάση περιπτώσει, αν το δικαστή τον θέλουμε αδέκαστο, ας έχουμε μία ανοχή στα οικονομικά του. Δεν μπορεί να είναι γυμνός ο δικαστής, για να δικάσει, όταν μάλιστα υπάρχουν όλα αυτά τα παράκεντρα για τα οποία μιλήσατε προηγουμένως. Χρειάζεται προστασία ο δικαστής.

Γι' αυτά, ναι, σαφέστατα, έχετε την πλήρη συμπαράστασή μας, εάν προβείτε σε αυτές τις ενέργειες. Όχι, όμως, να δεχθούμε και οποιαδήποτε υπόθεση προσβάλλει το Βουλευτήριο, το Κοινοβούλιο, κύριε καθηγητά. Νομίζω ότι πρέπει να το κατανοήσετε αυτό το πράγμα.

Είπατε πριν για τη διαφθορά. Θα ήθελα να θυμίσω ότι στην πρώτη σύνοδο των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δύο μήνες αφού είχε γίνει Πρωθυπουργός ο κ. Παπανδρέου, που ζήτησε να γίνει η σύγκληση σύσκεψης για τη διαφθορά, ήρθε ο αξιότιμος Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, πράγμα που σημαίνει ότι γνώριζε και συμμετείχε, με την προϋπόθεση ότι υπήρχε γενικευμένη διαφθορά. Εάν δεν πίστευε ότι υπάρχει γενικευμένη διαφθορά, δεν θα ερχόταν στη σύσκεψη. Άρα, η διαφθορά υπάρχει. Άλλο θέμα είναι ότι με το ελάχιστον που κάνατε τότε δεν έχει πιαστεί μέσα σε μία δεκαετία κανείς από όλους αυτούς για τους οποίους φωνάζει καθημερινώς ο ελληνικός λαός. Θα ήθελα να το ξεκαθαρίσουμε αυτό.

Τι περιμένει κανείς, όμως, κύριε Παυλόπουλε, όταν υπήρξαν πρόσωπα τα οποία διεκδικούν την πρωθυπουργία σήμερα στη χώρα, αρχηγοί κομμάτων, οι οποίοι βολεύονταν με τσαγιέρες και καφετιέρες, «τράκα» από τη «SIEMENS»; Δεν μπορεί να πάει ο τόπος μπροστά. Δεν μπορεί να πάει ο τόπος μπροστά, όταν πρόσωπα, Υπουργοί, καταδέχονταν πράγματα από τον Χριστοφοράκο και τον άλλο τον Καραβέλα, τους οποίους αφήσατε εσείς να φύγουν στο εξωτερικό. Ευτυχώς που υπήρξε και η γερμανική δικαιοσύνη και τους ήλεγξε, γιατί η ελληνική δικαιοσύνη δεν μπόρεσε και τους φυγαδεύσατε τους πρωταγωνιστές. Ευτυχώς, λοιπόν, που υπήρξε και η γερμανική δικαιοσύνη και μάθαμε κάτι. Τι περιμένετε, λοιπόν, όταν Υπουργοί συνωθούνταν στην αυλή του Χριστοφοράκου, για να πάρουν μια τσαγιέρα; Δεν κυβερνιέται έτσι ο τόπος.

Σαφώς και υπάρχει μια γενικευμένη διαφθορά που ξεκινάει από τα 83.000.000 ευρώ των υποβρυχίων και φθάνει, δυστυχώς, μέχρι και σε τσαγιέρες. Ευτυχώς που έχουν αποβληθεί από το κόμμα σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα πάρετε το χρόνο της τριτολογίας σας;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα, αν μπορούσατε, να μου δώσετε ένα λεπτό για ένα ζήτημα που δεν το θέτω επί πρωτωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ξαναπώ προς κάθε κατεύθυνση και προς εσάς, κύριε Πρόεδρε: η παράταξη αυτή διά του Προέδρου της κ. Σαμαρά είπε «ναι» σε όλες τις εξεταστικές επιτροπές, κάτι που δεν έχει κάνει ποτέ κόμμα Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θυμηθείτε την ένσταση του ΠΑΣΟΚ σε όλα αυτά τα πράγματα.

Βεβαίως, υπήρχε μια αυτονόητη προϋπόθεση, να βρούμε την αλήθεια, όχι απλώς να ψάχνουμε αφορμές να επιβεβαιώσουμε σπερμολογίες που διαμορφώθηκαν με συγκεκριμένες σκοπιμότητες προ των εκλογών του 2009 και οι οποίες δεν είχαν καμμία ανταπόκριση στην πραγματικότητα. Κρύψαμε καμμία αλήθεια εμείς στις εξεταστικές επιτροπές; Ξεχάσατε ότι φτάσαμε στο σημείο της υπερβολής πολλές φορές, προκειμένου να μην υπάρχει η παρακρινή αιχμή; Αλλά, όχι και να αποδεχθούμε τη σπερμολογία που ούτε η ίδια η δικαιοσύνη δεν την επιβεβαιώνει ούτε καθ' υποφωράν; Όρα ομόλογα.

Άρα, λοιπόν, σε αυτό το σημείο αυτή η παράταξη είναι συνεχής σε αυτά που λέει πάντοτε. Και τονίζω ότι και ως κυβέρνηση δεν απέκρυψε τίποτα. Αυτά που λέγονται περί κλεισίματος Βουλής και άλλων τινών ξέρετε ότι είναι σπερμολογίες μιας εποχής,

που διαμορφώθηκαν μόνο και μόνο για να υπηρετήσουν συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Κατ' τα άλλα –το ξαναλέω- μην ενδίδουμε σε αυτόν τον πειρασμό, ο οποίος έχει διαμορφωθεί, για να αποδεχόμαστε ότι όλοι, η πλειοψηφία αυτού του κόσμου που έχει κυβερνήσει όλα αυτά τα χρόνια την Ελλάδα, είναι διεφθαρμένοι. Είναι συγκεκριμένοι αυτοί οι οποίοι το έχουν κάνει. Και εάν ακόμα έχει παραγραφεί, υπάρχει στη συνείδηση του ελληνικού λαού, εμείς ξέρουμε ποιοι είναι.

Όσον αφορά το Χρηματιστήριο και όσα ελέχθησαν προηγουμένως, ξέρετε πολύ καλά ότι η κυβέρνηση μετά το 2004 είχε ήδη να αντιμετωπίσει ακόμα και τη νομολογία του Αρείου Πάγου, γιατί είχε γίνει εκείνη την εποχή η προσφυγή ως προς την «ΔΕΚΑ ΑΕ» από τον μακαρίτη τον Μιλτιάδη Έβερτ. Ξέρετε πολύ καλά τι απεφάνθη ο Άρειος Πάγος σε αυτήν την περίπτωση. Αλλά έχει καμιά σημασία αυτό μονάχα; Ή το γεγονός ότι όλοι ξέρουμε τι συνέβη και ότι ακριβώς επειδή δεν έγινε καμμία εξεταστική ούτε προανακριτική επιτροπή μετά τις εκλογές του 2000, παρεγράφησαν πια μετά το 2004; Όχι, όμως, εξαιτίας του 2004, αλλά εξαιτίας του ότι αυτά συνέβησαν προ του 2000. Επομένως, με το νόμο που ίσχυε τότε –και μάλιστα την εποχή εκείνη ήθελε μία σύνοδο- είχαν παραγραφεί.

Μην τα μηδενίζουμε όλα, σας το λέω και πάλι. Μπορεί να κερδίζουμε πρόσκαιρα εντυπώσεις, λέγοντας εκείνα που τρέφουν τη δημοσιότητα. Μακροπρόθεσμα είμαστε εκείνοι, οι οποίοι υπονομεύουμε, έστω και αν δεν το θέλουμε, εκείνο το οποίο οφείλουμε να υπερασπιστούμε.

Σε ό,τι αφορά τη δικαιοσύνη, εγώ το είπα και το ξαναλέω: Δεν ξέρω και δεν θα πω εδώ –εάν έρθει η ώρα να καθίσουμε να το συζητήσουμε- εάν συμφωνώ ή διαφωνώ με τις απόψεις ενός δικαστικού λειτουργού, μιας δικαστικής απόφασης. Έμαθα πάντοτε –γιατί αυτό μου δίδαξε και η προηγούμενη ιδιότητά μου, αλλά και το χρέος μου μέσα στη Βουλή των Ελλήνων- να μην κάνω κριτική, εκτός εάν η κριτική είναι επιβεβλημένη.

Εδώ είναι μία άποψη πάνω σε ένα ζήτημα, το οποίο ανάγεται στην ερμηνεία του Κανονισμού της Βουλής. Δεν θα γίνω κήνσορας κανενός. Το εάν διαφωνώ ή συμφωνώ, θα το πω στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, στην οποία ανήκω και στην οποία πρέπει να δώσω λόγο, όταν θα γίνει η συζήτηση υπό την προεδρία του κ. Παπαϊωάννου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει, όμως, να ζητήσουμε συγγνώμη από τον κ. Χαλβατζή, που περιμένει καρτερικά.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Παυλόπουλε, είπατε για τα παλιά. Θα σας πω για τα καινούρια, για τα «φρέσκα κουλούρια». Μέχρι χθες, πηγαίνατε στα Πρακτικά της Ολομέλειας και της Επιτροπής Εξοπλισμών, λέγατε διά των πλέον αρμοδίων προσώπων ότι δεν έχετε δώσει τίποτα στους Γερμανούς για τα υποβρύχια. Δεν δώσατε μία. Δόθηκαν 723 εκατομμύρια ευρώ μεταξύ 2004-2009 γι' αυτά τα ίδια υποβρύχια που λέγατε εσείς ότι γέρνουν. Επομένως, ψεύδεστε ασυστόλως μέσα στην Αίθουσα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Δώσατε 723 εκατομμύρια ευρώ μεταξύ 2004-2009! Εκτός και εάν ψεύδεται επισήμως, στο έγγραφο που έστειλε σε απάντηση στο ερώτημα του κ. Κοραντή, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Άρα, λοιπόν, ψεύδεστε και προσπαθείτε σήμερα να καλύψετε αυτά τα ψεύδη.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας πάει και τα λέει στην κ. Μέρκελ. Θέλω να πιστεύω ότι ανάμεσα σε αυτά που της λέει είναι και για το κατοχικό δάνειο και για τις γερμανικές αποζημιώσεις. Μακάρι να το πει και να το ξαναπεί και να το κερδίσει. Εάν πάρουμε αυτά τα λεφτά, ξέρετε ότι σβήνουμε το μισό δημόσιο χρέος.

Θέλω, λοιπόν, να πιστεύω ότι αυτό που είπατε ότι τα λέει ο

Πρωθυπουργός, τα λέει και θα τα καταφέρει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μισό λεπτό, κύριε Παυλόπουλε. Υπάρχουν δύο πράγματα που πρέπει να γίνουν. Πρώτον, πρέπει να αποδεσμεύσουμε το σχολείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί από το δημοτικό σχολείο Γενναδίου Ρόδου και το 4ο δημοτικό σχολείο Χίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Μουσουρούλη, εσάς που τους συνοδεύετε, δεν σας προσμετρήσαμε.

Υπάρχει μεγάλη ανοχή από τον κ. Χαλβατζή.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, τον κ. Χαλβατζή. Δεν περίμενα αυτήν την έκφραση, την οποία χρησιμοποίησε ο κ. Καρατζαφέρης και ελπίζω να μην την εννοεί.

Ό,τι πληρώθηκε κατά τη διάρκεια της Νέας Δημοκρατίας ήταν οι δρομολογημένες πληρωμές από μία σύμβαση που είχε υπογραφεί από την κυβέρνηση Σημίτη και είχε αποφασιστεί από το τότε ΚΥΣΕΑ. Το ξέρετε πολύ καλά, γιατί το ίδιο συνέβη και με το C4I.

Έρχεται η εξεταστική επιτροπή και ζητάει τα ρέστα από Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας, όταν δεν θα γίνονταν Ολυμπιακοί Αγώνες εάν δεν είχαμε παραλάβει το TETRA. Φυσικά και πληρώνεται το ενοίκιο του TETRA. Το πληρώνει ακόμη και σήμερα το ΠΑΣΟΚ.

Όταν, λοιπόν, έρχεται το ΠΑΣΟΚ δρομολογεί εξελίξεις, δεσμεύει το ελληνικό δημόσιο για συγκεκριμένες πληρωμές, όταν ξέρετε ότι η καταγγελία μίας σύμβασης έχει τεράστιες συνέπειες εάν την κάνει χωρίς να έχει απτές αποδείξεις –γιατί δεν είχε αποδειχθεί ακόμα ότι έγερνε το υποβρύχιο- όταν κάνει όλα αυτά, όταν έχουμε όλη την εικόνα, έρχεται τώρα και ζητά λογαριασμό εκ των υστέρων.

Ε, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση δεν έδωσε ούτε ένα ευρώ με δική της βούληση ούτε προσέθεσε έστω και μία τροποποίηση στη σύμβαση, που να είναι επιβαρυντική για το δημόσιο. Πληρώσαμε εκείνες τις αμαρτίες που είχαν δρομολογηθεί από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και που τώρα θα τις δούμε και θα τις βρούμε μία προς μία. Η αλήθεια θα λάμψει! Γι' αυτό να είστε βέβαιoi όλοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εισηγητής μας και σύντροφος κ. Σκυλλάκος τοποθετήθηκε ολοκληρωμένα για το σχέδιο νόμου. Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις.

Πρώτη παρατήρηση. Τελευταία παίρνουν μεγάλη δημοσιότητα ζητήματα που σχετίζονται με το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών, καθώς και με την ευθύνη των Υπουργών. Πολλά είναι εύλογα. Υπάρχει οργή σε πλατιά τμήματα των εργαζομένων, όπως υπάρχει και η δίκαιη αγανάκτηση ενάντια στην ασκούμενη αντιλαϊκή πολιτική από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων, πολιτική την οποία στηρίζει η Νέα Δημοκρατία και τα κόμματα, που αποδέχονται την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν μονόδρομο. Είναι μια πολιτική η οποία συρρικνώνει καθημερινά δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων. Αυτή η πολιτική ρίχνει συνεχώς το επίπεδο ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Και ενώ αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης, την ίδια στιγμή γίνεται συζήτηση για διασπάθιση εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ που χά-

θηκαν σε προμήθειες, σε μίζες, σε ρεμούλες.

Κατά την άποψή μας, την οργή και την αγανάκτησή του ο εργαζόμενος λαός πρέπει να τη μετατρέψει σε οργανωμένη μαζική δράση, σε ταξική κατεύθυνση. Αλλιώς, η αγανάκτηση και η οργή χάνεται και γίνεται καπνός.

Δεύτερη παρατήρηση. Η Βουλή ασχολήθηκε πολλές φορές μ' αυτά τα θέματα. Το κύριο κάθε φορά για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι το εξής: Υπάρχει η πολιτική βούληση για την ουσιαστική αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων; Είναι α ξεχώριστο αυτό το πρόβλημα από τη συνολική λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος; Δεν σχετίζονται αυτά τα θέματα με όλη τη νομοθεσία λειτουργίας του κράτους, όπως για παράδειγμα με το τραπεζικό απόρρητο, με τις offshore εταιρείες, με τις δυνατότητες που υπάρχουν να είναι ανεξέλεγκτη η εξαγωγή κεφαλαίων, με το φορολογικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, με τη διατήρηση της ανωνυμίας των μετοχών των ανωνύμων εταιρειών;

Τρίτη παρατήρηση. Χρησιμοποιείτε συχνά εύχες φράσεις, όπως «ο νομικός μας πολιτισμός». Στις περισσότερες των περιπτώσεων, αυτές χρησιμοποιούνται για την προώθηση των επιδιώξεων των κυρίαρχων δυνάμεων της κάθε φορά πλειοψηφίας. Για παράδειγμα, για να κινηθεί οποιαδήποτε διαδικασία κατά Υπουργού, θα πρέπει να υπάρχει η θετική γνώμη της εκάστοτε πλειοψηφίας της εκάστοτε κυβέρνησης, δηλαδή, οι εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές. Ζητήσαμε πολλές φορές να καταργηθεί αυτή η πλειοψηφία της εκάστοτε κυβέρνησης. Κατά την άποψή μας, θα αρκούσε ο αριθμός των εκατό ή εκατόν είκοσι Βουλευτών, ώστε να ξυπνήσει μια ανάλογη διαδικασία, λόγω χάριν για να διεξαχθεί έρευνα, προκαταρκτική εξέταση.

Τέταρτη παρατήρηση. Ζητήσαμε και άλλοτε και οι Υπουργοί και οι πάντες να αντιμετωπίζονται όπως όλοι οι Έλληνες πολίτες. Η έννοια της παραγραφής μάς έβρισκε και μάς βρίσκει πάντα κατηγορηματικά αντίθετους. Δεν πρέπει να υπάρχει διαφορετική μεταχείριση των Υπουργών, σε σχέση με τους υπόλοιπους πολίτες. Θα το πούμε ξανά. Κάποιοι που κατά καιρούς κατηγορούνται, βγαίνουν με περίσσιο θράσος και υποστηρίζουν ότι αυτό ή το άλλο αδίκημα έχει παραγραφεί. Να γνωρίζετε ότι, εάν κάποιος σε ένα χωριό «φάει» το δικό του συγχωριανό του, ανεξάρτητα από το εάν καταδικαστεί ή όχι από τα δικαστήρια, αυτός είναι καταδικασμένος στη συνείδηση των συγχωριανών του. Συνεπώς, αυτή η αντίληψη της παραγραφής ευθύνης Υπουργού είναι συνολικά καταδικαστέα.

Πέμπτη παρατήρηση: Μεγάλη συζήτηση γίνεται για τη νομιμότητα και την ανομία. Ανέφερε μερικά πράγματα το πρωί ο κ. Παπαϊωάννου. Έφθασε μέχρι το 1989. Μέχρι το 1989 έφθασε και ο κύριος Υπουργός. Αλήθεια, ποιο είναι το νόμιμο; Ποιο είναι το παράνομο; Ποια είναι η ανομία;

Το αστικό κράτος φτιάχνει και εφαρμόζει νόμους κατά το δοκούν. Αναφέρω μερικά παραδείγματα, τα οποία είναι πολύ πρόσφατα: Με κυβερνητικές αποφάσεις κόβεται ο δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός. Μειώνονται αυθαίρετα μισθοί και μεροκάματα. Αλλάζουν άρδην οι εργασιακές σχέσεις. Καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αντικαθίστανται με επιχειρησιακές συμβάσεις, μειώνοντας μισθούς και μεροκάματα των εργαζομένων. Συρρικνώνονται τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Ακρωτηριάζονται δικαιώματα εργαζομένων από τα επικουρικά ταμεία. Ρίχνονται στον Καιάδα της ανεργίας δεκάδες χιλιάδες εργάτες και άλλοι εργαζόμενοι.

Όλα αυτά είναι νόμιμα; Όχι. Είναι παράνομα, τυπικά και ουσιαστικά. Καμμία κυβερνητική πλειοψηφία δεν έχει κανένα δικαίωμα να στραγγαλίζει εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Και ενώ αγωνίζονται οι εργάτες και διεκδικούν το δικό τους, όταν το πράττουν αυτό, δέχονται τις επιθέσεις των δυνάμεων καταστολής. Δέχονται MAT, δακρυγόνα, χημικά, γκλομπς, όπως έγινε και χθες το απόγευμα στο λιμάνι του Πειραιά. Και οι εργάτες, βεβαίως, δεν έχουν άλλο δρόμο, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι. Όπλο τους είναι η οργάνωση, είναι η πάλη, ο αγώνας, η συντεταγμένη δράση τους μέσα από το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Υπάρχουν, επίσης, τοποθετήσεις επικοινωνιακού χαρακτήρα. Και αυτές οι τοποθετήσεις πληθαίνουν κάθε φορά που βγαίνει

στον αφρό κάποιο πρόβλημα ή κάποιο σκάνδαλο. Πολλοί ομιλητές μίλησαν για την ανάγκη κάποιος να πάει φυλακή. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν έχει αντίρρηση για όποιον φταίει. Πιστεύουμε ότι, εάν υπάρχει ανάγκη για το πολιτικό σύστημα, κάποιος μπορεί να πάνε φυλακή.

Ωστόσο, τίθενται μερικά ερωτήματα: Μετά από αυτό, θα λυθούν τα προβλήματα της εργατικής τάξης, των πλατιών λαϊκών στρωμάτων; Μετά από την ενδεχόμενη φυλάκιση Υπουργών, θα σταματήσουν τα σκάνδαλα; Θα πάψουν οι μίζες; Θα πάψουν οι ρεμούλες και οι προμήθειες; Μετά από τη φυλάκιση κάποιων Υπουργών, θα καταργηθούν οι αντεργατικές επιχειρησιακές συμβάσεις, που γίνονται σε βάρος των συλλογικών συμβάσεων εργασίας; Θα ξαναπάρουν οι εργαζόμενοι το δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό; Θα περιοριστεί η ανεργία; Θα βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής των εργαζομένων; Αυτά είναι τα πραγματικά ερωτήματα. Προφανώς, όχι.

Αυτή η πολιτική, που εκτρέφει σκάνδαλα, είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό σύστημα. Και δεν είναι καμμία ελληνική πρωτοτυπία. Και μερικές φορές είναι άδικο αυτό για την Ελλάδα. Γιατί, στα άλλα καπιταλιστικά κράτη τι γίνεται; Δηλαδή, η «MERCEDES», η «SIEMENS», η «TELEFUNKEN», όλοι αυτοί, οι οποίοι δίνουν μίζες και προμήθειες σε όλο τον κόσμο διακόσια χρόνια τώρα, τα κάνουν μόνοι τους, χωρίς κυβερνητικές καλύψεις; Δίπλα, στην Ιταλία, δεν έχουν πρώην Πρωθυπουργό, ο οποίος, επειδή τον κυνηγούσαν για σκάνδαλα, κατέφυγε στη Λιβύη ή στην Αλγερία και εκεί πέθανε; Στη Γαλλία, στην Ισπανία, δεν γίνονται σκάνδαλα; Στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη μητρόπολη του καπιταλισμού, στην Ιαπωνία, δεν γίνονται σκάνδαλα;

Τα σκάνδαλα είναι σύμφυτα με το καπιταλιστικό σύστημα. Γιατί ο θεός σας είναι το κέρδος και στη βάση του κέρδους και για το κέρδος γίνονται τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Και τα εγκλήματα γίνονται σε βάρος της εργατικής τάξης, σε βάρος των λαών. Γιατί αυτά τα εγκλήματα που γίνονται σήμερα, δεν είναι για τα πετρέλαια και για τα απεριόριστα κοιτάσματα φυσικού αερίου στην Ανατολική Μεσόγειο; Τα εγκλήματα και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν γίνονται για τα πετρέλαια της Λιβύης, για τον ορυκτό πλούτο της βόρειας Αφρικής και της κεντρικής Αφρικής; Δεν γίνονται αυτά τα εγκλήματα για το κέρδος στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν; Γιατί αδικείτε την Ελλάδα;

Χρειάζεται, κατά την άποψή μας, συνολική πάλη. Μόνο η ανατροπή της εφαρμοζόμενης πολιτικής θα εξαλείψει τη μήτρα των σκανδάλων, που είναι η κυριαρχία του κέρδους και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Μια έκτη παρατήρηση. Η Βουλή θα πρέπει να απομακρυνθεί από ανακριτικές δικαστικές διαδικασίες. Τα ζητήματα που αφορούν και τους Υπουργούς θα πρέπει να περνάνε στη δικαιοσύνη.

Ένα σχόλιο θα ήθελα να κάνω για τη δικαιοσύνη, γιατί έγινε πάρα πολύς λόγος. Λείπει ο Υπουργός, αλλά πιστεύω να ακούει από κάπου. Πολλοί μιλάνε και ομνύουν στην ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Διορίζεται η ηγεσία της και σε μια ταξική κοινωνία και η δικαιοσύνη είναι ταξική. Δέχεται πολιτικές και κομματικές επιρροές.

Γιατί, δηλαδή, αυτή η ανεξάρτητη δικαιοσύνη κατά 95% βγάζει παράνομες και καταχρηστικές τις εργατικές απεργίες; Βεβαίως, υπάρχουν τίμιοι δικαστές, υπάρχουν δικαστές οι οποίοι κινούνται με βάση το ήθος και τη συνείδησή τους. Από τον Πολυζωΐδη και τον Τερτσέτη μέχρι τον Παπαϊωάννου, τον Μπούμη, τον Δελαπόρτα υπάρχουν δικαστές τίμιοι. Αλλά ξεχνάτε ότι ο πρώτος Πρωθυπουργός δικτατορίας ήταν ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Κόλλιας, ο οποίος προσπάθησε «με νύχια και με δόντια» τότε να στραγγαλίσει την υπόθεση Λαμπράκη; Ας μη μιλάμε γενικά και αόριστα.

Έχουν κατατεθεί οι προτάσεις του ΚΚΕ για την τροποποίηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Ζητήσαμε και ζητάμε:

Πρώτον, την κατάργηση της αποσβεστικής προθεσμίας, ώστε να μην παραγράφονται σε σύντομο χρονικό διάστημα τα αδικήματα.

Δεύτερον, το αίτημα και η απόφαση για να υπάρξει προκαταρκτική εξέταση να είναι από εκατό, εκατόν είκοσι Βουλευτές. Να μην έχει δηλαδή η κυβερνητική πλειοψηφία τη δυνατότητα άρ-

νησης προώθησης αυτής της διαδικασίας.

Τρίτον, την προκαταρκτική εξέταση και τη δίωξη την αναλαμβάνει αποκλειστικά η δικαιοσύνη.

Τέλος, για να μπορεί να γίνει ουσιαστικός έλεγχος του «πόθεν έσχες» επανειλημμένα ως ΚΚΕ έχουμε καταθέσει προτάσεις. Χρειάζεται να υπάρξει μετατροπή όλων των μετοχών των εταιρειών, των τίτλων του δημοσίου και των άλλων χρηματοοικονομικών προϊόντων. Τα προϊόντα έχουν υπεραξία, τα προϊόντα έχουν μέσα τους εργατική δύναμη. Όλες οι λοβιτούρες των τραπεζών δεν μπορεί να χαρακτηρίζονται ως «προϊόντα». Αλλά βιάζεται και η ελληνική γλώσσα συλλήβδην και καθημερινά. Προϊόντα γίνονται και οι τραπεζικές λοβιτούρες. Να πάψουν να είναι ανώνυμα. Όλα να ονομαστικοποιηθούν μέχρι του φυσικού προσώπου, ώστε να μπορεί να ασκηθεί έλεγχος τι κατέχει ο καθένας.

Τον έλεγχο στην εισαγωγή και εξαγωγή κεφαλαίων από τη χώρα θα τον κάνετε; Θα υπάρξει κατάργηση του φορολογικού, του τραπεζικού, του εμπορικού και του επιχειρηματικού απορρήτου, για να είναι δυνατή η διασταύρωση των στοιχείων;

Χωρίς αυτά τα μέτρα κανένας ουσιαστικός έλεγχος δεν μπορεί να γίνει. Αλλά τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και το ΠΑΣΟΚ, όλα αυτά τα αρνούνται πεισματικά.

Εμείς θεωρούμε ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να παίρνουν θέση άμεσα και συγκεκριμένα σ' αυτά και να μην περιμένουν γενικά και αόριστα την όποια συνταγματική μεταρρύθμιση θα γίνει, όταν θα γίνει, και πάντα βέβαια με αποφάσεις τις πλειοψηφίας των κυβερνητικών κομμάτων.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευθύνη του πολιτικού κόσμου και το θεσμικό πλαίσιο για την ευθύνη των Υπουργών και Υφυπουργών συνδέεται με τη λειτουργία της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και συνδέεται άμεσα, θα έλεγα στον πυρήνα της. Αλλά ακόμη πιο κοντά στον πυρήνα της λειτουργίας της δημοκρατίας, όπως την εννοεί ο καθένας, είναι αυτό που λέμε η διάσταση και η παράμετρος της κοινωνικής δημοκρατίας. Εκεί κρίνονται νομίζω στις σύγχρονες εξελίξεις όλα.

Χθες το απόγευμα εργάτες της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος σε ποσοστό 80% και 90% άνεργοι, σε μια τραγική πια εξέλιξη στον κλάδο -ακραία σε σχέση με το σύνολο των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη- μπροστά στο κτήριο του ΟΛΠ στον Πειραιά, δέχθηκαν μια βάρβαρη επίθεση, με συνέπεια να υπάρχουν και αρκετοί τραυματίες. Υπήρξε μια καταστολή άνευ προηγουμένου, όταν την αγωνία τους, τη διεκδίκησή τους, τη μαχητική τους παρουσία θέλησαν να την κοινοποιήσουν και να την προχωρήσουν λίγο παραπέρα, ζητώντας απαντήσεις και ζητώντας λύσεις σ' αυτά τα οξύτα προβλήματα.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι όταν ένα κράτος, μια κυβέρνηση, απέναντι στις διεκδικήσεις τις κοινωνίας έχει ως μόνο όπλο την καταστολή και την αυθαιρέσία και την απονομιμοποίηση των εργατικών και κοινωνικών αγώνων, είναι πάρα πολύ ευάλωτη, γιατί έχει κάνει τη βασική επιλογή: τη διεξόδυση των επιχειρηματικών συμφερόντων στο δημόσιο βίο και στη λειτουργία της πολιτικής ζωής και της δημοκρατίας.

Όσους νόμους κι αν συζητήσουμε για την ευθύνη των Υπουργών, αν δεν αποκαταστήσουμε την κοινωνική δημοκρατία στον τόπο μας, όλα τα άλλα θα είναι ημίμετρα και θα είναι κουβέντες πολλές φορές αποπροσανατολιστικές.

Παρ' όλα αυτά, το πώς ασκούν οι Υπουργοί τα καθήκοντά τους και τις δεσμεύσεις τους, δεν μπορεί να είναι έξω από το ενδιαφέρον του ελληνικού λαού, της ελληνικής κοινωνίας.

Είναι γνωστό ότι το άρθρο 86 του Συντάγματος και τα άρθρα 153 έως και 158 του Κανονισμού της Βουλής και ο ν.3126/2003, κατ' εφαρμογή αυτού του πλαισίου, για την ποινική ευθύνη των Υπουργών, συγκροτούν αυτό το θεσμικό πλαίσιο ελέγχου και ευθύνης εν ενεργεία ή διατελεσάντων Υπουργών και Υφυπουργών.

Αυτό το πλαίσιο βάλλεται σήμερα και δικαίως βάλλεται, γιατί έχει ρυθμίσεις, που πλέον έχουν δείξει τα όριά τους και έχουν αφήσει τεράστια κενά. Όμως, είναι εξίσου υποκριτικό να αναδείξουμε ότι για όλη αυτήν τη διαδικασία συγκάλυψης ή μη διαλεύκανσης σκανδάλων, που έχουν ταλανίσει τον ελληνικό δημόσιο βίο, ευθύνονται ο νόμος και το νομικό πλαίσιο.

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ψέμα προς τον ελληνικό λαό να το πούμε αυτό. Είναι κεντρικό ζήτημα -τονίστηκε και από άλλους συναδέλφους- ότι και με αυτό το νομικό πλαίσιο θα μπορούσε -αν υπήρχε μια άλλη πολιτική βούληση- να γίνει διαλεύκανση και αποκατάσταση όλων αυτών των σκανδάλων.

Το τραγικό είναι ότι η δημοκρατία της αγοράς και η «μιντιακή» δημοκρατία, που όντως απειλεί την αυτονομία του πολιτικού κόσμου και τη διαβρώνει, που απειλεί και συνεχώς χειραγωγεί και τους πολιτικούς και τα κόμματα και τις κυβερνήσεις και τους Υπουργούς και τους εκβιάζει και φυσικά συμμαχεί μαζί τους, διαμορφώνει αυτό το πλαίσιο οικονομικής και πολιτικής διαπλοκής. Πέρα από τις μίζες -το έχουμε τονίσει μ' όλους τους τρόπους αυτό το ζήτημα- που μπορεί ένας Υπουργός να πήρε ή να μην πήρε, υπάρχει το πολιτικό όφελος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Βατοπέδι δεν αναδείχθηκε ζήτημα χρηματισμού Υπουργών. Τουλάχιστον αυτό δεν προέκυψε από κανένα στοιχείο. Κι όμως, είχαμε μία πολιτική υποστήριξη της εκκλησίας, των μοναχών, του Αγίου Όρους, όλου αυτού του ισχυρότατου παράγοντα της ελληνικής κοινωνικής ζωής που αφορά τη συντηρητική εκκλησία, απέναντι στα κόμματα, τότε του ΠΑΣΟΚ και τότε της Νέας Δημοκρατίας. Υποστηρίζει η εκκλησία την Αριστερά; Έχουμε πολύ συγκεκριμένα δείγματα και βιώματα ότι ακόμα και ψηφοθηρικά και ψηφοσυλλεκτικά η εκκλησία υποστηρίζει τα δύο πολιτικά κόμματα, Βουλευτές και Υπουργούς και τα κόμματά τους στο σύνολο. Να η πολιτική συναλλαγή, να η διαφθορά. Χρειάζονται μίζες μόνο; Υπάρχουν όμως και μίζες.

Άρα, πριν από την ποινική ευθύνη, έχουμε πάντα να δούμε την πολιτική ευθύνη, αλλά η πολιτική ευθύνη έχει γίνει ένα «λάστιχο». Αυτό ήταν πολύ χαρακτηριστικό σ' όλες τις υποθέσεις. Οι ελεγχόμενοι διατελέσαντες Υπουργοί ξέρετε τι επικαλούνται μονίμως; Τις γνωμοδοτήσεις και μάλιστα με επιθετικό τρόπο: «Είχα ομόφωνη γνωμοδότηση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Μπορούσα να μη δεχθώ ότι η Βιστωνίδα, για παράδειγμα, ανήκει στην εκκλησία;». Όχι, κύριε Υπουργέ. Βεβαίως και μπορούσες. Ο πολιτικός σου ρόλος, η εντολή του ελληνικού λαού είναι να υπερασπιστείς το δημόσιο πλούτο και τα δημόσια συμφέροντα μέχρι τέλους. Τι πάει να πει αυτό και μάλιστα με επιθετικά επιχειρήματα; «Δικτάτορας είναι ο Υπουργός;», μας έλεγαν στην επιτροπή οι ελεγχόμενοι που παρήλυναν πρώην Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ με θράσος. «Δικτάτορας είμαι να μη δεχθώ;» έλεγαν ως επιχειρήματα κι αυτό το είδαμε σε γραπτά κείμενα και του κ. Δούκα και πολλών άλλων ότι είναι, υποτίθεται, δημόσιος υπάλληλος ο Υπουργός και άρα, αφού έχει μία εισήγηση που τον καλύπτει νομικά, είναι και απολύτως εντάξει και άρα η πολιτική ευθύνη και η νομική ευθύνη τακτοποιείται και μια χαρά όλα και η ζωή συνεχίζεται.

Υπάρχει κανένα σκάνδαλο που να μην είναι απολύτως νομιμοποιημένο; Υπάρχει κανένα όπου να μην υπάρχουν ισχυρότατα επιχειρήματα για την απόλυτη τήρηση των διαδικασιών; Δεν θα βρούμε τέτοια σκάνδαλα ή σπανίως θα βρούμε. Υπάρχει στους πολεμικούς εξοπλισμούς καμμία μελέτη σκοπιμότητας; Μπορεί να μας αποδείξει κανείς κάτι; Αυτό δεν το λέω έτσι, «στον αέρα», αλλά είναι κεντρικό ζήτημα στις λειτουργίες της Επιτροπής Εξοπλισμών. Δεσμευόμαστε από την εχεμύθεια ως προς τη λειτουργία της Επιτροπής Εξοπλισμών, στην οποία συμμετέχω, αλλά αυτό είναι κεντρικό ζήτημα πια και έχει δεσμευτεί η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ότι πολύ σύντομα αυτό θα το λύσει και περιμένουμε. Κι έχει δεσμευτεί με πολύ συγκεκριμένους τρόπους και μετά από αποδεδειγμένα στοιχεία ότι η πλειοψηφία των εξοπλισμών δεν αντιστοιχούσε στη σκοπιμότητα των αμυντικών αναγκών της χώρας, αλλά ήταν προϊόν διεργασιών είτε της διπλωματίας των εξοπλισμών είτε των πιέσεων που ασκούσε τότε η Γερμανία, τότε η Γαλλία, τότε το ΝΑΤΟ, τότε ο ένας, τότε ο άλλος και μέσα σ' αυτό ένας «χορός» επιχει-

ρηματιών. Δεν συνιστούν πολιτική ευθύνη αυτά που έχουν καταχρώσει τον ελληνικό λαό μ' έναν τρόπο δήθεν στο όνομα της εθνικής του άμυνας, ενώ αυτό δεν έχει καμμία βάση ή τουλάχιστον έχει πολύ μικρή πραγματική βάση;

Δεν είναι η Ολυμπιάδα ένα πολύ χαρακτηριστικό ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Όχι αφηρημένα. Ο τότε Πρωθυπουργός, κ. Σημίτης, είχε θέσει δύο όρους: δημοσιονομική πειθαρχία και αυτοχρηματοδότηση κατά 90% από τους επιχειρηματίες. Δεν έχει σημασία πως κρίνει η Αριστερά ούτε την αυτοχρηματοδότηση ούτε την Ολυμπιάδα ούτε το ένα ούτε το άλλο. Αυτό ήταν το πλαίσιο της τότε κυβέρνησης. Εγώ θα το δεχθώ ως καλοπρόαιρο και όχι ως υποκριτικό. Γιατί όντως πάντα μια κυβέρνηση θέλει να έχει έναν ορθολογισμό.

Πού πήγε αυτή η ιστορία; Υπερτριπλασιάστηκε το κόστος, δηλαδή η δημοσιονομική αναρχία από την τελευταία του αναθεώρησης. Όχι από την αρχική. Ποιος τα πλήρωσε; Ο κρατικός προϋπολογισμός. Ελάχιστο ποσοστό αυτοχρηματοδότησης. Πώς έγινε αυτό το θαύμα, αφού άλλη ήταν η μια πολιτική και άλλη ήταν η άλλη; Από τους εκβιασμούς των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων. Από τις μίζες, από τα λαδώματα από τη «SIEMENS» από το ένα, από το άλλο.

Αυτό είναι το πολιτικο-οικονομικό σύστημα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας τουλάχιστον την τελευταία εικοσαετία: Η θεοποίηση της αγοράς, η απουσία κρατικού και δημόσιου σχεδίου η υποκλίση στην ελευθερία της επιχειρηματικής δράσης, η παροχή στην αγορά όλων των δυνατοτήτων. Αυτό είναι το πλαίσιο για τις μίζες. Αυτό είναι το πλαίσιο για τον ευτελισμό και της πολιτικής δημοκρατίας και της κοινωνικής δημοκρατίας.

Ποιος νόμος περί ευθύνης Υπουργών μπορεί να δώσει λύση σ' αυτό; Το υπερβαίνει η νομοθετική ρύθμιση το ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το υπερβαίνει.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή χθες δεν μιλήσαμε, αν έχετε την καλосύνη θα ήθελα μια ανοχή, όσο μπορείτε. Θα προσπαθήσω να είμαι απολύτως σύντομος.

Οδηγούμαστε στον παραλογισμό. Δεν έχουμε διαφορετικές πολιτικές. Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ υλοποιούν ίδιες πολιτικές. Και στο πλαίσιο του κομματικού ανταγωνισμού -γιατί κάποιος πρέπει να κυβερνά και υπάρχουν και ολόκληρα δίκτυα συμφερόντων όπως αυτό- τι μένει; Το σκάνδαλο. Εσύ είσαι πιο πολύ σκανδαλάρης. Όχι, εσύ είσαι πιο πολύ σκανδαλιάρης. Δεν μένει η διαφορά πολιτικής. Μένει η μάχη περί τα σκάνδαλα. Τα media συμμετέχουν σ' αυτήν.

Τα σκάνδαλα είναι υπαρκτά, αλλά η σκανδαλοθηρία και η σκανδαλολογία αποτελεί το πολιτικό πλαίσιο αποπροσανατολισμού του ελληνικού λαού και φυσικά, χωρίς να εξυγιαίνεται το τοπίο για τη μη επανάληψη των σκανδάλων. Και έρχονται οι ελεγχόμενοι Υπουργοί και Υφυπουργοί κατά την καταρράκωση ακόμα και του τεκμηρίου αθωότητας να καταλήγουν να είναι αποδιοπομπαίοι τράγοι, μεμονωμένοι υπεύθυνοι. Όχι συνολικά τα πολιτικά κόμματα, ο πολιτικός οργανισμός, η πολιτική ζωή, αλλά ο Δούκας, ο Μπασιάκος, ο Τσοχατζόπουλος. Και όσο πιο φθαρμένοι και πιο «στα αζήτητα» είναι, τόσο πιο εύκολο για να το αναδείξουμε αυτό.

Ε, όχι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Αυτό, πέρα από το ότι είναι ανέντιμο απέναντι σ' ανθρώπους, είναι ανέντιμο απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Γιατί ρίχνει πέπλο ψευδούς εικόνας. Και απ' αυτήν την άποψη, ενώ διασύρονται διατελέσαντες πρώην Υπουργοί και Υφυπουργοί, ενώ διασύρονται πολιτικά κόμματα, τελικώς κανείς δεν ενοχοποιείται. Όλοι εξαγνίζονται.

Και σήμερα και χτες στη συζήτηση που παρακολουθήσαμε ξαφνικά χαλαρώσανε όλοι και είδαμε τον εξαγνισμό του πολιτικού κόσμου και τις κορώνες για την ανάγκη υγιούς λειτουργίας του συστήματος. Μα, αφού αναπαράγεται το σύστημα, αναπαράγεται η διαπλοκή. Αμφιβάλλετε γι' αυτό; Πώς έγινε, για παράδειγμα, η «COSCO» στον Πειραιά; Ενώ έχει προαναγγελθεί ότι θα πάρει το λιμάνι του Πειραιά η «COSCO», μετά από δύο χρόνια με διεθνή διαγωνισμό να το πάρει;

Εγώ δεν λέω ότι υπήρχαν μίζες. Υπάρχει, όμως, διαπλοκή και σχεδιασμός που γίνεται αδιαφανώς, σε άλλα επίπεδα, αλλού. Κι εκεί, πεδίων δόξης λαμπρόν. Είχε προαναγγελθεί από τον Καραμανλή ότι το λιμάνι του Πειραιά θα το πάρει η «COSCO». Το

πήρε. Δεν το πήρε με απευθείας ανάθεση. Με διεθνή διαγωνισμό. Ε, πώς γίνονται αυτά; Πώς όλοι οι άλλοι έκατσαν στην άκρη κι έδωσαν μικρή προσφορά; Μπορείτε να μου εξηγήσετε πώς λειτουργεί το ολιγοπώλιο, η διαπλοκή με τα πολλά της πλοκάμια; Ας δώσουμε, λοιπόν, απαντήσεις σε όλα αυτά.

Φυσικά, εμείς έχουμε προτείνει -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- συγκεκριμένα πράγματα ήδη από την εποχή της προηγούμενης κυβέρνησης. Με επιστολή του τότε Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αλέκου Αλαβάνου, σύσσωμη η Κοινοβουλευτική Ομάδα στις 5/5/2009 είχαμε καλέσει όλα τα κόμματα, όλους τους πολιτικούς Αρχηγούς, να αποδεχθούμε ομόφωνα τη διαδικασία της απευθείας προώθησης των υποθέσεων από τις προανακριτικές επιτροπές στη δικαιοσύνη, στο Δικαστικό Συμβούλιο, όσο δεν μπορούσαμε να ξεπεράσουμε το θεσμικό πλαίσιο του άρθρου 86. Να συγκροτούνται, δηλαδή, οι προανακριτικές επιτροπές, μόνο για να παραπέμψουν στους δικαστές, κάτι που έρχεται τώρα ο κ. Καστανίδης και «το σκέφτεται».

Αυτήν την πρόταση μπορούμε να την υλοποιούμε ανά πάσα στιγμή. Και φυσικά, μπορούμε να κάνουμε χρήση της παραγράφου 5, του άρθρου 86 οι Υπουργοί, που παρεγράφησαν τα αδικήματά τους -δεν θα μπω στο θέμα της παραγραφής, γιατί δεν έχω χρόνο, θέμα τεράστιας σημασίας και πολύ σπουδαίο- οι Υπουργοί που ελέγχθησαν και φυσικά έχουν κάθε δικαίωμα να υπερασπιστούν τη φήμη τους.

Είδαμε μία παρωδία. Ο κύριος Πρόεδρος δεν απάντησε στο αίτημα του κ. Κοντού γραπτώς. Ο κ. Κοντός επιμένει σε μία πρόταση με όρους που δεν μπορεί να υλοποιηθεί. Ε, πώς θα εφαρμοστεί η παράγραφος 5 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ώστε να αποκατασταθεί ένας Υπουργός που θέλει πράγματι να υπερασπιστεί τον εαυτό του απέναντι στην κοινωνία; Κι εδώ φύλλο συκής!

Είμαστε κι εμείς υποστηρικτές των προτάσεων για την κατάργηση του τραπεζικού, του επιχειρηματικού απορρήτου κ.λπ.. Είμαστε υπέρ της μετατροπής των μετοχών σε ονομαστικές. Είμαστε υπέρ του ελέγχου της εξαγωγής των κεφαλαίων. Είμαστε υπέρ του ελέγχου του «πόθεν έσχες», έστω και με αυτούς τους ελλιπείς τρόπους.

Μπορούμε να δούμε νομοθετικές βελτιώσεις. Αν δεν ανατρέψουμε, όμως, το συνολικό τρόπο με τον οποίο αποφασίζονται οι επενδύσεις στη χώρα μας, η οικονομική της ανάπτυξη κι αν δεν ελέγξει η πολιτική το κεφάλαιο, δεν υπάρχει κανένας τρόπος να βγει κανείς από τη δίνη της διαφθοράς, της συναλλαγής, που ειρήσθω εν παρόδω δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο, έστω κι αν η Ελλάδα διεκδικεί πρωτεία σε ορισμένους τομείς ως προς αυτό.

Για όλους αυτούς τους λόγους το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου μας βρίσκει με μία θετική στάση ως προς κάποιες επιμέρους ρυθμίσεις, που προωθεί, αλλά δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι επιλύει το πρόβλημα που είναι τόσο σημαντικό και τόσο οξύ.

Γι' αυτό επαναλαμβάνω αυτό που ο ειδικός αγορητής, ο σύμβουλος και συνάδελφος κ. Βασίλης Μουλόπουλος, σας εξήγησε χθες, ότι η στάση μας θα παραμείνει στο «παρών».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα δώσω τώρα το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Μπεντενιώτη.

Θα ήθελα να προτείνω το εξής: Να ψηφιστεί μετά το νομοσχέδιο επί της αρχής και οι εισηγητές να έχουν ανοχή χρόνου, δηλαδή τη δευτερολογία που θα είχαν τώρα συν την εισήγησή τους για τα άρθρα.

Ορίστε, κύριε Μπεντενιώτη, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ η ηθική στην πολιτική και η διαφάνεια στη διακυβέρνηση. Αυτή τη δέσμευση δε το ΠΑΣΟΚ την εγγυάται ως Κυβέρνηση και δεσμεύεται γι' αυτή ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος εκφράζει ακριβώς το περί δικαίου συναίσθημα του λαού και το υπερασπίζεται προς κάθε κατεύθυνση.

Γι' αυτό, το ΠΑΣΟΚ έχει δεσμευτεί για την τροποποίηση του άρθρου 86 του Συντάγματος, αμέσως μόλις αυτό είναι εφικτό,

προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση ποινικών δώξεων σε βάρος των Υπουργών και των Υφυπουργών, που τυχόν η λειτουργία τους και η διαχείρισή τους ζημιώνει το κοινωνικό και το δημόσιο συμφέρον.

Παρά αυτήν τη δέσμευση και μέχρι αυτή η δέσμευση να υλοποιηθεί, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πολύ ορθά έκρινε ότι επιβάλλεται να επέλθουν μεταβολές μέσα στο πλαίσιο που χαράσσει το Σύνταγμα, οι οποίες, όμως, ικανοποιούν την καθολικά εκφραζόμενη απαίτηση να μην μένουν ατιμώρητοι οι Υπουργοί για πιθανές αξιόποινες πράξεις, που διαπράττουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Έτσι, η τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ευθύνη των Υπουργών έχει ακριβώς και κυρίως στόχο την εξάλειψη των διακρίσεων υπέρ των Υπουργών, οι οποίες δεν επιβάλλονται από το Σύνταγμα, καθώς και την πρόβλεψη δικονομικών μέτρων που διευκολύνουν το ανακριτικό έργο.

Οι αλλαγές δε αυτές, οι τροποποιήσεις που εμπεριέχονται στο νομοσχέδιο, είναι ακριβώς οι προτάσεις της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, οι οποίες άλλωστε είναι αποτέλεσμα μιας ευρύτατης συναίνεσης όλων των πολιτικών κομμάτων.

Οι βασικότερες δε αλλαγές είναι η διάταξη περί παραγραφής, η οποία καταργείται, ώστε έτσι να ισχύει και για τους Υπουργούς ό,τι είναι σε ισχύ για τους πολίτες, είναι η συγκρότηση του γνωμοδοτικού συμβουλίου ανάμεσα στην εξεταστική και την προανακριτική επιτροπή, είναι η κατάσχεση οικονομικών ωφελημάτων, αλλά και η δυνατότητα επιβολής περιοριστικών όρων σε Υπουργούς.

Πολύ ορθά η παραγραφή των εγκλημάτων, που τελούνται από Υπουργό, να διέπεται, πλέον, από τις κοινές διατάξεις του γενικού μέρους του Ποινικού Κώδικα, αφού η βραχυχρόνια παραγραφή που καθιερώθηκε με τον ισχύοντα νόμο με μόνη αιτιολογία την ανάγκη ταχείας περαίωσης της διαδικασίας, εκτός από τη δημιουργία της εντύπωσης ότι θεσπίζεται αδικαιολογήτως Υπουργικό προνόμιο, ουσιαστικά αντιστρατεύεται την αξίωση για ασφαλή διάγνωση της υπόθεσης και ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Είναι ακόμα ουσιαστική και η αλλαγή που προτείνεται στη διαδικασία για τη σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης από τη Βουλή. Έτσι, με τις νέες ρυθμίσεις, πριν αποφασιστεί από τη Βουλή η σύσταση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, συγκροτείται τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο, αποτελούμενο από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, το οποίο αφού προβεί σε νομικό έλεγχο των στοιχείων της κατηγορίας και σε αξιολόγηση, θα γνωμοδοτεί για τις τυχόν ποινικές ευθύνες κατά Υπουργών. Έτσι, το γνωμοδοτικό συμβούλιο θα υποβάλλει τη γνωμοδότησή του στη Βουλή, πριν η τελευταία αποφασίσει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Κατά βάση, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και για λόγους ηθικής ευθύνης για τους πολιτικούς δεν μπορεί να υπάρχει παραγραφή, αλλά και αν με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, την διαβάσω: «Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος», με την παράγραφο 5 του άρθρου 86 προβλέπεται ότι, το διαβάσω: «Αν για οποιοδήποτε άλλο λόγο, στον οποίο περιλαμβάνεται και η παραγραφή, δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, η Βουλή μπορεί, ύστερα από αίτηση του ίδιου ή των κληρονόμων του, να συστήσει ειδική επιτροπή, στην οποία μπορούν να μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας.».

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει ζήτημα ούτε και παραγραφή, όταν υπάρχει η ηθική ευθύνη από τον πολιτικό, ο οποίος μπορεί να ζητήσει με αίτησή του τη σύσταση ειδικής επιτροπής. Άρα, το πρόβλημα είναι στην ευθύνη όποτε και όπου υπάρχει. Οπότε αυτή η συνταγματική δυνατότητα παρακάμπτεται οποιαδήποτε δικαιολογία παραγραφής.

Εμείς οι πολιτικοί έχουμε ευθύνη, έχουμε υποχρέωση, έχουμε καθήκον να τηρούμε το Σύνταγμα και αυτήν τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 86. Η τήρηση του Συντάγματος στην προκειμένη περίπτωση υποχρεώνει στην προσφυγή με αίτηση

της σύστασης ειδικής επιτροπής. Άλλως, είναι σε εκείνους η ευθύνη για την τυχόν αποφυγή του ελέγχου της κατηγορίας και του στίγματος του σκανδάλου.

Και κάτι ακόμα: Η δικαιοσύνη απονέμεται εν ονόματι του ελληνικού λαού. Τον ελληνικό λαό εκφράζει η Βουλή. Γι' αυτό το Κοινοβούλιο είναι η πρώτη εξουσία μεταξύ των τριών στη διάκριση των εξουσιών. Γι' αυτό και από τη δικαιοσύνη πρέπει να εκφράζεται αυτό το περί δικαίου συναίσθημα.

Για εμάς όμως, στο ΠΑΣΟΚ ο πολιτικός είναι ένας ιεραπόστολος και γι' αυτό πρέπει να πιστεύει βαθιά μέσα του σε ιδανικά και αξίες, για να μπορεί να υπηρετήσει την ηθική στην πολιτική και τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση, να είναι αξιόπιστος και αποτελεσματικός, να είναι ολοκληρωμένος, δίκαιος, εκφραστής του περί δικαίου συναισθήματος, εκφραστής της ηθικής στην πολιτική και της διαφάνειας στη διακυβέρνηση πέρα και έξω από οποιοσδήποτε συνταγματικούς ή άλλους κανόνες. Για εμάς ο πολιτικός πρέπει να είναι αυτό που ο Ευσέβιος Καισαρείας τον Ε' αιώνα γράφει: «Για τον αγαθό άνδρα που αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση ενός λαού ή μιας πόλης, όχι για λεηλασία του δημοσίου χρήματος ούτε για να δωροδοκείται ούτε για να χρηματίζεται από τους πλούσιους». Για εμάς ο πολιτικός πρέπει να δικαιούται εκείνο που γράφεται στο ψήφισμα της αρκαδικής Αντιγόνης: «Εκδήλωση τιμής σε ένα χρηστό και άξιο συμπολίτη που αγωνίστηκε για το καλό της πατρίδας και την κοινωνική πρόοδο», όπως υπάρχει στο μουσείο της Τρίπολης.

Για εμάς ο πολιτικός πρέπει να μπορεί να ξει λιτά κοντά στο λαό, πρέπει να κάνει αυτό που έλεγε ο Δημόκριτος: «Κρίνω και αποφασίζω χωρίς υστεροβουλία, χωρίς να προσδοκώ οικονομικό όφελος. Κανείς δεν μπορεί να με κατηγορήσει ότι κέρδισα κάτι από τους λόγους και τις πράξεις μου στην πολιτική ζωή».

Άρα, ψηφίζουμε τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πλην όμως, πιστεύουμε σε αυτές τις αξίες, γιατί αυτές πρέπει να υπηρετούμε, πέρα από το Σύνταγμα και τους νόμους που ισχύουν. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των άρθρων του νομοσχεδίου, τα οποία θα συζητηθούν ως μία ενότητα. Είπαμε και πριν ότι οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές θα έχουν την ανοχή του Προεδρείου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Λάμπρος Μίχος.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα, η ταπεινότητά μου, θέλω να εκφράσω την επιδοκιμασία μου για τις σκέψεις που διατύπωσε στην αγόρευσή του προηγουμένως ο αξιότιμος κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Δεν ξέρω σε ποια κατηγορία θα κατατάξει την τοποθέτησή μου. Θα προτιμούσα στην πρώτη, βέβαια, αλλά δεν έκανα αυτοκριτική. Φαντάζομαι όμως, να υπάρχει η δυνατότητα να καταταγούμε όλοι σε μια τέταρτη κατηγορία, αυτών δηλαδή που βλέπουμε κατάματα προς το μέλλον.

Επειδή έγινε χρήση ενός στίχου του «Μενέξενου» του Πλάτωνα χθες, θα ήθελα να πω ότι δεν βλέπεται καθόλου να είμαστε ρομαντικοί. Παίρνω έναν ακόμη στίχο του, για να τον απευθύνω προς την Εθνική Αντιπροσωπεία. Είναι περισσότερο μία υποθήκη

προς τους νέους μας, εφόσον έχουν το δικό μας παράδειγμα. Λέει σε ένα σημείο: «Ουκ αθανάτους φύσει τους παίδας εύχονται γενέσθαι οι γονείς, αλλά αγαθούς και ευκλείεις», δηλαδή ένδοξους και ενάρετους.

Διαχρονικά ο νομοθέτης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζει ότι η άσκηση δημόσιας εξουσίας συνεπάγεται βαρύτατες ευθύνες για τα πολιτικώς υπεύθυνα πρόσωπα.

Δυστυχώς, όμως, στο πρόσφατο παρελθόν, σε πολλές περιπτώσεις, δεν υπήρξε καν η συναίσθηση της βαρύτατης πολιτικής ευθύνης που συνεπάγεται η άσκηση δημόσιας εξουσίας. Σε πολλές περιπτώσεις, δηλαδή, πολιτικώς υπεύθυνα πρόσωπα υπερέβησαν την κόκκινη γραμμή, που διαχωρίζει τα δικαιώματα από την κατάχρησή τους -δεν θέλω να πω ότι μπλέχτηκαν τα δημόσια με τα ίδια ή κομματικά συμφέροντα- και δυστυχώς η κυβερνώσα πλειοψηφία βυθίστηκε σε πονηρούς και πολιτικάντικους τακτικισμούς, μόνο και μόνο για να ξεοδέψει την αποσβεστική προθεσμία, μέσα στην οποία ήταν δυνατή κατά το Σύνταγμα η άσκηση ποινικής δίωξης κατά των επίορκων Υπουργών. Γι' αυτόν το λόγο, λοιπόν, δεν είναι αδικαιολόγητη η μηδενική ανοχή που επιδεικνύει ο κόσμος, δεν είναι αδικαιολόγητο το ότι οι πολίτες είναι και οργισμένοι και αγανακτισμένοι.

Βεβαίως, στρέφεται η κοινή γνώμη και ενοχοποιεί συλλήβδην τους πολιτικούς, διότι κάνουν κανόνες για όλους, αλλά εξαιρέσεις κανονία για τους εαυτούς τους. Κάνουν κανόνες, θεσπίζουν κανόνες, αλλά η πολιτική τους πράξη είναι πολλές φορές αντίθετη με τους κανόνες που θεσπίζουν για όλους τους άλλους.

Χθες μάλιστα αναφέρθηκε στη γενικευμένη απαίτηση του κόσμου να πάει κάποιος φυλακή. Δεν το δέχθηκα άκριτα, αλλά προσπάθησα να το ερμηνεύσω και σχολιάστηκε αυτό, καλοπροαίρετα βεβαίως, από τον αξιότιμο κύριο εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Το έκανα όμως ενσυνείδητα, αναφέροντας ακριβώς ότι ελλείπει η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης. Νιώθει, δηλαδή, ο κόσμος ότι δεν υπάρχει «ταίπα», όπως λέει, στους πολιτικούς.

Όμως, πριν φθάσουμε στην ανάληψη της ποινικής ευθύνης ή στον καταλογισμό της ποινικής ευθύνης, υπάρχει η πολιτική ευθύνη, η οποία εμπράκτως πρέπει να βεβαιώνεται με μία παραίτηση, με μία δημόσια συγγνώμη, με μία δημόσια αυτομαστίγωση. Για κάποιους θα ήταν δείγμα συναίσθησης αυτής της πολιτικής ευθύνης το να σιωπούν. Το «να βγαίνεις και από πάνω», όπως λέει ο κόσμος, το να γίνεσαι πολλές φορές τιμητής, νομίζω ότι συνιστά αυτό που λέμε «πρόκληση», είναι υποκρισία, διακινδύνευση δηλαδή τους κύρους του πολιτικού κόσμου.

Ενοχοποιούνται, λοιπόν, συλλήβδην οι πολιτικοί και ενοχοποιείται και η παραγραφή. Ο κόσμος και την αποσβεστική προθεσμία την εκλαμβάνει ως παραγραφή. Πέρασε ο χρόνος, λέει, μέσα στον οποίο υπήρχε η δυνατότητα να ασκηθεί το δικαίωμα από τη Βουλή για την άσκηση ποινικών διώξεων. Όμως, δεν θα κουραστώ να λέω και να ξαναλέω -και χαίρομαι που με έναν απόλυτα εύστοχο τρόπο και ο κύριος Υπουργός προηγούμενός το απέδωσε- ότι δεν έχει καμμία σχέση η ατιμωρησία, που υπάρχει με τη βραχυχρόνια παραγραφή και τη μικρής διάρκειας αποσβεστική προθεσμία. Σε καμμία περίπτωση δεν μπορούμε να αιτιόμαστε το χρόνο αυτό, που τάχθηκε για την αποσβεστική προθεσμία, για την ατιμωρησία που υπήρξε στις πρόσφατες περιπτώσεις των επίορκων Υπουργών.

Και αυτό το λέω, όχι διότι το σύνολο περίπου των πτερύγων της Βουλής ψήφισαν και το νόμο και το Σύνταγμα, αλλά είναι απολύτως βέβαιο ότι η θετική διάταξη του Συντάγματος, που λέει ότι εντός αυτού του χρόνου πρέπει να ολοκληρωθεί η διαδικασία της ποινικής δίωξης, εξυπηρετεί πρωτίστως το κύρος του πολιτικού κόσμου και των πολιτικών. Αλλά ξεδεύτηκε με επιτήδειο και πονηρό τρόπο η προθεσμία, ώστε να απαλλαχθούν οι επίορκοι Υπουργοί.

Υπό αυτή την έννοια, λοιπόν, εγώ άκουσα τον κύριο Υπουργό που είπε προηγούμενως ότι θα ασκείται ποινική δίωξη από τη Βουλή και μετά θα παραδίδεται η υπόθεση στη δικαιοσύνη. Είναι πολύ σωστή εκδοχή της ρύθμισης στο πεδίο της συνταγματικής αναθεώρησης, αλλά θα επεσήμανα πάλι, κύριε Υπουργέ, ως έμενε η αποσβεστική προθεσμία που τίθεται και σήμερα με το Σύνταγμα. Δεν θα έβλαπτε καθόλου αν δεν άρχιζε να τρέχει η αποσβεστική προθεσμία, όσο ο επίορκος Υπουργός ήταν μέλος

της κυβερνώσας πλειοψηφίας.

Και βεβαίως, γιατί να προβλέψει ο συνταγματικός νομοθέτης ότι η Πλειοψηφία τόσο πολύ θα εμπλέξει το δημόσιο συμφέρον με το ίδιο ή καλύτερα με το κομματικό της συμφέρον; Ήταν απολύτως εύλογο να μην θεωρεί ότι θα υπάρξει τέτοια σύγχυση στο ένα με το άλλο συμφέρον, το δημόσιο, δηλαδή, με το ίδιο, το κομματικό συμφέρον.

Βεβαίως, ειπώθηκε χθες από τον κύριο εισηγητή, έναν εκ των αγορητών της Μειοψηφίας, ότι το νομοσχέδιο είναι «φύλλο συκής» στη γύμνια του πολιτικού συστήματος και λέω, λοιπόν -ο κόσμος λέει- ότι κάποιος έφταιξε και να πληρώσει, αλλά η ζημία που επέφερε στο δημόσιο ταμείο, αυτά που στερηθήκαμε όλοι μας για να τα καρπωθεί εκείνος, τι θα γίνει δεν θα επιστρέψουν; Έρχεται, λοιπόν, με την κεφαλιώδους σημασίας διάταξη που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο και λέει υποχρεωτική κατάσχεση και στο στάδιο ακόμα της διεξαγωγής της προκαταρκτικής εξέτασης, όλων των οικονομικών οφελών που προέκυψαν από την παράνομη δράση του Υπουργού. Δεν είναι κεφαλιώδους σημασίας; Γιατί αποσιωπάται; Γιατί μειώνεται η αξία και η σημασία αυτής της ρύθμισης;

Δεύτερο, πολύ σημαντικό. Δεσμεύονται και δεν ανοίγουν από τον κατηγορούμενο οι λογαριασμοί του, οι τίτλοι του, το θησαυροφυλάκιό του, οι θυρίδες του, δεν διακινούνται τα χρηματοοικονομικά του προϊόντα, χρεόγραφα και άλλα, έως ότου εκκαθαριστεί πλήρως και διαλευκανθεί η υπόθεση. Λίγο είναι;

Δείτε μόνο πώς ο κόσμος αντιδρά στη διαβούλευση, ενώ η διάταξη που εισάγεται εδώ λέει ότι με εξαίρεση θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν περιουσιακά στοιχεία, καταθέσεις ή άλλα, τα οποία αποσκοπούν στη συντήρηση του ιδίου και της οικογένειάς του. Στη διαβούλευση ακούστηκαν φωνές και γράφτηκαν παραγγέλματα που λένε, όχι, ούτε για την οικογένειά του και για τη δική συντήρηση να μην χρησιμοποιούνται χρήματα από αυτά που φέρεται ότι έχει επωφεληθεί από την παράνομη δράση. Δηλαδή, ποσά που βλάφηκε το δημόσιο και ο πολίτης, να μην χρησιμοποιηθούν για τη διαβίωση αυτού και της οικογένειάς του. Ακραίο, βέβαια, προς την ανθρωπιστική αυτή λογική του κυρίου Υπουργού και δεν έγινε δυνατόν να αλλάξει ως ρύθμιση.

Περαιτέρω, θέλω να παρατηρήσω ότι όλος ο κόσμος μιλάει για ασυλία των Βουλευτών, ασυλία των Υπουργών ούτε δίδονται ούτε συλλαμβάνονται ούτε κατηγορούνται ούτε εμποδίζεται η έξοδός τους από τη χώρα, τίποτε. Και έρχεται η διάταξη αυτή που λέει: περιοριστικοί όροι σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Δεν θα μπορεί να φύγει στο εξωτερικό, θα έχει δεσμεύσεις, θα πηγαίνει να δίνει το παρόν στην αρχή κ.λπ. Λίγο είναι;

Δεν έχει μόνο εξαιρετικά μεγάλη, συμβολική σημασία. Έχει μεγάλη ουσιαστική και πρακτική, πραγματική αξία. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων θα συνεπάγεται και προσωρινή κράτηση. Τέλος, λοιπόν, στα προνόμια. Δεν αίρονται οι εντυπώσεις, λοιπόν, που δημιουργούνται στην κοινή γνώμη ότι θεσπίσαμε προνόμια για την εξυπηρέτηση ιδίων συμφερόντων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι μπορούσε να προστεθεί λοιπόν; Λέμε όλοι ότι είναι περιορισμένες οι αλλαγές, διότι είναι περιοριστική ακριβώς η δυνατότητα που μας παρέχεται από το Σύνταγμα. Δεν άκουσα κανένα να λέει: «Ξέρετε, αν δεν είχαμε αυτήν τη δυσκολία, θα προσθέταμε και εκείνο και το άλλο». Τι παραπάνω θα προσθέτατε; Και κατάσχεση και δήμευση των περιουσιακών στοιχείων και περιοριστικούς όρους. Και να ξεχάσουμε πια και να μην επιμενίζουμε και εμείς, γιατί γινόμαστε θύματα αυτής της πλάνης, ότι δηλαδή έφταιξε η παραγραφή, διότι δεν δίδονται οι Υπουργοί. Ιδού, λοιπόν, πεδίων δόξης λαμπρόν και από τη διάταξη του άρθρου 6, που θεσπίζεται με το παρόν νομοσχέδιο. Δηλαδή, αν σε οποιοδήποτε στάδιο της δικής ή της προκαταρκτικής εξέτασης διαπιστωθεί ότι υπάρχει παραγραφή ή έχει ολοκληρωθεί η αποσβεστική προθεσμία, τότε ο Βουλευτής με δική του βούληση μπορεί να ζητήσει να συνεχιστεί μέχρι τη διαλεύκανσή της η υπόθεση. Ιδού λοιπόν πεδίων δόξης λαμπρόν.

Εγώ το έζησα την προηγούμενη βουλευτική περίοδο ως πολίτης. Έζησα όμως ένα μεγάλο μέρος της συζήτησης στην εξετα-

στική επιτροπή για τα ομόλογα και πρέπει να σας πω το εξής. Υπάρχει εκεί μια ακολουθία γεγονότων που ξεκίνησε από μια κοινή υπουργική απόφαση και κατέληξε στην αγορά από το ΤΕΑΔΥ ενός ομολόγου 280 εκατομμυρίων με ζημία 40 εκατομμυρίων από το ταμείο. Ξεκίνησε από μια κοινή υπουργική απόφαση, την οποία υπέγραψαν δύο Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας. Και ξέρετε τι απόφαση είναι αυτή; Λέει: «Οι Υπουργοί αποφασίζουν λαβόντες υπ' όψιν το τάδε έγγραφο». Ξέρετε ποιο είναι το τάδε έγγραφο που έλαβαν υπ' όψιν τους; Είναι η προσυμφωνία που είχε κάνει ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών με τη «JP MORGAN». Δεύτερον, μέσα στην κοινή υπουργική απόφαση γίνεται η δανειακή σύμβαση, ενώ μπορούσε να γίνει διαφορετική, η οποία να μην πάει στην αγορά. Τρίτον, μέσα στην κοινή υπουργική απόφαση συστήνεται ακριβώς αυτό που λέμε δομημένο ομόλογο. Εκεί μέσα περιλαμβάνεται δηλαδή η καμπύλη επιτοκίου, αυτό το σύστημα ανταλλαγής επιτοκίων, που επέτρεψε να γίνει όλη αυτή η κομπίνα εις βάρος των ασφαλιστικών ταμείων.

Υπεγράφη, λοιπόν, από δύο Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας. Ήρθαμε εδώ και δεν το είπαμε, αλλά είναι προφανές ότι έχει αποσβεστεί το δικαίωμα της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη, γιατί πέρασε με τα πονηρά κοινοβουλευτικά κόλπα της Νέας Δημοκρατίας η περίοδος μέσα στην οποία μπορούσε να ασκήσει την ποινική δίωξη. Ορίστε, λοιπόν, πεδίων δόξης λαμπρόν.

Όπως κάνει θαρραλέα το ΠΑΣΟΚ και φέρνει την υπόθεση των υποβρυχίων μεθαύριο στη Βουλή, να έρθει η Νέα Δημοκρατία να κάνει την κατηγορία με τριάντα Βουλευτές και να ζητήσει να συσταθεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για την προκαταρκτική εξέταση για τον έλεγχο των δομημένων ομολόγων. Και αν φτάσουμε να διαπιστώσουμε ότι έχει παρέλθει η αποσβεστική προθεσμία και έχει αποσβεστεί το δικαίωμα της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη, να οδηγήσει τους Βουλευτές της για να διαλευκανθεί η υπόθεση. Μόνο έτσι μπορούμε και δικαιούμαστε να μιλάμε και να μη συνεχίζουμε να υποκρινόμαστε δημοσίως ότι δήθεν μας ενδιαφέρει η κάθαρση. Αυτόν το θαρραλέο δρόμο που ανοίγει αυτό το νομοσχέδιο μπορούμε να τον υπηρετήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας- αν το κράτος και ιδίως εμείς δεν επιμεληθούμε για να εφαρμοστούν οι νόμοι επιτέλους και το Σύνταγμα, το αποτέλεσμα θα είναι ολέθριο και για το πολιτικό σύστημα και για την κοινωνία και για το μέλλον της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Ξυλοκάστρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις προχθές σε μια άλλη συζήτηση στην Ολομέλεια εξέφρασα την άποψη ότι πρέπει να συνηγορήσουμε πριν να είναι αργά. Ας είναι λοιπόν το υπό ψήφιση νομοσχέδιο περί τροποποίησης του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών μια αρχή συνεννόησης.

Πρέπει να ακολουθήσουν πολλά, αλλά, αν δεν προκύψει η αρχή, δεν θα ακολουθήσει τίποτα. Ας αποτελέσει το παρόν νομοσχέδιο ένα ισχυρό στίγμα ότι αντιλαμβανόμαστε την κρισιμότητα της περιστάσης και κάνουμε κάτι προς την κατεύθυνση της αποκατάστασης της εμπιστοσύνης του κόσμου στην πολιτική και τους πολιτικούς. Κάνουμε κάτι, όχι το άπαν, αλλά κάτι. Και το κάνουμε ως Σώμα, δηλαδή ως Κοινοβούλιο, με επισπεύδοντα τον

Υπουργό Δικαιοσύνης, με σημαντική συμβολή της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, με ισχυρά περιθώρια διακομματικής συναίνεσης.

Φυσικά, η τροποποίηση του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου δεν αρκεί. Πρέπει να υπάρξει και είναι βασικό και απαραίτητη πολιτική βούληση για την απαρέγκλιτη εφαρμογή του. Αναρωτιέμαι πώς θα αντιδράσει η κυβερνητική πλειοψηφία, αν αύριο το θεσπιζόμενο τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο γνωμοδοτήσει θετικά σχετικά με τις ποινικές ευθύνες κάποιου μέλους της Κυβέρνησης. Τι θα κάνει; Θα ακολουθήσει τον κανόνα της κυβερνητικής πλειοψηφίας που συγκαλύπτει ή θέλει να συγκαλύψει; Ή θα λειτουργήσει κατά συνείδηση, σύμφωνα με αυτά που γνωμοδοτεί το τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο;

Και πώς άραγε θα ενεργήσουμε ως Σώμα ανεπηρέαστα, χωρίς αισθήματα ενοχής για πράγματα που έγιναν ή δεν έγιναν στο παρελθόν από υπερβάλλοντα ζήλο, χωρίς την ανάγκη να φανούμε σωστοί απλά και μόνο στα καθοδηγούμενα από μεγαλοσυμφέροντα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που ακόμα και σήμερα κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου επιλέγουν να υποβαθμίσουν στην ιεραρχία της ειδησεογραφίας αυτών την πρωτοβουλία, όσα δεν μας καθυβρίζουν ως Σώμα για δήθεν προνόμια και δώρα που απολαμβάνουμε; Και διάλεξαν και την Επιτροπή του Απόδημου Ελληνισμού, του Ελληνισμού της Διασποράς, ως όχημα που απονέμει δώρα, που αφ' ενός είναι μία από τις επιτροπές που συνεδριάζουν λιγότερο συχνά -θα έλεγα ότι έχουν το μικρότερο αριθμό συνεδριάσεων- και αφ' ετέρου πραγματεύεται μία σειρά θεμάτων, όχι μόνο αυτά που έχουν να κάνουν με τις παρελάσεις της 25ης Μαρτίου στην ομογένεια, αλλά με ακροάσεις οργάνων Ελλήνων της διασποράς. Μας εγκαλούν γι' αυτά και είναι πρώτη είδηση, ενώ η παρούσα πρωτοβουλία περνάει «στα φιλιά».

Βέβαια, ακόμα και αν προχωρήσουμε συμφωνώντας στην ψήφιση του παρόντος, δεν θα έχουμε ολοκληρώσει το έργο της αποτελεσματικής διόρθωσης του νομοθετικού πλαισίου για την ποινική ευθύνη Υπουργών, είναι προφανές. Και τούτο γιατί είμαστε υποχρεωμένοι να κινηθούμε μέσα στο πλαίσιο των συνταγματικών διατάξεων και για να μεταβληθούν αυτά χρειάζεται συνταγματική αναθεώρηση. Άλλως, το νομοθετικό πλαίσιο είναι ελλιπές και το παραδεχόμαστε όλοι. Αυτή η αναθεώρηση ελπίζω και προσδοκώ να έρθει στο μέλλον σύντομα.

Έχουμε ήδη δεσμευθεί ως Νέα Δημοκρατία στην τροποποίηση του άρθρου 86, στην εξάλειψη του καθεστώτος για τις ειδικές αποσβεστικές προθεσμίες για την έναρξη της ποινικής δίωξης που δημιουργεί μία σύγχυση στην κοινή γνώμη με το άλλο ζήτημα της παραγραφής των πράξεων, έτσι ώστε ένας εμπλεκόμενος συνάδελφος που θεωρεί αυτόν αδικώς κατηγορούμενο, όπως ο Αλέκος ο Κοντός, να μπορέσει να τύχει της προστασίας του φυσικού δικαστή, να προσφύγει στο φυσικό του δικαστή, πράγμα που ζήτησε θαρραλέα και το Προεδρείο της Βουλής και το αρνήθηκε. Διότι τούτη την ώρα υπάρχει το ζήτημα του 86 για τις αποσβεστικές προθεσμίες και αναγκάζεται να φέρει το στίγμα αυτού που καλύφθηκε πίσω από αυτήν τη διάκριση και να μην έχει την ευχέρεια να πάει να δικαστεί όπως ζητά. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Προς το παρόν όμως οφείλουμε να λειτουργήσουμε στο πλαίσιο των όσων ορίζει το άρθρο 86 που προβλέπει αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής για άσκηση ποινικής δίωξης κατά Υπουργών για πράξεις ή παραλείψεις που τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Γι' αυτό και υποστηρίξαμε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση στη συζήτηση στην επιτροπή ότι είναι απαραίτητη εκτός της Αναθεώρησης και μια τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής. Σε κάθε περίπτωση όμως οφείλουμε να αναγνωρίσουμε -και το κάνουμε- ότι οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου ορθώς εισάγονται. Είναι ένα σημαντικό βήμα στη σωστή κατεύθυνση και φυσικά το υπερψηφίζουμε επί της αρχής και επί των άρθρων.

Κάποια ειδικά σχόλια στα άρθρα. Άρθρο 1. Καταργείται επιτέλους η βραχυχρόνια παραγραφή που αποτελούσε ως αδικαιολόγητο υπουργικό προνόμιο, όνειδος -και επιτρέψτε μου την έκφραση αυτή- για το δημόσιο βίο της χώρας. Επομένως, είμαστε απόλυτα και ανεπιφύλακτα σύμφωνα με τη διάταξη που εξισώνει τους χρόνους παραγραφής για εγκλήματα που έχουν τελεστεί από Υπουργό ή Υπουργούς με αυτούς που ισχύουν για

τον απλό πολίτη.

Καμμία προνομακία μεταχείριση των μελών της Κυβέρνησης. Αυτό είναι το σωστό και μόνο έτσι θα ενισχυθεί –θέλει πολύ δρόμο βέβαια ακόμα για να εδραιωθεί- η πεποίθηση στον κόσμο, που μας παρακολουθεί δύσπιστος, ότι όντως επιζητούμε την κάθαρση του δημόσιου βίου από επίορκα στελέχη του.

Άρθρο 2, θεσμοθέτηση τριμελούς γνωμοδοτικού συμβουλίου. Εδώ από την εφαρμογή του προβλέπω ότι θα υπάρχουν δυο εκφάνσεις, δυο άκρα, αν θέλετε. Ή θα υπερισχύσει η κρίση του γνωμοδοτικού οργάνου, οπότε θα ακουστούν και οι φωνές για ποδηγέτηση της Βουλής υπό την κρίση των δικαστικών λειτουργών ή από την άλλη πλευρά θα επικρατήσει η στείρα αρχή της κομματικής αντιδικίας και ένα κομμάτι θα συνταχθεί, ένα άλλο θα αμφισβητήσει αυτή την κρίση και θα λειτουργήσει βέβαια, ως προς την εξέλιξη της υπόθεσης, ο κανόνας της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Από μας εξαρτάται, κύριοι συνάδελφοι, τι από τα δυο θα γίνει ή αν θα ακολουθηθεί ο μεσαίος δρόμος, που είναι αυτός της κατά συνείδηση επιλογής των Βουλευτών, αφού πρώτα ακούσουν την εξοπλισμένη -με ειδική νομική γνώση- κρίση του γνωμοδοτικού συμβουλίου.

Ούτως ή άλλως θα κινηθούμε στα πλαίσια του άρθρου 86. Σε μας, στη Βουλή των Ελλήνων, θα εναπόκειται ο τελευταίος λόγος ως προς την άσκηση της ποινικής δίωξης. Η κρίση βέβαια του γνωμοδοτικού συμβουλίου θα πρέπει ή θα έπρεπε να έχει βαρύνουσα σημασία στην κρίση μας αυτή ούτως ή άλλως.

Η παράγραφος 5 του άρθρου αναφέρεται στην κατάσχεση των οικονομικών ωφελημάτων που μπορούσαν να προκύψουν, αν συνενπύγονται τέτοια για τον Υπουργό, από την αξιόποινη πράξη για την οποία διενεργείται προκαταρκτική εξέταση από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή.

Εδώ νομίζω ότι πρέπει να καταλάβει ο κόσμος ότι δεν πρόκειται για τη δήμευση περιουσίας, διότι έχουν βγει προς τα έξω αρκετές φωνές που το ζητούν αυτό. Δεν είναι δήμευση περιουσίας, είναι μια κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων, ένα οιονεί καθεστώς δικαστικής μεσεγγύησης, όπως ακούστηκε στην επιτροπή, μέχρι να διαλευκανθεί η υπόθεση.

Επίσης, πρέπει να επιστημονικά τις πιθανές δυσκολίες που θα μπορούσαν να προκύψουν ως προς τη διαδικασία έρευνας και εξεύρεσης αυτών των περιουσιακών στοιχείων. Εδώ ίσως θα είχε σημασία η αναζητήσή τους και σε συγγενικά πρόσωπα του Υπουργού, μέχρι έναν ορισμένο, πρώτο ας πούμε, βαθμό συγγένειας. Είναι γνωστές λίγο ως πολύ οι πρακτικές που ακολουθούνται.

Αν αυτό ακουστεί λίγο υπερβολικά αυστηρό, έχω να κάνω το σχόλιο πως δεν πειράζει από την στιγμή που πρέπει να αποκατασταθεί το κύρος του δημόσιου βίου. Πρέπει οπωσδήποτε να καταδειχθεί εδώ ότι δεν υπάρχει κανένα περιθώριο ανοχής σε ενδεχομένως επίορκους. Επομένως λίγη παραπάνω αυστηρότητα θα ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση και όχι προς τη λαθεμένη.

Το άρθρο 3 επίσης πραγματεύεται νομοθετικές ρυθμίσεις και διορθώσεις. Είμαστε σύμφωνοι και σ' αυτό.

Το άρθρο 4 αναφέρει την απαγόρευση κίνησης λογαριασμών, τίτλων χρηματοπιστωτικών προϊόντων και άνοιγμα θυρίδων, όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι έχουν χρήματα ή πράγματα που προέρχονται από την τέλεση του ανωτέρω εγκλήματος. Εδώ να ισχύει η προϋπόθεση ότι η πράξη για την οποία διενεργείται ανάκληση να είναι σε βαθμό κακουργήματος. Συμφωνούμε και εδώ.

Στο άρθρο 5 δεν επιτρέπεται η έκδοση εντάλματος βίαιης προσαγωγής κατά του φερόμενου ως κατηγορουμένου Υπουργού, αλλά επιτρέπεται η επιβολή περιοριστικών όρων και αυτό νομίζουμε ότι στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας της μεταχείρισης είναι ορθό. Επίσης υπερψηφίζουμε την προσθήκη του Υπουργού όπως είναι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θα ήθελα να ανατρέξω στην εμπνευσμένη κατά την άποψή μου τοποθέτηση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας στη συζήτηση επί της αρχής, του συναδέλφου κ. Κώστα Τζαβάρα.

Θέλω να πω ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία δεν γίνεται ή δεν πρέπει να γίνεται υπό την πίεση των εντυπώσεων ή της συγκυρίας. Θα έπρεπε να είναι κάτι πολύ πιο βαθύ, γι' αυτό δεν την στηρίζουμε στο όνομα της δημοσιογραφικής τηλεδημοκρατίας, αλλά στο όνομα της αληθινής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας της λαϊκής κυριαρχίας.

Και αυτό γιατί πιστεύουμε ότι η κατάργηση του καθεστώτος της ατιμωρησίας στο δημόσιο βίο είναι επιτακτική λαϊκή απαίτηση, είναι απαίτηση για δικαιοσύνη και δικαιοσύνη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η αλήθεια στην πράξη. Αυτό δεν το λέω εγώ, το είπε ο Μπέντζαμιν Ντισραέλι που ήξερε πολλά περισσότερα από εμένα για το δημόσιο βίο.

Εύχομαι, λοιπόν, και στην πράξη, δηλαδή στην εφαρμογή αυτού του νόμου να δικαιώσουμε τις προσδοκίες του κόσμου που μας παρακολουθεί και να αρθούμε πραγματικά αυτήν τη φορά στο ύψος των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Κι εμείς ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαο Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο όχι για οκτώ αλλά με την ανοχή των δέκα λεπτών κι εσείς.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν θα επαναλάβω τα ζητήματα που θέσαμε και που και σήμερα τα έθεσε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος επί της αρχής. Έχουμε εξηγήσει και τη θέση μας όσον αφορά το γιατί ψηφίζουμε «παρών». Θα μπω, λοιπόν, κατευθυνόμαστε στα άρθρα.

Με το άρθρο 1 καταργείται η σύντομη παραγραφή που ίσχυε για τους Υπουργούς. Έχουμε πει και στη χθεσινή συζήτηση ότι αυτό είναι «δώρον άδωρον» όσο διατηρείται η αποσβεστική προθεσμία. Κατανοούμε ότι δεν μπορεί να γίνει κάποια ουσιαστικότερη αλλαγή, διότι χρειάζεται τροποποίηση του Συντάγματος. Παρ' όλο που το αποτέλεσμα δεν θα είναι συγκεκριμένο από την ισχύ μιας τέτοιας διάταξης, ωστόσο έχει μια συμβολική σημασία. Με την έννοια αυτή, το ψηφίζουμε το άρθρο αυτό.

Στο δεύτερο άρθρο, για το τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο, είχαμε έναν προβληματισμό. Η δική μας άποψη είναι όταν θα τροποποιηθεί το Σύνταγμα να απεκδυθεί το Κοινοβούλιο σχεδόν κάθε δικαστικής λειτουργίας και να αποφασίζει, όχι απαραίτητα με πλειοψηφία εκατόν πενήντα ενός ψήφων αλλά με λιγότερη πλειοψηφία, μόνο για το αν θα ξεκινήσει η προκαταρκτική εξέταση. Από εκεί και πέρα, όλα τα ζητήματα να είναι της δικαιοσύνης. Εδώ παρεμβαίνει ένα γνωμοδοτικό όργανο, ένα όργανο από δικαστές. Κινείται αυτό στη δική μας λογική; Θα κινούνταν στη δική μας λογική εάν δεν ακολουθούσε η απόφαση της Βουλής, πάλι με τις γνωστές πλειοψηφίες. Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι και η δικαιοσύνη δεν είναι αδέκαστη και επηρεάζεται και από την κοινή γνώμη και από την πολιτική αντιπαράθεση, αλλά λαμβάνοντας υπ' όψιν και το αντίστροφο, ότι μία γνωμοδότηση ανωτάτων εισαγγελέων θα μπορεί να επηρεάζει και τη Βουλή, έχουμε κάποιες επιφυλάξεις και γι' αυτό, χωρίς να είμαστε αντίθετοι, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» στο άρθρο 2.

Στο άρθρο 3 δεν έχει σημασία να αναφερθώ.

Έρχομαι στο άρθρο 4 που αφορά το «πάγωμα» λογαριασμών, τίτλων και συναφών προϊόντων, όπως λέγονται, στην περίπτωση κακοουργήματος. Δεν είμαστε αντίθετοι. Το ψηφίζουμε.

Το ίδιο ισχύει και για τους περιοριστικούς όρους.

Συμφωνούμε με την τροπολογία που έχει κατατεθεί και που ενσωματώθηκε με πρωτοβουλία του Υπουργού στο άρθρο 6, ώστε να εξετάζεται η υπόθεση επί της ουσίας και μετά να κρίνεται η παραγραφή ή όχι.

Τέλος, όσον αφορά την προσθήκη, εμείς θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» για δύο λόγους. Πρώτον, διότι η κακοποίηση των παιδιών και η απaráδεκτη συμπεριφορά γενικότερα, που πλήττουν τα παιδιά σε τρυφερή ηλικία, έχουν σχέση και με τη μόρφωση, με την οικονομική κατάσταση και με το ποια προβλήματα έχουν οι οικογένειες. Όσο περισσότεροι ωθούνται προς το περιθώριο τόσο μεγαλύτερων κι αυτά τα προβλήματα. Υπάρχει, λοιπόν, μία αντίφαση ανάμεσα στις πολιτικές που εφαρμόζονται και στην

προσπάθεια από την άλλη, όπως λέγεται, για να προστατευθούν οι ηλικίες αυτές. Αυτό είναι μια γενική πολιτική τοποθέτηση.

Το δεύτερο και πιο συγκεκριμένο είναι ότι υπάρχουν αρκετοί ιδιωτικοί φορείς που ασχολούνται με τέτοιες υποθέσεις προστασίας των παιδιών από κακοποίηση κ.λπ. Η γνώμη μας είναι –και η πείρα το έχει δείξει– ότι πρέπει να είναι αμιγώς κρατικός ο φορέας. Δεν μπορεί να ανακατευόμαστε ιδιώτες σ' αυτήν την υπόθεση, οπότε αναγκαστικά τους συμπεριλαμβάνουμε και στα δίκτυα τα οποία δημιουργούνται.

Μάλιστα διεθνώς –δεν ξέρω αν συμβαίνει και στη χώρα μας– πολλοί απ' αυτούς τους ιδιώτες χρησιμοποιούν προσβάσεις που έχουν σε οικογένειες με τέτοια προβλήματα, βγάζουν κέρδη και χρησιμοποιούν τα παιδιά κατά τρόπο εγκληματικό.

Αυτοί είναι οι λόγοι που μας κάνουν να ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χάρης Καστανίδης, έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ζήτησα το λόγο, κύριε Πρόεδρε, απλώς για να διευκρινίσει ο κ. Σκυλλάκος το ακόλουθο: Χθες παρακάλεσα να μου πουν τα κόμματα αν δέχονται η συγκεκριμένη προσθήκη, να συζητηθεί. Είναι προφανές ότι από εκεί και πέρα ο καθένας μπορεί να εκφράσει τη συμφωνία του ή τη διαφωνία του. Αντιλαμβάνομαι από την απάντησή σας ότι είσαστε σύμφωνος να συζητηθεί ανεξαρτήτως...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Γι' αυτό και τοποθετήθηκε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ...της τοποθετήσεως επί της ουσίας, εντάξει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, κ. Καστανίδη.

Ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αθανάσιος Πλεύρης, έχει το λόγο επίσης για δέκα λεπτά, για τους λόγους που έχουν ήδη αναλυθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με τη ψήφιση των άρθρων, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι και στη συνέχεια θα κάνουμε μια γενική τοποθέτηση.

Το άρθρο 1 προφανώς το ψηφίζουμε. Πλέον έχουμε τις κανονικές παραγραφές. Είπαμε βέβαια ότι έχει μικρή αξία και το γνωρίζουμε όλοι στη λογική ότι η εξάλειψη του αξιοποιήσιμου ήταν το πρόβλημα, το οποίο μέχρι στιγμής οδήγησε στη μη εκδίκαση υποθέσεων, αλλά ωστόσο σε κάθε περίπτωση δεν υπάρχει λόγος να διατηρούμε παραγραφές διαφορετικές από αυτές του κοινού ποινικού δικαίου.

Στο άρθρο 2 υπάρχουν κάποια προβλήματα, κύριε Υπουργέ. Γνωρίζουμε όλοι ότι το να φέρουμε μια τέτοια ρύθμιση κινούνταν στα όρια του Συντάγματος του άρθρου 86. Διάβασα και την πρόταση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και θέτει ένα θέμα με τις ψηφοφορίες, ότι το άρθρο 86 μιλάει για δύο ψηφοφορίες και εδώ ουσιαστικά έχουμε τρεις ψηφοφορίες. Η πρώτη ψηφοφορία είναι για να γίνει το γνωμοδοτικό, η δεύτερη ψηφοφορία, αφού έλθει η γνωμοδότηση, για το αν θα συσταθεί προκαταρκτική επιτροπή και η τρίτη ψηφοφορία για το αν θα ασκηθεί ποινική δίωξη.

Ποιο είναι το πρόβλημα τώρα; Πάμε στην πρώτη περίπτωση. Πάλι βλέπουμε ότι είναι στην ευχέρεια της πλειοψηφίας, κύριοι συνάδελφοι το να γίνει γνωμοδοτικό. Για ποιο λόγο, εάν καταθέσουν τριάντα Βουλευτές να μην έχουμε υποχρεωτικά μια γνωμοδότηση; Διότι πάλι η πλειοψηφία, εάν θέλει, δεν το στέλνει καθόλου στο γνωμοδοτικό. Εάν δηλαδή πρόκειται για Υπουργό της ανδρεοχρονίας θέλει να τον προστατεύσει, δεν πάει η υπόθεση στο γνωμοδοτικό. Άρα, δεν έχουμε την υποτιθέμενη, που λέγαμε πριν, παρέμβαση στο μέτρο του εφικτού της δικαιοσύ-

νης, που θα προκαλούσε μια πίεση, έστω και στο πλαίσιο του γνωμοδοτικού, για να ελεγχθεί η υπόθεση. Υπάρχουν οι τριάντα Βουλευτές. Για ποιο λόγο να χρειάζεται απόλυτη πλειοψηφία; Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι με το που έχουμε τους τριάντα Βουλευτές και κάνουν την πρόταση, γίνεται η γνωμοδότηση και πάμε απευθείας στη συζήτηση μετά, αφού υπάρχει η γνωμοδότηση.

Δεύτερο πρόβλημα. Έστω, λοιπόν, ότι απορρίπτεται η πρόταση για τη γνωμοδότηση. Μπορεί να απορριφθεί με το σκεπτικό ότι η Βουλή δεν θέλει γνωμοδοτικό σώμα. Διότι όπως είναι διατυπωμένο στην παράγραφο 2 αποφασίζει για το αν θα πάει σε γνωμοδοτικό. Έχει την ευχέρεια η Βουλή να πει ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση, κύριοι, εγώ θέλω να καταψηφίσω το γνωμοδοτικό, δεν θέλω γνωμοδοτικό και υπάρχει μετά η δεύτερη ψηφοφορία που έρχεται για να πάμε σε προκαταρκτική ή η καταψήφιση του γνωμοδοτικού ουσιαστικά συνάδει και με καταψήφιση της σύστασης προκαταρκτικής;

Πιστεύω ότι υπάρχουν τέτοια θέματα και κατά την άποψή μου, αν θέλετε, τη νομική, θεωρώ ότι δεν είναι συμβατή με το Σύνταγμα αυτή η ρύθμιση. Θεωρώ ότι κακώς, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα –και ανέτρεξα και στη συζήτηση που έγινε για το άρθρο 86– ήταν ξεκάθαρη η επιθυμία του συντακτικού νομοθέτη να είναι μία αρμοδιότητα αποκλειστικά της Βουλής.

Μπαίνοντας στο γνωμοδοτικό σώμα αντιλαμβάνομαι κάποιες αναγκαιότητες που μπορεί να εξυπηρετήσει. Τις αντιλαμβάνομαι αυτές. Στην πραγματικότητα, όμως, δημιουργούνται πολλά προβλήματα και τα προβλήματα αυτά είναι ότι θα χρησιμοποιείται μια γνωμοδότηση απλώς και μόνο για να ολοκληρώνεται όλη η διαδικασία. Το ζήσαμε αυτό πολλές φορές.

Ζήσαμε συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, στην Εξεταστική Επιτροπή του Βατοπεδίου, που έλεγαν επί λέξει ότι από τη στιγμή που η κ. Καλού έχει βάλει περιοριστικούς όρους στον κ. Αγγέλου, ο κ. Αγγέλου είναι ένοχος. Αυτά έλεγαν. Πρόεδρος της εξεταστικής τα έλεγε αυτά, ότι είναι ένοχος. Άρα, η δικαιοσύνη έχει αποφανθεί.

Φανταστείτε τώρα να έχουμε ένα πιλότο γνωμοδοτικό στο οποίο προσέξετε τι μπορεί να του πάει. Ήρθε μια υπόθεση, τριάντα Βουλευτές λένε σύσταση προκαταρκτικής, γίνεται η ψηφοφορία και η Βουλή τον στέλνει χωρίς να υπάρχει υλικό ενδεχομένου. Δεν είναι όλες οι υποθέσεις όπως ήρθαν τα υποβρύχια. Δεν είναι όλες οι υποθέσεις μετά από εξεταστική.

Συνεπώς εκεί σωστά θα πράξει το γνωμοδοτικό, θα δει την υπόθεση. Τι εξετάζουμε σε εκείνη τη φάση, κύριοι συνάδελφοι; Απλώς εξετάζουμε αν υπάρχει έστω μια ελάχιστη βάση. Θα πει, εγώ βλέπω μια βάση, κάντε μια προκαταρκτική. Προκαταρκτικές γίνονται συνεχώς στην τακτική δικαιοσύνη. Κάντε μια προκαταρκτική και μετά η πλευρά η οποία θα βολεύεται, άσχετα τι λέμε τώρα για γνωμοδοτικό, θα το έχει αυτό σημαία όχι πλέον μόνο στην προκαταρκτική, αλλά θα το έχει και αφού τελειώσει η προκαταρκτική και αφού πάει και γίνει η συζήτηση για να παραπέμψουμε ή όχι.

Θεωρώ, λοιπόν, αντιλαμβανόμενος την αναγκαιότητα, ότι τα προβλήματα που δημιουργούνται απ' αυτήν τη ρύθμιση είναι περισσότερα και σε κάθε περίπτωση παραμένει το πλεονέκτημα της Πλειοψηφίας. Ακόμη και γι' αυτό το γνωμοδοτικό, θα λέει η Πλειοψηφία, δεν κρίνω σκόπιμο να γίνει το γνωμοδοτικό. Βλέπουμε ότι στους αντιπάλους είναι πιο δύσκολα τα πράγματα, κρίνω σκόπιμο να γίνει Γνωμοδοτικό.

Συνεπώς θα καταψηφίσουμε τελικά το άρθρο 2, παρ'όλο που το είχαμε υπερψηφίσει στην επιτροπή, βλέποντας κυρίως τις παρατηρήσεις της Νομικής Υπηρεσίας της Βουλής, αλλά και την όλη συζήτηση η οποία αναπτύχθηκε.

Το άρθρο 3 και το άρθρο 4 θα τα ψηφίσουμε. Είναι πάρα πολύ σωστά, στη σωστή κατεύθυνση.

Το άρθρο 5 θα το ψηφίσουμε. Πράγματι περιορίζονται τα επικοιρικά προνόμια που είχε ο Υπουργός, αναφορικά με τη δίωξη. Είναι στη σωστή κατεύθυνση. Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτά τα οποία αλλάζουμε δεν αποτέλεσαν πρόβλημα μέχρι τώρα. Δεν είχαμε ποτέ πρόβλημα ότι κάποιος Υπουργός δεν εμφανίστηκε και έπρεπε να του έχουμε περιοριστικούς όρους. Δεν ήταν πρόβλημα ποτέ ότι βρήκαμε κάποια αντικείμενα οικονομικά και δεν μπορούσαμε αυτά τα οικονομικά αντικείμενα να τα κατάσχουμε. Δεν δημιουργήσαν πρόβλημα όπως και οι παραγραφές. Αλλά σε

κάθε περίπτωση, έστω σε θεωρητικό επίπεδο, σε δικαιοπολιτικό επίπεδο, αν θέλετε, έπρεπε όλα αυτά να καταργηθούν και πολύ σωστά το κάνει ο κύριος Υπουργός.

Το άρθρο 6, κύριε Υπουργέ, εμείς θα το καταψηφίσουμε. Είναι η τροπολογία του κ. Μαρκογιαννάκη. Τι λέει ο κ. Μαρκογιαννάκης; Αυτή τη στιγμή λέει ότι αν φτάσουμε στο δικαστικό συμβούλιο ή αργότερα στο ειδικό δικαστήριο, να εξετάζεται πρώτα η ουσία της υπόθεσης και μετά να εξετάζεται το θέμα της παραγραφής.

Ο κ. Μαρκογιαννάκης, βέβαια, απ' αυτό εδώ το Βήμα είπε: «Και αν καταδικαστεί, να καταδικαστεί». Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει. Η παραγραφή είναι θεσμός δημοσίας τάξεως, δεν είναι προς όφελος του κατηγορουμένου για να μπορεί να παραιτηθεί. Είναι θεσμός δημοσίας τάξεως. Θέλει, δεν θέλει ο κατηγορούμενος αυτό θα ελεγχθεί.

Πιστεύω ότι το να οδηγήσουμε σε μια διαδικασία να γίνεται ένα δικαστήριο, να φτάνει και στον καταλογισμό, δηλαδή να φτάνει στις ποινές και αφού έχουν γίνει όλα αυτά να πούμε: «Ενοχος, δέκα χρόνια φυλάκιση θα έπρεπε να ήταν, του αναγνωρίζω αυτά τα ελαφρυντικά και τώρα πάμε να εξετάσουμε την εξόλειψη του αξιόποινου, την παραγραφή». Δεν μπορώ να καταλάβω την ουσία του. Πραγματικά σας μιλώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να καταλάβω την ουσία του. Αντιλαμβάνομαι αυτόν που το συνέταξε και ενδεχομένως άλλους συναδέλφους που βρίσκονται στην ίδια θέση και μπορώ να πω ότι τους συγχαίρω γι' αυτό, ότι θέλουν να μπουν στην ουσία και μπράβο τους, αλλά από εκεί και πέρα πιστεύω, για να μην ερχόμαστε σε κόντρα με το νομικό πολιτισμό, όπως τον γνωρίζουμε στη χώρα, απλώς να γίνεται η εφαρμογή του άρθρου 86 παράγραφος 5 του Συντάγματος, να βάζουμε -από τη στιγμή που άκουσα την επιχειρηματολογία του κυρίου Προέδρου, εχθές- έναν Βουλευτή, γιατί δεν λέει αριθμό. Να είναι το δικαστικό συμβούλιο, που θα οριζόταν, να είναι και ένας Βουλευτής αντιπρόεδρος που θα προεδρεύει. Συνεπώς, πάλι δικαστικό σώμα θα έχουμε ξεκάθαρο, θα ελέγχει την ουσία της υποθέσεως και δεν θα έχουμε, αν θέλετε, μια «κατάσταση ποινικής διαδικασίας στον έλεγχό της», να περιμένει κάτι η κοινή γνώμη, ενώ όλοι θα ξέρουμε εκ των προτέρων ότι ό,τι και να ακούσουμε το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο.

Δεν θα αλλάζει αυτή η δικαστική διαδικασία από μια εξεταστική, όπως γίνεται. Ας βάλουμε τους δικαστές. Το άρθρο 86 παράγραφος 5 το δίνει, όπως και ο Κανονισμός. Με έναν Βουλευτή μόνο γίνεται η διαδικασία να μπουν. Συνεπώς, εμείς την καταψηφίζουμε.

Το άρθρο 7 το ψηφίζουμε.

Ως προς το άρθρο 8, κύριε Υπουργέ, σας ξεκαθαρίζουμε και εμείς ότι δεν έχουμε πρόβλημα στη συζήτηση. Όμως, θα ήθελα να μου δώσετε κάποιες διευκρινίσεις, διότι είχα μια επαφή με το «Χαμόγελο του Παιδιού» που μου είπαν ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει εθνική γραμμή που λειτουργεί στο «Χαμόγελο του Παιδιού» -και σε πολλές χώρες του κόσμου αντίστοιχα- και έχει μια μεγάλη επιτυχία, που άλλωστε το γνωρίζουμε και στην πράξη.

Ο προβληματισμός είναι ο εξής: Αν γίνει μια δεύτερη εθνική γραμμή, όπως γίνεται εδώ πέρα, υπάρχει ο κίνδυνος να μην ενδυναμώσουμε έναν φορέα που έχει την εθνική γραμμή -που γίνονται οι καταγγελίες, που οι καταγγελίες αυτές φθάνουν στις εισαγγελικές αρχές και γίνεται έλεγχος- και να έχουμε και ένα δεύτερο όργανο, να γίνονται παράλληλες καταγγελίες, να υπάρχει παράλληλη εργασία.

Τον άκουσα εύλογο αυτόν τον προβληματισμό, όμως επειδή δεν ξέρω ακριβώς το σκεπτικό, γι' αυτό θα παρακαλούσα αυτό να μου το διευκρινίσετε. Σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ, εμείς σας λέμε ότι δεν θέτουμε κάποιο θέμα ή πρόβλημα συζήτησης, αλλά ενδεχομένως να μην υπερψηφίσουμε τη διάταξη, εάν δεν πειστούμε για την αναγκαιότητά της, βάσει του σκεπτικού που σας ανέπτυξα.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω το εξής: Αυτήν τη στιγμή το πολιτικό σύστημα βάλλεται και πιστεύω ότι το πολιτικό σύστημα, αν θέλει την κάθαρσή του ειδικά από τα δυο μεγάλα κόμματα, πρέπει να ξεκινήσει από τα ίδια τα κόμματα.

Ακόμα και σε αυτήν τη συζήτηση εδώ πέρα, κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να λένε

«έχουμε βρει για το ΠΑΣΟΚ και δεν υπάρχει τίποτα σε εμάς» όπως επίσης και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που άκουσα εδώ για την ανάλυση των ομολόγων να λένε τι είχαν βρει για τη Νέα Δημοκρατία.

Εγώ πιστεύω ότι τα δυο μεγάλα κόμματα που επειδή κυβέρνησαν χρεώνονται, αν θέλετε, αυτήν τη διαφθορά στο μεγαλύτερο σύνολο, θα κέρδιζαν τη κοινή γνώμη, αν το ΠΑΣΟΚ έβγαине -λόγου χάριν- αύριο το πρωί και έλεγε «κύριοι, μην κοροϊδεύομαστε, το 1.000.000 ευρώ ο Τσουκάτος το έφερε στα ταμεία του κόμματος».

Κακώς υπήρχε αυτή η πρακτική, αλλά με το να βγαίνει το ΠΑΣΟΚ και να λέει «είδαμε τα βιβλία μας και δεν είδαμε ότι μπήκε» και όλοι εδώ μέσα να ξέρουμε ότι από τα «μαύρα» ταμεία της «SIEMENS» έφθασαν χρήματα, τουλάχιστον στο ΠΑΣΟΚ, βάσει της δικογραφίας, η οποία υπάρχει, πιστεύω ότι δεν πείθουμε το πολιτικό σύστημα.

Πιστεύω ότι το κόμμα, όποιο από τα δύο μεγάλα κόμματα, που θα έβγαине και θα έκανε την πραγματική του αυτοκριτική -όχι μια αυτοκριτική ότι είχαμε απλώς κάποιους κακούς, μιάσματα που φεύγουν- ότι υπήρξαν και μίζες, ότι έγινε αυτό, ότι κακώς λειτούργησε όλο αυτό το σύστημα, ότι πλέον αυτό θέλουμε να το αλλάξουμε, ότι φταίμε και ως κομματικός φορέας -δεν φταίνε κάποιοι που ήταν κακοί, αλλά ως κομματικός φορέας δεν ελέγξαμε- όποιο πρώτο θα έκανε αυτήν την κίνηση, θα μπορούσε αυτό να επιβραβευθεί ως ειλικρινής μεταμέλεια και ως κάτι καλύτερο για το πολιτικό τοπίο του κόσμου από τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Πλεύρη, ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ.

Ο κ. Βασίλειος Μουλόπουλος ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα αναφερθώ στην πολιτική διάσταση των σκανδάλων και το τι την έχει γεννήσει. Χθες αναφέρθηκα στην ομιλία μου και σήμερα ο Θεόδωρος Δρίτσας νομίζω ότι το ανέλυσε πάρα πολύ καλά.

Θα μπω κατευθείαν στα άρθρα. Το άρθρο 1 του νομοσχεδίου εξομοιώνει το χρόνο παραγραφής καταργώντας την ευνοϊκή μεταχείριση υπέρ πολιτικών προσώπων και αυτό είναι θετικό, τουλάχιστον σε επίπεδο συμβολισμού. Γιατί; Διότι επαναφέρει την αρχή της ισότητας, αλλά δυστυχώς αυτό δεν αλλάζει πρακτικά τίποτα. Παραμένει κενό γράμμα.

Η σύντομη παραγραφή ξέρουμε ότι είχε θεσπιστεί, για να μην είναι οι πολιτικοί όμηροι μακρών δικαστικής φύσης διαδικασιών, οι οποίες θα επέκριναν άλλοι είδους πολιτικές σκοπιμότητες -αυτή ήταν η λογική, όταν έγινε- και ότι η σύντομη εκδίκαση θα απελευθέρωνε τον πολιτικό από όποιες υποψίες, κατηγορίες και υπόνοιες.

Στην πράξη αυτό δεν λειτούργησε. Θα έλεγα ότι έγινε το αντίθετο: Οι σύντομες προθεσμίες επέτρεψαν κομματικές μεθοδεύσεις. Η ιστορία και η εμπειρία κατέδειξαν ότι σε κανένα σκάνδαλο δεν υπήρξε κάθαρση. Γι' αυτό όμως, όπως είπα και χθες, δεν φταίει τόσο ο κακός νόμος όσο η πολιτική βούληση. Δεν υπήρχε πολιτική βούληση να προχωρήσουμε στην κάθαρση. Γι' αυτό θεωρούμε ότι είναι σωστή η εξομοίωση της παραγραφής, σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες του κοινού Ποινικού Δικαίου. Δυστυχώς, όμως, αυτό δεν θα ισχύσει λόγω του άρθρου 86 του Συντάγματος. Εμείς ψηφίζουμε «υπέρ» για το συμβολισμό.

Θα ήθελα, όμως, να σας πω, κύριε Υπουργέ -και δεν το κάνω από αντιπολιτευτικό οίστρο- ότι πρέπει να καταστήσουμε σαφές στην κοινή γνώμη -απευθύνομαι και προς τους συναδέλφους- ότι η αποσβεστική προθεσμία που προβλέπει το Σύνταγμα δεν αναιρείται. Μην προκαλέσουμε ψευδαισθήσεις στην κοινή γνώμη, τις οποίες θα πληρώσουμε ακριβώς.

Όσον αφορά το άρθρο 2, που θεσπίζει ένα πρόσθετο στάδιο στη διαδικασία, δηλαδή αυτό του γνωμοδοτικού συμβουλίου, οι αντιρρήσεις μας είναι θεμελιώδεις. Θα επικεντρωθώ στις σημαντικότερες.

Με το άρθρο αυτό παρεισφρύει σε μία διαδικασία αποκλειστικής αρμοδιότητας της Βουλής ένα όργανο υβριδικό, δηλαδή ούτε κρέας ούτε ψάρι. Αποτελείται από εισαγγελείς, αλλά δεν

έχει εισαγγελικές αρμοδιότητες, ούτε καν εισαγγελικές εξουσίες. Πάνω απ' όλα, δεν έχει τα εχέγγυα της διαδικασίας μιας δίκαιης δίκης. Σε αυτό, όμως, που διαφωνούμε –και διαφωνούμε πλήρως– είναι ότι –το είπα και χθες– η Ολομέλεια της Βουλής είναι όμηρος της γνωμοδότησης. Ουσιαστικά –και νομίζω κάποιος συνάδελφος πριν το ανέφεραν– θα είναι δεσμευτική και θα προκαλέσει, νομίζω, ισχυρές κομματικές και πολιτικές αντιδράσεις. Στη μία περίπτωση οι μεν θα μιλούν για πολιτικές καλύψεις σκανδάλων και στην άλλη, θα μιλάμε για πολιτική δίωξη.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι αυτό το γνωμοδοτικό συμβούλιο θα περιπλέξει και θα κάνει ακόμη πιο δύσκολη τη διαφάνεια, όπως λέμε. Εκτός όμως από αυτό υπάρχουν σοβαρές επιφυλάξεις για τη συνταγματικότητά του. Δεν το λέω εγώ αυτό. Και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής το λέει, αλλά απ' ό,τι βλέπω σήμερα στον Τύπο και συνταγματολόγοι του δικού σας πολιτικού περιβάλλοντος, κύριε Υπουργέ, αυτό υποστηρίζουν. Τη θέση μας γι' αυτό το θέμα την ανέπτυξε ο κ. Δρίτσας προηγουμένως και δεν χρειάζεται να την επαναλάβω. Εμείς θα το καταψηφίσουμε.

Στο άρθρο 5 του σχεδίου νόμου, σύμφωνα με το οποίο επιτρέπεται η επιβολή περιοριστικών όρων, κρίνουμε ότι είναι θετικό το βήμα. Ίσως θα έπρεπε να υπήρχε, κύριε Υπουργέ, κάποια διαδικασία –δεν μπορώ να φανταστώ πια– ώστε οι πρώην Υπουργοί και Πρωθυπουργοί να προσέρχονται υποχρεωτικά για να καταθέσουν κατά τη διάρκεια της ανάκρισης. Θα το ψηφίσουμε και αυτό, όπως θα ψηφίσουμε και το άρθρο 4, μετά τη νομοθετική βελτίωση που κάνατε.

Συμφωνούμε ως προς την αυτόβουλη εκκίνηση της εκδίκασης, αλλά θα ήθελα ορισμένες διευκρινίσεις. Δεν ξέρω αν πρόκειται για δική μου νομική άγνοια, αλλά στην παράγραφο 3 δεν μπορώ ακριβώς να καταλάβω τις προθεσμίες. Επαναλαμβάνω, μπορεί να είναι δικό μου έλλειμα ή μπορεί να οφείλεται σε μία όχι καλή διατύπωση, θα έλεγα.

Ψηφίζουμε και το άρθρο 6.

Στο άρθρο 7 θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ». Στο άρθρο 8 μας βρίσκει σύμφωνους κατ' αρχάς η πρόταση, αλλά είναι πολύ δύσκολο να την αξιολογήσουμε διότι με την πρώτη ανάγνωση δεν μπορούμε να την καταλάβουμε ακριβώς. Φαίνεται λίγο πολύπλοκη. Επαναλαμβάνω ότι εμείς συμφωνούμε με την ιδέα. Είμαστε και υπέρ της κρατικής ευθύνης γι' αυτά τα πράγματα. Αλλά, επειδή θα θέλαμε να δούμε πιο καθαρά και για το κόστος και για την οργάνωση και τις πηγές χρηματοδότησης, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Το τελευταίο άρθρο, βέβαια, θα το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστόλος): Ευχαριστούμε πολύ, τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασιλείο Μουλόπουλο.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι εξαιρετικά φιλότιμη και θετική η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης διά του Υπουργού Δικαιοσύνης να εισηγηθεί ένα νομοσχέδιο για τη βελτίωση των όρων, θα έλεγα, περισσότερο των συνθηκών που διαμορφώνονται ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο στη κοινή γνώμη σχετικά με το τεράστιο θεσμικό, πολιτικό, κοινωνικό αλλά πάνω από όλα ηθικό πρόβλημα της διαφυγής από την επιβαλλόμενη κύρωση μελών του Υπουργικού Συμβουλίου διαχρονικά, οι οποίοι αποδεικνύονται επίορκοι και αφίστανται της πιο τιμητικής εντολής για έναν πολίτη του λαού, για να τον εκπροσωπήσει στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Με την έννοια αυτή, πιστεύω ότι είναι θετική η διάταξη του άρθρου 1. Απαντά στο καθολικό αίτημα όχι μόνο των απλών πολιτών, αλλά όλων μας. Δηλαδή, από τη στιγμή που θα υπάρξει η δίωξη, να μην συντρέχουν όλες εκείνες οι περιπτώσεις που αναφέρονται στον ισχύοντα νόμο και οι οποίες φαλκιδεύουν το χρόνο παραγραφής του αδικήματος.

Βέβαια, το ζήτημα που τίθεται είναι το κατά πόσο αυτή είναι η απάντηση στο κοινό αίσθημα και στην αγωνία όλων μας, όταν παρακολουθούμε περιπτώσεις που έστω και εκ των υστέρων δεν είναι δυνατή η άσκηση από πλευράς της Βουλής της πρωτοβουλίας που έχει και αρμοδιότητας εκ του Συντάγματος να κινεί διαδικασία παραπομπής επίορκου Υπουργού στο ειδικό δικαστήριο. Φοβούμαι ότι ικανοποιεί μεν το κοινό αίσθημα, αλλά δεν είναι

απάντηση στην ουσία του προβλήματος.

Η ουσία του προβλήματος είναι άλλη. Η ουσία του προβλήματος είναι ότι η παραγραφή και η διάρκειά της είναι δευτερεύον ζήτημα από τη στιγμή που ως τώρα, για λόγους που πολύ σύντομα θα διατυπώσω, δεν ασκείται η δίωξη για εγκλήματα για τα οποία βοά πολλές φορές η κοινή γνώμη.

Δυστυχώς, από την εποχή που ετέθη η πρώτη ρύθμιση για τη δίωξη Υπουργών –η αποσβεστική προθεσμία, μάλιστα, ήταν μόλις η πρώτη σύνοδος, λιγότερο και από το εξάμηνο– έκτοτε τα πράγματα είναι τόσο πολύπλοκα, ιδιαίτερα η οικονομική ζωή έχει γίνει τόσο πολλαπλασιαστεί, ώστε δεν θα μπορούσαν προφανώς να είχαν προβλέψει τότε ούτε ο Χαρίλαος Τρικούπης, ούτε ο Επαμεινώνδας Δεληγιώργης, ούτε όλοι εκείνοι οι άμεμπτοι –από την ιστορία πια το γνωρίζουμε– πολιτικοί ότι θα φθάναμε στο σημείο πολιτικοί οι οποίοι κατηγορούνται ευρέως από τα μέσα ενημέρωσης, από όπου σταθεί κανείς και όπου βρεθεί, να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν να αποφύγουν την κρίση. Αυτό είναι κάτι που, αν δεν ήμουν νομικός, αν δεν ήμουν δικηγόρος, θα το ερμήνευα ως ένδειξη ενοχής. Δεν μπορώ να το κάνω λόγω αυτής της ιδιότητάς μου, αλλά πιστεύω για οποιοδήποτε μη νομικό πολίτη η αποφυγή του ελέγχου σημαίνει τουλάχιστον σοβαρά στοιχεία ενοχής.

Φθάσαμε στο σημείο αυτό το Σύνταγμα του 2001 –κακώς και λυπάμαι, γιατί εμείς οι ίδιοι ή μάλλον, όσοι περιφέρονται στα κανάλια, στα διάφορα μέσα δεν το διευκρινίζουν– ήταν ένα βήμα θετικότερο σε σχέση με το παρελθόν και μάλιστα, ίσως θα μπορούσαμε να υιοθετήσουμε και στον Κανονισμό μας τώρα αυτό που είχε ζητήσει από την κυβέρνηση Καραμανλή, όπου πράγματι παρετάθη τότε η σύνοδος της Βουλής μέχρι τον επόμενο Οκτώβριο.

Εάν μέσα σε δύο χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι, μία πλειοψηφία η οποία συνήθως και οφείλει να φέρνει στη Βουλή και στη δημοσιότητα οποιαδήποτε υπόθεση και υπόνοιας απλής, φήμης απλής σκανδάλου, εάν εκείνη η πλειοψηφία, λοιπόν, δεν κάνει το καθήκον της και μόνη εξήγηση που μπορεί να δώσει κανείς είναι είτε συμψηφισμούς με την απερχόμενη κυβέρνηση, την απερχόμενη Πλειοψηφία, που στην προεκλογική περίοδο ιδίως κατηγορείται για όλα τα δεινά, υπαρκτά και ανύπαρκτα τότε λέω ότι πρόκειται ή για συμψηφισμούς ή για μία εκβιαστική τακτική.

Εδώ πρέπει να σας πω την προσωπική μου εμπειρία από έναν εξαιρετικό συνάδελφό μας και συνάδελφό μου στο υπουργικό συμβούλιο της δεκαετίας του '80. Στην ταραχώδη εκείνη περίοδο του '89 είχα διαπιστώσει ότι απέφυγε να λάβει μέρος σε εκείνες τις συζητήσεις, τις εντονότερες και τις οξυτάτες. Του διατύπωσα στο διάδρομο την απορία μου, διότι και δεινός ήταν και καθαρότατος. Έκτοτε πέρασαν είκοσι χρόνια και εξακολουθώ να έχω την ίδια βαθειά πεποίθηση, όπως όλοι όσοι τον γνώρισαν ή τον γνωρίζουν, διότι ζει.

Μου είπε στο διάδρομο: «Απόστολε, εδώ στέκονται αυτοί να σε τυλίξουν σε μια κόλα χαρτί!». Τα έχασα. «Πώς θα σε τυλίξουν σε μια κόλα χαρτί, χωρίς στοιχεία;». Και συνεχίζει: «Γιατί; Είναι δύσκολο μέσα σ' αυτό το κλίμα να υπάρξουν κάποιες καταγγελίες;».

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Δεν λέω ότι καλά έκανε εκείνος ο συνάδελφός μας. Έκανε λάθος και του το είπα.

Τι άλλο μπορεί να σκεφτεί κανείς αν μία Πλειοψηφία, που μέχρι τις εκλογές καταγγέλλει σκάνδαλα, λεηλασίες και ένα σωρό αδικήματα, στη συνέχεια σιωπά;

Είχα καταθέσει –μπορεί κάποιος από εσάς να το θυμούνται διότι το έχω αναφέρει ξανά, τουλάχιστον το λέω για τους νεωτέρους– μία επίκαιρη ερώτηση για τον κ. Καραμανλή. Έλεγα κάτι πολύ απλό: Επί δέκα και πλέον έτη, ως Πρόεδρος της Βουλής, παρακολουθούσα προτάσεις σας για εξεταστικές, για προανακριτικές, που είτε το κόμμα της πλειοψηφίας τότε, το ΠΑΣΟΚ, είτε και τα μικρότερα κόμματα σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν απεδέχοντο. Μιλώ για τα χρηματιστήρια, ολυμπιακές, διάφορα άλλα, «SIEMENS», που τα λέμε τώρα.

Γιατί τώρα που έχετε την πλειοψηφία, δεν φέρνετε στη Βουλή αυτές τις προτάσεις; Όσο μου απαντήσατε εσείς, τόσο μου απήντησε και ο κ. Καραμανλής. Δεν προσήλθε στη Βουλή να απαντήσει. Κατέθεσα και δεύτερη ερώτηση, επειδή ισχυριζοντο

κάποιοι ότι το θέμα του Χρηματιστηρίου παρεγράφη, και επεσήμανα ότι όχι μόνο δεν παρεγράφη, αλλά αφού και μετά τις εκλογές του Απριλίου του 2000 διεξήγοντο πράξεις στο Χρηματιστήριο, για τις οποίες απευθύνοντο κατηγορίες, μπορούσε και τότε να έλθει εδώ η υπόθεση αυτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου πρώην Προέδρου της Βουλής)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Έχω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ αυτήν την επιφύλαξη. Καλή η πρόθεσή σας, αλλά το θέμα είναι πώς θα επιτύχουμε καθαρά πράγματα, ώστε να μη μένουν εκκρεμότητες. Και, βέβαια, φοβάμαι ότι δεν βοηθάει σ' αυτό η επομένη ρύθμιση. Μας την είχε προτείνει στην Επιτροπή Θεσμών τότε και ο Υπουργός Δικαιοσύνης της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και ήμουν κι εκεί πολύ επιφυλακτικός, διότι το Σύνταγμα σαφέστατα δίδει την ευθύνη στη Βουλή και η Βουλή δεν μπορεί να αποστεί από αυτήν την ευθύνη της και, ιδιαίτερα, η όποια πλειοψηφία της Βουλής. Το να πούμε ότι θα ορίσουμε ένα γνωμοδοτικό συμβούλιο και να εμπλακούμε στα άλλα προβλήματα σχετικά με τη γνωστή συμπεριφορά ορισμένων δικαστών, που δυστυχώς, σκιάζουν την καθαρότητα στην πλειονότητα των δικαστών και των εισαγγελιών της δικαιοσύνης μας, πιστεύω ότι αυτό είναι λάθος και δεν θα βοηθήσει. Όλα τα άλλα είναι πολύ σωστά, όπως και η δήμευση –πιστεύω– αν και την άποψή μου τη γνωρίζετε.

Πιστεύω –και θα καταθέσω πρόταση νόμου επ' αυτού γιατί η τροπολογία, την οποία καταθέσαστε τελικώς, δεν συζητήθηκε καν– ότι μόνο η δήλωση όποιου καταθέτει και είναι υποχρεωμένος να καταθέσει δήλωση πόθεν έσχες ή πρόσθετη δήλωσή του ότι παραιτείται υπέρ του ελληνικού δημοσίου οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου δεν καταγράφεται στη δήλωσή του και φέρεται ότι ανήκει σ' αυτόν, μόνο αυτό θα δώσει τη λύση.

Όλα τα άλλα –οι έλεγχοι επί ελέγχων– δεν αποδίδουν απλούστατα διότι –όπως λέει ο λαός μας– «ξέρεις να κλέψεις, ξέρεις να κρύψεις». Ε, αυτοί που κατορθώνουν με την εμπιστοσύνη του λαού και διαφεύδοντάς την να φτάσουν τόσο ψηλά, ώστε να λεηλατούν το δημόσιο χρήμα, ξέρουν και να κρύψουν, ιδίως σήμερα, με την παγκοσμιοποίηση της διακίνησης των κεφαλαίων, των χρημάτων, όπου μέσα σε ένα δευτερόλεπτο μεταθέτει κανείς από το ένα χρηματιστήριο στο άλλο ολόκληρες περιουσίες.

Το πρόβλημα είναι τεράστιο για όλους μας πλέον, γιατί ο λαός βλέπει μεν είκοσι-τριάντα που περιφέρονται στα κανάλια, αλλά δεν γνωρίζει καν τους άλλους διακόσιους εβδομήντα. Όμως του έχει εμφυτευθεί αυτή η στρεβλή αντίληψη ότι εδώ είναι η «φωλιά» της παρανομίας και της διαφθοράς. Και οφείλουμε σ' αυτό να μην υπνώτουμε –γιατί υπνώτουμε φοβάμαι ως τώρα– αλλά να βγούμε πλέον καθαρά, ξεκαθαρίζοντας και σαν «την τρίχα από το ζυμάρι» οτιδήποτε, ιδιαίτερα για τα κόμματα στα οποία ανήκουμε, διότι ο λαός δεν ξέρει ότι τα κόμματα δεν είναι πια κόμματα με δημοκρατική λειτουργία, ότι δεν είναι κόμματα αρχών δεν το ξέρει.

Δεν ξέρει ότι είναι θέματα προσώπων και ότι στα ταμεία των κομμάτων δεν έχουν αρμοδιότητα και πρόσβαση οποιαδήποτε στελέχη πέραν των δύο, τριών προσώπων που διαχειρίζονται τις προεκλογικές δαπάνες και τα πάντα. Αυτό, όμως, αφορά το νόμο για τα οικονομικά των κομμάτων που πρέπει κάποτε να έρθει εδώ, για να τελειώσει και αυτή η πλάνη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κακλαμάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό εισερχόμεθα στον κύκλο των ομιλητών επί των άρθρων. Ο κατάλογος ξεκινά με το Βουλευτή της Αξωματικής Αντιπολίτευσης της Αθήνας, τον κ. Κυριάκο Μητσotάκη.

Έχετε οκτώ λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, μίλησε για τις καλές προθέσεις του Υπουργού τις οποίες νομίζω ότι κανείς σε αυτήν την Αίθουσα δεν έχει διάθεση να αμφισβητήσει. Δεν χρειάζεται, όμως, να επαναλάβω, κύριε Υπουργέ, το γνωστό ρητό, ότι ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με καλές

προθέσεις.

Το πρόβλημα το οποίο καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε με το σχέδιο νόμου που μας προτείνετε γνωρίζουμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα ότι επί της ουσίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί δια της νομοθετικής οδού. Ελλοχεύει ένας πολύ σημαντικός κίνδυνος τον οποίο σας τον επεσήμαναν και άλλοι συνάδελφοι. Άκουσα τον κ. Μουλόπουλο από το Συνασπισμό να τον επισημαίνει. Ο κίνδυνος είναι ότι καλλιεργούμε ψευδαισθήσεις ότι τάχα λύνουμε την ουσία του προβλήματος, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι η ουσία του προβλήματος κρύβεται στο Σύνταγμα και όχι στον εκτελεστικό νόμο του Συντάγματος. Κρύβεται συγκεκριμένα στο επαίσχυντο άρθρο 86.

Η ίδια η επιστημονική έκθεση της Βουλής αναγνωρίζει –και διαβάζω– ότι τα βασικά σημεία της διαδικασίας περί ποινικής ευθύνης Υπουργών έχουν προβλεφθεί από το άρθρο 86 και συνεπώς ο κοινός νομοθέτης δεν μπορεί να αποστεί από αυτό. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εκεί είναι η ουσία του προβλήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα το οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε και στο οποίο καλούμαστε να κάνουμε και την αυτοκριτική μας, αν θέλουμε, είναι γιατί όταν είχαμε, κύριε Υπουργέ, την ευκαιρία να αλλάξουμε το άρθρο 86 για δεύτερη φορά και να το βελτιώσουμε και άλλο, μετά τη βελτίωση η οποία συντελέστηκε με την Αναθεώρηση του 2001, γιατί όταν είχαμε αυτήν την ευκαιρία στην τελευταία Συνταγματική Αναθεώρηση, δεν το κάναμε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ ήμουν νέος Βουλευτής το 2006 και είχα τη μεγάλη τιμή να συμμετέχω στην Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος τότε. Διαπίστωσα, λοιπόν, με έντονο προβληματισμό ότι τα δύο κόμματα τα οποία είχαν τότε τη δυνατότητα να συλλέξουν τις πενήντα υπογραφές, για να προτείνουν τα σχετικά αναθεωρητέα άρθρα και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν είχαν προτείνει το άρθρο 86 στα προς αναθεώρηση άρθρα. Θεωρούσα ότι αυτό ήταν ένα πάρα πολύ μεγάλο σφάλμα.

Επιχείρησα, λοιπόν, τότε, ως μεμονωμένος Βουλευτής και χρησιμοποιώντας –αν θέλετε– τη συνηθισμένη πρακτική που δεν επιβάλλει κομματική νομιμοφοροσύνη στα ζητήματα της Αναθεώρησης του Συντάγματος, να συλλέξω τις πενήντα αυτές υπογραφές από μόνος μου. Μαζί με άλλους έξι συνάδελφους –θέλω να τους μνημονεύσω– τον κ. Γεωργιάδη, τον κ. Τασούλα, την κ. Καλαντζάκου, τον κ. Κοντογιάννη, τον κ. Γαλαμάτη, τον κ. Μπεκίρη και τον κ. Ανδρέα Λοβέρδο από το ΠΑΣΟΚ στείλαμε μία επιστολή στους τριακόσιους Βουλευτές, εξηγώντας γιατί κατά την άποψή μας έπρεπε να αναθεωρηθεί το άρθρο 86 του Συντάγματος και ζητώντας από τους Βουλευτές να προσυπογράψουν τη σχετική επιστολή, προκειμένου να συλλέξουμε τις πενήντα υπογραφές, για να κρίνουμε αναθεωρητέο το άρθρο 86.

Το κάναμε τότε, σε μία χρονική συγκυρία όπου το ζήτημα των σκανδάλων δεν είχε έρθει στην επικαιρότητα. Αυτό κάτι θα πρέπει να μας λέει για τον τρόπο με τον οποίο εμείς ως Βουλή θα πρέπει να νομοθετούμε. Καί εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, αναγνωρίσατε ότι η βελτίωση αυτή στον εκτελεστικό νόμο του Συντάγματος είναι αποτέλεσμα της πίεσης της κοινής γνώμης η οποία ασκείται σε αυτήν την Αίθουσα, για να μπορέσουμε, επιτέλους, να βάσουμε σε τάξη τα του οίκου μας.

Τότε, λοιπόν, δεν υπήρχε η πίεση της κοινής γνώμης, γιατί το θέμα δεν ήταν στην επικαιρότητα. Και το τελικό αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ, ήταν ότι μόλις δώδεκα συνολικά συνάδελφοι εξέφρασαν τη διάθεση να στηρίξουν τη σχετική πρωτοβουλία, την οποία και καταθέτω στα Πρακτικά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μνημονεύστε τους, κύριε συνάδελφε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τους ανέφερα, κύριε συνάδελφε. Ανέφερα τους επτά οι οποίοι υπέγραψαν την αρχική πρωτοβουλία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Μητσotάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήταν, λοιπόν, σαφές ότι δεν μπορούσαμε να συλλέξουμε τις πενήντα υπογραφές και, δυστυχώς, αυτή η πρωτοβουλία έτυχε άδοξου τέλους. Επειδή τότε έβλεπα τα δημοσιεύματα του

Τύπου, θυμάμαι ότι μόλις τέσσερα μονόστηλα μας αφιέρωσαν και μάλιστα οι παραπολιτικές στήλες, ούτε καν οι κοινοβουλευτικοί συντάκτες. Με τόσο μεγάλη σημασία αντιμετωπίζαμε τότε τα ζητήματα αυτά τα οποία σήμερα απασχολούν την κοινή γνώμη με τόσο μεγάλη θέρμη.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλό είναι σ' αυτήν την Αίθουσα να κάνουμε την αυτοκριτική όχι μόνο σε επίπεδο κομμάτων –επειδή άκουσα και τον κ. Πλεύρη να μιλάει για τα κόμματα- αλλά και ατομικά, διότι όλοι έχουμε τη δυνατότητα να πάρουμε θέση και όλοι έχουμε τη δυνατότητα στα θέματα του Συντάγματος να μπορέσουμε να ξεφύγουμε από το καλούπι της κομματικής νομιμοφροσύνης και να κάνουμε αυτό το οποίο θεωρούμε ότι είναι σωστό. Κάποιοι το έκαναν και κάποιοι άλλοι δεν το έκαναν τότε. Καταλαβαίνω γιατί πολλοί συνάδελφοι μπορεί να μην το έκαναν.

Όμως, εν πάση περιπτώσει, αν είχαμε καταφέρει τότε να κρίνουμε το άρθρο αυτό ως αναθεωρητέο, είναι πολύ πιθανό ότι αυτό το άρθρο θα είχε αναθεωρηθεί στην τελευταία συνταγματική αναθεώρηση και δεν θα φτάναμε τώρα στο σημείο να δίνουμε την εντύπωση συνολικά ως πολιτικό σύστημα ότι έχουμε αδυναμία ή έλλειψη βούλησης να μπορέσουμε να στείλουμε στη δικαιοσύνη αυτούς για τους οποίους βάσιμα υποπτευόμαστε ότι δεν άσκησαν τα καθήκοντά τους, όπως ο νόμος ορίζει και ότι δεν τήρησαν τον όρκο τον οποίο έδωσαν στο Σύνταγμα, όταν ανέλαβαν τα καθήκοντά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε μπροστά σε μία πρωτοφανή απαξίωση του πολιτικού συστήματος. Ένα ολόκληρο –εντός εισαγωγικών- «κίνημα», το κίνημα «Δεν πληρώνω» έχει χτιστεί πάνω στη λογική ότι όλοι οι πολιτικοί είναι κλέφτες και κατά συνέπεια νομιμοποιούμαστε και εμείς να μην ακολουθούμε τους νόμους.

Και πρέπει να είμαστε απολύτως σαφείς και ειλικρινείς σ' αυτήν την Αίθουσα. Αν εμείς πρώτοι δεν βάλουμε σε τάξη τα του οίκου μας, αν εμείς δεν λάβουμε πολύ τολμηρές πρωτοβουλίες για να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, τέτοιες τάσεις αμφισβήτησης των νόμων που ψηφίζονται από αυτήν τη Βουλή μόνο θα εντείνονται.

Και δεν μπορούμε εμείς να ζητάμε από τους πολίτες να κάνουν πρόσθετες θυσίες, όταν καθόμαστε στο δικό μας γυάλινο πύργο και προσποιούμαστε ότι δεν συμβαίνει τίποτα. Διότι ξέρετε ότι ο γυάλινος πύργος, κύριε Υπουργέ, ενίοτε είναι πολύ επιρρεπής στις πέτρες και πρέπει κάποια στιγμή να τον αντικαταστήσουμε με ένα στέρεο θεσμικό οικοδόμημα, το οποίο θα ανταποκρίνεται πραγματικά στις επιταγές των καιρών.

Και εύχομαι πραγματικά αυτά τα ζητήματα να μπορέσουμε μέσα και από την κοινοβουλευτική διαδικασία και με πίεση των ιδίων των συναδέλφων να τα φέρουμε πιο πάνω στην ατζέντα της επικαιρότητας και επιτέλους να δείξουμε ότι δεν περιοριζόμαστε μόνο στα λόγια ή σε φιλότιμες –για να δανειστώ πάλι την έκφραση του κ. Κακλαμάνη- βελτιώσεις νόμων οι οποίοι, όμως, εκ των πραγμάτων περιορίζονται από το Σύνταγμα, αλλά ότι πάμε και ένα βήμα παραπέρα.

Επειδή πιέζει ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ σε ένα μόνο παράδειγμα μιας τέτοιας πρωτοβουλίας, το οποίο εγώ έχω θέσει πολλές φορές και υπ' όψιν του Προεδρείου της Βουλής και αφορά στα «πόθεν έσχες» των Βουλευτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν έρθει ένας πολίτης σήμερα και ζητήσει το δικό μου πόθεν έσχες από τη Βουλή, η Βουλή δεν θα του το δώσει. Αν δε ζητήσει τα ιστορικά πόθεν έσχες, τα οποία θα περιγράφουν την πορεία των περιουσιακών μου στοιχείων από τότε που μπήκα στη Βουλή μέχρι σήμερα, πάλι δεν θα του τα δώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι πάρα-πάρα πολύ εύκολο και πάρα πολύ απλό αντί να ζητάμε από επιτροπές δικαστικών να κάνουν ελέγχους στα «πόθεν έσχες», να αναρτήσουμε ως Βουλή στο διαδίκτυο τα «πόθεν έσχες» όλων των Βουλευτών από τη στιγμή που μπήκαν στη Βουλή μέχρι σήμερα, ώστε να φαίνεται η περιουσιακή κατάσταση των συναδέλφων τη στιγμή που μπήκαν στη Βουλή. Δεν υπάρχει πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, να μπει κάποιος στη Βουλή

πλούσιος. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι τι γίνεται όταν μπαίνει φτωχός και βγαίνει πλούσιος. Γι' αυτό μας κατηγορούν οι πολίτες.

Εμείς, λοιπόν, οφείλουμε αυτό το πολύ απλό βήμα, το οποίο θα δείξει ότι πραγματικά όταν μιλάμε για διαφάνεια, το εννοούμε, να το κάνουμε πράξη, κύριε Πρόεδρε. Έχω καταθέσει αυτήν την πρόταση επανεπιλημμένως. Δεν την έχω καταθέσει μόνο εγώ, αλλά και η «Διεθνής Διαφάνεια» και άλλοι οργανισμοί που ασχολούνται με τα ζητήματα διαφθοράς και δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από δικαιολογίες ότι τάχα η αρχή των προσωπικών δεδομένων αντιτίθεται σε μια τέτοια δημοσιοποίηση.

Κύριοι συνάδελφοι, το «τσουνάμι» είναι έξω και έρχεται ορμητικό προς αυτό εδώ πέρα το κτήριο. Στο χέρι μας είναι να το «θωρακίσουμε» έτσι ώστε να μπορέσουμε να έχουμε εκείνη την αξιοπιστία και να οδηγήσουμε συνολικά ως Βουλή των Ελλήνων τη χώρα έξω απ' αυτήν την πολύ μεγάλη κρίση. Εάν δεν το κάνουμε, πρωτίστως οι ευθύνες θα είναι δικές μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

Μέχρι να κοσμήσει το Βήμα με την παρουσία της η Βουλευτής Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ, κ. Εύα Καϊλή, γίνεται γνωστό στο Σώμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου του Νομού Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρία Καϊλή, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΕΥΑ ΚΑΪΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι έχουν αναφερθεί στις αλλαγές που επιχειρεί αυτό το σχέδιο νόμου, έχουν υπογραμμίσει ήδη ότι αποτελεί ένα θετικό βήμα προς μία κατεύθυνση που θα έπρεπε φυσικά ως κράτος να έχουμε πάρει εδώ και τριάντα πέντε χρόνια. Είμαστε στη σωστή κατεύθυνση, αλλά η λογική του «κάλιο αργά παρά ποτέ» δυστυχώς –ή μάλλον ευτυχώς- πρέπει να σταματήσει. Χρειάζεται ανεπιτυγμένα κοινωνικά και θεσμικά αντανakλαστικά η δημοκρατία αυτή.

Αυτές οι επιχειρούμενες αλλαγές πάντως θα ικανοποιήσουν και την καθολική απαίτηση να μη μένουν ατιμώρητοι οι Υπουργοί για πιθανές αξιόποινες πράξεις που τελούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Το πολιτικό μας σύστημα, έστω και μετά από ένα σοκ ή κατ' ανάγκη μετά από λαϊκή απαίτηση, δείχνει να ωριμάζει. Εξαλείφονται διακρίσεις υπέρ των Υπουργών που δεν επιβάλλονται από το Σύνταγμα και προβλέπονται μέτρα που διευκολύνουν το ανακριτικό έργο.

Θα ήθελα να αναφέρω μερικά σημεία του νομοσχεδίου, που εκτιμώ πως πρέπει να υπογραμμίσουμε. Πρώτον, καταργείται ο ειδικός χρόνος παραγραφής των αδικημάτων που τελούν οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί, οπότε πλέον παραγράφονται με τη συνήθη παραγραφή που ισχύει για όλους τους πολίτες. Σύμφωνα, λοιπόν, με το πρώτο άρθρο, παύει το αδικαιολόγητο αυτό υπουργικό προνόμιο.

Εδώ θέλω να κάνω μία διευκρίνιση, αν μου επιτρέπετε. Οι ποινικές ευθύνες των Υπουργών είναι αυτές που προστατεύονται από το Σύνταγμα με το άρθρο 86 για το οποίο έχει γίνει πολύς λόγος. Αυτές, λοιπόν, οι ποινικές ευθύνες σήμερα έχουν ήδη παραγραφεί. Εμείς μιλάμε για το τι θα γίνει από δω και πέρα. Στον απόηχο βέβαια των σκανδάλων, το Σύνταγμα, αντί να προστατεύει τους πολίτες, την ισονομία και την ισοπολιτεία, προστάτευε τους Υπουργούς, αναίρωντας τον εαυτό του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα όμως δεν προστάτευε ούτε προστατεύει τους Υπουργούς από τις αστικές τους ευθύνες. Τι σημαίνει αυτό; Έκλεψαν; Θα πληρώσουν. Ίσως να μην πάει κανείς τους φυλακή. Αυτό είναι το αίτημα του κόσμου, κάποιος να πάει φυλακή. Όταν λοιπόν αυτό δεν γίνεται, τουλάχιστον ας φέρουν πίσω τα κλεμμένα.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό δη-

μόσιο έχει το δικαίωμα χωρίς δικαιολογίες και πρέπει να ασκήσει αγωγές αποζημίωσης και να προχωρήσει σε κατασχέσεις της περιουσίας όσων Υπουργών η δικαιοσύνη έχει αποφανθεί ότι θα έπρεπε να πληρώσουν. Η δυνατότητα αυτή δίνεται από την απλή νομική πρακτική. Μπορεί λοιπόν να ζητηθεί η πλήρης αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη το ελληνικό δημόσιο και θα έπρεπε να εξαντλήσουμε κάθε τέτοια νομική δυνατότητα και αυτό ίσως θα μας έλυνε τα χέρια και θα επέστρεφε ένα μέρος της αξιοπιστίας που έχει χάσει η πολιτική στη χώρα μας.

Επανερχομαι στο νομοσχέδιο. Ένα δεύτερο θετικό σημείο της τροποποίησης είναι η δημιουργία Τριμελούς Νομοθετικού Συμβουλίου Ανώτατων Δικαστικών, το οποίο θα προβαίνει στο νομικό έλεγχο στοιχείων και στην αξιολόγηση της βασιμότητάς τους και κατόπιν θα γνωμοδοτεί στη Βουλή πριν πάρει την τελευταία απόφαση για τη διενέργεια παρακαταρκτικής εξέτασης. Ουσιαστικά, δηλαδή, περιορίζει την άσκοπη ενασχόληση της Βουλής και, όταν πρέπει, προστατεύει από αβάσιμες καταγγελίες τους Υπουργούς και αυτό είναι θετικό.

Ένα τρίτο σημείο: Η κοινοβουλευτική επιτροπή που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση έχει όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα των πρωτοδικών. Στο πρώτο, λοιπόν, αυτό στάδιο μπορεί να διατάσσει την κατάσχεση των οικονομικών ωφελημάτων που έχουν προκύψει, εξυπηρετώντας έτσι άμεσα πλέον το δημόσιο συμφέρον.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μεγάλη πολιτική σημασία. Είναι ένα κεφάλαιο αλλαγής ενός πολιτικού συστήματος που αποδεδειγμένα έχει τελικά πολλά και μεγάλα κενά. Ωστόσο απαιτείται να συνεχιστεί αυτή η δυναμική τόσο στη μελλοντική Αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 86, αλλά και σε μια γενική αναθεώρηση του τρόπου που το κράτος αυτοδιορθώνεται.

Η χώρα μας βρίσκεται σε μια περίοδο που επαναπροσδιορίζει το χαρακτήρα της σε πολιτική, κοινωνική, παραγωγική και δικαιοσύνη, αν θέλετε, πλευρά και χρειάζεται όχι μόνο αυτογνωσία, αλλά χρειάζεται και μια εξωστρεφής διαδικασία, όπως η σημερινή, για να αλλάξει η εικόνα που έχουμε για την πολιτική στη χώρα μας. Είναι αυτός ένας τρόπος. Είναι ο τρόπος με τον οποίο το πολιτικό σύστημα μπορεί να αποδείξει το σεβασμό που θα έπρεπε και έχει πλέον προς κάθε πολίτη.

Πιστεύω πως το συγκεκριμένο πλαίσιο νόμου πράγματι διακατέχεται από μια ουσιαστική πρόθεση αλλαγής των έως τώρα πολιτικών δεδομένων. Μένει, όμως, να δούμε τη δυναμική που η εφαρμογή του νόμου αυτού θα δημιουργήσει. Μια τέτοια ευκαιρία πάντως δεν έχουμε την πολυτέλεια να την αφήσουμε αναξιοποίητη, γιατί αυτά γίνονται τελικά μια φορά στα τριάντα πέντε χρόνια. Οπότε πιστεύω και εισηγούμαι και εγώ ότι το νομοσχέδιο θα έπρεπε να ψηφιστεί. Θα έπρεπε, όμως, να μην το θεωρούμε δικαιολογία και να μη θεωρήσουμε ότι είναι μια αρχή από εδώ και πέρα για τις ποινικές ευθύνες όταν εμείς πρέπει να διεκδικήσουμε και τις αστικές ευθύνες, την αποζημίωση του δημοσίου μέχρι σήμερα για τα όσα του οφείλουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Εύα Καϊλή, Βουλευτή Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ.

Από το ΠΑΣΟΚ είναι και ο επόμενος ομιλητής, ο Βουλευτής κ. Βασίλης Γιουματζίδης από το Νομό Πέλλας.

Έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε, για οκτώ λεπτά επίσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισες, παρά τις σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες στις οποίες έχει προχωρήσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για τη διασφάλιση της διαφάνειας στην πολιτική μας ζωή και προφανώς το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται σ' αυτή τη λογική- το πάνδημο αίτημα για απόλυτη διαφάνεια στη λειτουργία του κράτους αλλά και του πολιτικού μας συστήματος, όπως και η αυτονομία απαίτηση των πολιτών της χώρας για την ανάδειξη των υπαίτιων που εμπλέκονται σε πρακτικές διαφθοράς στο δημόσιο χώρο και την πολιτική μας ζωή, δεν φαίνεται να ικανοποιούνται.

Είναι φανερό ότι με την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001 προέκυψε ο εκτελεστικός ν.3126/2003 για την ποινική ευ-

θύνη των Υπουργών. Η εφαρμογή, όμως, αυτού του νόμου κατέδειξε την αδυναμία, ουσιαστικά, αποτελέσματος στην κατεύθυνση ελέγχου των αποφάσεων και ενεργειών των Υπουργών. Βεβαίως είναι φανερό ότι ριζικές αλλαγές στο θέμα περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών προϋποθέτουν την αλλαγή του άρθρου 86 του Συντάγματος σε διαδικασία αναθεώρησης αυτού.

Όσον αφορά το παρόν νομοσχέδιο σαφέστατα τα άρθρα από το 1 ως το 6 βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση: στην κατεύθυνση της νομοθετικής πρωτοβουλίας για διασφάλιση της διαφάνειας στην πολιτική μας ζωή.

Θα ήθελα εδώ να εκφράσω κάποιες αμφιβολίες όσον αφορά το άρθρο 2, που εδράζονται στο ότι εισάγοντας τη διαδικασία της προ-προκαταρκτικής επιτροπής ουσιαστικά κάνει πιο χρονοβόρα τη διαδικασία και πιθανό σε συνδυασμό με το άρθρο 86 να ενισχύει την αποσβεστική προθεσμία, μέχρις ότου να αναθεωρηθεί η αποσβεστική προθεσμία του άρθρου 86.

Για το λόγο αυτόν εκτιμώ ότι είναι αναγκαίες συμπληρωματικές ρυθμίσεις -όχι κατ' ανάγκη σε αυτόν το νόμο, αλλά πιθανόν και σε αυτόν- που να προσδιορίζουν, με θεσμικό τρόπο, την άμυνα του πολιτικού μας συστήματος απέναντι σε όσους, με τις πρακτικές τους, κατασκοφαντούν συλλήβδην τον πολιτικό κόσμο.

Είναι φανερό ότι ένα σημαντικό κομμάτι κατηγορεί τον πολιτικό κόσμο με βάση τις ευθύνες που προκύπτουν από τη λειτουργία συγκεκριμένων πολιτικών. Οι οριζόντιες, όμως, κατηγορίες απέναντι στο πολιτικό σύστημα, όπως και οι οριζόντιες κατηγορίες απέναντι σε οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα, δεν πρέπει να έχουν θέση σε αυτή την κοινωνία, σε αυτό το κράτος.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να αναλάβουμε ουσιαστικές και τολμηρές πρωτοβουλίες που να καταδεικνύουν τους ενόχους και ταυτοχρόνως να προασπίζουν την τιμή μεγάλου αριθμού πολιτικών -είτε ανδρών είτε γυναικών- που παρ' ότι με εντιμότητα και ήθος υπηρετούν τη δημόσια ζωή, το δημόσιο βίο, εντούτοις διασύρονται άδικα στο πλαίσιο αυτής της επικίνδυνης γενίκευσης ότι όλοι ίδιοι είναι.

Δυστυχώς, αυτή η αντίληψη φαίνεται να επικρατεί αυτήν την περίοδο στην πολιτική ζωή της χώρας μας, να γίνεται κοινωνική συνείδηση και τελευταία να οξύνεται και να μεγεθύνεται εξαιτίας της αδυναμίας αντίστασης από πλευράς του πολιτικού κόσμου.

Σίγουρα η κατεύθυνση του παρόντος νομοσχεδίου είναι σωστή, όπως προείπα. Πιστεύω, όμως, ακράδαντα ότι εάν δεν υπάρξει ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος -που έχει να κάνει με την παρακάτω πρόταση- δεν δίνεται καμμία προοπτική στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ποια είναι αυτή: Είναι η άπαξ και διά παντός, η οριστική και δημόσια απάντηση περί του «πόθεν» και περί του «έσχατος» όλων όσων θήτευσαν σε θέση Υπουργού, όλων όσων θήτευσαν ως Βουλευτές, δηλαδή ως μέλη της νομοθετικής εξουσίας, όπως επίσης και όλων όσων θήτευσαν σε εξεχουσες θέσεις στην εκτελεστική εξουσία, όπως είναι οι γενικοί γραμματείς, οι νομάρχες, οι δήμαρχοι και μια σειρά από πρόσωπα τα οποία διαχειρίστηκαν δημόσιο χρήμα και πήραν αποφάσεις σε σχέση με τη λειτουργία μέσα στην ίδια την κρατική μηχανή.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ακράδαντα ότι η ρίζα του προβλήματος βρίσκεται στη διαδικασία προσδιορισμού κυρίως του «πόθεν» μέσα από τη συγκρότηση μιας επιτροπής, η οποία θα αποτελείται από εξεχόντες δικαστικούς και μέλη άλλων κρατικών υπηρεσιών και ταυτόχρονα ανεξαρτητών αρχών, που σε μία διαρκή πορεία ετησίως θα ελέγχει και το «πόθεν» -κυρίως- και το «έσχατος» των πολιτικών είτε βρίσκονται στη νομοθετική εξουσία είτε στην εκτελεστική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό θα δίνει τη δυνατότητα -ασχέτως των πολιτικών παιχνιδιών που παίζονται σε βάρος των διαφόρων σχηματισμών και κομμάτων- άμεσου ελέγχου πριν ο οποιοσδήποτε εξυπηρετήσει, πιθανόν, τα δικά του οικονομικά συμφέροντα. Τέτοιοι υπάρχουν πάρα πολλοί. Και πιστεύω ότι υπάρχουν -με δεδομένο ότι είμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο- όπου επιδιώκεται η «μπερλουσκονοποίηση» της πολιτικής ζωής της χώρας.

Εκτιμώ ότι η τιμή του πολιτικού κόσμου και η ηθική διάσταση

του πολιτικού μας συστήματος βρίσκονται σε οριακό σημείο και ότι η μοναδική διέξοδος από τον ασφυκτικό κλοιό της λαϊκής αποδοκιμασίας για τα όσα παρελθόντα γεγονότα διαφθοράς είναι η αποκατάσταση της ορθολογιστικής, έντιμης, αξιοπρεπούς λειτουργίας της δικαιοσύνης, ώστε να αποκατασταθεί το περί δικαίου αίσθημα του ελληνικού λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εκτιμώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι ένα από τα προβλήματα, που αφορούν την πολιτική ζωή της χώρας, είναι οι δυσλειτουργίες, η γραφειοκρατία που υπάρχει στη δημόσια διοίκηση και κυρίως η γραφειοκρατία που υπάρχει σ' ένα σημαντικό κομμάτι της δικαιοσύνης που πρέπει να επιλυθεί άμεσα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι σε καμμία περίπτωση δεν είμαστε όλοι ίδιοι, όπως επίσης και ότι δεν τα φάγαμε όλοι μαζί. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλη Γιουματζίδη, Βουλευτή Πέλλας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η κ. Πέμη Ζούνη, Βουλευτής Α' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ, για οκτώ λεπτά.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι -και ακριβολογώ, δεν υπάρχουν κυρίες- η αίσθηση της συνέπειας μου επιβάλλει να αρχίσω με μια διευκρίνιση. Επειδή πολύ συχνά, αλλά ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό, οι εργασίες της Βουλής επιβάλλουν την παρουσία μας σε δύο, τρία, τέσσερα μέρη ταυτόχρονα και για ένα θέμα τέτοιας σημασίας, ένα νομοσχέδιο δηλαδή, που συζητιέται με όλους τους τρόπους και παντού, θα έπρεπε να έχω παρακολουθήσει όλες τις εισηγήσεις και παρατηρήσεις σας. Αυτό, δυστυχώς, δεν ήταν εφικτό. Ζητώ, επομένως, εκ των προτέρων την κατανόησή σας για επαναλήψεις που πιθανόν υπάρχουν στη σύντομη εισήγησή μου.

Είναι κοινός τόπος, είναι κοινό βίωμα, θα έλεγα -και έχει ήδη επισημανθεί απ' όλους τους αξιότιμους συναδέλφους- ότι το νομοσχέδιο παρυσιάζεται στη Βουλή σε μια κρίσιμη συγκυρία της απόλυτης ισοπέδωσης και καταρρευσης κάθε εμπιστοσύνης προς όποιον άσκησε ή ασκεί εξουσία. Συγκυρία, η οποία υποβάλλει πίεση, όχι μόνο εκ μέρους των πολιτών, αλλά και εκ μέρους ημών όλων όσων βρίσκονται εντελώς αδικαιολόγητα στη δίνη της απαξίωσης.

Ο νομοθέτης έχει, λοιπόν, τη διπλή ευθύνη να αφουγκραστεί το λαϊκό αίσθημα και συγχρόνως να διαφυλάξει στις προτάσεις του το συνεχώς διαμορφούμενο καταστάλαγμα δικαίου, μιας και η εφαρμογή του ισχύοντος νόμου κατέδειξε την ανάγκη αναθεώρησης του θεσμικού πλαισίου.

Οι αλλαγές που προτείνονται κινούνται κατ' ανάγκη στο σχετικό ρυθμιστικό πλαίσιο που επιτρέπει το Σύνταγμα. Το λέμε συνεχώς όλοι. Για τη ριζική αναθεώρηση του άρθρου 86, έχει ήδη, δεσμευθεί η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο, εδώ θέλω να σταθώ. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν είναι καθόλου αμελητέες, δεν είναι καθόλου τεχνητές προσπάθειες ικανοποίησης του κοινού αισθήματος. Είναι πραγματική πρόθεση που εκφράζεται με πραγματικά εργαλεία προς την αυστηρότερη διαδικασία, εφόσον η δίωξη ασκηθεί στα υπάρχοντα χρονικά όρια. Υπάρχει ακόμα αυτό. Και αυτή η προϋπόθεση δεν πρέπει να λαμβάνεται ως ανέφικτη. Ευελπιστούμε ότι το πολιτικό σύστημα βαδίζει προς την κάθαρσή του. Ανευδοίαστοι ακροβατισμοί του παρελθόντος δεν είναι εύκολο να επιχειρηθούν πια. Αυτό είναι ένα μάθημα που δίνεται, ευτυχώς, καθημερινά.

Το άρθρο 1, απαντά στο υπουργικό προνόμιο της βραχυχρόνιας παραγραφής, που ουσιαστικά αντιστρατεύονταν την αξίωση για ορθή απονομή της δικαιοσύνης, ορίζοντας ότι οι αξιόποινες πράξεις που τελούνται από Υπουργό παραγράφονται, πλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κοινού Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύει για όλους τους πολίτες, πέντε χρόνια για πλημμελήματα, δεκαπέντε για κακουργήματα, είκοσι για όσα προβλέπουν ισόβια κάθειρξη.

Η προθεσμία αναστολής της παραγραφής δεν αρχίζει πριν λήξει η βουλευτική περίοδος που διαπράχθηκε η αξιόποινη πράξη. Παραμένει βεβαίως -το ακούμε συνέχεια- η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αποσβεστική προθεσμία, αλλά παραμένει και το ζήτημα της ηθικής των ασκούντων εξουσία και της διαθεσιμότητάς τους εννοώ.

Όσον αφορά στην πολυσυζητημένη αλλαγή που επιφέρει το άρθρο 2 της τροποποίησης με τη δημιουργία Τριμελούς Γνωμοδοτικού Συμβουλίου ανά των δικαστικών λειτουργιών, πέρα από τον προβληματισμό περί αντισυνταγματικότητας, για τον οποίο βέβαια θα αποφανθούν οι έγκριτοι νομικοί εκ των συναδελφών, είναι προφανές ότι συνάδει απολύτως με το αίτημα για περισσότερη διαφάνεια και ασφάλεια απόδοσης δικαιοσύνης.

Εξηγούμε πρακτικά: Στις όποιες πιθανές κατηγορίες ακουστούν για εκδίωξη πολιτικών αντιπάλων ή αντίθετα για συγκάλυψη από τους Βουλευτές το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο είναι μια απάντηση. Στην επιφύλαξη από την άλλη μεριά ότι οι δικαστές μπορεί να έχουν ήδη διαμορφωμένη άποψη, είτε καλοπροαίρετα είτε κακοπροαίρετα, η απάντηση είναι ότι καμμία ζημία δεν προκύπτει, δεδομένου ότι έτσι και αλλιώς το πόρισμα της Βουλής παραπέμπεται μετά στο Δικαστικό Σώμα, οπότε πιθανός δόλος ή εμπάθεια της δικαιοσύνης, εάν υπάρχει, δεν αποφεύγεται, ανεξάρτητα από το αν προηγείται ή έπεται της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Στο άρθρο 3 προτάσσεται σαφώς το δημόσιο συμφέρον. Εάν στη νομολογία υπάρχει αμφισβήτηση για την ορθότητα της κατάσχεσης κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, μη στοιχειοθετημένης ακόμη της κατηγορίας δηλαδή, θεωρούμε ότι η αυστηρότητα του προτεινόμενου μέτρου σε σχέση με ό,τι ισχύει για τους πολίτες είναι επιβεβλημένη, εφόσον η αξιόποινη πράξη στρέφεται εναντίον του δημοσίου, δηλαδή όλων των πολιτών.

Στο ίδιο πνεύμα της αυστηρότητας κινείται και το άρθρο 5 με την απαγόρευση κίνησης των περιουσιακών στοιχείων του Υπουργού σε περίπτωση κακουργήματος.

Απολύτως εύλογη είναι και η τροποποίηση που προτείνεται από το άρθρο 6 με την επιβολή περιοριστικών όρων, όπως η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα. Παραμένει, όμως, η απαγόρευση σύλληψης, βίαιης προσαγωγής ή προσωρινής κράτησης. Υπάρχει ένας προβληματισμός εδώ, κύριε Υπουργέ. Είναι κατανοητή η αιτιολόγηση ότι θα επιβαρυνθεί η πολιτική ζωή του τόπου, αλλά είναι απολύτως λογική και η ένσταση για ευνοϊκή μεταχείριση των πολιτικών προσώπων. Η άσκηση ποινικής δίωξης και όσων τη συνοδεύουν, συλλήψεις, χειροπέδες, εδώλιο κατηγορουμένου, προσαγωγές, ακόμα και αν κάποιος αθωωθεί είναι μια εξαιρετικά επώδυνη διαδικασία για όλους τους πολίτες, με εξαίρεση ίσως κάποιους εγκληματίες που αυτό είναι μέσα στην καθημερινότητά τους, στη ρουτίνα τους. Αυτή είναι μια επώδυνη διαδικασία. Με ποια λογική, λοιπόν, ένας διοικητής ΔΕΚΟ θα συλληφθεί, ενώ ο Υπουργός, που πιθανόν του έδινε εντολές για το ίδιο θέμα, θα παρακολουθεί από το σπίτι του και θα στέλνει υπομνήματα;

Κλείνοντας θα επαναλάβω ότι το σχέδιο νόμου έχει σχεδόν εξαντλήσει τα περιθώρια που αφήνει το Σύνταγμα για τη βελτίωση της λειτουργίας του πολιτεύματος έναντι της προστασίας των φυσικών προσώπων.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια σκέψη που αφορά τη θεωρία του δικαίου. Δεν θα την τολμούσα αν δεν έλκυε την καταγωγή της από τη φιλοσοφία, γι' αυτό και τολμώ. Πολλά θέματα ίσως θα επαναπροσδιορίζονταν εάν επανερχόταν κάποια στιγμή η συζήτηση περί ορισμού του στιγμιαίου και διαρκούς αδικήματος. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Πέμη Ζούνη, Βουλευτή Α' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες καθώς και τρεις εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Λουτρών Αιδηψού Ευβοίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωράμε στον επόμενο ομιλητή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πέλλας κ. Ηλίας Θεοδωρίδης για οκτώ λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα ζωτικής σημασίας θέμα συζητούμε σήμερα που άπτεται του μεγάλου ζητήματος της διαφθοράς στη χώρα, της διαφθοράς του πολιτικού συστήματος και κατ' επέκταση του κρατικού, οικονομικού και κοινωνικού συστήματος της χώρας, ένα θέμα που άπτεται του συνόλου των πολιτικών σχέσεων, των οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων της χώρας και όχι μόνο αυτών αλλά και της σύνθεσης της νεοελληνικής ηθικής που υπάρχει σήμερα στη χώρα, μιας ηθικής η οποία έχει επηρεάσει τις αξίες, τις αρχές και το σύνολο της νοοτροπίας και της συμπεριφοράς των Ελλήνων πολιτών.

Δημιουργείται, λοιπόν, ένας κοινός τόπος προσέγγισης του ζητήματος, ανάλογα με το βαθμό συνειδητοποίησης που εκδηλώνεται από τους φορείς, όπως αυτοί εκφράζονται μέσα στη διανόηση, στο πολιτικό σύστημα και στην κοινωνία.

Από αυτόν τον κοινό τόπο παραδοχής του προβλήματος μύριοι δρόμοι ανοίγονται στη συνέχεια για τον τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος. Ανάλογα με τις αποχρώσεις των πολιτικών δυνάμεων, εμφανίζονται διαφορετικές προσεγγίσεις στο ζήτημα αυτό. Για παράδειγμα, στο χώρο της Αριστεράς υπάρχουν τρεις διαπιστώσεις.

Πρώτον, η διαφθορά είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό πολιτικό σύστημα. Λάθος εκτίμηση. Η διαφθορά είναι σύμφυτη με κάθε πολιτικό σύστημα, αντιστρόφως ανάλογη με το επίπεδο δημοκρατικών ελέγχων και θεσμών που επιβάλλει η λειτουργία του πολιτεύματος και της κοινωνίας.

Η δεύτερη εκτίμηση είναι ότι αυτοί είναι εκτός και άρα το ζήτημα δεν τους αφορά. Και αυτό είναι λάθος εκτίμηση.

Η τρίτη διαπίστωση από την πλευρά τους είναι ότι όσο σαπίζει πιο πολύ αυτό το σύστημα, τόσο πιο κοντά στην εξουσία πιθανώς έρχεται η Αριστερά. Και οι τρεις εκτιμήσεις είναι λάθος.

Από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει μία προσέγγιση δημογωγική, υποκριτική, λαϊκίστικη και πάνω απ' όλα, δεν υπάρχει καμμία διάθεση αυτοκριτικής που να διαφαίνεται στον ορίζοντα. Ενωώ, διάθεση αυτοκριτικής ως κόμμα.

Όμως, και η συμβολή μας στη διαδικασία της κάθαρσης, του απεγκλωβισμού της χώρας από τη διαφθορά είναι απολύτως ανάλογη με το βαθμό αυτοκάθαρσης του καθενός μας, είναι απολύτως ανάλογη με το βαθμό που προωθούμε ως πολιτικά κόμματα τη διαδικασία της αυτοκάθαρσης.

Υπάρχει, λοιπόν, μια νομοθετική πρωτοβουλία από το Υπουργείο Δικαιοσύνης σήμερα πάρα πολύ σημαντική. Είναι στην καρδιά του πολιτικού προβληματισμού της χώρας. Ο ελληνικός λαός απαιτεί, πέρα από τις θυσίες που καταβάλλει, τη συνολική απόδοση ευθυνών. Κατά τη γνώμη μου, σε αυτή τη συνολική απόδοση ευθυνών δεν μας εμπόδισαν τόσο οι νόμοι, το νομοθετικό πλαίσιο ή οι περιορισμοί που πήγαζαν απ' αυτό.

Βεβαίως, υπάρχουν ιστορικά ερωτηματικά. Με ποιον τρόπο νομοθετούσε το Κοινοβούλιο αυτές τις δεκαετίες; Με ποια κριτήρια; Με ποιον μπουσούλα; Και εδώ ταυτίζομαι πλήρως με την ερμηνεία που έδωσε ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Καστανίδης, για τον πολιτικό τρόπο, για την πολιτική συμπεριφορά των Βουλευτών.

Υπάρχει το ερώτημα: Προς ποια κατεύθυνση κάναμε τις συσταγματικές ρυθμίσεις μέχρι σήμερα; Υπάρχει και το άλλο ερώτημα: Δεν αντιλαμβάνονταν η πολιτική εξουσία, η εκτελεστική, η νομοθετική τις επιπτώσεις αυτής της νομοθέτησης στο μέλλον;

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν χαρακτηριστικά άρθρα στο νομοσχέδιο, τα οποία διευκολύνουν τις πολιτικές παρεμβάσεις προς την κατεύθυνση επίλυσης του ζητήματος, όπως η προοπτική επιμήκυνσης του χρόνου παραγραφής στα όρια του άρθρου 86 του Συντάγματος, η δήμευση των οικονομικών ωφελημάτων από τις πράξεις, το γνωμοδοτικό συμβούλιο των ανώτατων δικαστών ως προοίμιο της προκαταρκτικής εξέτασης του Κοινοβουλίου και επίσης, οι περιοριστικοί όροι που επιβάλλονται στους υπόλογους της εκτελεστικής εξουσίας. Είναι ζωτικής σημασίας

άρθρα αυτά. Δεν πρέπει να τα υποτιμούμε.

Βεβαίως, το πρόβλημα της διαφθοράς, όπως είπα και στην αρχή, δεν είναι κυρίως νομικό πρόβλημα, δεν είναι δηλαδή πρόβλημα νομικών περιορισμών. Είναι ζήτημα συστημικό η διαφθορά για τη χώρα και ακριβώς γι' αυτόν το λόγο χρειάζεται μία συστημική απάντηση στη διαφθορά.

Κατά συνέπεια είναι ζήτημα κυρίως πολιτικής βούλησης. Είναι ζήτημα δηλαδή ενός ολοκληρωμένου πολιτικού σχεδίου, το οποίο δεν θα αρχίζει από σήμερα, ως εκ παρθενογένεσως. Θα αποδίδει ευθύνες αναδρομικά στη λειτουργία του πολιτεύματος και της οικονομίας και της κοινωνίας και του κράτους.

Για παράδειγμα, σε τι μας εμποδίζουν οι νόμοι, οι υπαρκτοί νόμοι, στην επιβολή ενός μητρώου «πόθεν έσχες» των Ελλήνων πολιτών, που να αρχίζει τον έλεγχο του από την κορυφή βεβαίως. Έχει την ίδια σημασία η μεθοδολογία με το στόχο, με την απόφαση να προχωρήσουμε το νομικό πλαίσιο στο διαχειριστικό έλεγχο των προηγούμενων ετών, των δεκάδων δισεκατομμυρίων ελλειμμάτων στο χώρο της υγείας, στο χώρο των δημοσίων έργων και αλλού, που συνέβαλαν στην αύξηση του δημοσίου χρέους. Πού μας εμποδίζει σε αυτές τις ελεγκτικές διαδικασίες το νομικό πλαίσιο το υπαρκτό της χώρας;

Νομίζω ότι η κατάθεση ενώπιον του ελληνικού λαού ενός τέτοιου πολιτικού σχεδίου κάθαρσης είναι το ύψιστο καθήκον της περιόδου που από αυτό δεν μπορούμε να αποκλίνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλία Θεοδωρίδη Βουλευτή Πέλλας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα τα ακόλουθα:

1. Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομικών και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας, μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Σερβίας για την επιτάχυνση της διαδικασίας ένταξης της Σερβίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

2. Οι Υπουργοί Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Οικονομικών, Εξωτερικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση Μνημονίου Κατανόησης, μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υφυπουργείου της Τουρκικής Δημοκρατίας που είναι αρμόδιο για την επιστήμη και την τεχνολογία, όσον αφορά στη συνεργασία μεταξύ της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Επιστημονικής και Τεχνολογικής Έρευνας της Τουρκίας (TUBITAK)».

3. Οι Υπουργοί Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Οικονομικών, Εξωτερικών, Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Προστασίας του Πολίτη, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της τροποποίησης της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού».

(Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές)

Συνεχίζουμε με τον κ. Κωνσταντίνο Καραγκούννη, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο λόγος που κάνω τη σημερινή παρέμβαση έχει να κάνει με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες που φέρατε και αναφέρονται στο άρθρο 8 του σχεδίου νόμου που στην ουσία ιδρύετε την εθνική γραμμή παιδικής προστασίας προς εκπλήρωση των σκοπών του κεντρικού επιστημονικού συμβουλίου για την πρόληψη και αντιμετώπιση της συστηματικοποίησης και της εγκληματικότητας.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής: Στόχος μου δεν είναι ούτε να υπερασπιστώ κάποιον συγκεκριμένο

φορέα, ούτε βεβαίως να σας ασκήσω κριτική για προσπάθεια υπονόμευσης υπαρχόντων θεσμών και φορέων. Δεν μπορώ να σας κατηγορήσω ότι με την παρούσα προσθήκη που φέρατε, κακώς ιδρύετε μια κρατική γραμμή που έχει ως στόχος όντως να προστατέψει ανήλικες ψυχές που είναι η πιο ευαίσθητη κοινωνική ομάδα. Δεν μπορώ, όμως, να μην υπογραμμίσω ότι οτιδήποτε καλό γίνεται σε αυτή τη χώρα προσπαθούμε κάθε φορά να το υπονομεύσουμε και να το απαξιώσουμε.

Γνωρίζετε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι λειτουργεί από το «Χαμόγελο του Παιδιού» μια παρόμοια γραμμή.

Πρόσφατα μάλιστα είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ το «Χαμόγελο του Παιδιού» και να δω από κοντά την αξιοθαύμαστη προσπάθεια και το έργο που γίνεται εκεί.

Η γραμμή 1056, η γραμμή SOS του «Χαμόγελου του Παιδιού», λειτουργήσε για πρώτη φορά το 1997. Βασικός σκοπός αυτής της γραμμής ήταν και είναι η προάσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών. Το Μάιο του 2007, αναγνωρίστηκε από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ως εθνική τηλεφωνική γραμμή για τα παιδιά. Είναι μέλος του Διεθνούς Δικτύου Τηλεφωνικών Γραμμών για την προστασία των παιδιών, λειτουργεί πανελλαδικά σε εικοσιτετράωρη βάση, επτά ημέρες την εβδομάδα και η κλήση είναι δωρεάν από καρτοκινητά τηλέφωνα και κινητά. Στελεχώνεται από κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους. Δέχεται καθημερινά καταγγελίες για παιδιά θύματα κακοποίησης.

Οι κοινωνικοί λειτουργοί, αλλά και οι ψυχολόγοι καταγράφουν ανώνυμες, αλλά και επώνυμες καταγγελίες για παιδιά θύματα κακοποίησης και τις διαβιβάζουν στις αρμόδιες εισαγγελικές αρχές. Προχωρούν σε επιτόπια παρέμβαση, σε παιδιά που βρίσκονται σε άμεσο κίνδυνο. Απευθύνεται σε παιδιά που είναι θύματα κακοποίησης ή παραμόρφησης, παράνομης διακίνησης και οικονομικής εκμετάλλευσης, με σκοπό την προστασία τους και την προάσπιση των δικαιωμάτων τους, σε συνεργασία, βέβαια, πάντα με τις αρμόδιες εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές της χώρας.

Στις περιπτώσεις που ένα παιδί βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο, πρωταρχικός σκοπός είναι η ασφαλή μεταφορά του με τα οχήματα του Οργανισμού σε ένα προστατευμένο περιβάλλον και κατόπιν σε συνεργασία με όλους τους αρμόδιους φορείς η εύρεση της πιο συμφέρουσας λύσης.

Είναι μία γραμμή, μία υποδομή που προσφέρει ψυχολογική στήριξη σε παιδιά και εφήβους και συμβουλευτική σε γονείς και εκπαιδευτικούς. Υπάρχουν έμπειροι ψυχολόγοι σε θέματα παιδιών που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με διακριτικότητα, εχεμύθεια, φιλική αλλά και υπεύθυνη προσέγγιση. Σκοπός αυτής της συμβουλευτικής διαδικασίας είναι η στήριξη των παιδιών σε κρίσιμες φάσεις της ζωής τους σε αυτή την πολύ ευαίσθητη, κρίσιμη ηλικία.

Κύριε Υπουργέ, αυτή η γραμμή, γνωρίζετε πολύ καλά, ότι έχει εικοσιτετράωρη ετήσια, αδιάλειπτη λειτουργία και μόνο το 2010 δέχτηκε διακόσιες εβδομήντα οκτώ χιλιάδες κλήσεις. Είναι στελεχωμένη με εξειδικευμένους επιστήμονες και κυρίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κοστίζει ούτε 1 ευρώ στο ελληνικό κράτος.

Έκανα όλη αυτή την αναδρομή και παρουσίασα όλα αυτά τα στοιχεία για έναν και μόνο λόγο. Ακριβώς για να δείξω τι προσφέρει η συγκεκριμένη γραμμή και τι δυνατότητες έχει. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι ο αποκλειστικός αποδέκτης πρόσκλησης του ΕΣΠΑ, ύψους, αν δεν απατώμαι, 5.000.000 ευρώ για τη δημιουργία ενός δικτύου πρόληψης και αντιμετώπισης της θυματοποίησης. Και αυτά, βέβαια, προς εκπλήρωση των σκοπών του ΚΕΣΑΘΕΑ. Βέβαια, δεν μέφομαι τίποτε, αλλά δεν μπορώ να μην υπογραμμίσω ότι η σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου αποτελείται συντριπτικά από καθηγητές και δικαστικούς λειτουργούς της Θεσσαλονίκης, κύριε Υπουργέ.

Εδώ πρέπει να εξετάσουμε τα εξής δεδομένα. Θέλω να δούμε εάν υπάρχει παρόμοια γραμμή και σε ποιο μέρος του κόσμου ισχύει. Απ' ότι πληροφορούμαι αυτό ισχύει μόνο σε δύο χώρες σε όλον τον κόσμο, μία εκ των οποίων είναι η Κολομβία. Στην Ιταλία υπήρξε παρόμοια προσπάθεια, υπήρξε παρόμοια γραμμή η οποία απέτυχε και εγκαταλείφθηκε.

Έχεις, λοιπόν, μία γραμμή που λειτουργεί άψογα, εκτός εάν

έχετε αντίθετη άποψη, δεν κοστίζει στο κράτος ούτε 1 ευρώ, έχει πολυετή εμπειρία και έχει οργανωμένο και εξειδικευμένο δίκτυο. Δεν κατανοώ, λοιπόν, ποιος είναι ο λόγος να δημιουργήσουμε κάτι καινούργιο, αμφίβολης αποτελεσματικότητας και βιωσιμότητας. Μάλιστα, το ΕΚΚΑ, το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, έχω πληροφορηθεί ήδη ότι υπολείπεται.

Βεβαίως, έχετε διασφαλίσει την ίδρυση της εν λόγω γραμμής μέσω του ΕΣΠΑ, δεν ξέρω όμως εάν έχετε διασφαλίσει τη βιωσιμότητά της. Και γιατί, κύριε Υπουργέ, να χρειάζεται να επιβαρυνθεί το κράτος με περαιτέρω κονδύλια για μισθοδοσία και όχι μόνο...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ποια είναι η επιβάρυνση; Ποιος σας τα λέει αυτά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Δεν έχει επιβαρυνθεί;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, θα σας τα πω μετά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θα περιμένω να μου τα πείτε. Πώς θα υπάρξει; Πώς θα λειτουργήσει; Δεν θα μισθοδοτούνται οι υπάλληλοι; Πώς θα γίνει;

Αυτό που λέω είναι το εξής, ότι οφείλουμε να αξιοποιήσουμε την υπάρχουσα υποδομή. Δεν διαφωνώ να γίνει ένας κρατικός φορέας που να αντιμετωπίζει όλα αυτά τα περιστατικά, αλλά τουλάχιστον θα μπορούσε να γίνει μέσω μιας κρατικής εποπτείας, γιατί σε καμία περίπτωση δεν έχουμε το δικαίωμα να υπονομεύσουμε μια πολυετή δράση, μια τιτάνια προσπάθεια που έχει γίνει στο «Χαμόγελο του Παιδιού» όλα αυτά τα χρόνια.

Θα μπορούσαμε να βρούμε έναν τρόπο να ενσωματώσουμε και να αξιοποιήσουμε την ήδη πετυχημένη υποδομή χωρίς να χρειάζεται να επιβαρύνουμε τον κρατικό προϋπολογισμό στη δύσκολη αυτή οικονομική συγκυρία -σας λέω για το στάδιο μετά, θα μας τα πείτε- και θα μπορούσε να υπάρχει μια κρατική εποπτεία. Αντιλαμβάνομαι ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να γίνει κρατικός φορέας το «Χαμόγελο του Παιδιού», ούτε να γίνει νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και να μη δημιουργήσουμε από την αρχή κάτι που δεν γνωρίζουμε αν θα έχει επιτυχή λειτουργία ούτε καν τη βιωσιμότητά της, όπως σας ανέφερα πριν με τα παραδείγματα παγκοσμίως.

Δεν ξέρω αν έχετε κάποια επικοινωνία με το «Χαμόγελο του Παιδιού», δεν ξέρω αν έχετε κάνει κάποια προσπάθεια συνεννόησης για να εξετάσετε αυτό το ενδεχόμενο συνεργασίας των δύο φορέων προτού φέρετε τη συγκεκριμένη προσθήκη. Εγώ αυτό που λέω, κύριε Υπουργέ, είναι να επανεξετάσετε πάλι την διάταξη, να εξετάσουμε το ενδεχόμενο πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τις υπάρχουσες δομές τόσο προς όφελος του κράτους, όσο κυρίως προς όφελος των απροστάτευτων παιδιών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού της Β' Αθήνας, για οκτώ λεπτά.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γνωστό ότι ζούμε μια εποχή απαξίωσης της πολιτικής, όπου κάποιοι προσπαθούν να επωφεληθούν. Ειπώθηκαν πολύ σημαντικά πράγματα και χθες και σήμερα και εγώ σημείωσα με πολλή προσοχή αυτό που είπε ο κ. Θεοδωρίδης, «πόθεν έσχες» για όλους από την κορυφή μέχρι κάτω και έχετε απόλυτο δίκιο. Για να τελειώνει η ιστορία.

Επειδή είπα ότι κάποιοι προσπαθούν να επωφεληθούν, σε μια από τις πρωινές εκπομπές προ της δημοσιογραφικής απεργίας των τεσσάρων ημερών που έγινε, ακούστηκε με πολύ καμάρι το εξής χαζό ευφροσύνημα: «Η σημερινή Βουλή έχει διακόσιους ενενήντα οκτώ ημιόνους -δηλαδή μας είπε γαϊδάρους- έναν πεταλωτή και ένα σαμαρά». Αυτό ήταν το μεγάλο ευφροσύνημα μιας πρωινής ζώνης για τους Βουλευτές, οι οποίοι είναι εκλεγμένοι και ορισμένοι από εμάς κατ' επανάληψη. Για παράδειγμα

ο κύριος Υπουργός νομίζω ότι έχει εκλεγεί δεκαπέντε φορές.

Πραγματικά, λοιπόν, αυτό το μάλλον κρύο ανέκδοτο δείχνει ότι ορισμένοι τρίβουν τα χέρια τους και με την παρούσα κατάσταση και συγκεκριμένα όσοι μισούν και μάχονται τον κοινοβουλευτισμό και όσοι ονειρεύονται φυσικά χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη, αφού είναι γνωστό ότι ορισμένοι από τους πρωινatzήδες βάλλουν εργολαβικά κατά των Βουλευτών και βάζουν στο ίδιο τσουβάλι και τους τριακόσιους, ονειρευόμενοι πάντα να γίνουν οι ίδιοι Βουλευτές. Μήπως είναι ψέμα αυτό που λέω ή μήπως δεν το ξέρουμε;

Και οι τριακόσιοι, λοιπόν, είναι ίδιοι, είναι λαδιάρηδες και από την άλλη μένουν ατιμώρητοι αυτοί οι οποίοι είναι πραγματικά λαδιάρηδες και το κοινοβουλευτικό πολίτευμα παραμένει στο στόχαστρο κάποιων πρωινatzήδων με 400.000 ευρώ μισθό το χρόνο. Θα πρέπει, λοιπόν, καθέννας από εμάς τους απλούς Βουλευτές να κάνουμε έξι ή επτά χρόνια θητείας για να φτάσουμε όσα κονομάνε κάποιοι μέσα σε εννέα μήνες. Όλα αυτά η απαξίωση, η ισοπέδωση, οι βρισιές, οι τραμπουκισμοί, τα γιαούρτια κ.λπ., συμβαίνουν επειδή τα δύο παλιά κόμματα δεν είχαν το κουράγιο να απομονώσουν και να τιμωρήσουν όσους λαδιάρηδες είχαν στα σπλάχνα τους, όσοι και αν ήταν, τέλος πάντων, λίγοι ή πολλοί.

Εμείς που ήμασταν στις εξεταστικές επιτροπές είδαμε να εξελίσσεται μπροστά μας το σήριαλ της μιζοκαταδίωξης, όπου κάποιος κάθονταν σε υπουργικές καρέκλες και επιδίδονταν σε ένα ανελέητο κυνήγι μιζών. Γίνονταν, λοιπόν, μιζοκυνηγοί, επειδή κάποιος Αρχηγός των δύο παλαιών κομμάτων ήθελεν έμπιστους τους σε υπουργικές καρέκλες ή τηρούσαν εσωκομματικές ισορροπίες και τους έδιναν Υπουργεία. Αποτέλεσμα ήταν η ατιμωρησία. Αποτέλεσμα ήταν το επονείδιο στο άρθρο 86 του Συντάγματος, που ευνοεί αυτούς που επιδιώκουν να κρύψουν ανομήματα. Αποτέλεσμα ήταν η εμπέδωση στη λαϊκή συνείδηση του ότι όσοι έκαναν Υπουργοί και έχουν σκιές, είναι περισσότερο ίσοι από τον απλό πολίτη.

Με το νομοσχέδιο που συζητούμε προωθείται, όμως, και κάτι θετικό, το Τριμελές Γνωμοδοτικό Συμβούλιο. Όμως, το συμβούλιο αυτό ούτε τους ύποπτους τέλεσης αξιόποινης πράξης μπορεί να εξετάσει ούτε αυτούς που τους κατηγορούν ούτε και τους μάρτυρες.

Με το ν.3126/2003 ορίζονται αυτά που ξέρουμε με την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, η οποία κρίνει εάν πρέπει να διαβιβάσει στοιχεία που έχουν σχέση με αξιόποινες πράξεις Υπουργών στη Βουλή. Ένας, όμως, πταισματοδίκης, σας λέω εγώ καθ' υπερβολή, σε έναν απομακρυσμένο νομό της Ελλάδας, μπορεί να στείλει στη Βουλή στοιχεία, ακόμα και όταν είναι καραμπινάτα, τα οποία υποπίπτουν στην αντίληψή του ή μπορεί να το κάνει αυτό μόνο ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος επιλέγεται από το Υπουργικό Συμβούλιο;

Εν τω μεταξύ, η Βουλή μπορεί να αποφασίζει όποτε θέλει, την ανάκληση της απόφασης για άσκηση ποινικής δίωξης ή την αναστολή της δίωξης. Αυτό, όμως, γίνεται για τους απλούς πολίτες που κατηγορούνται; Από την άλλη, ενώ θωρακίζονται οι Υπουργοί, οι απλοί Βουλευτές –και επιμένω σε αυτό, δεν είναι όλοι ίδιοι– είναι έρμαιο του οποιουδήποτε φανατικού και ψυχικά διαταραγμένου ατόμου, που όσο ζει μπορεί να μηνύει και να διασύρει όποιον εξελέγη εκπρόσωπος του ελληνικού λαού.

Εμείς εν τω μεταξύ εδώ μέσα πολύ συχνά υποκύπτουμε στους λαϊκιστές των πρωϊνάδικων και των υπόλοιπων τηλεοπτικών ζωνών, αίρουμε ασυλίες συναδέλφων για γελοίους λόγους –γιατί αυτή είναι η αλήθεια– και γινόμαστε συνένοχοι στο διασυρμό τους. Εκεί δεν υπάρχει θωράκιση των ανθρώπων που έτυχε να τιμηθούν από τον κόσμο και να βγουν Βουλευτές, αφού είναι γνωστό ότι οι Βουλευτές ούτε μαχαίρι έχουν, ούτε πεπόνι έχουν, ούτε διαφημίσεις μοιράζουν στα κανάλια ούτε, φυσικά, κρατικές προμήθειες αναθέτουν σε εταιρείες. Αυτά δεν τα κάνουν οι Βουλευτές, τα κάνουν άλλοι.

Οι απλοί Βουλευτές, λοιπόν, διασύρονται κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση από κάθε ισορροπημένο ή ανισορροπο, ο οποίος έχει ως σκοπό να καταδιώκει όσους εκλέγονται. Μόνο σε αυτές τις περιπτώσεις, όμως, η δικαιοσύνη δείχνει αστραπιαία αντανάκλαστικά. Όταν ζητείται η άρση ασυλίας απλών Βουλευτών και

όχι βαρύγδουπων Υπουργών, εκεί λειτουργεί αστραπιαία η δικαιοσύνη.

Και συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο, όταν γνωρίζουμε καλά ότι τα περιθώρια ελιγμών είναι στενά και το άρθρο 86 του Συντάγματος είναι πραγματικά ένας ασφυκτικός κορσές που καθιερώνει ουσιαστικά το ακαταδίωκτο. Άρα οι ριζικές αλλαγές που απαιτεί ο λαός στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών προϋποθέτουν Αναθεώρηση του Συντάγματος. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όμως, πρέπει να πούμε εδώ ότι είναι προς την ορθή κατεύθυνση αυτό που προβλέπει το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση και την κατάσχεση οικονομικών ωφελημάτων Υπουργών αλλά και τη δυνατότητα επιβολής περιοριστικών όρων σε αυτούς τους Υπουργούς. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι μικρά βήματα γίνονται. Το αναμενόμενο άλμα δεν υλοποιείται, αφού δεν γίνεται Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Όμως, η αλήθεια είναι ότι στο σημείο που έχουμε φθάσει απαιτούνται ρηχέλευθες ρυθμίσεις, αφού η ατιμωρησία και οι αδιέξοδες εξεταστικές επιτροπές παίρνουν στον πάτο την όποια αξιοπιστία έχει απομείνει στο πολιτικό σύστημα. Και όπως συνήθως συμβαίνει, μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά. Αν όμως καούν και αυτά τα λίγα χλωρά που απέμειναν, τότε να θυμόμαστε ότι ανοίγει ο δρόμος για όλους εκείνους που ποντάρουν στην ανωμαλία, την αναρχία και τη διάλυση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή Β' Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Ζωΐδης, Βουλευτής Δωδεκανήσων του ΠΑΣΟΚ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνεται μία διαδικασία δύο ημερών που αφορά τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου που τολανίζει την κοινή γνώμη. Ταλάνισε και τον κύριο Υπουργό, προφανώς, ο οποίος μόνος του υπέστη αυτή τη βάσανο της διήμερης συζήτησης. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να κάνω και γενικόλογες αναφορές κλείνοντας τη σημερινή συζήτηση, γιατί πραγματικά πιστεύω ότι είναι ιδιαίτερος έκδηλος το ενδιαφέρον των συμπολιτών μας για το πώς πορευόμαστε και ως τόπος και ως χώρα και ως πολιτικό σύστημα από εδώ και στο εξής.

Πρωταρχικός σκοπός και στόχος της δημοκρατικής πολιτείας, όλοι ξέρουμε ότι είναι η τήρηση των αρχών της νομιμότητας και του κράτους δικαίου. Και όμως, η συμβιβαστική λογική, η σκοπιμότητα και, εν τέλει, η ατιμωρησία είναι οι διαχρονικές καταλήξεις όλων των προσπαθειών διερεύνησης και απόδοσης ευθυνών σε παρανομίες Υπουργών.

Δύο βασικά αίτια της κρίσης που βιώνουμε ως έθνος σήμερα. Είναι το κακό κράτος, η κακή λειτουργία του δημόσιου τομέα αλλά και το κακό αναπτυξιακό μοντέλο, που είναι παρασιτικό, καταναλωτικό και ό,τι άλλο μπορεί να προσθέσει ο οποιοσδήποτε.

Όσον αφορά το κράτος, το δημόσιο, θα έλεγα ότι η διαφθορά και η διαπλοκή σε ένα βαθμό σε όλα τα επίπεδα και προς τα πάνω και προς τα κάτω είναι η μεγάλη μάστιγα. Απαιτούνται, λοιπόν, αλλαγές που πρέπει να αρχίσουν από το ίδιο το πολιτικό σύστημα.

Στο άρθρο 86 παράγραφος 3, εδάφιο 2 του Συντάγματος, όπως όλοι γνωρίζουμε, ορίζεται πως η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της, δηλαδή να ασκήσει ποινική δίωξη μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Δηλαδή, μόλις το διάστημα αυτό περάσει, έχει αποσβεστεί το δικαίωμα της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη.

Τόσο η παραπάνω συνταγματική διάταξη όσο και ο εκτελεστικός του Συντάγματος ν. 3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών που ορίζει εξαιρετικά βραχεία πενταετή παραγραφή για τα αδικήματα που διέπραξαν Υπουργοί κατά την τέλεση των καθηκόντων τους υπερψηφίστηκαν από όλες σχεδόν τις πτέρυγες της Βουλής. Με το σημερινό νομοσχέδιο γίνεται το πρώτο βήμα για την επιστροφή των μελών της Κυβέρνησης στην ισονομία και την ισοπολιτεία με την επιμήκυνση της παραγραφής και

την εξομοίωσή της με τις κοινές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα που ισχύουν για όλους τους πολίτες, μια προσπάθεια που θα πρέπει να αναμείνουμε να ολοκληρωθεί με την επόμενη συνταγματική Αναθεώρηση του άρθρου 86 από τη μεθεπόμενη Βουλή, γιατί -απ' ότι γνωρίζουμε- η επόμενη Βουλή θα είναι Αναθεωρητική.

Εδώ θέλω να κάνω μια αναφορά στα όσα στην αγόρευσή του ο αξιότιμος κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης ανέφερε και στην απλή, απλουστάτη πρότασή του για το πώς πρέπει να πορευθεί το πολιτικό σύστημα από εδώ και πέρα όσον αφορά τον καταλογισμό και τον έλεγχο τυχόν διαπραχθεισών αδικιών πράξεων από μέλη της Κυβέρνησης στο μέλλον. Αναμένουμε, κύριε Υπουργέ, και θα πρέπει να καταλάβουμε ότι, όσο πιο απλά νομοθετούμε τόσο πιο αποτελεσματικοί μπορούμε να είμαστε και τόσο πιο μεγάλη εμπιστοσύνη μπορούν να εναποθέσουν στις ελπίδες τους οι πολίτες προς εμάς. Μπορεί να μην αλλάζει σήμερα η αποσβεστική προθεσμία, δηλαδή ο χρόνος δίωξης των κατηγορουμένων, αλλά αλλάζει και παρατείνεται ο χρόνος παραγραφής αδικημάτων των Υπουργών από πέντε σε δεκαπέντε χρόνια -δεν είμαι νομικός- ανάλογα με το αδίκημα και έτσι εξισώνεται με αυτό που συμβαίνει με όλους τους άλλους πολίτες.

Η μεγάλη τομή που κάνει το σημερινό νομοσχέδιο κατά την άποψή μου αφορά στην κατάσχεση της ωφέλειας που προέκυψε κατά το άρθρο 76 του Ποινικού Κώδικα από τις άδικες πράξεις του κατηγορουμένου μέλους του Υπουργικού Συμβουλίου ή Υφυπουργού. Μια απτή και δίκαιη κύρωση για εκείνους που παρανόμησαν, όχι να περιμένουμε να τα δώσουν αλλά να υποχρεούνται το κράτος να πάρει πίσω τα κλεμμένα διά της επιβολής κατάσχεσης στην περιουσία των επίορκων, τη δέσμευση τίτλων χρηματοπιστωτικών προϊόντων και άυλων τίτλων, μέχρι την επιβολή περιοριστικών όρων στον κατηγορούμενο Υπουργό με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 62 του Συντάγματος, δηλαδή με την άδεια του Κοινοβουλίου.

Το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται στην κατάλληλη στιγμή της κάτάρτευσης της εμπιστοσύνης των πολιτών στην τιμιότητα προσώπων που άσκησαν εξουσία όλα αυτά τα χρόνια και επίσης στη διάχυτη δυσπιστία για ύπαρξη αληθινής βούλησης να αποδοθούν πολιτικές ευθύνες σε όσους εμπλέκονται σε υποθέσεις διαφθοράς, σπατάλης ή κατάχρησης δημοσίου χρήματος. Το υπάρχον νομικό πλαίσιο περί ευθύνης Υπουργών είναι προδήλως ατελές. Είναι ενδεχομένως ανεπαρκές και εν πολλοίς προκλητικό. Τι περιμένουμε, δηλαδή, από τον απλό πολίτη; Ο ίδιος να έχει φτάσει στα όρια της εξαθλίωσης, να έχει ανατρέψει όλα τα προσωπικά και οικογενειακά σχέδια και ταυτόχρονα να βλέπει πολιτικούς που, ξεκινώντας χωρίς περιουσία, σταδιακά μεταμορφώνονται σε ισχυρούς κατέχοντες; Να εκφεύγουν κάθε ελέγχου κρυπτόμενοι; Η όλη συμπεριφορά του πολιτικού πρέπει να είναι παράδειγμα προς μίμηση για την κοινωνία.

Μετά την ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου, τα εγκλήματα που τελούνται από Υπουργό θα διέπονται εφεξής από τις κοινές διατάξεις του γενικού μέρους του Ποινικού Κώδικα, άρθρο 1. Γίνονται βήματα δικαιοσύνης με τη θεσμοθέτηση ενός νέου σταδίου αξιολόγησης των στοιχείων που σχετίζονται με αξιόποινες πράξεις Υπουργών από τριμελές Γνωμοδοτικό Συμβούλιο από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, άρθρο 2, παράγραφος 2. Με την απαγόρευση της κίνησης κάθε είδους λογαριασμού του κατηγορουμένου με απόφαση του ανακριτή - μέλους του Αρείου Πάγου και τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Συμβουλίου, που είναι αντισυστασιακή του Αρείου Πάγου, άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2. Με τη δυνατότητα επιβολής περιοριστικών όρων σε Υπουργό, άρθρο 5.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και παρακαλώ την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, είμαι ο τελευταίος ομιλητής, πιστεύω πως αυτά που νομοθετούμε σήμερα είναι ιδιαίτερα σημαντικά, όμως δεν λύνουν το πρόβλημα. Είναι βέβαιο ότι με αφορμή τα σκάνδαλα που τον τελευταίο καιρό έχουν δει το φως της δημοσιότητας το πολιτικό σύστημα, το Κοινοβούλιο, οι πολιτικοί συλλήβδην υφιστάμεθα όλοι μια απαξίωση από την κοινή γνώμη.

Οι πολίτες έχουν αποσύρει την εμπιστοσύνη τους από τα πρόσωπά μας και ένα πέπλο ατιμωρησίας, που αναπαράγεται και για

λόγους σκοπιμότητας, διαπνέει όλο το πολιτικό σύστημα και κυρίως πλήττει άμεσα και καίρια τη δημοκρατία.

Όλοι επιρρίπτουν ευθύνες στο πολιτικό σύστημα. Δυστυχώς, στη συνείδηση των πολιτών δεν υφίσταται πλέον τεκμήριο εντιμότητας. Όμως, δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Αν δεν ματώσει το πολιτικό σύστημα, δεν θα θεραπευτεί. Όταν λέω να ματώσει, εννοώ ότι πρέπει να γίνει έλεγχος σε όλους από δεκαετίες πριν.

Όλοι οι Βουλευτές καταθέτουμε δήλωση «πόθεν έσχες». Να ελεγχθούν όλα, να ελεγχθούν οι πάντες και για όσους αποδειχθεί ότι έχουν εμπλακεί σε παράνομο πλουτισμό, όσο υψηλά και αν βρίσκονται, και να τα φέρουν πίσω και να τιμωρηθούν. Έτσι μόνο θα θεραπευτεί το πολιτικό σύστημα και θα αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη της κοινωνίας προς αυτό.

Επειδή πιστεύω ότι η πλειοψηφία των πολιτικών ασκεί ευόρκως το λειτουργήμα της, σας καλώ να πάμε μέχρι τέλους και να υιοθετήσετε, κύριε Υπουργέ, και την πρόταση που καταθέσαμε έξι Βουλευτές με επιστολή μας εν όψει ίσως και άλλων νομοθετικών πρωτοβουλιών.

Εμείς, οι έξι Βουλευτές, έχουμε μία και μόνη απαίτηση, να δώσουν πίσω τα κλεμμένα διά της επιβολής κατάσχεσης της περιουσίας των υπευθύνων ως προϊόν των παρανόμων ενεργειών τους. Ζητάμε άμεσες, απτές και δίκαιες κυρώσεις για όσους Έλληνες παρανόμησαν, εκμεταλλευόμενοι τη θέση ευθύνης που κατείχαν, είτε βάζοντας το χέρι στο μέλι είτε δεχόμενοι παράνομο, αδικαιολόγητο και διπλά αφορολόγητο -και κατά την παραγωγή και κατά τη συναλλαγή- μαύρο χρήμα, γιατί με την παρανομία τους προκάλεσαν ζημία στο δημόσιο, κλέβοντας το παρόν και το μέλλον των παιδιών που απελπίζονται και ψάχνουν σήμερα να βρουν το μέλλον τους εκτός συνόρων.

Τέλος, δεν μπορώ παρά να εκφράσω την ικανοποίησή μου, γιατί και από τη Νέα Δημοκρατία -ύστερα και από δηλώσεις του κ. Σαμαρά- φαίνεται να είμαστε στην ίδια γραμμή όσον αφορά το διαχρονικό έλεγχο του «έσχες» και του «πόθεν» των πολιτικών.

Άρα ευελπιστούμε πως, όταν θα έρθει αυτή η ρύθμιση, θα τύχει υπερψήφισης και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, όπως και άλλη συναφής νομοθετική πρωτοβουλία που ενδεχομένως ο αξιότιμος Υπουργός Δικαιοσύνης ή άλλο μέλος της Κυβέρνησης θα αναλάβει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφάνεια, ανελλιπής έλεγχος, ευθύνη και κυρώσεις. Επιτέλους πρέπει να αποδείξουμε εμπράκτως ότι ο νόμος δεν ισχύει μόνο για τον αδύναμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ζωΐδη, Βουλευτή Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Καστανίδης για οκτώ λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να δώσω σύντομα ορισμένες απαντήσεις σε ερωτήματα που ετέθησαν. Πρώτον, αν η ενδιάμεση ψηφοφορία για την επιλογή Γνωμοδοτικού Συμβουλίου θέτει θέμα συνταγματικότητας, διότι -κατά το ερώτημα που διατυπώθηκε, που είναι και παρατήρηση του Επιστημονικού Συμβουλίου- το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 86 δύο ψηφοφορίες. Η απάντηση είναι εξαιρετικά απλή.

Αντικείμενο της συνταγματικής ρυθμίσεως δεν είναι ο αριθμός των ψηφοφοριών αλλά η διαδικασία ασκήσεως ποινικής δίωξης. Δεν προβλέπεται σε οποιαδήποτε παράγραφο, σε οποιαδήποτε διάταξη του άρθρου 86 του Συντάγματος περιοριστικά ότι επιτρέπονται δύο ψηφοφορίες, έως ότου η Βουλή, κατά τα προβλεπόμενα, καταλήξει στην άσκηση ποινικής δίωξης.

Συνεπώς δεν τίθεται κανένα θέμα συνταγματικότητας σχετικά με τον αριθμό των ψηφοφοριών. Με ολίγη νομική έκπληξη ανέγνωσα το σχετικό κείμενο του Επιστημονικού Συμβουλίου, το οποίο βεβαίως κάνει πολλές άλλες χρήσιμες παρατηρήσεις, τις οποίες ήδη υιοθέτησα με το κείμενο των νομοτεχνικών βελτιώσεων.

Δεύτερον, ετέθη το ερώτημα αν πρέπει η Βουλή να αποφασίζει με την αρχή της πλειοψηφίας για τη σύσταση του Γνωμοδοτικού

Συμβουλίου. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Το άρθρο 86 του Συντάγματος, ρυθμίζον τα θέματα της σύστασης Προκαταρκτικής Επιτροπής Εξέτασης μέχρι και την άσκηση ποινικής δίωξης από αυτή, ορίζει με απόλυτη σαφήνεια και χωρίς καμμία εξαίρεση, ότι όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται με την αρχή της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Δεν θα μπορούσε στο πλαίσιο του ιδίου άρθρου να έχουμε εξαίρεση στον κανόνα. Επιπλέον, η αρχή, η οποία υιοθετείται από το Σύνταγμα και εξειδικεύεται στον Κανονισμό της Βουλής, είναι η αρχή της πλειοψηφίας. Είναι συνταγματικά αποτυπωμένη αρχή.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το ερώτημα εάν η Βουλή, αρνούμενη τη σύσταση Γνωμοδοτικής Επιτροπής ουσιαστικά αρνείται ταυτοχρόνως και τη σύσταση Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, απαντώ σαφώς «όχι». Και για να μην υπάρχει καμμία απολύτως αμφιβολία, με τη νομοτεχνική βελτίωση προστέθηκε η φράση «μπορεί να αποφασίζει». Άρα, αν η Βουλή θέλει να αποφασίσει τη σύσταση Γνωμοδοτικού Συμβουλίου, θα το πράξει. Αν όχι, θα συνεχίσει με όσα προβλέπονται στο άρθρο 86 του Συντάγματος και στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Επίσης, υπήρξε προβληματισμός σχετικά με τα θέματα του αναδρομικού ελέγχου του «πόθεν έσχες». Θεωρώ αξιόπαινη κάθε σκέψη και πρωτοβουλία σχετικά με αυτό το ζήτημα. Οφείλω όμως να υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κανένας δεν εμποδίζει και τώρα τα κόμματα, σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Βουλής, να αποφασίσουν αναδρομικό έλεγχο του «πόθεν έσχες». Ήδη άλλωστε, μετά από σχετική πρόταση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο της λειτουργίας της Εξεταστικής Επιτροπής για τη «SIEMENS», αποφασίστηκε να ελεγχθούν αναδρομικά οι δηλώσεις «πόθεν έσχες» ενός μεγάλου αριθμού Υπουργών που άσκησαν συγκεκριμένα υπουργικά καθήκοντα.

Συνεπώς αντιμετωπίζω με απόλυτη κατανόηση και εκτίμηση τη σχετική πρόταση, προερχόμενη από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κι από συναδέλφους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, η οποία όμως μπορεί να υλοποιηθεί ήδη στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθετικής πρόβλεψης. Εκτός εάν υπονοείται ότι θα πρέπει άλλο όργανο να ελέγξει αναδρομικά τα «πόθεν έσχες», οπότε σ' αυτήν την περίπτωση τη νομοθετική πρωτοβουλία δεν την έχει το Υπουργείο Δικαιοσύνης αλλά το Υπουργείο Εσωτερικών. Θα προτιμούσα να μην υπάρχει πλειοψηφία κοινοβουλευτική στην επιτροπή που ελέγχει το «πόθεν έσχες». Άλλωστε αυτή είναι ανακωμωμένη θέση της Κυβέρνησης ήδη από τότε που συζητούσαμε το ν. 3849/2010.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να παράσχω μερικές διευκρινίσεις σε ορισμένους συναδέλφους που μου μετέφεραν μία ανησυχία σε ό,τι αφορά τις ρυθμίσεις του προστιθέμενου άρθρου 8 και που δημοσίως διατύπωσε συνάδελφος, ο οποίος φαντάζομαι θα έχει την καλοσύνη να παρακολουθεί από κάποια άλλη ίσως πλευρά της Βουλής.

Τι ακριβώς επιχειρείται με το άρθρο 8; Ρυθμίζονται διάφορα θέματα. Εστιάστηκε, όμως, το ενδιαφέρον του συναδέλφου σ' ένα ερώτημα: γιατί ιδρύεται εθνική γραμμή παιδικής προστασίας στο πλαίσιο, του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αφού ήδη υπάρχει μια απολύτως πετυχημένη εθνική γραμμή στο πλαίσιο της λειτουργίας του «Χαμόγελου του Παιδιού»; Αυτό, λέχθηκε, μπορεί τελικά να υπονομεύει τη γραμμή προστασίας του «Χαμόγελου του Παιδιού».

Επειδή όλα τα υπόλοιπα τα οποία ρυθμίζονται στο προστιθέμενο άρθρο δεν αποτέλεσαν αντικείμενο προβληματισμού, θα μιλήσω λίγο για την εθνική γραμμή προστασίας.

Είμαι σίγουρος ότι ορισμένοι εκ των συναδέλφων που είχαν ερωτήματα, είτε αυτά διατυπώθηκαν δημόσια είτε όχι, δεν είχαν υπ' όψιν τους ένα σχέδιο κοινής υπουργικής απόφασης, το οποίο έδωσα στους συναδέλφους εισηγητές, ώστε να έχουν υπ' όψιν τους τι αποτελεί το υπόβαθρο της νομοθετικής ρυθμίσεως. Όσοι είχαν το σχέδιο της κοινής υπουργικής απόφασης είμαι σίγουρος ότι δεν έχουν ερωτήματα. Παρ' όλα αυτά, οφείλω να δώσω ακριβείς πληροφορίες, διότι φοβάμαι ότι έχει εμφοληχρήσει μία παρεξήγηση.

Το «Χαμόγελο του Παιδιού» έχει πράγματι τη δική του γραμμή προστασίας. Παρέχει τις υπηρεσίες του με πολύ μεγάλο φιλό-

τιμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Παρέχει τις υπηρεσίες του με αποτελεσματικότητα. Το «Χαμόγελο του Παιδιού» δεν χάνει τη δική του γραμμή προστασίας, τον αριθμό δηλαδή 1056. Τον διατηρεί και θα εξακολουθήσει να λειτουργεί την γραμμή όπως και σήμερα. Διατηρείται αυτή η εθνική γραμμή προστασίας.

Εδώ, όμως, έχουμε μία εθνική γραμμή παιδικής προστασίας η οποία παρέχει πολύ περισσότερες υπηρεσίες και στη βάση διαφορετικών αρμοδιοτήτων. Η εθνική γραμμή παιδικής προστασίας, που θα λειτουργήσει στο πλαίσιο του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, υπηρετεί τους σκοπούς και τις υποχρεώσεις του κεντρικού επιστημονικού συμβουλίου ενάντια στη θυματοποίηση και την εγκληματικότητα των Ανηλίκων.

Το ΚΕΣΑΘΕΑ ιδρύθηκε το περασμένο καλοκαίρι με το ν. 3860.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Όλοι δε όσοι συμμετέχουν στη σύνθεσή του συμμετέχουν τιμητικώς και αμισθί. Τιμητική και αμισθί είναι η θέση. Το ΚΕΣΑΘΕΑ έχει αναλάβει την ευθύνη να οργανώσει ένα δίκτυο υπηρεσιών του κράτους, υπηρεσιών της αυτοδιοίκησης, υπηρεσιών που προσφέρουν ιδιωτικοί φορείς, μη κυβερνητικές οργανώσεις, ένα ενιαίο δίκτυο, προκειμένου να συγκροτηθεί επιτέλους σε εθνικό επίπεδο η προσπάθεια που γίνεται για την προστασία του παιδιού.

Για τις ανάγκες, λοιπόν, του ΚΕΣΑΘΕΑ είναι η γραμμή που θα λειτουργήσει στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Το σχέδιο απόφασης που έχουν υπ' όψιν τους οι συνάδελφοι ορίζει με ακρίβεια ότι συστήνεται εθνική γραμμή παιδικής προστασίας για την ψυχολογική και κοινωνική στήριξη των ανηλίκων στο πλαίσιο της γραμμής έκτακτης ανάγκης του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Λειτουργεί, ήδη, στα πλαίσια του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης γραμμή έκτακτης ανάγκης.

Διαμορφώνεται, λοιπόν, μια φωνητική πύλη, για να μπορούν να υποστηριχθούν ειδικά τα παιδιά που είναι σε κίνδυνο. Άρα, λοιπόν, δεν πρόκειται να δαπανηθεί ούτε ένα ευρώ, δεν υπάρχει καμμία επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Μιλούμε για λειτουργούσα γραμμή, στο πλαίσιο της οποίας διαμορφώνεται φωνητική πύλη, προκειμένου να δίδονται όσες υπηρεσίες είναι αναγκαίες στα παιδιά που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμη. Το «Χαμόγελο του Παιδιού», στο πλαίσιο του θεάρεστου έργου του, μπορεί να δεχθεί μία καταγγελία για εγκαταλελειμμένο παιδί και να παράσχει στέγη ή να δεχθεί καταγγελίες για παιδί κακοποιημένο ή που βρίσκεται σε κίνδυνο. Συνεπώς θα πρέπει να ενεργοποιηθούν δυνάμεις που έχουν σχέση με την παροχή ψυχικών ή κοινωνικών συμβουλών. Αυτή, όμως, η φιλότιμη προσπάθεια που κάνει μια μη κυβερνητική οργάνωση, όπως είναι το «Χαμόγελο του Παιδιού», απαντά σ' ένα μικρό μέρος του προβλήματος.

Ακούστε τι θα προσφέρει η γραμμή που θα λειτουργήσει για τις ανάγκες του ΚΕΣΑΘΕΑ που συντονίζει όλο το δίκτυο. Συνεργάζεται με τις αρμόδιες εισαγγελικές και άλλες υπηρεσίες για την άμεση κοινωνική προστασία των ανηλίκων σε κίνδυνο και των ανήλικων παραβατών, καθώς και για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης που βιώνουν. Αν εμφανισθεί αύριο ένα παιδί, το οποίο είναι παραβατικό ή στα όρια της προ-παραβατικής συμπεριφοράς και ενδεχομένως βρίσκεται σε κίνδυνο -γιατί μπορεί να είναι εκτεθειμένο σε απειλές συμμοριών- τότε θα χρειαστεί να δοθεί η συμβουλή από την εθνική γραμμή παιδικής προστασίας, να προστρέξει στην Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων της Κοζάνης ή του Ηρακλείου, προκειμένου να προστατευθεί και να του παρασχεθούν κρίσιμες συμβουλές.

Θυμίζω ότι οι εταιρείες προστασίας ανηλίκων από το νόμο έχουν επικεφαλής δικαστή ή εισαγγελέα ανηλίκων. Αυτά είναι θέματα που μπορεί να ρυθμίσει το «Χαμόγελο του Παιδιού»;

Αν κανείς σκεφτεί ότι θα μπορούσε μία μη κυβερνητική οργάνωση να τα ρυθμίσει, υπερβαίνοντας καθήκοντα και αρμοδιότητες, τότε ο υπεύθυνος Υπουργός Δικαιοσύνης θα ήταν υπόλογος γιατί το επίσημο κράτος θέματα μεγάλης σπουδαιότητας, όπως

η υποστήριξη παιδιών που βρίσκονται σε κίνδυνο, δεν τα θέτει και υπό την κρατική εποπτεία.

Συνεπώς, δεν μπορεί να αποτελέσει επιχείρημα ότι η απουσία του κράτους, θεραπεύεται από την πολύ καλή λειτουργία μιας μη κυβερνητικής οργάνωσης, η οποία έχει τη δυνατότητα να δώσει λύσεις σε ορισμένα μόνο προβλήματα.

Δίνω ενδεικτικά λίγα ακόμη παραδείγματα για τις υπηρεσίες που πρόκειται να παράσχει η Εθνική Γραμμή Προστασίας του Παιδιού, προκειμένου να υποστηριχθούν οι σκοποί του ΚΕΣΑ-ΘΕΑ.

Παρέχει, λοιπόν, συμβουλευτική, ψυχολογική και κοινωνική στήριξη σε ανηλίκους και τους γονείς τους που αντιμετωπίζουν προβλήματα ή χρήζουν βοήθειας. Παρέχει άμεση ενημέρωση και πληροφόρηση σε ανηλίκους για θέματα που τους απασχολούν και στους γονείς τους για θέματα ανατροφής και παιδικής προστασίας και τους διασυνδέει ή παραπέμπει στις αρμόδιες -κατά περίπτωση- υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας για την περαιτέρω εξυπηρέτησή τους.

Υποδέχεται αιτήματα και αναφορές για κοινωνική φροντίδα και κοινωνική προστασία ανηλίκων που βρίσκονται σε κίνδυνο λόγω κακοποίησης, παραμέλησης, εμπορίας, εκμετάλλευσης ή θυματοποίησης ή όντας ασυνόδευτοι -και αιτούντες άσυλο- αντιμετωπίζουν καταστάσεις κρίσης ή εμπλέκονται σε παράνομες πράξεις.

Το επόμενο αφορά τη συνεργασία με τις αρμόδιες εισαγγελικές αρχές που ανέφερα πριν. Συνεργάζεται, επίσης, με δημόσιους φορείς που έχουν αρμοδιότητα παροχής υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας και κοινωνικής προστασίας σε ανηλίκους σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Είναι δυνατόν, μια μη κυβερνητική οργάνωση να μεσολαβεί, ώστε μία υπηρεσία της περιφερειακής διοίκησης ή της τοπικής αυτοδιοίκησης να επέμβει, και αυτό να μην το κάνει το κράτος υπευθύνως;

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, στο πλαίσιο του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης θα τηρείται Εθνικό Μητρώο Παιδικής Προστασίας. Μέχρι σήμερα δεν ετηρείτο.

Ποια, υπηρεσία του δημοσίου, του πρώτου και δεύτερου βαθμού αυτοδιοίκησης ή ποια μη κυβερνητική οργάνωση διατηρεί επισήμως Εθνικό Μητρώο Παιδικής Προστασίας, όπου καταγράφονται όχι μόνο οι περιπτώσεις της κακοποίησης, της εγκατάλειψης, της φροντίδας, αλλά ακόμη το ποιες συμβουλές δόθηκαν, ποιοι μηχανισμοί κινητοποιήθηκαν, ποια τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν, ποιες έρευνες παραγγέλθηκαν;

Επίσης, το Εθνικό Μητρώο Παιδικής Προστασίας γίνεται στο πλαίσιο του ΕΚΚΑ, πάλι για τις ανάγκες του ΚΕΣΑΘΕΑ. Όλα αυτά δε οργανώνονται, όπως προβλέπονται στις βασικές εξουσιοδοτικές ρυθμίσεις του προστιθέμενου άρθρου 8, χωρίς καμμία απολύτως επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη, Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ο κ. Παυλόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, το πολιτικό και θεσμικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο διαμορφώνεται το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, το αναλύσαμε διεξοδικά.

Θα μείνω σε ορισμένα ζητήματα που αφορούν νομικά θέματα και συγκεκριμένα το άρθρο 1, το άρθρο 2 και το άρθρο 6. Το κάνω αυτό, για να αφήσουμε στα Πρακτικά ορισμένες παρατηρήσεις επικυρωμένες και από εσάς, έτσι ώστε να αποτελούν το δείκτη ερμηνείας των διατάξεων αυτών. Διότι είναι καινούριες διατάξεις σε ένα πολυδαίδαλο πλαίσιο, οι οποίες πρέπει να ξεκαθαριστούν από τώρα, όταν και εφόσον χρειαστεί να εφαρμοστούν. Γιατί σκέφτομαι ότι μάλλον θα χρειαστεί να εφαρμοστούν πολύ σύντομα.

Ως προς το άρθρο 1 ξεκαθαρίζουμε -προς τους συναδέλφους, για τα Πρακτικά, για εκείνους που θα αφορά η διάταξη- ότι δεν μιλάμε για την αποσβεστική προθεσμία, μιλάμε για τη παρα-

γραφή. Μιλάμε για την παραγραφή, από τη στιγμή κατά την οποία έχει ασκηθεί η δίωξη και εν τω μεταξύ δεν έχει αποφασίσει το ποινικό δικαστήριο -το ειδικό δικαστήριο στη συγκεκριμένη περίπτωση- πράγμα το οποίο βεβαίως μάλλον θεωρητικό χαρακτηρισμό έχει -αλλά εν πάση περιπτώσει ας υπάρχει- και με αυτή την έννοια το υπερψηφίζουμε.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία δεύτερη παρατήρηση. Επειδή πρόκειται *prima facie* για δικονομική διάταξη, θα νόμιζε κανείς ότι η ρύθμιση αυτή, έστω και οριακή ως προς την εφαρμογή της, θα μπορούσε να ισχύσει και αναδρομικά.

Δεν είναι έτσι. Νομίζω πως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι όπως γίνεται δεκτό στο χώρο του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας, είναι γνωστό πως τα θέματα της παραγραφής -ακόμα και αυτής της παραγραφής που είναι οριακή όπως είπα προηγουμένως σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της- άπτονται και της ουσίας του αδικήματος. Και επομένως ισχύει εδώ «Nullum crimen, nulla poena sine praevia lege».

Άρα, λοιπόν, αυτή η διάταξη του άρθρου 1 περί παραγραφής θα ισχύσει μόνο για αδικήματα τελεσθέντα στο μέλλον, δηλαδή από την έναρξη ισχύος του νόμου τον οποίο ψηφίζουμε σήμερα.

Δεύτερον, το άρθρο 2 αντιθέτως, παρ' ότι φαίνεται ότι είναι ουσιαστικό, είναι περισσότερο δικονομικό. Επομένως, οι διατάξεις τις οποίες ψηφίζουμε είναι δυνατόν να εφαρμοστούν και σε υποθέσεις που είναι εκκρεμείς σήμερα. Παραδείγματος χάριν σε ειδικές επιτροπές προκαταρκτικής εξέτασης που ενδέχεται να συσταθούν τώρα, σε υποθέσεις που είναι εκκρεμείς για αδικήματα τα οποία έχουν ήδη τελεσθεί. Είναι καθαρά δικονομική η διάταξη.

Το λέω γιατί αυτό το πράγμα έχει δημιουργήσει και μία αχλύ. Μήπως άραγε η ρύθμιση αυτή γίνεται τώρα ακριβώς εν όψει της αμνηστίας που δημιουργήθηκε σχετικά με τα θέματα της παραγραφής; Αυτό το αφήνω στην κρίση του καθενός. Επειδή αυτό σας το ρώτησε η συνάδελφος από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, να πούμε ότι θα ισχύσει από εδώ και πέρα. Εάν θέλετε να βάλετε ότι θα ισχύσει για πράξεις που θα τελεσθούν στο μέλλον και για πράξεις οι οποίες θα αφορούν στο μέλλον ειδικές επιτροπές προκαταρκτικής εξέτασης, πρέπει να το πούμε ρητά.

Εάν το αφήσουμε έτσι, εάν παραδείγματος χάριν μεθαύριο τεθεί ζήτημα για τα υποβρύχια ή για τη «SIEMENS» και συσταθεί ειδική επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, στην περίπτωση αυτή, εφόσον έχει στο μεταξύ τροποποιηθεί ο Κανονισμός της Βουλής, θα μπορεί να εφαρμοστεί αυτή η διάταξη για την οποία μιλάμε. Είναι δικονομική η διάταξη, παρά το επιφανόμενο.

Άρα λοιπόν, για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, εάν θέλουμε να πούμε ότι δεν υπάρχει τίποτα εκ του πονηρού και επομένως αυτό ισχύει για το μέλλον, δηλαδή για ό,τι τελεστεί από εδώ και πέρα, τότε πρέπει να λεχθεί ρητά. Αλλιώς έχει δυνατότητα αναδρομικής ισχύος ακριβώς γιατί δεν πρόκειται για ουσιαστική, αλλά δικονομική διάταξη.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 2 εμένα μου γεννά ορισμένα ερωτηματικά. Πάντοτε -σας το είπα- εγώ πίστευα και πιστεύω ότι θα ήταν καλύτερα να λειτουργεί μονίμως το γνωμοδοτικό συμβούλιο, με μία ενιαία θητεία, να ερωτάται χωρίς να χρειάζεται ειδική απόφαση σύστασης. Να έχει θεσμοθετηθεί και να ερωτάται κάθε φορά και όχι να έχουμε κάθε φορά ψηφοφορίες για ένα συγκεκριμένο ζήτημα.

Να, λοιπόν, που δημιουργείται το ερώτημα το οποίο σας έθεσε το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Εγώ σέβομαι όλες τις απόψεις. Κλίνω περισσότερο προς τη δική σας άποψη, σε ό,τι αφορά το θέμα της συνταγματικότητας. Είναι πράγματι μια ψηφοφορία, η οποία είναι διαφορετική, για ένα γνωμοδοτικό όργανο. Επομένως, δεν προσθέτουν μία νέα ψηφοφορία ώστε να τίθεται θέμα συνταγματικότητας.

Να, όμως, που δημιουργούνται αμφιβολίες. Ούτε και εσείς ούτε και εγώ κατέχουμε την εξ αποκαλύψεως αλήθεια. Ενώ αν είχε υιοθετηθεί η άποψη που σας είχαμε πει και που είχαμε συζητήσει με τον κ. Δένδια στο σχέδιο νόμου που προτιθέμεθα να φέρουμε το 2009, δεν θα ετίθετο αυτό το θέμα όπως τίθεται αυτή την ώρα.

Εκεί, όμως, που προβληματίζομαι περισσότερο είναι στο ζή-

τημα ότι πάλι έχουμε το πρωθύστερο, έρχεται η εκτελεστική εξουσία και ρυθμίζει θέματα του Κανονισμού της Βουλής. Όπως και να είναι, το ξεκαθαρίζουμε. Όλα αυτά θα ισχύσουν μόνο εάν αλλάξει ο Κανονισμός της Βουλής. Υπάρχει πάντως ένα ανορθόδοξο σχήμα στην περίπτωση αυτή.

Δεύτερον. Τονίζω και πάλι ότι για μένα, αν αυτή η επιτροπή είναι διαρκής και μπορούσε ο Πρόεδρος της Βουλής να της λέει τι είναι εκείνο το οποίο θα έπρεπε να δει, θα μπορούσε να εξετάσει τα πράγματα της νομικής βασιμότητας πριν πάρουν την πρωτοβουλία οι τριάντα Βουλευτές.

Όπως και να το κάνουμε, κύριε Υπουργέ, οι τριάντα Βουλευτές σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία δεν θα γράψουν ένα γενικό κείμενο και θα το στείλουν στη Βουλή. Πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να κάνουν ένα νομικώς άρτιο κείμενο, το οποίο θα υπακούει στην αρχή του «Lege artis» και το οποίο θα πρέπει να έχει αποτελέσει αντικείμενο μελέτης. Δηλαδή πρέπει να έχουν διαβάσει, να έχουν μελετήσει και θέματα περί εξάλειψης του αξιοποιούν.

Εγώ ρωτώ το εξής: Αφού υποβάλουν αίτηση οι τριάντα θα συστήσουμε αυτήν την επιτροπή για να έλθει να εξετάσει τι; Το κυριότερο το οποίο θα έλθει να εξετάσει –και γι' αυτό γίνεται τώρα, μην κοροϊδεύμαστε, ύστερα από την απόφαση του δικαστικού συμβουλίου για το Βατοπέδι- θα είναι τα θέματα της παραγραφής, για να ξεφορτωθεί η Βουλή από πάνω της την ευθύνη. Αυτό κάνουμε.

Μη μου πείτε ότι θα μελετήσει τη βασιμότητα. Εάν ήταν έτσι τα πράγματα, κύριε Υπουργέ, τότε γιατί δεν έπρεπε να είναι πριν από την υπογραφή των τριάντα, αφού ξέρετε ότι με τη νομοθεσία που ισχύει σήμερα οι τριάντα δεν θα γράψουν μια έκθεση ιδεών για να την ψηφίσει η Βουλή; Πρέπει να είναι τεκμηριωμένη. Το λέει ο νόμος τι πρέπει να έχει. Το λέει και το Σύνταγμα. Πρέπει να είναι τεκμηριωμένη και να περιγράφει πραγματικά περιστατικά, αδίκημα το οποίο συντελείται και στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να αποφασίσει η Βουλή με βάση αυτό.

Σε τι θα είναι η βοήθεια, λοιπόν, αφού θα είναι μετά; Θα έχει δημιουργηθεί ο θόρυβος; Αυτό είναι; Και να προσθέσω και όλα τα θέματα που σας έλεγα προηγουμένως που αν τριάντα πάρουν την πρωτοβουλία, τίθεται ένα ζήτημα, αφού δεν εξέτασαν την παραγραφή τη στιγμή που ασκούν οιονεί δικαστικά καθήκοντα. Αφού ζητούν τη σύσταση τέτοιας επιτροπής, τίθεται θέμα ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 239 για κατάχρηση εξουσίας.

Διότι αν κάποιος πιστεύουν ότι μέσα από την επιτροπή θα πετάσουν το μπαλάκι αλλού –την ευθύνη για την παραγραφή- κάνουν λάθος. Οι τριάντα οι οποίοι θα βάλουν την υπογραφή τους και θα πουν «ναι, η Βουλή πρέπει να επιληφθεί αυτής της υποθέσεως», αυτοί οι τριάντα έχουν αποφασίσει ότι δεν υπάρχει παραγραφή –και το τονίζω, κατά την απόφαση του δικαστικού συμβουλίου- ή αγνοούμε ότι η παραγραφή έχει επέλθει.

Γι' αυτό σας είπα ότι η πρόταση που είχαμε κάνει είχε περισσότερα εχέγγυα, ήταν περισσότερο ασφαλής σε ό,τι αφορά την επίλυση των θεμάτων αυτών.

Και το τελευταίο που ήθελα πάλι σε αυτό το άρθρο να τονίσω και θα διαφωνήσω μαζί σας, είναι το εξής. Όπως το είχατε αρχικά έβγαине το συμπέρασμα ότι, εάν η Βουλή απορρίψει τη σύσταση τέτοιας επιτροπής, αφού δεν πάμε σε μια μόνιμη επιτροπή που μπορεί ο Πρόεδρος να την ενεργοποιεί για κάθε θέμα το οποίο θα προέκυπτε, πάμε τώρα στην ανάγκη ψηφοφορίας ad hoc, αν το θελήσει η Βουλή. Όπως το είχατε παλιά και φαινόταν ότι είναι υποχρεωτικό σε κάθε περίπτωση. Τότε ετίθετο πράγματι θέμα της ερμηνείας, όπως σας έλεγε και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Δηλαδή, όταν απορριφθεί αυτή η πρόταση, μήπως απορρίπτεται στην ουσία και η πρόταση των τριάντα Βουλευτών;

Όπως το βάλατε, όμως, τώρα, πρέπει να σας πω ότι δεν έχετε δίκιο, όταν λέτε ότι αφού το άρθρο 86 του Συντάγματος για όλες τις ψηφοφορίες λέει ότι θέλει εκατόν πενήντα και το πω έτσι- εφαρμογή του άρθρου 86. Είναι αν η Βουλή θέλει βοήθεια σε ένα ζή-

τημα που ενεργοποίησαν οι τριάντα Βουλευτές.

Εκεί που τα πράγματα πραγματικά θα ήταν διαφορετικά είναι αν αυτό συνιστούσε και απόφαση απόρριψης. Εκεί έχετε δίκιο. Όμως, εγώ νομικά ερμηνεύοντας το άρθρο 86, δεν πιστεύω ότι χρειάζεται αυτή η πλειοψηφία, αν είναι μόνο μέσα στο πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας να συστήσει η Βουλή ένα τέτοιο όργανο. Θα έλεγα ότι δεν αφορά την καθοριστική -ας το πω έτσι- εφαρμογή του πλαισίου του άρθρου 86, παράγραφος 3 ιδίως, του Συντάγματος.

Το τελευταίο που θέλω να παρατηρήσω σε ό,τι αφορά πλέον το άρθρο 6 είναι ότι εδώ λιγάκι με προβληματίσαν, κύριε Υπουργέ, οι προσθήκες τις οποίες κάνετε. Εκεί που έλεγε τη λέξη «παραγραφή» είπατε «και εξάλειψη του αξιοποιούν». Αν θυμάστε, ο κ. Μαρκογιαννάκης, όταν υπέβαλε αυτή την τροπολογία την οποία αποδεχθήκατε, μιλούσε και έλεγε και εκείνος για οριακή εφαρμογή και περίπου για ένα θέμα συμβολισμού τον οποίο κάνει με την τροπολογία την οποία μας έφερε και την οποία ψηφίζουμε. Όμως, προσέξτε τι είχε πει και θυμηθείτε. Είχε πει: «Λέω για το θέμα της παραγραφής, η οποία έχει προκύψει και όχι της αποσβεστικής προθεσμίας, δηλαδή, λέμε για την περίπτωση, όπως το άρθρο 1 –ήταν συνδυασμός του άρθρου 1- όπου έχουμε ζήτημα εφαρμογής του άρθρου 1. Και έχουμε παραγραφή στο πλαίσιο του άρθρου 1 του ισχύοντος σχεδίου νόμου. Από εκεί και πέρα τι θα γίνει εάν υποθέσουμε ότι έχουμε την ίδια παραγραφή; Να μην μπορεί να ζητήσει εκείνος ο οποίος πράγματι είναι «θύμα» αυτής της παραγραφής, σύμφωνα με την καλή του ορού έννοια, να εξεταστεί στην ουσία η υπόθεσή του;

Γι' αυτό έλεγε για το ειδικό δικαστήριο, το οποίο στο μεταξύ θα έχει συσταθεί. Με το να προσθέσετε, όμως, εδώ και την αποσβεστική προθεσμία είναι σαν να υπονοείτε ότι καταλαμβάνουμε και την περίπτωση αυτή και μπορεί να ζητήσει κάποιος να εξεταστεί η υπόθεσή του από το ειδικό δικαστήριο.

Όμως, αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι θέμα εφαρμογής του άρθρου 86, παράγραφος 5 του Συντάγματος, το οποίο και χθες το συζητούσαμε εδώ. Δεν είναι θέμα εφαρμογής του άρθρου 1. Ο κ. Μαρκογιαννάκης σας το ανέφερε εν όψει της εφαρμογής του άρθρου 1.

Εδώ βάζετε ένα άλλο θέμα. Φοβάμαι ότι, εάν δεν φύγουν οι διατάξεις αυτές περί εξάλειψης του αξιοποιούν, τότε θα μεπε- δέσουμε την εφαρμογή τούτου του σχεδίου νόμου και του άρθρου 6, με την εφαρμογή του άρθρου 86 παράγραφος 5, του Συντάγματος. Εκεί είναι εντελώς διαφορετικό το ζήτημα.

Παρακαλώ πολύ μέχρι να το ψηφίσουμε στο σύνολο, κοιτάξτε αυτό το ζήτημα ή οπωσδήποτε, ας υπάρξει μια διευκρίνιση. Γιατί αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό, δεδομένου ότι έχουμε υποθέσεις εν εξελίξει για τις οποίες και αυτό εφαρμόζεται από τη στιγμή κατά την οποία –το τονίζω- είναι θέμα άσκησης του δικαιώματος εκ μέρους του κατηγορουμένου. Επομένως, δεν τίθεται θέμα μη αναδρομικής εφαρμογής της σχετικής διάταξης για υποθέσεις που είναι εκκρεμείς.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 4ο Γυμνάσιο Αγρινίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Γεωργιάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά ή λιγότερο, άμα θέλετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όσο μπορώ πιο γρήγορα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω τη σημερινή μου αγόρευση με μια διχογνωμία που παρατηρήθηκε χθες μεταξύ του εισηγητού μας, του κ. Πλεύρη, και του Υπουργού, του κ. Καστανίδη.

Ο κ. Καστανίδης εξανέστη όταν ο κ. Πλεύρης μίλησε για κλέφτες Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να πω εδώ στον κύριο Υπουργό ότι ένα από τα μεγαλύτερα καθήκοντα ημών των πολιτικών σ' αυτήν την κρίσιμη εποχή που ζούμε είναι να αποδείξουμε στους πολίτες ότι δεν είναι όλοι οι πολιτικοί το ίδιο.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, ο άκρατος λαϊκισμός και η δημαγωγία των ημερών, σε συνδυασμό με τη δίκαιη οργή των πολιτών για όλα όσα συμβαίνουν, έχουν οδηγήσει σε εικόνες, οι οποίες είναι εξαιρετικά επιζήμιες και βλαπτικές για το σύνολο του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Εγώ θα ήθελα να αποδείξω ότι δεν είναι όλοι ίδιοι και για να δείξω τη διάθεση του εισηγητού μας, κύριε Καστανίδη, θα σας φέρω το εξής παράδειγμα: Θα κάνω τη σύγκριση μεταξύ του τότε Υπουργού κ. Χάρη Καστανίδη και του διαδόχου του στο ίδιο αξίωμα κ. Τάσου Μαντέλη. Ήταν δύο Βουλευτές και Υπουργοί στην ίδια κυβέρνηση. Ο ένας Υπουργός, ο κ. Χάρης Καστανίδης, ζήτησε τότε να μπει μια ειδική επιτροπή, η οποία θα ελέγχει τις μεγάλες συμβάσεις του δημοσίου. Για λόγους που μόνο εκείνος γνωρίζει – και θα μου επιτρέψετε, εγώ δεν έχω επαρκώς μέχρι σήμερα καταλάβει – ο τότε Πρωθυπουργός κ. Σημίτης δεν απεδέχθη αυτήν την πρόταση του τότε Υπουργού κ. Χάρη Καστανίδη. Ως συνέπεια αυτής της μη αποδοχής, ο κ. Χάρης Καστανίδης υπέβαλε την παραίτησή του – κατά τη γνώμη μου πολύ ορθώς – διασώζοντας την τιμή του πολιτικού κόσμου – για να μπορούμε να το λέμε σήμερα μετά από τόσα χρόνια – και ο κ. Σημίτης διόρισε στη θέση του τον κ. Μαντέλη, ο οποίος, κατά δική του δήλωση, πήρε από τη «SIEMENS» μισό εκατομμύριο μάρκα προς ενίσχυση της προεκλογικής του εκστρατείας.

Είναι οι ίδιοι ο κ. Καστανίδης και ο κ. Μαντέλης; Προφανώς και δεν είναι ίδιοι. Πρέπει να το αναδείξουμε; Πρέπει!

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι επειδή δεν είναι ίδιοι, κύριοι συγγενείς, θα κάνουμε τα «στραβά μάτια» σε ό,τι έκανε ο κ. Μαντέλης ή για το τι έκανε ο κ. Σημίτης. Υπενθυμίζω ότι ο κ. Μαντέλης τότε ήταν ο δεξί χέρι του πρωθυπουργού στην κυβέρνηση και ο κ. Τσουκάτος, ο έτερος καπιταδόκτης, ήταν το δεξί χέρι του Πρωθυπουργού στο ΠΑΣΟΚ.

Άρα, λοιπόν, όταν λέμε, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, για κλέφτες Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ, μιλάμε με ονόματα. Τα ξέρει η ελληνική κοινωνία τα ονόματα. Δεν έχει κανένα λόγο ο κ. Χάρης Καστανίδης – ειδικά ο κ. Χάρης Καστανίδης – να προασπίζει κανέναν από αυτούς.

Πρέπει δε να σας πω ότι θα ήταν πολύ χρησιμότερο για την τιμή του πολιτικού κόσμου σε σχέση με το σημερινό νομοσχέδιο, εάν αναλαμβάνετε ως ΠΑΣΟΚ μια πρωτοβουλία να μας πείτε με θάρρος τι συνέβη με τα οικονομικά του δικού σας κόμματος και πόσα χρήματα της «SIEMENS» κατέληξαν στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο θα μπορούσε να κάνει και η Νέα Δημοκρατία.

Ξέρετε γιατί, κύριε Υπουργέ; Κάποτε έλεγε ο κ. Σημίτης: «Όποιος έχει στοιχεία να πάει στον εισαγγελέα». Φαντάζομαι ότι όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα αντιλαμβάνομαστε ότι δεν αναγνωρίζουμε μόνο τα ελληνικά δικαστήρια. Αν έρθει κάποιος καταδικασθείς για φόνο στην Ελλάδα από γερμανικό δικαστήριο, δεν θα πούμε ότι δεν είναι φονιάς. Φονιά θα τον λέμε.

Πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι τον Αύγουστο του 2008 δικαστήριο της Γερμανίας, του Μονάχου συγκεκριμένα, κατέδικασε τον κ. Χριστοφοράκο ως ένοχο δωροδοκίας δύο προσώπων: του κ. Γείτονα εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ και του κ. Γιάννη Βαρθολομαίου εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας. Η δικαστική απόφαση του δικαστηρίου του Μονάχου έλεγε ότι αυτοί οι δύο κύριοι δεν τα έπαιρναν για τον εαυτό τους, αλλά τα έπαιρναν ο ένας για λογαριασμό του δικού του κόμματος και ο άλλος για λογαριασμό του δικού του κόμματος, ώστε να ψηφίζουν τα στελέχη των δύο αυτών κομμάτων – έτσι λέει η δικαστική απόφαση μέσα υπέρ των συμφερόντων της «SIEMENS» και κατά των συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου.

Δεν θα πρέπει λοιπόν, κύριε Υπουργέ – και αυτή είναι η θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού – να κοροϊδεύουμε τους πολίτες μ' αυτό το νόμο, για τον οποίο επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν αμφισβητώ καθόλου την καλή σας πρόθεση. Είμαι βέβαιος ότι έχετε την καλύτερη, όπως είμαι βέβαιος ότι δεν μπορούσε στο πλαίσιο του παρόντος Συντάγματος να γίνει κάτι πολύ

διαφορετικό από αυτό που φαίνεται εδώ σήμερα.

Το ερώτημα, λοιπόν, που φέρνουμε σήμερα εδώ είναι αν αυτός ο νόμος πρόκειται να συμβάλει έστω και κατ' ελάχιστο στο να μπορεί να τιμωρηθεί – φυσικά στο μέλλον, γιατί αναδρομική ισχύς νόμου δεν υφίσταται – ο οποιοσδήποτε Υπουργός, για να ικανοποιηθεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Η απάντηση είναι απερίφραστα όχι και γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

Αντιθέτως, η πρόταση που έκανε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, κ. Μουλόπουλε, έγκειται στο να εκδώσει το ελληνικό δημόσιο, η Κυβέρνηση, πράξεις καταλογισμού της ζημίας στα πρόσωπα που έβαλαν τις υπογραφές και να πάρει τα χρήματα από αυτούς που έβαλαν τις υπογραφές και να τρέχουν αυτοί, κύριε Υπουργέ, στα δικαστήρια για να μας πουν αν έχουν παραγραφεί ή δεν έχουν παραγραφεί και πώς βρήκαν τα λεφτά.

Διότι, κύριε Υπουργέ, θα σας πω με μεγάλη ειλικρίνεια το εξής. Εγώ ως Βουλευτής τρεις χιλιάδες χρόνια εδώ δεν ανέχομαι να βγαίνω στο δρόμο και να μου λένε κάποιοι «όλοι οι Βουλευτές τα παίρνετε».

Επειδή δηλαδή κάποιος εξοργίζεται – και δικαίως ο πολίτης είναι εξοργισμένος – όταν βλέπει το σπίτι του κ. Τσοχατζόπουλου στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου – που εγώ δουλεύω κάθε μέρα από τα δεκαπέντε μου χρόνια και δεν μπορώ να αγοράσω τις γλάστρες για το μπαλκόνι – θα πρέπει εγώ να ακούω ότι είμαστε όλοι σαν τον Τσοχατζόπουλο; Δεν το καταλαβαίνω αυτό! Εδώ είναι η ευθύνη του πολιτικού κόσμου. Θα πρέπει να κάνουμε κάτι, αλλά με πράξεις γενναιότητας που θα έχουν αποτέλεσμα. Διότι αυτό που φέρατε εδώ, κύριε Υπουργέ – και επιτρέψτε μου να σας πω ότι μακάρι να βγούμε ψεύτες εμείς και αληθείς εσείς – δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα επί της ουσίας.

Και έρχομαι τώρα, κύριε Υπουργέ, σε μία τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει και η οποία έχει πάρει και μεγάλη έκταση λόγω της επικαιρότητας.

«Dura lex, sed lex», έλεγαν οι Λατίνοι. Δεκτόν. «Σκληρός νόμος, αλλά νόμος». Όμως, εδώ είμαστε ένα νομοθετικό σώμα για να μπορούμε να διορθώνουμε τυχόν αβλεψίες του νόμου.

Έχουμε, λοιπόν, την περίπτωση του κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη. Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι ο κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης είναι σκληρός πολιτικός αντίπαλός σας, τον πολεμάτε πολλά χρόνια και προφανώς θα θέλατε πάρα πολύ να μην υπήρχε, γιατί όποιος υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ έχει σταθεί απέναντί του, τον έχει κάνει σκόνη. Όμως από την άλλη, αντιλαμβάνομαι ότι ως κόμμα δημοκρατικών αρχών αντιλαμβάνεστε ότι η ετυμηγορία των πολιτών της κεντρικής Μακεδονίας δεν μπορεί να πεταχτεί στον κάλαθο των αχρήστων, η οποία μάλιστα είναι και πολύ πρόσφατη και με πολύ μεγάλη πλειοψηφία.

Ας δούμε, λοιπόν, τι λέμε στους πολίτες για να το καταλάβουν. Εμείς δεν λέμε να αθωνούμε κανέναν. Εμείς λέμε ένα πολύ απλό πράγμα. Όπως είναι τώρα ο νόμος – δείτε την περίπτωση Ψωμιάδη – κάποιος ο οποίος έχει εκλεγεί καταδικάζεται – προσέξτε! – για ένα αδίκημα – στην προκειμένη περίπτωση για παράβαση καθήκοντος – με αναστολή. Δηλαδή, το ποινικό δικαστήριο κρίνει ότι να μην είναι ένοχος αυτής της πράξης, αλλά αναστέλλει την ποινή. Δεν θεωρεί, δηλαδή, τόσο βαρύ το αδίκημα για να την εκτελέσει. Και ενώ το ποινικό δικαστήριο λέει ότι αναστέλλει την ποινή, βάσει του νόμου ο Υπουργός Εσωτερικών έχει το δικαίωμα να τον παύσει, να τον θέσει σε αργία. Δηλαδή, ενώ το ποινικό δικαστήριο λέει ένοχος μεν, αλλά όχι τόσο για να εκτελέσω την ποινή – γι' αυτό και του δίνω αναστολή – ο πολιτικός προϊστάμενος τώρα έχει αποκτήσει το δικαίωμα – και κατά τη γνώμη μας εδώ είναι το λάθος το οποίο θέλω να διορθώσουμε – να τον θέσει σε αργία. Δεν στέκεται δηλαδή στην αναστολή, αλλά στην τελεσίδικη καταδίκη.

Εμείς, λοιπόν, λέμε το εξής. Επειδή φαντάζομαι πως όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι δεν μπορεί να συζητάμε στα σοβαρά ότι η προσωποποίηση της διαφθοράς στο ελληνικό δημόσιο είναι ο Παναγιώτης Ψωμιάδης και η μείωση προστίμου σε έναν πρατηριούχο από τα 89.000 στα 5.000 – και μάλιστα ενός πρατηριούχου που έχει αποβιώσει – η τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει – και για την οποία δεν έχουμε ακούσει κάποια απάντηση από την Κυβέρνηση – λέει ότι εάν η απόφαση του δικαστηρίου έχει αναστολή, όπως ακριβώς το ποινικό δικαστήριο δίνει αναστολή, έτσι

αυτή η αναστολή να ισχύει και ως προς τη διοικητική κύρωση που επιβάλλει ο εκάστοτε Υπουργός Εσωτερικών. Αυτό λέμε. Δεν λέμε ούτε να αθώνονται οι παράνομοι, ούτε να κάνουμε τα στραβά μάτια, ούτε τίποτα. Εάν δεν έχει αναστολή, το καταλαβαίνουμε. Το δικαστήριο λέει να εκτελεστεί η ποινή. Εδώ, όμως, το δικαστήριο λέει να μην εκτελεστεί.

Και ενώ το δικαστήριο λέει να μην εκτελεστεί, ο κ. Ψωμιάδης τώρα -ή οποιοσδήποτε άλλος στη θέση του- μπορεί να βρεθεί με μια αργία.

Το θεωρούμε πάλι πολύ λάθος. Είναι κακό μήνυμα για τη δημοκρατία μας. Θα θέλαμε να κάνετε δεκτή αυτήν την τροπολογία, η οποία θα έλυνε το πολιτικό πρόβλημα. Πιστεύω ότι αν την ακούσει και ο πιο σφοδρός πολιτικός αντίπαλος του Παναγιώτη Ψωμιάδη, θα καταλάβει ότι είναι εν πνεύματι δίκαια και θα λύσει ενδεχομένως και πολλά μελλοντικά προβλήματα.

Πριν από λίγες μέρες συνέβη ένα πρωτοφανές γεγονός. Δικαστήριο της Ηλείας καταδίκασε σε δεκαετή κάθειρξη έναν παππού εβδομήντα επτά ετών, ο οποίος την ώρα που κοιμόταν, μπήκαν στο σπίτι του δύο ληστές. Αυτός ξύπνησε, επακολούθησε πάλη μεταξύ αυτού και των ληστών και πάνω στην πάλη ο παππούς με ένα μαχαίρι χτύπησε στο πόδι τον έναν από τους δύο ληστές. Το χτύπημα δυστυχώς ήταν μοιραίο, γιατί χτύπησε αρτηρία και μετά από λίγες ώρες απεβίωσε ο ένας από τους δύο ληστές. Ως αποτέλεσμα το δικαστήριο καταδίκασε τον άνθρωπο αυτό, που κοιμόταν στο σπίτι του και ξύπνησε όταν δύο ένοπλοι ληστές βρέθηκαν από πάνω του και αμύνθηκε για τον εαυτό του, με δεκαετή κάθειρξη. Θα κάτσει ο άνθρωπος αυτός στη φυλακή για τα επόμενα χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, έχουν αλλάξει οι κοινωνικές συνθήκες στην Ελλάδα. Έχει αλλάξει η φύση της εγκληματικότητας. Αφού θέλετε να φέρνεται επίκαιρες νομοθετικές πρωτοβουλίες, ελάτε να συζητήσουμε σε επόμενο νομοσχέδιό σας, πώς θα θεμελιώσουμε το δικαίωμα της αυτοάμυνας των ανθρώπων στα σπίτια τους. Αυτό είναι μεγάλο θέμα, είναι μείζον θέμα και θέλουμε την άποψη του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει οισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, παίρνω το λόγο για να κάνω μια παρατήρηση πάνω στην τροπολογία που φέρνεται στο άρθρο 8.

Διατυπώθηκαν κάποιες επιφυλάξεις για ενδεχόμενη αποδυνάμωση της λειτουργίας του «Χαμόγελου του Παιδιού» εξαιτίας αυτών που προβλέπονται. Με δεδομένες τις διευκρινίσεις που δώσατε, νομίζω ότι πρέπει να δεχθούμε ότι το εύρος των δράσεων του υπό σύσταση οργάνου, δηλαδή της Εθνικής Συντονιστικής Ομάδας Προστασίας Ανηλίκων, όπως και να το κάνουμε ξεπερνά την εμβέλεια της λειτουργίας ενός οργανισμού όπως είναι το «Χαμόγελο του Παιδιού». Γι' αυτό και υπερψηφίζουμε την τροπολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά δεν είμαι κρατιστής, κάθε άλλο. Νομίζω ότι ο υπέρμετρος κρατισμός έχει φέρει τη χώρα στη σημερινή κατάσταση, στα δεινά που αντιμετωπίζει. Όμως, θεωρώ ότι η παροχή αγαθών και υπηρεσιών που άπτονται του γενικού συνόλου των δικαιωμάτων της κοινωνικής προστασίας, είναι πρόπον να τελεί υπό κρατική εποπτεία. Κατ' αυτό τον τρόπο ψηφίζουμε τη διάταξη. Την ψηφίζουμε όμως και για έναν ακόμη λόγο.

Θεωρούμε ότι εν όψει του πνεύματος συνεννόησης που αναζητήσαμε και βρήκαμε στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, θα ήταν αδόκιμο να μην το ψηφίσουμε στο σύνολό του εξαιτίας μιας σχετικής παραφροσύνης και μάλιστα σε μια διάταξη που είναι άσχετη με τον κορμό αυτού.

Για όλα αυτά, υπερψηφίζουμε και το άρθρο 8.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Με το σκεπτικό του συναδέλφου, κύριε Υπουργέ, και εμείς θα ψηφίσουμε το άρθρο 8. Δόθηκαν οι

απαιτούμενες εξηγήσεις.

Όσον αφορά το θέμα που ανέδειξε ο κ. Γεωργιάδης, αν πραγματικά έχει περάσει η είδηση και η οικογραφία είναι όπως αναφέρεται στην είδηση, πρέπει να πάρουμε μια νομοθετική πρωτοβουλία. Προφανώς δεν μπορούμε να αλλάξουμε την απόφαση. Αλλά δεν είναι δυνατόν αυτός που μπαίνει να ληστέψει, να καταδικάζεται με τρεις μήνες και αυτός που βρίσκεται στην άμυνα, να έχει δεκαετή κάθειρξη. Δεν ξέρω τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, αλλά οπωσδήποτε πρέπει να εξεταστούν.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στην τροπολογία που φέραμε. Βέβαια έχει ως αναφορά τον κ. Ψωμιάδη, αλλά είναι γενικότερη. Κοιτάξτε τώρα αδιέξοδο που έχουμε, κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτά που έχουμε ψηφίσει. Θεωρητικά ο κ. Ψωμιάδης και ο καθένας που θα βρεθεί σ' αυτήν την θέση, από τη στιγμή που δεν έχει στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων, μπορεί να κατέβει σε εκλογές για περιφερειάρχης, να εκλεγεί και με το που εκλέγεται, ο διορισμένος περιφερειάρχης πρέπει να προκαλεί την έκπτωση. Ας το δούμε λοιπόν με αναφορά αυτό που συνέβη στον κ. Ψωμιάδη.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτή η ρύθμιση που εμείς πάμε να κάνουμε είναι σωστή. Δεν είναι δυνατόν το ανασταλτικό αποτέλεσμα που δίνει το ποινικό δικαστήριο να μην ακολουθεί και τις διοικητικές κυρώσεις, διότι ο ποινικός δικαστής έχει τον πρώτο λόγο σ' αυτά τα θέματα, κρίνει ότι όλες οι παρεπόμενες ποινές πρέπει να τελούν σε αναστολή και δεν είναι δυνατόν η διοικητική κύρωση να συνεχίζει να υπάρχει παρ' όλο που έχει δοθεί αναστολή. Είναι κάτι που πιστεύω ότι μπορείτε να το δείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Πλεύρη.

Ο κ. Μουλόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Απλώς θέλω να πω κι εγώ ότι οι εξηγήσεις που έδωσε ο κ. Υπουργός για το θέμα της προσθήκης μάς έχουν λύσει τις απορίες και τις επιφυλάξεις και ότι θα το ψηφίσουμε κι εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Μουλόπουλο.

Ο κ. Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφού ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για το θετικό πνεύμα με το οποίο προσήλθαν στη συζήτηση, θα ήθελα να ευχαριστήσω, επίσης ορισμένους συναδέλφους που, όπως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έκαναν τιμητικές αναφορές στο πρόσωπό μου.

Σχετικά με την τροπολογία που κατέθεσε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Όταν επιβάλλεται μία ποινή, η ποινή συνοδεύεται από παρεπόμενες ποινές όπως είναι η άσκηση των πολιτικών δικαιωμάτων. Ο νόμος προβλέπει σ' αυτήν την περίπτωση ότι η αναστολή της κύριας ποινής σημαίνει και αναστολή της παρεπόμενης ποινής. Ο νόμος όμως δεν προέβλεπε το ίδιο για τη διοικητική κύρωση, διότι θεωρείται ότι αυτή είναι ανεξάρτητη του συστήματος κυρίων και παρεπόμενων ποινών και στοχεύει στο δημόσιο συμφέρον.

Αντιλαμβάνομαι τις απόψεις που επικαλούνται την πρόσφατη εκλογική ετυμηγορία. Ωστόσο, δεν θα μπορούσα να αναλάβω μία πρωτοβουλία που αφορά ψηφισμένη διάταξη του νόμου σχετικά με την αναδιοργάνωση του πρώτου και δεύτερου βαθμού αυτοδιοίκησης, δηλαδή του νόμου για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», εάν δεν είχα τουλάχιστον την προς τούτο εξουσιοδότηση του Υπουργού Εσωτερικών, ο οποίος είναι και ο νομοθέτης. Τέτοια εξουσιοδότηση δεν έχω, συνεπώς δεν θα μπορούσα αναρμοδίως να πω τίποτα περισσότερο για την τροπολογία σας.

Εν πάση περιπτώσει -τώρα μιλώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης και ως νομικός- νομίζω ότι διαθέτει δυνατότητες και νομικά μέσα ο ευρισκόμενος σε ανάλογη θέση να προβάλει τα επιχειρήματά του σχετικά με την εφαρμογή της σχετικής αποφάσεως. Πάντως, ας έχετε υπ' όψιν σας ότι δεν είναι ο Υπουργός των Εσωτερικών που επιβάλλει την κύρωση, αλλά ο Γενικός Γραμματέας της αποκεντρωμένης περιφέρειας.

Από τη στιγμή, επίσης, που οι συνάδελφοι είχαν την καλοσύνη να δεχθούν τη συζήτηση του προστεθέντος άρθρου και μάλιστα δήλωσαν ότι το υπερψηφίζουν, θα παρακαλέσω πολύ, κύριε Πρό-

εδρε, στον τίτλο να υπάρξει η προσθήκη της φράσης «και άλλες διατάξεις».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ρωτήσω κάτι τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σ' ό,τι αφορά το άρθρο 6 κρατάτε μία επιφύλαξη να το δούμε μέχρι να έλθει στην Ολομέλεια...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να σας πω πολύ ευχαρίστως. Υπάρχει ένα θέμα, κύριε συνάδελφε. Εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση να παραμείνει η διάταξη ως αρχικά υιοθετήθηκε. Αναρωτιέμαι: Τι θα γίνει στην περίπτωση που υπάρξει εξάλειψη αξιοποιούν;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Από τι λόγο, κύριε Υπουργέ; Εξάλειψη αξιοποιούν από τι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από τη Β' τακτική σύνοδο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό λέω. Δεν παρακολουθήσατε ίσως. Συγγνώμη. Δεν θα ήσασταν εδώ.

Είπα, κύριε Πλεύρη -και το λέω και συγχωρέστε με, αλλά είναι σοβαρό το θέμα και με απασχολεί πάρα πολύ- ότι ο κ. Μαργιαννάκης το έφερε αρχικά ως μια συμπληρωματική ρύθμιση του άρθρου 1 που αφορά αμιγώς την παραγραφή. Αν βάλουμε και το θέμα της εξάλειψης του αξιοποιούν, τότε είναι σαν να κάνουμε τη διάταξη αυτή, διάταξη εκτελεστική του άρθρου 86, παράγραφος 5, του Συντάγματος. Άλλα λέει το 86, παράγραφος 5, για την περίπτωση αυτή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι κατ' ανάγκη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καταλάβατε πού είναι το πρόβλημα; Είναι σοβαρό!.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε συνάδελφε, μισό λεπτό, να αποσαφηνίσουμε μερικά πράγματα. Το άρθρο 86, παράγραφος 5, του Συντάγματος ορίζει ότι αν για οποιονδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένης της παραγραφής, άρα και αν δεν αναφερόμασταν στην εξάλειψη του αξιοποιούν, θα μπορούσε να θεωρηθεί -πράγμα που δεν συμβαίνει- ότι είναι εκτελεστικός έτσι και αλλιώς του άρθρου 86, παράγραφος 5. Διότι, επαναλαμβάνω, η διατύπωση του Συντάγματος είναι «αν για οποιονδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένου και του λόγου της παραγραφής». Η αρχική διατύπωση για παραγραφή ομιλεί.

Συνεπώς σύμφωνα με το σκεπτικό σας θα μπορούσε να θεωρηθεί και χωρίς τη νομοτεχνική βελτίωση που έφερα στο άρθρο, ότι είναι εκτελεστικό του άρθρου 86 του Συντάγματος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μόνο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν είναι.

Εδώ προστίθεται η εξάλειψη του αξιοποιούν, γιατί αναρωτιέμαι, αν το δικαστικό συμβούλιο αποφανθεί ότι επήλθε εξάλειψη του αξιοποιούν, επειδή δεν ετηρήθη ο προβλεπόμενος χρόνος της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 86, παράγραφος 3, ο Υπουργός κατά του οποίου υπήρξαν υπόνοιες ή ο Υφυπουργός δεν θα έχει την ίδια δυνατότητα, αν το επιθυμεί, να ζητήσει την ουσιαστική εκκαθάριση του ζητήματος με εκείνον για τον οποίο υπήρξε παραγραφή;

Η νομοτεχνική βελτίωση που επέφερα με την πρόβλεψη της εξάλειψης του αξιοποιούν κάνει ρητή αναφορά στο άρθρο 3 του νόμου περί ευθύνης υπουργών. Άρα, λοιπόν, δεν θεωρώ ότι είναι...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Του άρθρου 2 του νομοσχεδίου, δηλαδή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ακριβώς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε είναι εκτελεστική του άρθρου 86, παράγραφος 5.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πιστεύω ότι είναι μια παράλληλη δυνατότητα που προσφέρεται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό να διευκρινισθεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ωραία. Το διευκρινίζω, λοιπόν. Έχει την αυτοτέλειά της η συνταγματική ρύθμιση της παραγράφου 5 του άρθρου 86. Προσφέρεται με την ψηφιζόμενη διάταξη παράλληλη ευκαιρία, για να είμαι ακριβής και στη νομική μου διατύπωση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν. 3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: «ΠΑΡΩΝ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: «ΠΑΡΩΝ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 μετά την προσθήκη του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό μετά την προσθήκη του κυρίου Υπουργού κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του νομοσχεδίου και στο σύνολό του.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύ-

βολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Τροποποίηση του ν.3126/2003 για την ποινική ευθύνη των Υπουργών και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 του ν. 3126/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 παραγράφονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 111 και 112 του Ποινικού Κώδικα. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 113 παράγραφοι 1 έως 3 του Ποινικού Κώδικα, και στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκε η πράξη και β) όσο ισχύει η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την αναστολή της ποινικής δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η πρόταση για άσκηση της ποινικής δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές, με συγκεκριμένη αναφορά στα στοιχεία της αξιόποινης πράξης και μνεία των διατάξεων που παραβιάστηκαν, διαφορετικά είναι απαράδεκτη.

2. Η Βουλή, αφού υποβληθεί το ανωτέρω αίτημα στο Προεδρείο, με απόφαση που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, μπορεί να αναθέτει σε τριμελές γνωμοδοτικό συμβούλιο τον νομικό έλεγχο των στοιχείων της κατηγορίας και την αξιολόγηση της ουσιαστικής βασιμότητας αυτών. Με την ίδια απόφαση τάσσεται προθεσμία για την ολοκλήρωση του ελέγχου και την παράδοση της γνωμοδότησης στον Πρόεδρο της Βουλής.

Το γνωμοδοτικό συμβούλιο αποτελείται από έναν αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου και δύο εισαγγελείς εφετών, οι οποίοι κληρώνονται, με τους αναπληρωματικούς τους, σε δημόσια συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, που προσκαλείται ειδικά γι' αυτό, μεταξύ όλων των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου και όλων των εισαγγελέων εφετών που υπηρετούν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Για τη διενέργεια της κλήρωσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποστέλλει στον Πρόεδρο της Βουλής κατάλογο των ανωτέρω δικαστικών λειτουργών, που υπηρετούν στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών.

3. Το γνωμοδοτικό συμβούλιο, μετά τον νομικό έλεγχο των στοιχείων της κατηγορίας και την αξιολόγηση της ουσιαστικής βασιμότητας αυτών, γνωμοδοτεί εάν συντρέχει περίπτωση για διερεύνηση ποινικής ευθύνης Υπουργού, από την ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή της παραγράφου 4. Η γνωμοδότηση του γνωμοδοτικού συμβουλίου παραδίδεται στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, ανακοινώνεται στην Ολομέλεια της και διανέμεται στους Βουλευτές.

4. Η Βουλή, με απόφαση που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Με την ίδια απόφαση τάσσεται και προθεσμία για την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης και την υποβολή του εγγράφου πορίσματος αυτής προς την Ολομέλεια μαζί με το αποδεικτικό υλικό.

5. Η επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και μπορεί να αναθέτει σε εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις.

Όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία διενεργείται προκαταρκτική εξέταση συνεπάγεται για τον Υπουργό οικονομικά οφέλη, κατά την έννοια του άρθρου 76 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, η επιτροπή διατάσσει την κατάσχεσή τους. Για τα κατασχεθέντα αποφαινεται το Δικαστικό Συμβούλιο του άρθρου 8, με το βούλευμα που εκδίδεται για την κατηγορία, κατά τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 11. Ο καθού η κατάσχεση μπορεί να ζητήσει την άρση αυτής, με αίτηση που απευθύνεται προς το άνω Δικαστικό Συμβούλιο όταν τούτο συγκροτηθεί.

6. Το πόρισμα του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 4 πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης. Αιτιολογημένη πρέπει να είναι και η πρόταση της τυχόν μειοψηφίας, η οποία καταχωρίζεται σε χωριστό κεφάλαιο του ίδιου πορίσματος.

7. Εάν η Ολομέλεια της Βουλής απορρίψει, κατά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4, ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για την άσκηση της ποινικής δίωξης, νέα πρόταση που στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά είναι απαράδεκτη.»

Άρθρο 3

1. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ν. 3126/2003 η εντός παρενθέσεως φράση «(άρθρο 5 παρ. 2)» αντικαθίσταται με τη φράση «(άρθρο 5 παρ. 4)».

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 17 του ν. 3126/2003 η φράση «των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 5» αντικαθίσταται με τη φράση «των παραγράφων 2 έως και 6 του άρθρου 5».

Άρθρο 4

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 10 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Εφόσον η πράξη για την οποία διενεργείται ανάκριση είναι σε βαθμό κακουργήματος, ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, μπορεί να απαγορεύσει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα που προέρχονται από την τέλεση του ανωτέρω εγκλήματος. Από την απαγόρευση εξαιρούνται λογαριασμοί και ποσά τα οποία είναι αναγκαία για την κάλυψη των γενικότερων δαπανών διαβίωσης του κατηγορουμένου και της οικογένειάς του, των εξόδων για τη νομική του υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων ως άνω στοιχείων. Η διάταξη του ανακριτή επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στο διευθυντικό στέλεχος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή κοινής θυρίδας η διάταξη επιδίδεται και στον τρίτο. Η απαγόρευση ισχύει από τη χρονική στιγμή της επίδοσης της διάταξης του ανακριτή στο πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό. Από τότε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Ο κατηγορούμενος και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διάταξης του ανακριτή, με αίτηση που απευθύνεται προς το Δικαστικό Συμβούλιο και κατατίθεται στον

ανακριτή ή τον εισαγγελέα, μέσα σε είκοσι ημέρες από την επίδοση σε αυτόν της διάταξης. Στη σύνθεση του Συμβουλίου, που κρίνει την αίτηση, δεν μετέχει ο ανακριτής. Η υποβολή της αίτησης και η προθεσμία της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της διάταξης. Η διάταξη ανακαλείται αν προκύψουν νέα στοιχεία.»

Άρθρο 5

Η παράγραφος 3 του άρθρου 10 του ν. 3126/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατά Υπουργού, εν ενεργεία ή μη, δεν επιτρέπεται η έκδοση εντάλματος βίαιης προσαγωγής, σύλληψης και προσωρινής κράτησης. Επιτρέπεται η επιβολή περιοριστικών όρων, σύμφωνα με τα άρθρα 282 παράγραφοι 1, 2, 4 και 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 62 του Συντάγματος.»

Άρθρο 6

Μετά το άρθρο 16 του ν. 3126/2003 προστίθεται άρθρο 16Α ως εξής:

«Άρθρο 16Α

Έλεγχος της ουσίας της κατηγορίας

1. Σε περίπτωση που ανακύπτει ζήτημα παραγραφής της αξιόποινης πράξης ή εξάλειψης του αξιοποίνου σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2, το Δικαστικό Συμβούλιο ή το Ειδικό Δικαστήριο ερευνά την ουσία της κατηγορίας, όταν τούτο ζητήσει ο κατηγορούμενος Υπουργός.

2. Η πιο πάνω έρευνα γίνεται μόνο για εκείνον τον κατηγορούμενο που υπέβαλε σχετικό έγγραφο αίτημα και ακολούθως εκδίδεται βούλευμα ή απόφαση, αντίστοιχα επί της ουσίας της υπόθεσης.

3. Η αίτηση του κατηγορουμένου, με την οποία αυτός ζητά την έρευνα της ουσίας της κατηγορίας πριν από την έρευνα για την παραγραφή, ή την εξάλειψη του αξιοποίνου, δεν πρέπει να περιέχει οποιαδήποτε αίρεση και κατατίθεται κατά την προδικασία στον εισαγγελέα του Συμβουλίου, ενώπιον δε του ακροατηρίου κατά την έναρξη της εκδίκασης. Όταν το ζήτημα της παραγραφής ή της εξάλειψης του αξιοποίνου ανακύψει μεταγενέστερα η αίτηση υποβάλλεται τότε.»

Άρθρο 7

Ο τίτλος και η παράγραφος 1 του άρθρου 17 του ν. 3126/2003 αντικαθίστανται ως εξής:

«Τέλος της ποινικής δίκης - Απόφαση

1. Η ποινική δίκη κατά Υπουργού τελειώνει σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 370 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και η κατάρτιση και δημοσίευση της απόφασης γίνεται κατά το άρθρο 371 του ίδιου Κώδικα. Για την τύχη των πραγμάτων που κατασχέθηκαν αποφασίζει το Δικαστήριο με την τελειωτική απόφαση, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 373 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου είναι αμετάκλητη.»

Άρθρο 8

1. Το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α.) τηρεί Εθνικό Μητρώο Παιδικής Προστασίας και λειτουργεί Εθνική Γραμμή Παιδικής Προστασίας, προς εκπλήρωση των σκοπών του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου για την Πρόληψη και την Αντιμετώπιση της Θυματοποίησης και της Εγκληματικότητας

Ανηλίκων (Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α.).

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα, που αφορά στην τήρηση του Μητρώου και στη λειτουργία της Γραμμής.

2. Συστήνεται Εθνική Συντονιστική Ομάδα Προστασίας Ανηλίκων, με κύριο έργο την προώθηση και το συντονισμό των δράσεων του Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α. και του Ε.Κ.Κ.Α.. Η Ομάδα αποτελείται από πέντε (5) μέλη. Πρόεδρός της είναι ο Πρόεδρος του Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α. και στη σύνθεσή της μετέχουν από δύο (2) εκπρόσωποι των Υπουργείων Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η συμμετοχή των μελών στην Ομάδα είναι τιμητική και άμισθη, η δε θητεία τους είναι τριετής και μπορεί να ανανεώνεται.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται αντίστοιχα τα μέλη της Ομάδας και καθορίζονται ειδικότερα οι ενέργειες και οι δράσεις της.

3. Συστήνεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 12 του ν. 3860/2010 (Α' 111), Δίκτυο που οργανώνεται από το Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α.. Στο Δίκτυο εντάσσονται και διασυνδέονται ηλεκτρονικά όλες οι υπηρεσίες αρμοδιότητας των Υπουργείων Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που παρέχουν κοινωνική μέριμνα, φροντίδα, αλληλεγγύη και προστασία στους ανήλικους σε κίνδυνο και στους ανήλικους παραβάτες.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται ειδικότερα η συγκρότηση, η οργάνωση, η λειτουργία και οι δράσεις του ανωτέρω δικτύου. Το Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α. συγκροτεί, σε συνεργασία με Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) Α' βαθμού, Ομάδες Προστασίας Ανηλίκων, οι οποίες αποτελούνται από κοινωνικούς λειτουργούς των οικείων Ο.Τ.Α. και εντάσσονται στο κατά τα ανωτέρω Δίκτυο υπηρεσιών που οργανώνει αυτό.

Άρθρο 9

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 16ης Μαρτίου 2011 -πρωινής και απογευματινής- και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 16ης Μαρτίου 2011 -πρωινής και απογευματινής- επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με την συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.21' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 14 Απριλίου 2011 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

